

ACADEMIA ROMÂNĂ

ANALE

TOMUL LVI

ȘEDINȚELE DIN 1935—1936

22 OCT 1937

MONITORUL OFICIAL | DEPOZITUL GENERAL
ȘI IMPRIMERIILE STATULUI | CARTEA ROMÂNEASCĂ
IMPRIMERIA NAȚIONALĂ | B-DUL ACADEMIEI, 3-5
BUCUREȘTI

1937

✓ 93176

Univ. "Petru Maior" Tg. Mureș

PARTEA I

ȘEDINȚELE ORDINARE

7 Iunie 1935 — 8 Mai 1936

ȘEDINȚA PUBLICĂ

DELA 7 Iunie 1935

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU, deschizând ședința, zice:

Domnilor Colegi,

• Măine se împlinesc cinci ani de când M. S. Regele Carol al II-lea, Augustul Protector al Academiei noastre, a luat în mâinile sale, tinere și viguroase, conducerea destinelor Statului român, pe aceeași linie de norocoasă și fericită dezvoltare istorică, pe care au condus acest Stat marii și glorioșii săi predecesori — Carol I Intemeietorul și Ferdinand I Intregitorul.

• Legăturile tradiționale, întemeiate pe iubire și încredere reciprocă, dintre Națiune și Dinastie s'au afirmat și s'au manifestat de atunci încoace tot mai puternic. Recentă vizită a M. S. în Basarabia, unde zeci de mii de supuși l-au primit, în toate părțile, cu o însuflețire fără de seamăn și unde Suveranul a ținut să mărturisească, în cuvinte ce vor rămâne deapănarea înscrise în anele patriei noastre, marea și statornica Sa dragoste și grije pentru bună starea, mulțumirea și propășirea populațiunii din provincia dintre Prut și Nistru, dovedesc, mai presus de orice, cât de trainice și de puternice sunt aceste legături.

• Pe temelia lor, se ridică azi opera de consolidare a României Mari, pe care Providența a rezervat-o Regelui Carol al II-lea și la care Națiunea întreagă, dela o margine la alta a țării, colaborează cu toate forțele sale creatoare. Căci ea simte și înțelege însemnătatea, pentru viitorul neamului, a acestei opere și a realizării ei cât mai grabnice. De aci necesitatea sufletească de a-și manifesta mulțumirea și recunoștința față de Acel căruia îi este dată spre înfăptuire, față de Suveranul său, cu elan și entuziasm, tot mai mare, la fiecare nouă aniversare a Restaurației.

* Dela aceste manifestațiuni n'a lipsit și nu poate lipsi Academia Română. Alături și împreună cu toată suflarea românească, ea ține să exprime, cu prilejul zilei de opt Iunie, prea măritului său Protector, respectuoase omagii de credință și devotament, de grațitudine și recunoștință pentru marele interes ce-i păstrează și să asigure, în același timp, pe Regele țării că, pe calea vechilor tradiții și noilor datorii, precum în trecut, așa și în viitor, va sprijini, cu toate mijloacele, misiunea Sa istorică pe Tronul României.

* Acestea sunt simțămintele și încredințările, pe cari, în numele Academiei Române, socotesc de înaltă a mea datorie, să le aduc prinos, în ajunul aniversării de mâine, Augustului nostru Protector și Președinte de Onoare, M. S. Regelui Carol al II-lea ».

D-l N. IORGA face o comunicare cu subiectul: *Trei generații în viața publică românească, după judecata lui J. A. Vaillant.*

Apoi d-sa arată că, părăsind alte planuri de lucrări, și-a pus de gând a se consacra scrierii istoriei Românilor în 10 volume. Această lucrare înseamnă — zice d-l N. Iorga — imobilizarea mea în acest domeniu și spre a nu mă abate dela datoria ce mi-am impus, îmi iau legământ solemn aci, în fața celui mai înalt for al culturii și științei românești, ca să fie o legătură între această lucrare și Academie. Rog chiar ca această legătură să se materializeze prin cotizația la tiparul lucrării din partea Academiei cu câte 1.000 lei de volum.

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU mulțumește cu căldură d-lui Coleg N. Iorga pentru gândul frumos de a lega cea mai mare lucrare a d-sale de sinteză de ființa Instituțiunii noastre.

În ședință intimă, se primește cu vie mulțumire, dela d-l Ugo Sola, Ministrul Italiei în București, al XV-lea volum din monumentală publicațiune « *Corpus Nummorum Italicorum* », transmis Academiei noastre din ordinul Majestății Sale Regelui Italiei, pe care Instituțiunea noastră este onorată de a-l avea în fruntea Membrilor ei de Onoare din anul 1890.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

DELA 14 IUNIE 1935

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l General R. ROSETTI face o comunicare cu titlul: « *Din corespondența inedită a Principelui Milan cu colonelul G. Catargi în timpul războiului din 1877—78* ».

D-l Const. Moisil, Membru corespondent, cetește o comunicare despre « *Monetele Dacilor din Oltenia* ».

Ședința publică se ridică și se continuă lucrările în ședință intimă.

Dela d-l Ugo Sola, Ministrul Italiei în București, se primesc mulțumiri pentru alegerea d-lui Prof. Nicola Pende ca Membru de onoare al Instituțiunii noastre.

D-l G. ȚIȚEICA, Secretar general, depune următoarea cuvântare rostită de d-șă în numele Academiei Române la desvelirea monumentului lui Spiru Haret:

« Minunată idee a avut Comitetul de organizare să așeze Monumentul lui Haret în fața Facultății de Științe și în rândul întemeietorilor culturii naționale. Se dă astfel științei locul care i se cuvine în dezvoltarea temeinică a culturii noastre.

« Căci, deși în aparență Haret se depărtase de activitatea științifică, în realitate în spiritul său, în directivele sale, el a rămas până la capătul vieții om de știință.

« Ca om de știință, deprins cu severitatea și sinceritatea științifică, a fost chemat Haret pentru întâia oară în anul 1883 să pună ordine în școală, iar raportul memorabil pe care l-a făcut atunci Haret despre starea școlaelor și despre problemele școlare a avut cel mai mare răsunet.

« Ca om de știință, deprins să privească în față problemele mari, să le urmărească deslegarea cu stăruință, a lucrat Haret, în atâtea rânduri, ca Ministru al Școlaelor.

« Dintre toate problemele, cea mai grea, cea mai însemnată, aceea care l-a frământat mai mult, căreia i-a închinat zi cu zi aproape toate preocupările sale, a fost, fără îndoială, problema țărănească: Vastă problemă de Mecanică socială, delicată problemă de armonie și de echilibru social.

« El, care atacase în teza sa de doctorat, cu îndrăzneală și succes, mărrea problemă de Mecanică cerească a stabilității sistemului solar, adică a solidarității în oarecare margini a soarelui cu planetele, nu se sfiește de a ataca, cu aceeași vigoare și cu același idealism, problema pământescă, mai delicată dar mai arzătoare, a stabilității, a echilibrului sau a armoniei vieții noastre naționale.

« În solida temelie științifică stă trănicia operei lui Haret. Intr'adevăr, nu ne putem împiedica de a constata cu mirare, că activitatea unui om rece, sever, neîubitor de laudă și de lingușire, să fie privită și astăzi, după trecere de aproape 25 de ani, cu același respect, cu aceeași admirație, poate mai caldă și mai curată, ca în timpul vieții sale.

« E în acest fenomen, isvorât din știința senină, departe văzătoare și necruțătoare, o mare mângâiere și o adâncă învățătură. Pilda strălucită a lui Haret dovedește că dacă pe cerul vieții noastre sociale sclipesc uneori și valori trecătoare, putem avea încredere că viitorimea nu recunoaște, nu prețuiește și nu păstrează cu sfințenie decât valorile cu adevărat superioare.

« Academia Română, în sânul căreia Haret regăsea seninătatea științifică de care avea nevoie pentru clădirea operei sale mărețe, e fericită să aducă, în aceste clipe solemne, adânc prins de recunoștință, aceluia care a luat parte covârșitoare la înălțarea Neamului românesc. »

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA prezintă apoi monumentală publicațiune a operelor lui Spiru Haret, în 6 volume, datorită Comitetului pentru ridicarea monumentului și cu deosebire Colegului nostru Corespondent d-lui Gh. Adamescu. D-sa a precedat publicațiunea de o introducere și de biografia lui Spiru Haret, cea mai completă până azi. D-l Secretar general G. Țițeica exprimă mulțumiri d-lui Adamescu pentru devotamentul și abnegațiunea cu care a adunat document cu document, lucrare cu lucrare, provenind dela Spiru Haret, spre a le înfățișa astăzi marelui public în cele 6 volume publicate.

D-l Gh. Adamescu, Membru corespondent, dă informațiuni cu privire la istoricul monumentului.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

DELA 21 IUNIE 1935

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU.

Dela d-l Sebastian Charlety se primește scrisoare de mulțumire pentru alegerea d-sale ca Membru de onoare al Academiei, în recenta sesiune generală. Asemenea se primește scrisoare de mulțumire dela d-l Tudor Vianu, pentru alegerea sa ca Membru corespondent.

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU informează că alaltăieri a început desfacerea lăzilor sosite dela Moscova sub controlul unei Comisiuni prezidate de un delegat al Ministerului de Externe. D-sa a mers să vadă materialul înapoiat. Sunt 1140 lăzi. În toate însă lipsesc obiectele de preț. Ce s'a înapoiat, se cercetează de Comisie cu conștiinciozitate, încheindu-se procese verbale și predându-se cu inventar diferiților delegați ai Instituțiunilor interesate. Din lăzile trimise de Academie s'au găsit până în prezent 7 lăzi. Când ni se vor preda toate lăzile înapoiate, se va controla materialul după inventarele noastre, spre a se vedea ce ni s'a înapoiat. Monetele nu credem să mai existe. D-l Coleg Conservator ne va înfățișa la timp un raport amănunțit în această privință.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

DELA 28 IUNIE 1935

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l N. IORGA face o comunicare despre: *Trei rari scrisori fanariote.*

În ședință intimă se ia cunoștință de scrisorile de mulțumire primite dela d-nii Léon Brunschvicg, Fr. Gény și Jaroslav Bidlo pentru alegerea Domniilor lor ca Membri de Onoare ai Instituțiunii noastre.

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU comunică scrisoarea d-lui N. Lupu Kostaky, care arată că, inventariind arhiva tatălui d-sale Lupu C. Kostaky, a găsit un număr de 290 documente de familie din anii 1517—1871 privitoare la ramurile Kostaky-Stoișescu, Kostaky-Talpan și familia Docan. D-sa le donează Academiei Române împreună cu o colecție de 140 scrisori particulare, cari, fie prin vechimea, fie prin conținutul lor, fie prin însemnătea persoanelor cari le-au scris, pot avea valoare pentru istoria poporului nostru.

Ș E D I N Ț A O R D I N A R A

DELA 5 IULIE 1935

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU.

Dela Ministerul Afacerilor Străine se primesc opt cutii cu documente istorice încredințate Legațiunii noastre din Moscova de Guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, pentru Academia Română.

Dela d-na Maria Bogdan, născută Alecsandri, se primește în dar un tablou pictat pe pergament de Regina Elisabeta, reprezentând, în diferite icoane, strofele poeziei marelui poet național V. Alecsandri « Concertul în luncă ».

Dela d-l Tanner Voină, ales Membru Corespondent al Instituțiunii noastre, la Secțiunea Istorică, în recenta sesiune generală, se primește scrisoare de mulțumire.

Ș E D I N Ț A O R D I N A R A

DELA 12 IULIE 1935

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA prezintă scrierea « Din clipele gândului » (București, 1935) primită în dar, în 4 exemplare, dela autoare d-ra Maria Oprescu.

— Se exprimă mulțumiri.

Ș E D I N Ț A O R D I N A R A

DELA 20 SEPTEMBRIE 1935

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA, deschizând ședința, urează în numele d-lui Președinte Alex. Lapedatu, care e nevoit să lipsească dela ședință, bun sosid domnilor membri, sănătate deplină și spor în lucrările academice, al căror fir se reia astăzi.

Apoi d-sa aduce la cunoștință moartea Colegului G. Vălsan, întâmplată în ziua de 6 August 1935, la Carmen-Sylva.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA cetește următoarea cuvântare comemorativă, a d-lui Președinte Alex. Lapedatu:

«Și în vacanța aceasta soarta a fost neîndurată cu noi!

«Unul din cei mai aleși ne-a părăsit, subit, în noaptea de 6 August, pe malul mării, pe care atât de mult a iubit-o și atât de frumos a cântat-o, la Techirghiol.

«E Gheorghe Vălsan.

«Năpraznica veste ne-a ajuns pe fiecare în altă parte, așa împrăștiată cum eram, de vacanță. Cu toți însă, am avut, la aflarea ei, același simțământ de profundă durere. Căci, deși-l știam, de atâta vreme, cu răul icuit în trupu-i firav, totuși, biruind, an de an, acest rău, ajunsesem să uităm primejdia ce se putea ivi în orice moment de pe urmă-i.

«De aceea, sfârșitul subit, venit din altă pricină, ne-a impresionat și mișcat adânc. Căci, la durerea pentru pierderea ființei delicate, ce și-a purtat, printre noi, cu nobilă resignare, aproape douăzeci de ani, grozava-i suferință, se asociază acea pentru pierderea colegului eminent, în puterea vârstei și în toiul unei spornice și rodnice activități culturale.

«In adevăr, ca om și ca scriitor, ca profesor și ca învățat, Gheorghe Vălsan va rămâne pururea viu în memoria noastră, a contemporanilor săi, și va fi o luminoasă figură pentru cei viitori. Arareori talent literar mai frumos împreunat cu un spirit științific mai serios. Arareori scriitor și om de știință la care forma să se îmbine în chip atât de armonios și magistral cu fondul. Și arareori profesor și învățat cu o ținută, morală și profesională, mai corectă și mai demnă, mai socotită și mai echilibrată ca a mult regretatului nostru coleg.

«Elev și student totdeauna distins, literat fin și delicat, spirit științific serios și zelos, și-a însușit, în domeniul științelor morale, o aleasă și bogată cultură și și-a făcut, în domeniul specialității sale, o întinsă și temeinică pregătire. Maeștrii săi, din țară și din afară, îl priveau ca pe unul din cei mai valoroși literați și geografi. Colegii săi, de aci, dela Academie, dela Universitate, dela Societatea geografică și dela celelalte instituțiuni culturale pe care le slujea, îl considerau ca pe unul din cei mai distinși ai lor. Iar elevii și studenții săi îl apreciau ca pe unul din cei mai exemplari profesori. Lumea intelectuală, în fine, toată, ca pe o personalitate de elită a literelor și științei românești.

«Câmpia românească, Dunărea românească, Carpații românești, cu un cuvânt, întreg pământul românesc, sub toate ale sale componente și aspecte, și-a găsit, în condeiul erudit și inspirat al lui Gheorghe Vălsan, pe cel mai competent și elocvent înfățișător al lor. Paginile sale în această privință vor rămâne model de gândire științifică, de simțire românească și expresie literară. Iar farmecul pe care l-au revărsat în sufletul nostru, îl vor simți, de bună seamă, tot așa de mult și de înviorător, generațiile viitoare, pentru care opera sa literară și științifică le va fi un prețios patrimoniu dela unul din cei mai cu vază intelectuali ai generațiunii de înfăptuitori ai României Mari...

* Iată de ce, reluând şedinţele noastre săptămânale, cel dintăiu gând, pios şi duios, ţinem să-l închinăm amintirii scumpe şi neuitate a bunului şi valorosului nostru fost coleg — Gheorghe Vălsan. *

Apoi d-l Secretar general prezintă scrisorile şi telegramele de condoleanţe primite în această împrejurare.

Membrii Academiei păstrează un minut de tăcere în memoria regretatului coleg.

D-l Dr. GR. ANTIPA, Vicepreşedinte, arată cum a reprezentat d-sa Academia Română la serbarea tricentenarului dela întemeierea Muzeului de Istorie Naturală din Paris. Cu această ocazie d-sa a putut constata interesul cald ce-l arată cercurile ştiinţifice d-n străinătate României. D-sa depune textul discursului ce l-a rostit la banquetul oficial ce s'a oferit în sala mare a hotelului Claridge cât şi toastul ce l-a ridicat, la Dinard, la încheierea serbărilor, ambele primite cu vii manifestaţii de simpatie:

Mesdames et Messieurs,

* Il y a plus de 2200 ans depuis que Ptolomaeus Philadelphos a créé le célèbre Musée d'Alexandrie — cet admirable « Temple des Muses », consacré aux Sciences et aux Arts, que le monde antique appelait « *Μουσείον* ». Le but de cette institution était de réunir dans une colonie un grand nombre de savants qui, étant entretenus par l'Etat et étant de cette manière à l'abri de tout souci de la vie matérielle, pouvaient se consacrer à la recherche de la vérité et à la culture du bien et du beau. Des riches collections et une splendide bibliothèque étaient à leur disposition, pour leur procurer les matériaux de documentation nécessaires à leurs études et méditations.

* Trois incendies successives et le glaive des barbares détruisirent complètement toutes les traces matérielles de cette splendide manifestation de la culture antique avec ses idéals et organisations. L'idée et l'exemple restèrent pourtant vivants — comme le germe d'une semence qui attend à l'état latent le moment favorable pour se développer.

* C'est à peine après 2000 ans que cette semence trouva, il y a deçà 300 ans, son terrain propice pour germiner dans l'âme du peuple français, de cette grande et admirable nation, qui s'est trouvée toujours à la première place dans la lutte commune des peuples pour le progrès et le relèvement de l'humanité.

* C'est dans la Capitale de la France, dans « Le Jardin du Roy » — aujourd'hui « Le Jardin des Plantes » — que Daubenton et Buffon organisèrent, avec les savants de leur époque, le premier Muséum d'Histoire Naturelle en Europe, un vrai « *Μουσείον* » dans le sens antique du mot. C'était une colonie d'hommes de science, groupés autour des collections qu'ils avaient commencé à réunir eux-mêmes et instalés dans les laboratoires du Jardin de Plantes, dont l'existence était consacrée — comme

celle des savants d'Alexandrie — aux mêmes idéaux, à la recherche scientifique de la nature et au relèvement de l'humanité par la culture, la science, l'éducation et l'instruction.

« Les personnages qui composèrent, pendant ces 3 siècles, cette colonie de savants — comme professeurs ou élèves — portaient les noms les plus illustres que nous connaissons dans l'histoire du développement des sciences naturelles de ce temps et leur activité coïncide avec l'histoire même de ces sciences.

« Il suffit de rappeler les grandes luttes pour la théorie du transformisme et l'évolution de la vie sur la terre — entre Cuvier avec Lamarck et Geoffroy Saint Hilaire — qui passionnèrent le monde scientifique de tous les pays, pour nous rendre compte de quelle manière l'idée géniale de l'évolutionisme, parti des laboratoires du Muséum, a pu s'étendre dans tous les domaines et a changé la conception de l'humanité sur l'évolution de l'univers et de la vie terrestre.

« Les collections, réunie par les grands savants: Cuvier, Buffon, les Jussieu, etc. et conservées avec soin dans les galeries et les dépôts du Muséum constituent, aujourd'hui aussi, le plus important matériel de documentation scientifique, consulté par les savants du monde entier, et représente un vrai trésor culturel de l'Humanité.

« Reconnaissons pour l'occasion que vous avez bien voulu nous offrir de participer à cette importante fête de la science française — et non moins de la science universelle — nous, les délégués étrangers, souhaitons de tout coeur au Muséum de Paris, que la semence qui, après 2000 ans, a trouvé dans l'âme du peuple français le terrain propice pour revivre, donnant ainsi naissance au premier Musée sur le Continent Européen, continue à se développer sur la même voie et à produire ses effets bienfaisants pour la prospérité de l'humanité par la science.

« Nous souhaitons encore que cet admirable corps d'illustres Professeurs, qui composent l'actuelle colonie des savants du Jardin des Plantes, puisse conserver l'ancienne tradition du Muséum d'Alexandrie, dont ils sont les successeurs directs, et de garder ainsi à cette illustre institution non seulement le rôle de collectionneur et conservateur du matériel documentaire, mais de lui conserver, en premier lieu, son caractère d'institution de haute culture, science, éducation et enseignement, cela pour le bien de l'humanité et pour la gloire de ce généreux peuple français, que nous admirons avec reconnaissance. »

II

Monsieur le Directeur et chers Collègues,

« Nous sommes arrivés à la fin des splendides fêtes auxquelles vous avez eu l'amabilité de nous inviter. Au nom des Messieurs les délégués étrangers, j'ai l'honneur de vous présenter toutes nos félicitations ainsi que l'expression de notre sincère reconnaissance pour l'admirable réception et la cordialité de votre accueil. Je le fais de tout coeur et avec enthousiasme.

siasme, car — permettez moi de vous le dire — quand il s'agit de la traditionnelle hospitalité française, vous êtes extrêmement raffinés et surpassez tout ce qu'on peut imaginer comme amabilité et attention délicate. Cependant c'est tout naturel que l'étranger, quoique plein de reconnaissance pour tant d'amabilité et pour tout ce qu'il a pu apprendre en visitant tant de choses intéressantes, regarde les choses d'un oeil critique aussi, et fasse ses réflexions sur tout ce qu'il a vu.

• Moi, qui appartiens à un peuple très lié au vôtre — nous les Roumains sommes habitués à considérer la France comme notre soeur aînée — je me permettrai de vous dire, avec toute la sincérité, les impressions que j'ai recueillies et les réflexions que j'ai faites pendant cet admirable et instructif voyage:

• Je connaissais bien le Muséum, son évolution et son état actuel. J'ai écrit même — dans mon livre sur les Musées — tout ce que l'oeil du Muséologue pouvait trouver à critiquer dans l'organisation et l'arrangement de votre Musée, pour contribuer de cette façon, avec des suggestions modestes, au progrès de cette institution que nous sommes habitués à considérer comme notre patrimoine commun, du moment qu'il s'agit du premier Musée qui fut organisé en Europe et qui a servi de modèle à tous les autres.

• Depuis dix jours vous nous conduisez partout: vous nous avez montré les galeries, les laboratoires, les collections, la ménagerie, le merveilleux Parc Zoologique de Vincennes etc., et maintenant vous nous faites assister — ici à Dinard, dans le coin des pêcheurs qui vont à Terre-Neuve — à l'inauguration d'un nouveau Institut de recherches Océanographiques.

• Il y a très peu d'années que votre Musée avait tout à fait un autre aspect: Le splendide bâtiment pour les collections et les galeries de Botanique n'existaient pas, et il vient d'être inauguré; un Aquarium et un Musée colonial vient d'être créé; le Musée du Trocadéro, dépendance de votre Musée, vient de changer d'aspect; l'arrangement des collections publiques d'ichtyologie est complètement changé; la forêt de Vincennes est transformée, comme par enchantement, en trois ans, dans le plus beau Parc Zoologique d'Europe, et ainsi de suite. Et maintenant vous nous faites assister — ici à Dinard — à l'inauguration d'un admirable Institut de recherches d'Océanographie et Biologie marine, qui fut construit et organisé en trois mois; et on me dit encore que bientôt il y aura l'inauguration d'un Institut semblable — appartenant toujours au Muséum — sur les côtes de l'Atlantique.

• C'est une énergie créatrice et un tempo de travail que nous ne connaissons pas.

• Voilà donc les impressions et les souvenirs que nous emportons de votre Muséum: Nous avons admiré dans l'intéressante exposition du Tricentenaire, qui fut organisée à cette occasion, le travail des générations qui se sont succédées; nous restons maintenant émerveillés devant le travail et l'énergie de la génération actuelle.

« C'est sous l'impression de ce que nous avons vu que je voulais exprimer notre pleine admiration à l'énergique Directeur, le Professeur Lemoine, et à son admirable État Major de Professeurs de cette Colonie de Savants des Laboratoires du Jardin des Plantes.

« Pourtant nous venons d'entendre — à ce banquet même — le remarquable discours du Directeur Général du Ministère de l'Éducation nationale, qui est l'esquisse d'un programme pour le développement des Musées en France.

« C'est à présent que nous comprenons que tout ce que nous venons de voir ne sont pas des faits isolés et occasionnels, mais font partie d'un système et d'un programme, dans la réalisation duquel le Muséum est l'organe d'exécution, et que le tempo du travail est indiqué par la nature des problèmes à résoudre et la nécessité urgente de leur réalisation. C'est à présent que nous comprenons encore que vous poursuivez une idée plus haute: de mettre un fond scientifique à toute activité ayant comme base la nature et que vous avez choisi le Muséum, comme la seule Institution étant capable de réaliser cet impératif de l'époque dans laquelle nous nous trouvons.

Monsieur le Président et chers Collègues,

« Après ces explications, vous voyez que l'expression de notre admiration ne peut être réservée seulement pour vous, car votre rôle, quoique prépondérant, est limité, vous êtes les serviteurs obéissants des intérêts supérieurs de votre pays, pour la réalisation d'une grande idée qui appartient à toute la collectivité du peuple française. C'est au peuple Français tout entier que nous avons à présenter nos hommages d'admiration, qui vient de constituer un nouveau exemple à imiter par tout le monde, de mettre la science à la base de toute activité et de donner aux Musées le rôle important qui leur revient dans la réalisation de cette grande idée salutaire, imposée par les nécessités de notre époque.

« A vous, chers Collègues, il ne vous reste donc qu'à vous présenter nos félicitations, pour votre splendide réussite à faire valoir — dans cette nouvelle étape — les droits et l'importance de la science comme base de toute activité dans la marche progressive de l'humanité. »

D-l General R. ROSETTI prezintă o notă în legătură cu verificarea colecțiilor Academiei înapoiate din Rusia în vara acestui an, arătând lipsurile.

— După o discuție la care mai iau parte d-nii Dr. Gr. Antipa și I. Simionescu, se decide să se intervină la Ministerul Afacerilor Străine și la Ministerul U.R.S.S. din București, mulțumind pentru intervențiile din trecut, în urma cărora s'a primit cea mai mare parte din colecții și rugându-i să intervină și pentru înapoierea restului colecțiilor.

ŞEDINŢA PUBLICĂ

DELA 27 SEPTEMVRIE 1935

*Preşedinţia d-lui ALEX. LAPEDATU.*D-l N. IORGA face o comunicare despre «*Formularul Fanariot*».Apoi d-l N. Iorga prezintă recenta d-sale publicaţie «*Istoria lui Mihai Viteazul*», vol. I şi II (Bucureşti, 1935).

ŞEDINŢA ORDINARĂ

DELA 4 OCTOMVRIE 1935

D-l Preşedinte ALEX. LAPEDATU, deschizând şedinţa, zice:

«Eri am avut durerea să conducem la lăcaşul de veşnică odihnă pe venerabilul nostru Coleg — Generalul Crăiniceanu.

«Vârsta înaintată la care ajunsese şi suferinţa de care pătimea l-au împiedecat, în ultimul timp, să mai vină la şedinţele şi să mai participe la lucrările noastre, pe cari, cum bine ştiţi, înainte vreme, le cerceta cu multă regularitate şi le urmărea cu viu interes.

«Ocupându-se, din tinereţe încă, cu studii de tehnică militară, cu arta fortificaţiilor în deosebi, mult regretatul nostru coleg îşi câştigase, pe urma acestor studii, la camarazii şi contemporanii săi, o deosebită autoritate, care l-a adus, acum douăzeci şi cinci de ani, în sânul Instituţiunii noastre, ca scriitor militar.

«Părtaş al unei generaţiuni de mare şi multă bunăvoinţă, de mare şi multă râvnă, de mare şi multă putere de muncă pentru opera de teameinică organizare şi de bună funcţionare a instituţiunilor necesare vieţii noastre de Stat, — Generalul Crăiniceanu şi-a avut partea sa de contribuţie la această operă, care, în cariera ostăşească, l-a ridicat până la cele mai înalte grade şi comandamente, iar în viaţa publică până la cele mai mari demnităţi şi situaţiuni şi pe care, de sigur, când va fi sosit vremea bilanţului, cei viitori o vor stabili şi aprecia cu obiectivitatea şi imparţialitatea necesară.

«Şi cu toate acestea, fără mândrie şi orgoliu pentru ceea ce fusese şi ajunsese, Generalul Crăiniceanu a fost şi a rămas în mijlocul nostru un coleg neînchipuit şi nepretenţios — iubit pentru bunătaea ce punea în legăturile sale personale cu noi, preţuit pentru patriotismul său ardent şi onest şi respectat pentru loviturile crude ale sortii ce i-au fost dat să indure cu multă tărie până la capătul celor peste optzeci de ani ai vieţii sale.

«Iată de ce l-am condus ieri, la groapă, cu sentimente de sincere regretre şi de ce omagiul cald pe care Secretarul nostru general, d-l G. Ţiţeica, l-a rostit în numele Academiei Române, a fost o prea frumoasă expresie a acestor sentimente.

«Neuitată fie-i amintirea!»

D-nii Membri păstrează câteva momente de tăcere în picioare.

D-l Președinte depune următoarea cuvântare funebră rostită de d-l Coleg Secretar general G. ȚIȚEICA la solemnitatea înmormântării regretatului Coleg:

Intristată Adunare,

* Academia Română este de câțva timp dureros încercată prin pierderea, rând pe rând, a unor membri de frunte, cari prin activitatea lor bogată, prin situația lor deosebită, formau în mare parte strălucirea Instituției noastre.

* Stingerea din viață a Generalului Crăiniceanu mărește astfel durerea noastră și, în același timp, micșorează numărul acelora cari erau legătura vie și trainică cu experiența trecutului.

* Căci, Academia Română, prin compunerea ei din reprezentanți ai diferitelor discipline literare, istorice și științifice în cel mai larg înțeles, precum și ai diferitelor generații, este cea mai fericită și armonioasă icoană a culturii noastre sub toate înfățișările ei.

* În mijlocul nostru Generalul Crăiniceanu era un reprezentant distins al Armatei, al acelei idei sfinte de apărare națională, pe care știa s'o expună în comunicările sale cu competență și cu căldură.

* Dar, dincolo de cultura largă a specialității sale, pe care știuse s'o desfășure în lucrări documentate sau în cursuri sistematice, Generalul Crăiniceanu avea o dragoste nemărginită de limba românească.

* Ori de câte ori era vorba de termenii tehnici cei mai potriviți pentru o specialitate, în orice discuție privitoare la ortografie, cuvântul plin de aprindere ostășească al Generalului Crăiniceanu se impunea discuției.

* Astfel, timp de un sfert de veac cât a fost membru al Academiei Române Generalul Crăiniceanu, așa cum fuseseră Generalii Brătianu și Hârjeu, spiritul de organizare al apărării noastre naționale s'a găsit la locul de cinste în sânul Instituției noastre.

* De aceea, astăzi când toate instituțiile, în care ilustrul dispărut a jucat un rol de seamă, vin să aducă cu evlavie cel din urmă și cel mai îndurerat salut, Academia Română își dă seama că a avut fericirea să cunoască din viață Generalului Crăiniceanu partea cea mai înaltă, cea mai curată și cea mai senină. O veșnică amintire va rămâne înscrisă în Analele noastre Generalului Crăiniceanu.

* Fie-ı țărâna ușoară. *

Ș E D I N Ț A P U B L I C Ț

DELA 11 OCTOMVRIE 1935

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l Mareu Beza, Membru Corespondent al Academiei Române, cetește o comunicare despre *Bibliotecă mânăstirești din Epir, Rodos și Paros* (cu proiecțiuni).

D-l N. IORGA face unele *Considerațiuni istorice asupra documentelor* prezentate de d-l Marcu Beza,

Se decide ca d-l Coleg I. Nistor să reprezinte Academia mâine la desvelirea bustului ridicat regretatului Coleg Simion Florea Marian în Suceava

Se decide ca Academia, răspunzând la apelul Crucii Roșii, să contribuie la ajutorarea regiunilor înfometate ale Basarabiei.

D-nii Membri hotărăsc să subscrie, personal, diurna pe o zi.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

DELA 18 OCTOMVRIE 1935

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU.

La ședință ia parte d-l Dr. C. Angelescu, Ministrul Instrucțiunii Publice și Membru de Onoare al Academiei Române.

D-l Dr. C. ANGELESCU, Ministrul Instrucțiunii și Membru de Onoare al Academiei Române zice:

* Adânc pătruns de marile servicii pe cari Academia Română le-a adus culturii țării și neamului românesc și în dorința ce cu toții împărtășim ca tezaurul de documente și obiecte istorice, pe cari Academia le posedă, să fie pus la adăpost, — am onoare, în calitate de Ministru al Instrucțiunii, de a pune la dispoziția Academiei suma de lei 10.000.000 (zece milioane) în depozit la Banca Națională, cu destinația de a servi pentru construcția unei clădiri, menită să adăpostească acest tezaur documentar și istoric. Vă remit ordonanța acestei sume. *

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU arată însemnătatea acestui dar și mulțumește călduros d-lui Dr. C. Angelescu pentru acordarea lui.

Se delegă d-l Coleg L. Mrazec să reprezinte Academia Română la jubileul științific al lui Louis Lumière, care se va celebra în marele amfiteatru al Sorbonei în ziua de 6 Noemvrie.

D-l General R. ROSETTI prezintă documente vechi dăruite de d-l General G. Filitti.

Se delegă d-l Coleg Silviu Dragomir să negocieze, cu un anticar din Brașov, cumpărarea unui dosar de documente care privesc evenimentele istorice din Transilvania în anii 1848—49.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

DELA 25 OCTOMVRIE 1935

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l General R. ROSETTI prezintă un stater de aur dela Mitridat al VI-lea bătut la Callatis și șase monete barbare dacice găsite în jurul Aradului și cari nu existau în colecția noastră.

Se decide trimiterea unei telegrame de felicitare grupului de învățători cari comemorează mâine pe poetul Al. Vlahuță în satul Dragosloveni, unde poetul și-a petrecut mulți ani în mijlocul consătenilor săi.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

DELA 1 NOEMVRIE 1934

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l N. IORGA face o comunicare despre « *Marele Logofăt al Bisericii Constantinopolitane Hierax și însemnările sale pe un manuscris al Academiei Române* ».

În ședință intimă d-l Secretar general G. ȚIȚEICA arată că, spre împlinirea hotărârii luate de Academie în ședința trecută, o delegațiune compusă din d-l Președinte Alex. Lapedatu, din d-sa și d-l Vicepreședinte Dr. Gr. Antipa au prezentat Marti, 29 Octomvrie curent, felicitări Majestății Sale Reginei mame cu ocazia împlinirii a 60 de ani. Iată textul adresei de felicitare citită în această împrejurare:

Mărită și Luminată Doamnă,

« În această zi de sărbătoare și de mare bucurie a Neamului întreg pentru fericita Aniversare a Maiestății Voastre — Academia Română, păstrătoare neclintită a tradițiilor noastre culturale, prezintă Augustei sale Membre de Onoare expresia cea mai adânc respectuoasă a sentimentelor de înaltă venerație a membrilor săi.

« Ne îngăduim să spunem astăzi, în cuvinte, admirația, pe care am avut-o totdeauna în suflet, pentru acele însușiri alese cu care Maiestatea Voastră a fost înzestrată, de a putea tâlmăci cu rară măiestrie, în scris sau în vestmânt artistic, frumusețea desăvârșită.

« Dar, mai presus de toate, recunoștința noastră cea mai caldă și cea mai vie se îndreptează spre acea înaltă înțelegere a Maiestății Voastre față de tot ce atinge Țara și Neamul nostru, spre acea împărtășire largă a durerilor și bucuriilor comune, cu care Maiestatea Voastră a cucerit inimile Românilor de pretutindeni.

« Nu e, deci, de mirare că poporul vede în Maiestatea Voastră în același timp Regina Slăvită din vremuri eroice și Zâna din Povești, ocrotitoare de primejdii și urzitoare cu dragoste a fericirii așteptate.

« Să trăiți Mărită și Luminată Doamnă! »

ȘEDINȚA ORDINARĂ DELA 8 NOEMVRIE 1935

D-l Vicepreședinte D-r GR. ANȚIPA, deschizând ședința, zice că în această zi întreg poporul românesc serbează onomastica Marelui Voievod Mihaiu, scumpul nostru prinț moștenitor, către care se îndreaptă toate speranțele de viitor ale neamului românesc.

În numele Academiei d-sa îi face urări de sănătate și de viață lungă.

ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 15 NOEMBRIE 1935

La ședința asistă d-l Prof. Dr. A. Lemierre, Membru al Academiei Franceze și al Academiei de Medicină din Paris, sosit în Capitală ca oaspete invitat al Facultății de Medicină din București.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU, Vicepreședinte, deschizând ședința, salută prezența d-lui A. Lemierre și-i mulțumește pentru onoarea ce ne-a făcut de a fi venit printre noi.

D-l A. Lemierre răspunde că se simte mișcat în mod particular de cuvintele binevoitoare cu care este primit de d-l Președinte al Academiei Române și arată că onoarea ce i se face de această ilustră Instituțiune revine nu atât persoanei d-sale, cât Academiei Franceze și Academiei de Medicină din Paris, al căror membru este. În numele lor adresează d-lui Președinte și membrilor Academiei Române cele mai vii mulțumiri pentru buna primire.

D-l Dr. G. MARINESCU face o comunicare despre *Razele mitogenetice*.

În ședința intimă d-l C. RĂDULESCU-MOTRU salută pe d-l Tudor Vianu, venind pentru întâia oară în Academie după alegerea d-sale ca Membru corespondent al Academiei Române.

D-l Tudor Vianu mulțumește emoționat.

ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 22 NOEMVRIE 1935

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l Olgierd Gorka, Membru corespondent al Academiei Române, citește o comunicare în limba franceză cu titlul: «*Sur les calculs des forces militaires dans l'histoire (XV—XVIII s.) de Sud-Est-Européen*».

D-l N. IORGA face o comunicare despre «*Antimisul Mitropolitului Luca (1604)*».

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU prezintă în dar din partea d-lui Paul A. Grunau, Profesor pensionar la Școala Politehnică, o copie a Convenției dela Paris din 1858 autenticată de Sublima Poartă.

—Academia a primit cu vie mulțumire acest foarte prețios dar.

Ș E D I N Ț A P U B L I C Ă

DELA 29 NOEMVRIE 1935

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l. N VASILESCU KARPEN face o comunicare despre « *Radioactivitatea artificială și lucrări românești în acest domeniu* ».

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU exprimă mulțumiri d-lui Coleg N. Vasilescu Karpen pentru comunicarea d-sale atât de clară și în deosebi pentru punerea în lumină a contribuției românești la noua și însemnata problemă științifică, care a făcut obiectul comunicării.

Profitând de prezența d-rei Ștefania Mărăcineanu, d-l Președinte o felicită pentru activitatea sa în domeniul radioactivității artificiale, întru cât această activitate o pune alături de savanții de seamă cari s'au ocupat cu problema radioactivității artificiale.

Ș E D I N Ț A O R D I N A R Ă

DELA 6 DECEMVRIE 1935

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l Dr. G. MARINESCU, zice:

« Charles Richet Membru de Onoare al Academiei Române din 1926, Membru al Institutului Franței, premiul Nobel în 1913, a trecut la veșnicie acum câteva zile. Spirit universal, a cultivat cu o egală ardoare biologia, fiziologia, pacifismul și morala, poesia, romanul și arta dramatică și chiar s'a ocupat de aviație cu alt ilustru fiziolog Marey.

« Inzestrat cu un simțământ de observație excepțional, a fost atras, dela începutul studiilor sale medicale, de fenomenele curioase psihologice; deși el era fiul unui mare chirurg s'a ocupat de hipnotism, subiect care fusese de trei ori condamnat de Academii de Medicină și de Știință din Paris, în urma unor rapoarte făcute de oameni celebri ca Lavoisier, frații de Jussieu și alții.

« Ch. Richet cu J. Charcot, acesta într'o comunicare celebră la Academia de Științe din Paris, au reabilitat hipnotismul care, sub numele de magnetism animal, cum îl numise Mesmer, produsese confuzie în mintea oamenilor de știință.

« Numeroase sunt cercetările lui Richet în domeniul fiziologiei. Să amintesc numai polipneea termică, tetanosul electric, rolul fiorului care

mărește combustiiile prin mărirea tonusului muschiular, cercetările lui asupra cloralozei, însă aceea ce îi dă nimbul nemuririi este descoperirea anafilaxiei, fenomen biologic de cea mai mare însemnătate care joacă în patologie un rol considerabil.

* Ch. Richet arată în 1902, împreună cu Portier, că injecția unei mici doze de substanțe extrase din unele animale marine (stridii, scoici, crevete, etc.) produc, după câteva ore, accidente mai mult sau mai puțin grave, însă animalul asupra căruia se experimentează se vindecă însă dacă, după o lună, se face o injecție de douăzeci de ori mai slabă, accidentele sunt imediate și foarte grave. Același lucru se întâmplă și cu injecțiile de ser de cal, cu injecția serului anti-difteric, cu tuberculină la tuberculoși și ne permite să înțelegem de ce o mulțime de intoxicații alimentare cu lapte, pește, raci, fragi etc., pot produce fenomene de anafilaxie.

* Spirit prin excelență pacifist și umanitarist, Richet condamnă spiritul războiului, însă când Franța a fost în pericol, sentimentul lui de patriot se readeștepta, primește cu resemnare noutatea morții unui fiu în războiu și apără cum era și drept, cauza Franței atacate.

* Ch. Richet a fost un bun prieten al României. Regretatul nostru coleg prof. I. Athanasie a găsit o largă ospitalitate în laboratorul lui Richet și tot el a inspirat și prezidat teza d-rei Pompilian.

* L-am cunoscut la o masă a pacifiștilor prezidată de Frederic Passy, unde eu însumi am vorbit despre binefacerile păcii, cu condiția însă ca pacea să nu fie o renunțare la idealul național.

* În timpul din urmă, Ch. Richet și-a închinat activitatea lui fenomenelor oculte de metapsichie, publicând un volum masiv în care a adunat o mulțime de documente străine și personale spre a pune în valoare rostul premonițiilor, al monițiilor, al telepatiei etc. Această carte apărută în 2 edițiuni, a produs o adevărată senzație în mediile științifice. Mi-am permis a face câteva obiecții pe care Ch. Richet le-a primit cu amenitate, fără reacțiunea acelor științisti pentru cari fapta de a cugeta deosebit de ei este un fel de crimă.

* Pentru calitățile mari intelectuale și morale ale lui Ch. Richet, care a lăsat o dără luminoasă, aproape fără seamăn în știința modernă, mă înclin cu respect în fața memoriei acestui om de geniu și propun să se trimeată Academiei de Medicină din Paris o telegramă de sincere păreri de rău pentru pierderea ireparabilă a celui mai reprezentativ membru al ei. *

Se păstrează un minut de reculegere și se decide a se expedia telegramă de condoleanțe Academiei de Medicină din Paris.

D-l N. Donieș, Membru de Onoare al Academiei Române, face o comunicare asupra participării d-sale ca reprezentant al Fundațiilor Culturale Regale la al V-lea Congres al Uniunii Astronomice Internaționale, întrunită în vara trecută la Paris.

Ș E D I N Ț A P U B L I C Ă

DELA 13 DECEMBRIE 1935

D-1 Președinte ALEX. LAPEDATU, deschizând ședința, zice:

Domnilor Colegi,

* La 8 ale lunii curente, s'a stins din viață, la Paris, d-l Georges Lacour Gayet, membru al Institutului Franței, și — dela 11 Iunie 1919 — Membru de Onoare al Academiei noastre.

* Vestea morții renumitului istoric francez a fost primită, de sigur, cu vii regrete de toți cei ce cunosc sentimentele alese pe care le-a avut pentru poporul românesc și serviciile prețioase pe care le-a adus cauzei noastre naționale în timpul marelui războiu, prin propaganda intensă și însuflețită ce a patronat și însuși a îndeplinit pentru această cauză.

* Căci, negreșit aceste sentimente și aceste servicii l-au făcut, mai ales, cunoscut și apreciat, stimat și iubit, la noi, pe Georges Lacour Gayet. Ca președinte al Comitetului franco-român, din ziua în care ne-a vizitat la București, în Martie 1914, s'a străduit să facă cunoscut străinătății, opiniei publice franceze în deosebi, revendicările teritoriale ale poporului român, fie scriind însuși articole și studii de propagandă în ziare și reviste, fie organizând conferințe publice în același scop, cu personalitățile cele mai de vază ale Franței din vremea aceea, ca Paul Dechanel, Emile Boutroux, Louis Barthou, René Viviani și alții, ori cu compatrioți de ai noștri, cari se găseau, pe atunci, la Paris, ca Georges Diamandy, Jean Cantacuzino și Const. Istrati.

* Nici un om de seamă din România n'a trecut în acest timp prin capitala Franței, fără ca Georges Lacour Gayet să nu fi căutat a-l pune în legătură cu cercurile influente ale lumii politice și intelectuale de acolo în interesul propagandei sale. Lui i se datorește, de pildă, că la marea manifestațiune a solidarității latine din amfiteatrul Sorbonei, a participat și a vorbit, în numele României, inimosul și neuitatul nostru fost președinte, Dr. C. I. Istrati.

* Negreșit nu se poate expune în acest moment întreaga acțiune de propagandă în folosul cauzei române, pe care a făcut-o și patronat-o Georges Lacour Gayet, în vremea războiului și a Conferinței de Pace dela Paris. De altfel nici nu e trebuință. O vor face cei viitori, înscriind numele său printre cei mai mari iluștri și însuflețiți filo-români, pe cari, în cursul vremurilor și în momentele hotărâtoare pentru soarta politică a neamului nostru, i-am găsit totdeauna în mijlocul nobilei și generoasei națiuni franceze.

* Recunoștința noastră pentru Georges Lacour Gayet, a venit imediat după realizarea României întregite, prin alegerea sa, la propunerea d-lui N. Iorga, ca Membru de Onoare al Academiei Române. Azi când el a dispărut, la omagiul de recunoștință de atunci, adăogăm pe cel de pietate de astăzi, spre a le închina memoriei sale neuitate și a le exprima, în numele d-voastră, domnilor Colegi, celor mai de aproape ai săi. *

Apoi d-sa, intrând în ordinea de zi, zice:

Domnilor Colegi,

«Ședința noastră de azi este dedicată, după cum știți, comemorării a trei sute de ani dela moartea marelui dramaturg spaniol Lope de Vega, — comemorare care a prilejuit, în toată lumea cultă, nenumărate festivități întru glorificarea celebrului scriitor.

«Evident că dela aceste festivități nu puteam lipsi noi, Latinii Orientului. De aceea, în cadrul serbărilor ce s'au proiectat în acest scop, Academia Română a ținut să consacre această ședință sărbătoririi genialului literar, rugând pe d-l profesor N. Iorga să țină d-sa cuvântarea festivă.

«Ca totdeauna în asemenea împrejurări, ilustrul nostru Coleg, a cărui strălucită și extraordinar de bogată activitate istorică și literară a fost asemănată, nu de ai noștri, ci de străini, cu aceea a lui Lope de Vega, a binevoit a răspunde rugămintii ce i-am făcut, prin cuvântarea pe care o va rosti acum.

«Aveți cuvântul, d-le Coleg.»

D-l N. IORGA rostește o comunicare comemorativă despre *Lope de Vega* pentru tricentenarul morții celebrului poet și dramaturg spaniol.

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU comunică scrisoarea Excelenței Sale d-lui Prat Y Soutzo, Ministrul Spaniei în București, în care își exprimă viul său regret de a nu putea lua parte la această ședință comemorativă, arătând că va fi reprezentat prin d-l J. Serrat, Prim Secretar al Legatiunii Spaniole, de Doamna Prat Y Soutzo și de toți membrii Legatiunii. D-l Președinte dă cuvântul d-lui J. Serrat, care rostește următoarele cuvinte:

Excellences, Mesdames, Messieurs,

«En l'absence — qu'il regrette très vivement — de Son Excellence Monsieur de Prat y Soutzo, votre collègue comme Membre Correspondant et Honoraire, respectivement, de l'Académie Nationale des Beaux Arts et de l'Académie de Jurisprudence et de Législation d'Espagne, il m'échoit l'honneur — très enviable — d'adresser à l'Académie Roumaine, et en particulier à son illustre Président, à Monsieur le Ministre de l'Instruction Publique, et à l'éminent Maître des Lettres et de l'Histoire roumaine qui a si brillamment retracé la figure Auguste de Lope de Vega, le témoignage de la reconnaissance émue de mon pays, pour la contribution si fervente à la célébration du Tricentenaire de celui qui mérita le Titre de «Phenix des Genies espagnols».

«Le Génie ne connaissant pas de frontières, le monde entier célèbre ces temps derniers la mémoire de l'immortel dramaturge, car des hommes comme l'insigne Felix Lope de Vega Carpio, quoique la manifestation la plus pure du génie espagnol — qui a si profondément contribué à l'essor de notre commune civilisation latine — appartiennent à l'humanité.

« C'est avec une émotion très profonde que je remercie la Roumanie — hier l'Université, aujourd'hui l'Académie, demain le Theatre National et les Institutions des capitales Moldaves et Transylvaines, de communiquer avec l'âme espagnole en ce glorieux souvenir. »

ȘEDINȚA PUBLICĂ

DELA 20 DECEMVRIE 1935

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l Prof. Franz Babinger cetește o comunicare în limba franceză cu titlul « *Robert Bargrave, un voyageur anglais dans les pays roumains du temps de Basile Lupu (1652)* ».

D-l N. IORGA face o comunicare despre « *Explicația monumentului dela Adamclisi* ».

ȘEDINȚA ORDINARĂ

DELA 10 IANUARIE 1936

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU comunică trista știre că la 30 Decemvrie trecut a încetat din viață colegul nostru corespondent la Secția Științifică Ștefan Minovici. Rodnica activitate științifică a regretatului coleg, care i-a atras alegerea sa ca membru corespondent al Instituțiunii noastre, a fost pe larg expusă de Colegul nostru D-l Dr. Gh. Marinescu în ședința dela 8 Iunie 1925. D-l Președinte Alex. Lapedatu, în numele Academiei, exprimă părerea de rău pentru această dureroasă pierdere.

În altă ordine de idei d-l Președinte arată că în cursul vacanței academice încetate d-l Eduard Beneš, Membru de Onoare al Instituțiunii noastre, a fost chemat de poporul cehoslovac la cea mai înaltă demnitate civică, de Președinte al Republicei amice și vecine nouă. Propune să exprimăm d-lui Beneš omagiile Academiei prin următoarea telegramă:

Monsieur Benes
Président de la République Tchécoslovaque
Prague

« Académie Roumaine réunie pour la première fois après ces vacances présente ses hommages à son illustre membre d'honneur élu président de la République et envoie ses vœux de prospérité à la nation tchécoslovaque. »

Président *Lapedatu*

Secrétaire général *Tzitzica*

— Propunerea se aprobă.

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU prezintă următoarea listă a concurenților la premiile Academiei din acest an:

I. PREMII GENERALE — PRIN COMISIUNE SPECIALĂ

1. Premiul Năsturel de 4.000 lei

5. scrieri cu conținut de orice natură:

Brădișteanu (Grigorie), Zidul plângerilor, roman, Timișoara f. a.

Formac (S. R.), Războiul de mâine. București, 1935.

Jitianu (Constantin C.), Cuvinte pentru țara mea. București, 1935.

Marinescu (G.) și *Grecescu* (C.), Ion C. Brătianu. Acte și cuvântări. București, 1935.

Păsărică (Inginer Ion), Monografia Uzinelor de fier și domeniilor din Reșița și frumusețea naturală a împrejurimilor. Ed. II revăzută, cu recenzii și vederi. București, 1935.

II. PREMIILE SECȚIUNII LITERARE

1. Marele Premiul C. Hamangiu, de 100.000 lei (indivizibil)

1 lucrare de critică literară:

Călinescu (G.), Viața lui Mihai Eminescu. Ediția II-a. București, f. a.

» Opera lui Mihai Eminescu. Vol. I: Filosofia teoretică, filosofia practică. București, f. a.

Călinescu (G.), Opera lui Mihai Eminescu. Vol II: Cultura. Descrierea a operei. Vol. III: Descrierea operei (urmare). București, 1935.

2. Premiul Statului Eliade Rădulescu, de 50.000 lei

14 scrieri literare sau de filologie:

Bucur Mândătorul (Nicolae), Gens Bucurorum, — iambi, trohei, dactile. București, 1935.

Cuclin (Dimitrie), Tratat de forme muzicale pentru uzul învățământului academic și secundar. București, 1934.

Diaconu (Ion), Folklor din Râmnicul-Sărat. Vol. II. Focșani, 1934.

Lungianu (Mihail), Povești pentru tineri și bătrâni. A treia tipăritură revizuită și adăugită. București, 1934.

Lungianu (Mihail), Făptuiri și năstimirii. Mituri și legende pentru copii. București, 1935.

Lungianu (Mihail), Comoara lui Prâslea. Povești pentru copii. București, 1935.

- Makata* (Eugenia), Jupânița Ruxandra — roman. București, f. a.
Manafu (Colonelul M.), Națiunea armată. Pregătirea morală și materială a națiunii pentru războiu. București, 1935.
Molea (Ion), Funigei. Craiova, 1935.
Pancu (Nicolae N.), Sub Vulturul Moldovei. Ediția II. București, 1935.
Popovici (D.), Ideologia literară a lui I. Heliade Rădulescu. București, 1935.
Popovici (D.), « Santa Cetate » — între utopie și poezie. București, 1935.
Stamatiad (Al. T.), Peisagii Sentimentale. Poeme. București, 1935.
Stanca (Dr. Dominic), Intre două fronturi 1914—1918. Cluj, 1935.

3. Premiul Adamachi, de 5.000 lei (divizibil)

9 scrieri de literatură sau de filologie :

- Butnariu* (Gh. V.), Clopotele învierii. Nuvele. București, 1935.
Cluceru Dinu, Povestiri de pe Front (1916—1917). Fapte mari săvârșite de cei mici. București, 1935.
Creangă (N.), Gramatica limbii române. Bărlad, 1934.
Gherghel (Ion), Schiller în literatura română. — Cu prilejul împlinirii a 175 de ani dela naștere. — Aspectul istorico-cultural și bibliografia critică. București, 1935.
Matasă (Preotul C.), Palatul Cnejiilor. București, 1935.
Omagiu lui M. Eminescu, volum editat de Comitetul « Pro Eminescu » sub îngrijirea d-lui *Valerian Petrescu*. București, 1934.
Pallade (Maria S.), Pentru tine, roman. București, 1935.
Teofan dela Mistra, Patria rondă. Poem în versuri. Târgoviște, 1935.
Volbură Poiană Năsturaș, Din stejar, stejar răsare, roman. București, 1935.

4. Premiul Ecaterina I. C. Bolintineanu, de 2.000 lei

3 scrieri asupra Educației :

- Bulacu* (Preotul Mihail), Pedagogie creștină ortodoxă. București, 1935.
Comicescu (Gheorghe), Realizări și tendințe în Școala americană contemporană. Iași, 1935.
Flor (Paula), Anuarul Școlii Profesionale de Fete, gr. I, din Tulcea pe anii școlari 1928—1934. Constanța, f. a.

5. Premiul C. Rădulescu-Codin, de 3.000 lei

1 scriere de folklor :

- Dumitrescu* (N. I.), Carte de Stea și Colinde. București, 1935.

Premii cu subiecte date:

6. *La Marele Premiu C. Hamangiu, de 100.000 lei (indivizibil) pentru traducerea în limba germană a operei poetice a lui Mihail Eminescu*

10 manuscrise cu numele, pseudonimele și motto:

- a) Sub numele Paula Hauser (421 file);
- b) * pseudonimul Wolfram von Eschenbach (15 file);
- c) * * Olsor (227 file);
- d) Cu motto * Carmen * (228 file);
- e) * * * Excelsior * (207 file);
- f) * * * In arte voluptas * (157 file);
- g) * * * Kamadeva * (771 file);
- h) * * * Doch was kümmert sich das Schicksal
ob sie trachten, ob sie streben?
* Gleich dem Winde über Wellen
streicht es übers Menschenleben *
(298 pag.);
- i) * * * Pururi tânăr * (314 file);
- j) * * * Montslavat * (168 file).

III. PREMIILE SECȚIUNII ISTORICE

1. *Premiul Vasile Pârvan, de 30.000 lei*

2 lucrări *arheologice*:

Berciu (D.), Săpăturile arheologice dela Tangăru (1934), — raport preliminar. București, 1935.

Buletinul Muzeului Județului Vlașca * Teohari Antonescu *. I. Publicațiune a Muzeului, scoasă sub îngrijirea d-lui D. Berciu profesor, director onorific București, 1935.

2. *Premiul Statului Gheorghe Asachi, de 25.000 lei*

12 scrieri *istorice, economice, juridice*:

Bejenaru (N. C.), *Politica externă a lui Alexandru Lăpușneanu*. Iași, 1935.

Ciuhandu (Protopresviterul Dr. Gheorghe), *Episcopii Samuil Vulcan și Gherasim Raț* — Pagini mai ales din Istoria Românilor Crișeni (1830—40). Arad, 1935.

Coman (Ioan), *Titanul Prometheus* — Cultul și elementele pre-hesiodice și hesiodice ale istoriei sale. Incercare asupra concepției elenilor despre originile civilizației în lumina istoriei lui Prometheus. I. București, 1935.

Dobrovici (Gh. M.), *Istoricul dezvoltării economice și financiare a României și împrumuturile contractate (1823—1933)*. București, 1935.

Duzinchevici (Gh.), *Cuza Vodă și revoluția polonă din 1863*. București, 1935.

Florescu (George D.), *Din vechiul București, Biserici, curți boierești și hanuri între 1790—1791, după două planuri inedite dela sfârșitul veacului al XVIII-lea*. București, 1935.

Fundășeanu (Cpt. Comandor Preda C.), *Libertatea mărilor și prizele maritime*. București, 1935.

Hillard (Victor), *Contribuțiuni critice la elaborarea Codului civil unificat*. București, 1935.

Ionescu (Octavian), *Problema părții introductive a Codului Civil*. Iași, 1935.

Nedici (Dr. Gh.) și *Zotta* (Const. Gr.), *Recursul în Casare. Comentarul legislației uzuale, cu doctrina și jurisprudența la zi; însoțit de un studiu juridic și istoric al recursului în legislația vechiului regat și a provinciilor desrobite și de un index alfabetic*. București, 1935.

Țopa (Leon), *Universitatea țărănească. Teoria și practica ei*. Cernăuți, 1935.

Ursu (Gavril), *Dicționar enciclopedic administrativ*. Ed. I A. Z. Cluj, 1935

3. Premiul Neuschotz, de 3.500 lei

3 scrieri de istorie sau juridice:

Bogdănescu (Titu), *Explicația teoretică și practică a Art. 285 al. 2 și urm. c. c.* Iași, 1931.

Garoescu (Colonel George G.), *Războaiele balcanice, 1912—13 și Campania română din Bulgaria*. Ediția II-a. Sfântul Gheorghe, 1935.

Hillard (Richard F. A.), *Pactul dela Paris «Briand-Kellogg»*. București, 1935.

4. Premiul Demostene Constantinide, de 3.000 lei

4 scrieri sociale sau istorice:

Cornicioiu (General Grigore), *Oprîș* (Lt. Col. Ștefan și *Dumitrescu* (Maior Al.), *Contribuțiuni la istoricul Grănicerilor, volumul II, 1904—1916*. București, 1935.

Georgescu (Lt.-Col. Constant Ioan), *De ce a capitulat Germania la 11 Noembrie 1918?* București, 1935.

Roceriu (Ioan A.), *Expoziții și târguri. Studiu economic-social, tehnic-politic*. București, 1935.

Stahl (Henri), *Bucureștii ce se duc — cu 175 ilustrații originale de altădată*. București, 1935.

Premii cu subiecte date:

5. — *La Premiul Camerei de Comerţ şi Industrie Circumscripţia I-a din Turnu-Măgurele, de 20.000 lei, cu subiectul:*

Teleormanul economic:

Un manuscris cu motto: « Este o datorie de a ne cunoaşte mai bine, noi, între noi, cu toate locurile şi aşezările, pentru a ne iubi mai mult şi a ne înfrăţi la munca constructivă pentru propăşirea ţării noastre sub toate raporturile » (152 pagini de tipar).

6. *La Premiul Funcţionarilor C. F. R. din Bucureşti, de 9.500 lei în efecte şi 2.613 lei în numerar, cu subiectul « Drepturile funcţionarilor publici faţă de Stat »,*

Un manuscris cu motto: « Drepturile funcţionarilor publici sunt acordate, în primul rând, în vederea bunului mers al serviciului public, adică pentru împlinirea în condiţiuni cât mai bune a nevoilor obşteşti » (89 pag.).

7. *La Premiul V. Adamachi, de 5.000 lei, cu subiectul « Cercetări istorice asupra unui oraş din România », manuscrisele cu titlurile:*

a) Cercetări istorice asupra oraşului Sebeş-Alba, fost Sebeşul săsesc din Judeţul Alba (132 file);

b) Folticeni. Cercetări istorice asupra oraşului, cu motto: « Cunoscând trecutul şi cercetând prezentul, am putea prezice viitorul » (354 file).

IV. PREMIILE SECŢIUNII ŞTIINŢIFICE

1. *Premiul I. Oroveanu, de 70.000 lei*

6 lucrări sau descoperiri în ştiinţa medicală:

Banu (Dr. G.), Sănătatea poporului român. Bucureşti, 1935.

Lupu (N. Gh.) şi *Petrescu* (Mircea), Hematologie clinică. Morfologia, fiziologia şi patologia sângelui şi organelor hematopoetice. Cu 36 figuri în text şi 6 planşe în culori şi negre. Bucureşti, 1935.

Moscovici (Dr. M.), Tratament simplu şi sigur al canalelor radiculare. Publicat în « Revista Stomatologică », An. VI, Nr. 1. Cluj, Ianuarie 1935.

Râmneanşu (Dr. Petru), Cercetări asupra originii etnice a populaţiei din Sud-Estul Transilvaniei pe baza compoziţiei serologice a sângelui. Cluj, 1935.

Râmneanşu (Dr. Petru), Origine ethnique des Séklers de Transylvanie. Bucarest, 1935.

Samaritan (Dr. Pompei Gh.), Medicina şi Farmacia în trecutul românesc, 1382—1775. Călăraşi-Ialomiţa, 1935.

2. Premiul Ștefan Demetrescu-Vergu, de 10.000 lei

1 scriere de natură silvică :

Sabău (Dr. Vasile), Die Grundlagen der rumänischen Forstwirtschaft und ihre Bedeutung für den internationalen Holzverkehr. București, 1935.

3. Premiul Adina și Colonel Paul Străjescu, de 8.800 lei

1 lucrare medicală :

Moscovici (Nathan), Considerațiuni asupra Gastroparezei (Miastenia piloroduodenală intermitentă). Teză pentru doctorat în Medicină și Chirurgie prezentată și susținută la 22 Mai 1934. București, 1934.

4. Premiul Dr. Em. Riegler, de 11.000 lei

2 lucrări din clinica terapeutică :

Buzoianu (G.) și *Cotul* (G.), Vocea și igiena vocală. Cluj, 1935.
Țeposu (Prof. Dr. E.), Derivația urinelor în Chirurgie. Derivația înaltă. București, 1934.

5. Premiul Statului-Lazăr, de 50.000 lei

5. 9 scrieri cu conținut științific sau invențiuni științifice :

Căpălescu (Dr. C. Poenaru), Accidentele muncii, boale profesionale și asigurări sociale. Cu 218 figuri. București, 1934.

Conea (Ion), Țara Loviștei — Geografie istorică. Cu 10 hărți (din care 3 afară din text : 13 planșe fotografice și indice de nume și locuri. București, 1935.

Dinu (Dr. Valeriu), Die Landwirtschaft Rumäniens unter dem Druck der Krisen. Bukarest, 1933.

Gabrielescu (Const. E.), Calculul plăcilor de beton armat cu armătura încrucișată. Cu 34 figuri, 135 formule, 6 tabele și 7 exemple. București, 1935.

Hortopan (Veterinar General Grigore), Creșterea și boalele animalelor domestice. Noțiuni de Hipologie. Craiova, f. a.

Istrati (I), Carte de Fizică pentru cl. III-a secundară și pentru cei ce vor să învețe singuri. Ediția I. Roman, 1935.

Sahleanu (Vasile S.), Sistem de motor termic. Invențiune (text manuscris).

Sălceanu (Constantin), Laboratorul de Fizică. Vol. I. Lucrări practice de gravitate, căldură și termodinamică. București, 1935.

Șumuleanu (Prof. Dr. Corneliu) et *Ghimicescu* (Dr. Georges), Quelques nouvelles microméthodes pour l'analyse des vins appliquées à l'analyse des vins provenant des vignes du domaine de la Couronne du district Dolj (Searcea et Sadova). Iassy, 1934.

6. Premiul Dr. Cornel Nicoară, de 12.000 lei (divizibil)

16 scrieri cu conținut științific:

Abason (Ernest), *Andronic* (Al.) și *Dumitrescu* (Gh.), Trigonometrie, cu aplicațiuni la Statică și Agrimensură. Clasa VI-a secundară. București, 1935.

Abason (Ernest), *Andronic* (Al.) și *Dumitrescu* (Gh.), Aritmetică, clasa III-a secundară. Gimnazii, Licee, Școli Normale, Seminarii, etc. București, 1935.

Abason (Ernest), *Andronic* (Al.) și *Dumitrescu* (Gh.), Algebră, clasa V-a secundară. București, 1935.

Abason (Ernest), *Andronic* (Al.) și *Dumitrescu* (Gh.), Geometrice, clasa III-a secundară. Gimnazii, Licee, Școli normale, Seminarii, etc. București 1935.

Bucică (Veterinar Col. Dr. I.) și *Eftimescu* (Vet. Maior Dr. I.), Tratat practic de Podologie. București, 1935.

Dumitrescu (Maiorul St. Alexandru), Recunoașterea falșurilor în Administrație și prevenirea lor. București, 1935.

Mezulescu (Dr. Aurel), Tratatulul cărbunelui prin doze masive de ser anticarbonos pe cale intravenoasă, intramusculară și subcutanată. Chișinău, 1935.

Pandelea (N.), Geografia elementară pentru cl. I-a secundară. București, 1935.

Roată (Lt.-Colonel Victor), Pericolul aerian și mijloacele de apărare. Apărarea activă, apărarea pasivă, urbanismul. București, 1935.

Stanca (Dr. C.), Noi contribuțiuni la tratamentul amenorheei și a complicațiunilor ei. Extras din « Mișcarea medicală română » Nr. 4—5, 1934. Craiova.

Stănescu (Dr. I.), Psihanaliza în vederile Medicinii legale (Expunere obiectivă a doctrinei lui Freud). București, 1933.

Stănescu (Dr. I.), Contribuțiuni la studiul antropologiei (Fiziognomonie). Vol. I. Constituțiunile morfologice. București, 1934.

Stănescu (Dr. I.) și *Gorescu* (O.), Furtul profesional și furtul sportiv. București, 1935.

Sârghie (Ioan H.), Sculptura în lemn. Partea I-a. București, 1934.

Șerbănescu (Dr. Virgil), Tehnică de Istologie și Anatomie patologică. București, 1933.

Țărușanu (Radu), Industria chimică în România. București, 1935.

Premii cu subiecte date:

7. La Premiul Anastase Fătu, de 3.000 lei, cu subiectul « Studiul geologic și petrografic al regiunii Văii Jiului »:

Un manuscris cu motto « Un strop căzut în mare » (36 file).

Ș E D I N Ț A P U B L I C Ț A

DELA 17 IANUARIE 1936.

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l S. MEHEDIȚI face o comunicare despre « *Cercetători, erudiți, savanți* ».

În ședință intimă d-l S. MEHEDIȚI depune următoarea cuvântare rostită de d-sa la înmormântarea regretatului coleg G. Vâlsan, în ziua de 6 August 1935:

« În numele Academiei Române, am greaua însărcinare să aduc un ultim omagiu colegului nostru profesorul George Vâlsan.

« Ce a însemnat el pe tărâmul științei se va spune aiurea. Aci, în puținele minute ce ne despart de umbra care îl va cuprinde pentru totdeauna, înaintea cugetului nostru stă mai ales amintirea duioasă despre om.

« Iată-l student sfios, ascultând, cum ascultă toți tinerii serioși, prelegerile numai ca o îndrumare spre munca proprie.

« Geografia, pe atunci, era și la noi, ca și aiurea, în mare prefacere. Problemele mai abstracte rămăneau, se înțelege, pe seama celor maturi. Dar aplicațiile zilnice interesau pe toți, și toți simțeau nevoia de a se dumeri în vreun fel, în deosebi asupra doctrinei profesorului american Davis, care venise să țină conferințe în Universitățile din Europa.

« Pas cu pas, ne-am mâncat deci și noi pentru verificarea noului sistem în legătură cu țara noastră. Am început, cum era și firesc, cu ținutul unde ne aflam. Iar cel care a primit sarcina să se ocupe de « *Temelia Bucureștilor* » și de aspectul împrejurimilor a fost tânărul Vâlsan. Au venit apoi și alții la rând, potrivit cu lărgirea orizontului excursiilor noastre până la munte, la mare și în tot lungul Dunării românești.

« Potrivit unei vechi observări, că studenții cei mai harnici aleg de obicei temele cele mai grele, Vâlsan a fost între cei dintâi, cari au primit sarcina unei excursii în Valea Timocului, de unde, împreună cu colegul său Giuglea, ne-a adus materialul unui frumos volum despre Românii din Craina. Tot atunci i s'a deșteptat și interesul pentru problema străpungerii Carpaților la Porțile-de-Fer.

« Cu marea sa înlesnire de a desena, sugestiunile excursiilor căpătau repede forma unor schițe explicative și astfel, înainte de a fi generalizată metoda bloc diagramelor, în urma unei excursii a membrilor Seminarului de geografie, am avut bucuria să dobândim un foarte intuitiv desen privitor la malul Dunării și la cufundarea ținutului dintre Giurgiu, Mărculești și București, unde erau cunoscute două sondaje. În felul acesta, orizontul preocupărilor sale s'a întins și spre alte părți ale Câmpiei române;

iar schița, care împodobește și azi perețele sălii de cartografie, a fost prima pagină a unui studiu mai întins despre « Câmpia română ».

« Lucrul era firesc. Grijă de viitor nu poate lipsi niciodată unei instituții de cultură, așa că, tinerii mai silitori pe tărâmul geografic au primit sfatul să-și continue pregătirea lor, trecând și în alte universități. Formula Seminarului a fost chiar dela început aceasta: *Nimeni nu are contract cu viața*. Prin urmare, să fie gata toți cei cu zel pentru știință, să ocupe orice loc rămas gol...

« Și astfel, după ce a terminat examenul de licență, Vâlsan a trecut la Berlin, apoi la Paris, unde ideile lui Davis fuseseră mai bine îmbrățișate decât în Germania. Iar când moartea lui Ștefan Popescu a lăsat vacantă catedra dela Universitatea din Iași, tânărul, care tipărise în « *Buletinul Societății geografice* » un lung studiu asupra « Câmpiei Române », a putut umplea la timp însărcinarea de profesor.

« A venit apoi războiul, cu multele lui greutateți... Cu toate că sănătatea lui Vâlsan ajunsese destul de plăpândă, el n'a pregetat o clipă de a primi sarcina catedrei de geografie la Universitatea din Cluj. Cele trei « *Anuare* », publicate acolo, sunt o dovadă pipăită a muncii și a devotamentului său pentru știință.

« Dar grija de bătrânețea părinților, și în deosebi de sănătatea mamei sale, l-a făcut să se gândească iarăși la locul său de naștere. Cum era natural, Universitatea din București a fost fericită să poată întregi familia geografilor, numindu-l din nou între membrii ei. Și astfel, am avut bucuria să-l vedem cu sănătatea întărită, desfășurând în toată voia munca sa de profesor, iar solidele sale calități au putut ieși deplin la iveală. Vanitatea, viermele imund, care mânjește viața oamenilor vulgari, lăsându-i ca o caricatură în fața posterității, lui îi era străină. Chipul său senin, vocea potolită, scrisul clar și zâmbetul blând... toate la un loc erau manifestarea unei păci lăuntrice, care îl ținea departe de toate agitațiile efemere.

« Astfel, moartea, care l-a ajuns pe neașteptate, ni l-a lăsat înaintea ochilor ca simbol al unei vieți resemnate.

« De aceea, plini de adâncă pietate, colegii și prietenii își pleacă acum fruntea în fața mormântului deschis.

« Lumina vieții sale, va rămânea neclintită în amintirea tuturor acelora cari l'au cunoscut, iar Academia îi va păstra totdeauna o duioasă pomenire. »

Se delegă d-l Coleg I. Lupaș sau alt domn Coleg din Cluj, să reprezinte Academia Română, Duminică 19 Ianuarie curent, la desvelirea bustului lui Vasile Pârvan ridicat în localul Universității din Cluj din inițiativa Societății Studenților în Litere și Filosofie ai acelei Universități.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

DELA 24 IANUARIE 1936

D-1 Dr. GR. ANTIPA, Vicepreședinte, deschizând ședința, zice:

«*Domnilor Colegi, Doamnelor și Domnilor,*

«Țara întreagă sărbătorește azi ziua unirei, ziua de naștere a noului nostru Regat în forma sa desăvârșită.

«Academia Română, care de $\frac{3}{4}$ de veac a dus lupta pentru aducerea la îndeplinire a celui ideal, mai întâi pe cale de unificarea graiului și de stabilirea unității culturale a tuturor ramurilor neamului românesc, ia parte la această serbare și se gândește cu recunoștință la pleiada acelor mari bărbați — în cea mai mare parte foști membri ai Academiei — cari au dus acest popor la realizarea aspirațiilor sale.

«În primul rând recunoștința noastră se adresează scumpei noastre dinastii și celui Rege înțelept și energic care duce mai departe opera marilor săi înaintași Alex. Ioan I, Carol I și Ferdinand I și care o consolidează printr-o înțeleaptă conducere și organizare bazată pe cultură.

«Să trăiască M. S. Regele Carol II.»

Apoi D-sa zice:

«*Domnilor Colegi,*

«În lipsa Președintelui nostru titular, îmi revine mie dureroasa îndatorire de a vă aduce la cunoștință că în cursul săptămânii care a trecut între ultimele noastre ședințe, Academia Română a avut iarăși nenorocirea de a pierde pe unul din distinșii ei membri de onoare. De astădată moartea ne-a răpit pe veneratul nostru coleg P. S. S. Episcopul Roman Ciorogariu al Oradiei, care a încetat din viață la înaintata vârstă de 83 ani.

«Pe lângă marea sa activitate în slujba bisericii ortodoxe, pentru care populația Transilvaniei — pe care a păstorit-o și a condus-o sufletește în timp de peste 60 ani — îi poartă o adâncă recunoștință, venerându-l ca pe un sfânt părinte al bisericii, Roman Ciorogariu a fost și un mare învățat și apostol al învățământului. El a făcut strălucite studii — în țară și la universitățile din Lipsca și Bonn — nu numai de Teologie ci și de Filosofie și Pedagogie — și a fost mult timp director al Seminarului Teologic-pedagogic din Arad, unde a crescut multe generații de preoți și profesori, viitori educatori ai poporului.

«Elevii și discipolii săi, cari s'au împărțășit nu numai din vastele sale cunoștințe, dar și din bunătatea sufletului său — cu adâncă înțelepciune care-l caracteriza —, ocupă astăzi locuri de frunte în mișcarea intelectuală și în conducerea sufletească a energicului și dărzului popor transilvănean, continuând a-i desvolta, după povețele sale, prin cultură și pildă, agera sa minte și frumoasele virtuți care împodobesc sufletul nobil al acestui ram al neamului nostru.

* Prin îndelungata sa activitate — ca profesor, preot și scriitor — el este un îndrumător al națiunii române de peste munți și un organizator al puterii sale de luptă și de rezistență, însușiri care s'au evidențiat atât de strălucit, în ziua aceea mare a răfueii trecutului, la adunarea națională din Decembrie 1918 dela Alba-Iulia.

* Ca om politic, nu e aci locul să apreciem marele sale merite; ele sunt înscrise cu litere de aur în istoria realizării unității noastre naționale și în recunoștința întregului neam românesc.

* În ședința dela 12 Iunie 1921, Academia Română, în semn de recunoștință pentru neobosita și fecunda sa activitate, atât pe terenul cultural cât și politic, l-a ales, cu unanimitate de voturi, ca membru de onoare al ei.

* Roman Ciorogariu moare la vârsta atât de înaintată, continuând a-și îndeplini datoria, de mare patriot și de educator de suflete, până în ultimul moment al vieții sale. În cel mai expus post al Românismului, la granița apuseană a țării, el rămâne cu arma în mână și nu părăsește postul său de strajă până în clipa când moartea îi răpi sufletul.

* Academia Română unește doliul ei cu al întregului neam românesc și va păstra o veșnică recunoștință acestui vrednic bărbat, pe care a avut cinstea să-l numere printre membrii ei.

* În semn de doliu și ca o pioasă reculegere suspend ședința pentru 5 minute.*

D-l ANDREI RĂDULESCU face o comunicare cu titlul « 24 Ianuarie 1862 ».

În ședință intimă, d-l Secretar general G. ȚIȚICA comunică următoarea telegramă primită dela d-l Eduard Beneș, Președintele Republicii Cehoslovace și Membru de Onoare al Instituțiunii noastre:

*Le president Lapadat
Académie Roumaine, Bucarest.*

* Tres touché de la dépêche de l'Académie roumaine je prie son président ainsi que son secrétaire général et tous mes chers confrères d'agréer mes sincères remerciements pour leurs sympathies et voeux a l'occasion de mon élection à la présidence de la republique Tchecoslovaque et à mon tour je souhaite à la Roumanie et à l'Académie Roumaine la prospérité toujours croissante.

Eduard Beneș.*

D-l General R. ROSETTI zice:

* Printre volumele primite se află și următoarea teză de doctorat dela Universitatea din Geneva: *La Dobroudja et les relations bulgare-roumaines* de Iosef V. Poppov dela Karlovo (Bulgaria).

* Valoarea istorică a acestei lucrări reiese din următoarele afirmațiuni ale autorului:

* Dobrogea nu a fost niciodată stăpânită de Mircea (nu pomenește nimic de titlul lui Mircea).

* Bătălia dela Nicopol a avut loc în 1394.

* Arată tendențios — din nenorocire bazat pe cuvântări ale opoziției și pe articole de ziare românești — alipirea Dobrogei în 1878.

* Că România a avut o politică constantă (?!) în Dobrogea și anume aceea de a deposeda și goni din Dobrogea populația autohtonă (se înțelege bulgară) și a o înlocui cu imigranți români foarte numeroși, în care scop au luat drastice măsuri economice și politice.

* M. Kogălniceanu era prim ministru la 16 Octomvrie 1889.

* Nu mai citez multele altele afirmațiuni, toate inexacte, dar cele mai multe întemeiate pe citate din cuvântări și articole de ziare românești, rostite sau scrise din pasiune politică spre a micșora pe cei dintr'un partid advers sau dela guvern. Mult rău ne-a făcut și ne face acest soi de manifestațiuni — deseori negândite — care acum slujesc de arme potrivnicilor noștri.

* În încheiere autorul arată că persecutăm minoritatea bulgară și că numai aplicarea clauzelor de apărarea minorităților poate face ca România, care are și așa destui dușmani, să nu aibă unul mai mult.

* Dar dacă susținerea unei asemenea teze — în termeni civilizați — este explicabilă din partea unui bulgar, aprobarea ei de directorul Institutului de Inalte Studii Internaționale, d-l G. Mantoux și de profesorii Guglielmo Ferrero, Carl I. Burckhard și W. E. Rappard, este mai puțin explicabilă.

* În orice caz lucrarea apărută în umbra Societății Națiunilor va căpăta cetitori care o vor lua — tocmai din cauza termenilor urbani în care este scrisă — drept cuvânt de evanghelie. Ea nu poate rămâne fără răspuns și acest răspuns trebuie să plece tot din Geneva. *

— În urma discuțiunii la care iau parte d-nii Dr. Gr. Antipa și G. Țițeica se decide a se comunica nota d-lui Coleg R. Rosetti Ministerului Afacerilor Străine, Serviciul Propagandei și Comisiunii Naționale de Cooperatie Intelectuală cu rugămintea de a respinge pe căile sale neadevărurile cuprinse în lucrarea d-lui J. Poppov.

Ș E D I N Ț A O R D I N A R Ă

DELA 31 IANUARIE 1936

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU.

S'au făcut prezentări de cărți și s'au expeditat lucrările curente.

Ș E D I N Ț A O R D I N A R Ă

DELA 7 FEBRUARIE 1936

D-l Dr. GR. ANTIPA, Vicepreședinte, deschizând ședința, zice:

* *Domnilor Colegi,*

* Deschizând ședința de astăzi, am iarăși dureroasa îndatorire de a vă aduce la cunoștință pierderea unui alt valoros membru de onoare al Academiei Române, a P. S. S. Episcopul Nicolae Ivan al Vadului, Feleacului și Clujului, care s'a stins din viață în ziua de 3 Februarie a. c.

* Decedatul coleg face parte din acea generație de mari patrioți transilvăneni, cari, începând-o ca preoți, învățători sătești și publiciști și pornind cu crucea într'o mână și cu condeiul în cealaltă, au dus acea grea luptă zilnică pentru înălțarea sufletelor, ascuțirea minților și întărirea caracterelor poporului român din Transilvania, spre a alcătui apoi din toate aceste virtuți — pe care le-au trezit și desvoltat în firea acestui popor — o formidabilă forță colectivă, care i-a dat puterea de a rezista la toate greutățile și de a duce la marea biruință finală.

* Într'un volum intitulat: « Ungaria », publicat în 1918 de către Președintele Academiei Ungare de Științe Albert v. Berzevicky, și în care cunoscutul publicist ungar Eug. v. Cholnoky, după ce dă o descriere tendențioasă a « Valahilor », arătând numărul mare de analfabeți și starea lor de inferioritate culturală, termină cu următoarea frază: « der niedere Klerus, besonders der Griechisch-Orientalischen Rumänen, hat viel dazu beigetragen, dass das Volk kulturell arg zurückgeblieben ist ».

* Această invinuire — care nu este însă decât strigătul de desnaștere al celor cari vedeau că politica lor de desnaționalizare nu poate prinde la un popor conștient de origina sa și cu un simț național atât de desvoltat și care considerau că faptul de a nu învăța ungurește în locul limbii proprii este analfabetism — este cel mai mare omagiu ce se poate aduce activității, din perioada dinainte de războiu a acestei generații de mari patrioți, pe care ei, în vremuri grele și dintr'o prea modestă situație de preoți și învățători sătești, au desfășurat-o ca educatori și adevărați apostoli ai neamului.

* După războiu, venind epoca consolidării, poporul român de peste munți i-a pus pe acești mari bărbați în locurile de conducere ce li se cuveneau, instalându-i în demnitățile de înalți prelați. Ajunși aci, ei au lăsat acum condeiul, luând în mână mistria de zidărie pentru a construi școli, biserici și tot felul de instituții de cultură românească, pe care le-au organizat după adevăratele nevoi culturale și materiale ale poporului.

* Episcopul Nicolae Ivan a zidit: catedrala dela Sibiu, vila metropolitană, Seminarul și școala centrală din acest oraș, gimnaziul din Brad, precum și numeroase Bănci și Case de economie.

* Această fecundă pornire spre fapte și realizări culturale, a culminat în reînvierea vechei ctitorii a lui Ștefan cel Mare din Nordul Ardealului, (înmormântată în viforul primelor decenii ale veacului al XVII-lea).

Căci Episcopului Ivan se datorește reînnoirea noii Episcopii ortodoxe a Clujului pe temeliiile unei tradiții atât de sacre. Prin noua sa ctitorie, monumentală catedrală din Cluj, care încorporează o activitate de peste o jumătate de secol și o bătrânețe plină de roade, Episcopul Ivan și-a câștigat recunoștința întregului neam românesc. La această ultimă recunoștință s'a asociat și Academia Română când în Mai 1934, l-a chemat printre membrii săi de onoare.

« Să-i păstrăm o adâncă recunoștință și o veșnică memorie ».

D-l Dr. GR. ANTIPA arată că în vara trecută, la 4 Septembrie, s'a adunat la Viena, după invitațiunea Stațiunii Hidrobiologice a Dunării, Comisiunea Internațională pentru cercetarea științifică a Dunării, formată din oameni de știință cei mai de seamă în acest domeniu, ai statelor riverane Dunării. Din partea României a participat d-sa. Comisiunea l-a însărcinat să întocmească programul de studiu al Dunării. Împlinind această însărcinare, d-l Dr. Gr. Antipa a întocmit și a depus Comisiunii programul pe care apoi l-a publicat în Buletinul Secțiunii Științifice a Academiei Române sub titlul: « Die Internationale Erforschung der Donau als Produktionsgebiet » apărut de curând. D-sa a prezentat Academiei această lucrare.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA expune situațiunea Instituțiunii noastre față de asociația denumită « Academia de Științe din România », de curând înființată.

La discuția care urmează iau parte d-nii Dr. Gr. Antipa, I. Inuleț, Andrei Rădulescu, I. Nistor, G. Murnu, Dr. G. Marinescu, I. Petrovici, I. Simionescu, L. Mrazec și N. Vasilescu-Karpen. Din desbateri s'a luat cunoștință de situația juridică a lucrurilor. S'a hotărât, prin consimțământ semnat de 14 membri, convocarea unei sesiuni generale extraordinare pentru ședința viitoare dela 14 Februarie curent. Delegațiunea a fost rugată ca între timp să prepare proiectul unui memoriu ce urmează a fi prezentat în această chestiune Guvernului.

SESIUNEA GENERALĂ EXTRAORDINARĂ

DELA 14 FEBRUARIE 1936

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU'

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA amintește motivele pentru care, în ședința trecută, s'a hotărât convocarea Academiei în sesiunea generală extraordinară de astăzi. În cursul săptămânii, în ședințele Delegațiunii, s'au fixat idei pentru alcătuirea a două memorii, care vor urma să fie înaintate Maiestății Sale Regelui, Protectorul și Președintele de Onoare al Instituțiunii noastre și Guvernului, lămurind starea lucrurilor, din punct de vedere moral și juridic, pe care o crează înființarea unei « Academii de Științe din România », cu numele și cu atribuțiile Instituțiunii noastre, întru cât Secțiunea noastră Științifică îndeplinește misiunea de Academie de Științe în România încă din 1867.

După d-l G. Țițeica a dat lămuriri d-l ANDREI RĂDULESCU, expunând chestiunea din punct de vedere juridic și dând informațiuni asupra apelului făcut de Parchet și de intervenția Instituțiunii noastre alături de apelul Parchetului în contra sentinței dată de Tribunalul Ilfov pentru recunoașterea noii asociații ca persoană juridică.

— După o discuțiune la care iau parte d-nii Președinte Alex. Lapedatu, I. Simionescu, I. Petrovici, Dim. Gusti, I. Nistor, S. Mehedinți, L. Mrazec, Dr. Gr. Antipa, Dr. G. Marinescu, Dim. Pompeiu și N. Vasilescu-Karpen, se hotărăște înaintarea de memorii către Maiestatea Sa Regele și Guvern și răspândirea unei broșuri în marele public.

Ș E D I N Ț A P U B L I C A

DELA 21 FEBRUARIE 1936

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l Dr. C. I. Parhon, Membru Corespondent al Academiei Române, face o comunicare cu titlul: « *Organe actino-receptoare și actino-selectoare* ».

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU amintește că în ședința trecută s'a hotărât facerea a două memorii, unul către Maiestatea Sa Regele, pe care l-a întocmit d-l Coleg Vicepreședinte Dr. Gr. Antipa, iar altul către Președintele Consiliului de Miniștri, pe care l-a redactat d-l Coleg Vicepreședinte Andrei Rădulescu.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA cetește memoriul redactat de d-sa, iar d-l Secretar general G. ȚIȚEICA cetește pe cel redactat de d-l Vicepreședinte Andrei Rădulescu.

— În urma unei discuții, la care iau parte d-nii I. Petrovici, I. Simionescu, C. Rădulescu-Motru, se decide, după propunerea d-lui Coleg I. Simionescu, ca d-nii Colegi C. Rădulescu-Motru și I. Petrovici să revadă textele ambelor memorii, căutând a concentra memoriul către Maiestatea Sa Regele.

Ș E D I N Ț A P U B L I C A

DELA 29 FEBRUARIE 1936

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l N. IORGA face o comunicare despre « *Dovezi despre conștiința originii românilor* ».

În ședință intimă se delegă ca reprezentant al Academiei Române la Congresul Internațional de Numismatică, ce se va ține la Londra în zilele de 30 Iunie—3 Iulie 1936, d-l Coleg corespondent Const. Moșil.

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU arată că Delegațiunea a luat hotărârea ca Academia să comemoreze pe Regina poetă Carmen Sylva cu ocazia împlinirii a 20 de ani dela moartea sa, fixând în acest scop ședință publică solemnă Vineri, 6 Martie viitor. Ședința va fi prezidată de Maiestatea Sa Regele. Cuvântarea comemorativă va fi rostită de d-l Coleg Oct. Goga, iar Președintele Academiei va întâmpina pe Maiestatea Sa cu o cuvântare în care va vorbi despre Regele Carol I ca ctitor al Academiei Române.

— Se ia act și se hotărăște ca la această ședință să fie convocați toți d-nii Membri Activi, de Onoare și Corespondenți din Capitală.

ȘEDINȚA PUBLICĂ SOLEMNA PENTRU COMEMORAREA REGINEI CARMEN SYLVA DELA 6 MARTIE 1936.

Ședința se deschide la ora 3 d. a. sub *președinția MAIESTĂȚII SALE REGELUI.*

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU zice:

* Îngăduiți-mi, Sire, să Vă exprim, în numele Colegilor mei, respectuoasa noastră grațitudine și recunoștința pentru înalta onoare și marea bucurie ce ne faceți, venind astăzi în mijlocul nostru, să presidați ședința de comemorare a Reginei-poete Carmen Sylva, ilustra tovarășe de viață a gloriosului Fondator al Regatului Român, al Dinastiei române și al Academiei Române.

* Căci, congeneri în începuturile lor și strâns legate apoi în desvoltarea ulterioară, aceste epocale realizări ale Renașterii noastre naționale au stat și au rămas neconținut pe același plan al preocupărilor marelui lor Ctitor — Regatul ca expresie a independenței noastre politice, Dinastia ca expresie a stabilității și continuității în conducerea Statului și Academia ca expresie a unității culturale a neamului.

* În adevăr, cu conștiința misiunii istorice ce era chemat să îndeplinească în viața poporului român și dându-și bine seama de puterile și mijloacele prin care trebuia să se realizeze această misiune, era firesc ca providențialul Domnitor să așeze pe linia capitalelor sale proiecte de viitor și instituțiunea, care, în forme culturale, reprezenta unitatea însăși a neamului, adevăratul țel final al politicii noastre naționale.

* De aceea El nu ne-a fost numai mare Ctitor, ci și mare Protector. Dela început, de când cerea Ministrului de pe vremuri al Cultelor, Dimitrie Gusti, să acorde « neapărat și numaidecât », din lista sa civilă chiar, o mie de galbeni pentru trebuințele Societății academice, până la sfârșit, când se prevala, cu legitimă mândrie, de tot ceea ce Academia Română înfăptuise, în cursul îndelungatei sale domnii, pentru cultura națională,

— Regele Carol I a fost și a rămas în cele mai strânse și intime raporturi cu instituțiunea noastră, ajutând-o și sprijinind-o întru realizarea scopurilor ce era chemată să promoveze.

« Dovadă și mărturie sunt cuvântările sale, înțelepte și încurajatoare, rostite în această incintă, ca și înfăptuirile sale, mărinimoase și generoase, pe seama așezământului nostru, prin donațiuni de cărți rare, de manuscrise prețioase și de obiecte istorice de valoare, prin contribuțiuni bănești pentru publicații, în deosebi pentru Dicționar și prin o directă colaborare la lucrările academice, cu disertațiuni de mult bun simț asupra limbii și comunicări de mare interes asupra istoriei naționale, — colaborare, de sigur, rară, dacă nu chiar unică, până atunci, la Suveranii din toate timpurile și locurile.

« Cei ce vor aduna și pune în valoare aceste regești contribuțiuni la opera culturală națională a Academiei Române, vor putea vedea cu câtă greutate, dar și cu câtă iubire s'a alcătuit această importantă instituțiune a țării și se vor însufleți, de sigur, pentru opera vrednicilor predecesori, cum ne-am însuflețit și noi, cei ce am apucat, măcar în parte, zilele fericite ale domniei Regelui Carol I și am putut urmări, direct și de aproape, acțiunea sa în folosul Academiei și cei ce avem, deci, puțința să retrăim, în amintirile noastre de acum 30—40 de ani, atmosfera solemnă a ședințelor prezidate de marele Suveran ca și emoția resimțită la ascultarea cuvântărilor sale.

« Căci cine, în adevăr, din cei ce au avut fericirea să asculte aceste cuvântări, va putea uita vreodată, de pildă, acea minunată disertație asupra Nicopolei și a rolului pe care această străveche cetate l-a jucat în istoria noastră națională, în istoria Casei de Hohenzollern și în istoria propriei domnii a Regelui Carol I?

« Cine, apoi, profunda impresie a vizitei, după 25 ani, a Regelui Independentei române, pe câmpiile de războiu ale Bulgariei, la Plevna glorioaselor lupte, când bătrânul Mitropolit al Vraței exorta umbrele vitejilor noștri căzuți acolo, să se ridice din morminte, să vadă pe strălucitul lor Căpitan venind să le aducă prinosul iubirei și recunoștinței sale regești pentru jertfa vieții lor închinată patriei?

« Și cine, în fine, acea fermecătoare trecere a Dunării, noaptea, pe lună, dela Samovit la T.-Măgurele, care vrăji până într'atâta sufletul gloriosului Monarh că, răpit de amintiri, făcu, zicea el, să treacă pe dinaintea-i toată viața sa, dela tinerețele fericite petrecute la izvoarele fluviului, până la bătrânețele împovărate de munca rodnică și binecuvântată pentru înălțarea neamului dela gurile aceluiași fluviu?

« Era viziunea misiunii istorice pe care Carol I o îndeplinesc în viața poporului român și prin care el și-a câștigat titlul de cel mai mare Domnitor al său și de unul din cei mai cu vază Monarhi ai Europei din secolul trecut. Iar în această viziune era cuprinsă, de bună seamă, și instituțiunea în sânul căreia evoca aceste amintiri și printre membrii căreia avusese atâția mari și luminați sftnici, valoroși și devotați colaboratori, la opera de refacere și înălțare a României, — sftnici și colaboratori a căror

amintire nu odată a ținut s'o proslăvească dela acel loc, rezervat exclusiv Auguștilor Protectori și Președinți de Onoare ai Academiei Române.

* Da, Sire, căci, în apogeul îndelungei și norocitei sale domnii, Regele Carol I era cu adevărat mândru de așezământul pe care-l întemeiasă la venirea sa în țară, pe care, după câștigarea neatârării, îl ridicase la rangul de Institut Național și pe care la sfârșitul vieții îl lăsă, ca pe un scump patrimoniu național, de lumină și cultură, în grija urmașilor. Iată de ce, azi, când urmează să comemorăm opera Carmen Sylvei, gândurile și simțirile noastre se îndreaptă mai întâiu spre marele și generosul nostru Ctitor și fost Protector, spre a-i aduce tributul de admirație și recunoștință pe care i-l datorăm și pe care i-l vor datora toți cei ce vor veni după noi.

* Căci dorința Regelui Carol I ca destinele Academiei Române să rămână strâns legate de acele ale Regatului și ale Dinastiei a fost nu numai respectată, dar și în deosebi cultivată de prea măritii și luminații săi urmași. Cuvântările și daniile Regelui Ferdinand I Intregitorul de neam ca și cuvântările și daniile Maiestății Voastre stau, Sire, pe aceeași linie a cuvântărilor și daniilor Regelui Carol I. Nu este de altminteri așezământ în țara aceasta în care cuvântul Regilor săi să fi răsunat mai des și mai cald și spre care grija și interesul lor să fi mers mai cu iubire și afecțiune, ca Academia Română.

* Această perfectă continuitate, care ține instituția noastră în cadrul tradițiilor ce i-au fost satorite de marele-i Ctitor, constituie de altfel însăși puterea și vaza ei. Căci prin grija și sub scutul înalților Protectori și Președinți de Onoare și-a putut păstra Academia Română, timp de șaptezeci de ani, desăvârșita independență în organizare, în conducere și în lucrări, pentru ca, liberă de orice influență sau ingerințe lăaturalnice, să fi putut reprezenta numai interesele culturale superioare ale neamului și să se fi putut adapta, în condiții bune și norocoase, la necesitățile evoluției lui politice și naționale, cum prea bine o știe și cunoaște auguștul nostru Protector.

* Căci Maiestatea Voastră însuși ne-ați dat și fixat, ca Principe moștenitor încă, programul noilor adaptări culturale ale Academiei Române pe urma schimbărilor provocate de întregirea politică a neamului și pe urma noii stări de spirit a societății omenеști de după războiul mondial. Program plin de avânt și ideal, dar, în același timp, înțelept și real, care ne-a fost de atunci încoace călăuzitor și îndrumător în lucrările și năzuințele noastre și pe care am ținut și ținem să-l îndeplinim nu numai în cadrele tradiționalismului de care ne conducem, dar și în ciuda împrejurărilor care adesea ne stau împotrivă. Cu sprijinul înalt și prețios al Maiestății Voastre, nu ne îndoim însă că vom duce la îndeplinire întreg acest program, pentru binele și folosul culturii române, pentru înaintarea și prestigiul Academiei noastre.

* Când, apoi, ca Rege, ați binevoit a veni în mijlocul nostru, ați rostit, Sire, cuvinte neuitate, adânc săpate în sufletele celor ce le-au auzit,

cuvinte pentru care azi și ori de câte ori ni se va da prilejul nu putem să Vă fim decât adânc mulțumitori și recunoscători.

« *Reînviind astăzi tradiția Suveranilor noștri — ziceați atunci — am venit cu cea mai însuflețită bucurie în mijlocul Domniilor Voastre.*

« *Orișicând pășesc în această sală, sufletul meu se umple cu nespusă evlavie la gândul că aci au stat și au muncit aceia cărora România la datorește pro-pășirea ei culturală.*

« *De pe băncile școalei, falnicele nume cari au ilustrat acest ales cenaclu, m'au făcut să pricep mai bine tot ce datorește poporul meu acestor bărbași de seamă.*

« *Anul acesta — era în 1931 — când se serbează un veac dela întemeierea armatei noastre, veac care coincide cu reînceputul vieții noastre naționale, sunt fericit de a putea, aci, în acest templu al culturii, să împreun, în același prinos de recunoștință, pe conducătorii oastei cu conducătorii intelectualității române.*

« *Frumoasă și nobilă misiune are Academia Română în dezvoltarea Patriei.*

« *Aci sunt întruniți oameni de inimă cari au avut și au responsabilitatea conducerii treburilor obștești, încât am cea mai desăvârșită încredere că ceea ce trebuie înfăptuit, se va înfăptui.*

« *Domniile Voastre reprezentanți tot ce mintea românească a produs mai ales.*

« *La Universitatea de vară dela Vălenii de Munte am exprimat hotărârea mea de a deveni un Voivod al Culturii.*

« *Pășind pe acest drum, nu fac decât să urmez calea ce mi-a fost arătată de strălucirii mei înaintași Regele Carol și Ferdinand cel loial.*

« *Păstrând pilda Lor, Academia Română poate totdeauna să se bizuie pe tot sprijinul ce-i voi da ca Rege și ca iubitor al culturii românești... »*

« *Cuvintele acestea, pe care cel de al treilea Protector și Președinte de Onoare al nostru le-a rostit în ziua când a pășit în această incintă, ca Suveran al țării și ca urmaș al marilor Săi înaintași, trebuiesc așezate alături cu cele mai frumoase și impresionante ale acestor predecesori. Câtă vreme în această cea mai înaltă instituțiune culturală a neamului vor răsuna asemenea cuvinte de largă comprehensiune și de generoase protecție, atâta vreme rostul său prezent și misiunea sa viitoare este și va fi asigurată.*

« *De aceea, Sire, nu avem, azi, primindu-vă în mijlocul nostru, altă dorință mai fierbinte decât ca, la sentimentele ce am exprimat față de marele nostru Ctitor, să adăogăm omagiile de iubire și respect, de admirație și devotament pe care le datorăm Maiestateii Voastre.*

« *Să trăiți, Sire!*

« *Să trăiască Dinastia română!*

« *Să trăiască România!* »

MAIESTATEA SA REGELE binevoește a zice:

« *Domnule Președinte,*

« *Domnilor,*

« *Comemorarea de astăzi a reginei poete Carmen-Sylva, Imi dă fericitul prilej de a putea veni încăodată în mijlocul Domniilor-Voastre.*

* Simt totdeauna o deosebită bucurie să asist la aceste ședințe solemne ale Academiei Române; simt o deosebită bucurie și în același timp o deosebită mândrie națională, ori de câte ori Mă află în mijlocul aceluia, cari reprezintă chintesența gândirii românești.

* Am fost adânc mișcat că, la această comemorare a reginei Elisabeta, ați găsit cu cale să asociați și acele cuvinte de laudă pentru regele Carol I, rege care a priceput adâncul rosturilor acestei instituțiuni și care în politica lui de ridicare a neamului, a înțeles atât de bine, că pe lângă forța armată și forța politică a unui neam, este absolut nevoie de a întări și forța lui intelectuală.

* Mănat și Eu de acest gând, că puterea și eternizarea unui neam nu se pot afirma, decât prin forța radiației minții lui, urmând și pilda vie pe care cei doi înaintași ai Mei — fără a vorbi și de ceilalți domnitori ai Țării Românești — Mi-o dau, vin totdeauna cu adâncă emoție în mijlocul Domniilor-Voastre, cu aceeași inimă caldă și cu aceeași dorință de încurajare și ajutorare, să salut ca Rege și ca iubitor al cărții, Academia Română.

Domnilor,

* Conștient de greutățile pe care le aveți, aduc cu atât mai mult felicitările Mele și îndemnul Meu Academiei Române pentru munca pe care o depune, muncă pe care o urmăresc, muncă pe care o știu și pe care o doresc, pe zi ce trece, mai vie.

* În această zi în care se comemorează o femeie, care a fost pe tron, dar al cărei suflet a plutit deasupra tuturor durerilor și vanităților acestei lumi, care deși poetă într-o altă limbă decât a noastră, a știut, totuși, prin povestirile Ei asupra Peleșului, să răspândească, în largul lumii o parte a sufletului nostru, o parte a poeziei poporului nostru, — mulțumindu-vă pentru toată activitatea Domniilor-Voastre, vă urez să aveți totdeauna viu în fața ochilor, exemplul acestei regine.

* Eu sunt hotărât, pe cât îmi permit puterile, să continui aceeași operă, susținând Academia, încurajând-o și ajutând-o prin toate mijloacele. *
(Aplauze prelungite).

D-l OCTAVIAN GOGA rostește următoarea cuvântare comemorativă despre *Regina poetă Carmen Sylva*, cu ocazia împlinirii a 20 de ani dela moartea sa:

* *Sire,*

* *Domnilor Colegi,*

* Popoarele nu uită.

* În sufletul unui neam aducerea aminte e pururea trează, fiindcă în acest vast rezervoriu de simțire nimic nu se pierde, cum nu se pierde nimic în natură. De aceea din depărtarea vremilor se perpetuiază amintirea celor trecute: oameni, gânduri, credințe și datini se duc mai departe din generație în generație. Cu cât e mai larg imperiul zilelor de odinioară,

cu atât mai vie și mai hotărâtoare e această zestre sufletească, formidabila forță nevăzută care diriguește pașii unei colectivități în drumul ei spre ascensiune. Astfel se explică cum la toate răspântiile istoriei, alături de revendicările celor vii se mobilizează oastea temută a morților, care se înșiruie în linie de bătaie pentru a smulge o biruință.

♦ Din această lume de umbre care se mișcă dincolo de moarte și în-răurește sbuciumul prezentului, figura vechilor Domnitori se ivește mai des și cere cuvânt. Ce e patrimoniul imaginației noastre populare, dacă nu o galerie strălucitoare de hlamide și coroane domnești: voievozi, domnițe, Cosânzene și Feți-Frumoși, amestec minunat hărăzit de capriciul vremilor și păstrat de tradiția anonimă ca o comoară scumpă a măririlor apuse? În cursul veacurilor, acest popor chinat a îndurat toate loviturile destinului: dușmanii l-au încetușat, stăpânirea lui politică s'a frânt, bogățiile vremelnice i s'au risipit, un cutremur îndelung și des repetat a putut să dărâme alcătuirii sau să doboare năzuinți, făcându-le una cu pământul... De un singur lucru n'a fost în stare să ne despoaie vitregia sorții, n'a putut să ne fure memoria, ea ne-a rămas întreagă, pavază de apărare împotriva săgeților otrăvite. Mai mult: cu cât zilele erau mai aspre și goana lor mai necruțătoare, cu atât lumea umbrelor își afirma mai stăruitor puterea ei. Dovadă atâtea pagini de răstriște de demult, deasupra cărora a luminat totuși o flacără isbăvitoare... Ștefan cel Mare, bunăoară, înfășurat în glorie s'a coborât sub lespeda dela Putna, moștenirea i s'a fărâmițat, Moldova a căzut sub călcăiul fanariot, dar el, nebiruită entitate morală, a rămas fără știrbire în conștiința posterității, el s'a păstrat ca un îndreptar de gândire, s'a ivit neconținut ca un îndemn sau ca o mustrare, el a domnit înainte, el s'a bătut la Grivița și la Mă-rășești, el trăiește și azi. Tot astfel, cine nu-și dă seama că mortul dela Turda e cel mai viu, cel mai neîmpăcat și mai actual luptător al unității noastre naționale? Da, Sire, monarhii trăiesc deapururi, fiindcă prin ei se concretizează misiunea unui popor și profilul li se ridică la suprafață în măsura în care ființa lor a izbutit să exprime această esență de divinitate...

♦ România modernă, care a primit pe solul ei lozincele salvatoare ale Occidentului și a elaborat procesul de neatarnare menit să incheze o forță politică și culturală, — platforma unității de mai târziu, — e strâns legată de personalitatea Regelui Carol I. Cine caută să pătrundă taina renașterii românești, resorturile ascunse ale acestei erupțiuni vulcanice, își dă seama că la opera de stratificare a energiilor care se revarsă azi aici a lucrat un om care a ținut toate firele în mâna lui, o judecată limpede și scotoitoare, un spirit metodic și clar, dar mai ales un făptuitor a cărui continuitate de acțiune decenii de-a rândul subț un orizont turbure și adeseori haotic a pus în valoare principiul muncii, al ordinii și al autorității de Stat. De aceea primul nostru Rege va rămâne pentru veacuri târziu ancorat de amintirea neamului nu numai ca fondator de Dinastie, ci ca întemeietor de Tară.

♦ Cele două principate dunărene, în ziua când Carol de Hohenzollern-Sigmaringen a descins pentru întâia oară la Turnu-Severin, înfățișau încă

aspectul pitoresc dar destul de trist al unei vieți patriarhale, fără puncte precise de înrudire cu Occidentul. Două țărișoare strivite de trei împărății ostile salvate în existența lor prin sentimentul diferențierii de rasă al aceluiași popor și prin tendința de echilibru a marilor vecini cari se invidiau reciproc, se găseau în prima perioadă a unirii, pregătită în suflete dar sguđuită și ea printr'o lovitură de Stat. Totul era la început aici, totul era prefacere cu aere de provizorat, un microcosm plin de întrebări și de surprize. Clasa conducătoare, cu psihologia ei frământată de rezonanța vremilor vitrege, mixtură particulară de Orient și Apus, grefată pe un fond local în păraginare, boicrimca moldo-valahă desfăcută de vechea orânduială băștinașe, purta pe lângă stigmatul unor încrucișări străine și fermentul unor speciale eferescențe lăuntrice, datorită luptei dintre două generații, cu influențe culturale diametral opuse. Jos în umbră tănjea lumea satelor, o țărănime admirabilă cu aptitudini spirituale deosebite, dar încercuită în relații de viață primitivă, așteptându-și încă desrobirea, pentru a putea avea o conștiință cetățenească. Dacă mai adăugăm la această configurație sufletească condițiile economice rudimentare ale unui Stat latifundiar și incertitudinea raporturilor externe ale vasalității turcești, subț ochii noștri se închiagă în câteva trăsături mari, oricât de pripite, un tablou sumbru din care liniile măririlor străbune se întunecaseră de mult.

* Pe acest fond inițial s'a desfășurat domnia lui Carol Intemeietorul, care într'o jumătate de veac ne-a dat Regatul român din pragul marelui războiu, Țara-Mumă a împlinirii noastre actuale. Alături de Dânsul s'a străduit strălucind în domnie Regina Elisabeta, a cărei amintire o prăznuim astăzi, la douăzeci de ani după coborîrea în cripta dela Argeș.

* Biograful care va pătrunde mâine dincolo de această aureolă și va umaniza figura Reginei Elisabeta, va trebui s'o așeze în cadrul vremii și al împrejurărilor care i-au modelat viața. Numai astfel va putea fi înțeleasă pe deplin și respectată după cuviință cea dintâi Regină a României.

* Noi astăzi nu vom putea decât să-i aducem omagiul recunoștinței unui neam și să resimțim acea atmosferă de pietate filială cu care generația războiului a petrecut-o la groapă. Abia dacă vom fi în stare să smulgem câteva accente din claviatura unui suflet complex, călător de pe malurile Rinului, statornicit la Dâmbovița noastră...

* Intr'una din paginile de reflecție și concentrare prin care Carmen Sylva căuta să-și exprime o concepție de viață, se găsesc următoarele rânduri :

- * Nu există decât o fericire: Datoria.
- * Nu există decât o mângâiere: Munca.
- * Nu există decât o bucurie: Frumosul.

* Este, cred, în acest triptic de gândire legitimarea unei existențe, cea mai condensată formulă a unei auto-biografii din care se pot desprinde și urmări peripețiile unui suflet.

* Când Elisabeta de Wied în ziua de 15 Noemvrie 1869 s'a căsătorit cu Carol Domn al Românilor, ideea de căpățenie care o îndruma în calea

ei era: *Datoria*. Tânăra prințesă crescută în spiritul de rigorism al unui castel bătrân, îmbibat de tradiții și intelectualitate și-a dat seama din primul moment că părăsindu-și țara s'o schimbe cu o patrie nouă, îndeplinește un act de voință definitiv și irevocabil. În mintea ei plâpândă se răscoliseră întrebări adânci a căror deslegare o vedea limpede. Și ea și soțul ei și familia de care se deslipea înțelegea că este un drum fără întoarcere, o contopire cu o lume necunoscută încă, de care trebuia să se lege cu toate fibrele ei de simțire. Nici nu se putea găsi o mai severă expresie a sguditorului angajament moral pe care și-l lua, decât cuvântul de binecuvântare al pastorului Lohman, care la săvârșirea nunții, arătându-i calea Destinului îi cita dictonul din Biblie: «Voi merge unde vei merge tu, voi rămâne unde vei rămâne tu. Poporul tău este poporul meu. Dumnezeuul tău este Dumnezeuul meu, voi muri unde vei muri tu și tot acolo vreau să fiu îngropată».

«Ce suflu de seriozitate, aspră și implacabilă ca într'o baladă dela Nord, plana deasupra acestei cununii, în care două vâlstare domnești se uneau pe veci. Pastorul Lohman a avut dreptate, istoria României o confirmă la tot pasul și retrospectivitatea noastră pioasă o verifică la lumina faptelor. Elisabeta de Wied s'a cununat cu poporul care i-a dat tronul și în patruzeci și șapte de ani tot sbuciumul ei s'a brodat pe acest principiu etic. Ideea datoriei era suprema lege morală prin care-și justifica rostul în țară nouă, de a cărei misiune s'a pătruns, convinsă că Domnia porcedea dintr'un determinism superior, dictat de legile eterne ale Dumnezeirii. De această concepție s'a lăsat călăuzită în cursul anilor, așa cum o exprima ea mai târziu în ceasurile rezumative ale bătrâneții, când așternea pe hârtie sentința gravă, cu glasul unui clopot de mănăstire: — «Adevărata dragoste de patrie ancorează în cer, inconjoară pământul și e plină de durere, ca dragostea de mamă».

«Cu această armătură sufletească când s'a așezat în scaunul de Domnie la București, Ea avea și fondul de credință și perspectiva de apreciere și capitalul de indulgență cu care trebuia să privească împrejur. Alături de soțul ei, prins în vârtejul problemelor de Stat, Elisabeta Doamna venea cu tendința bine precizată de penetrație în laboratorul intim al psihologiei unui popor. O pereche de oameni, uniți într'un gând, urmărind aceeași țință în văzul mulțimii cu porniri de analiză și criticism, completându-se reciproc, afirmau împreună legitimarea Dinastiei străine într'o epocă de frăgezime plâpândă a ideii noastre de Stat. Regina Elisabeta a fost o colaboratoare conștientă și neobosită, muncind necontenit din preajma tronului. Zi cu zi s'a încheat din stăruința celor doi soți un impuls de stimă obștească, care a împrejmuit tot mai mult Dinastia noastră, dându-i în sufletul românesc consfințirea aceluia sentiment de dragoste, pe care numai apropierea desăvârșită poate s'o trezească. Regina Elisabeta cu noblețea ei a infiripat în mare parte această aureolă. Alături de Regele cu statura dreaptă și ochiul sever, ea flutura zâmbetul cald al bunătății și privirea plină de soare a iertării. El soldat, Ea poetă. El omul rașunii cu aspecte de rigiditate afirma autoritatea sceptrului Regal, Ea

mișcându-se în lumea abstracțiunii, cucerea imponderabilele sufletului popular, dornic de visare și simpatie. Din această colaborare a unei jumătăți de veac s'a creat pedestalul măririlor viitoare.

« In cadrul acestei largi înțelegeri Regina Elisabeta s'a cheltuit zilnic într'o prodigioasă activitate, ducând pretutindeni același optimism, răspândind în toate colțurile lumină și încurajare, fie că se oprea la horă ca să prindă ritmul dansurilor populare, fie că îngrijea pe răniții dela Plevna, descifra penumbre de biserici bizantine sau mângâia fruntea palidă a unui orb la Vatra ei Luminoasă. Oriunde se iveau, în costumul unei țărănci dela Argeș sau în trena de mătase albă cu falduri strălucitoare, Ea alina dureri și acoperea cu un văl de seninătate vaerul multor mizerii omenesti. Cu vremea care trecea, mai ales după moartea unicului copil, de câteori atingea buclele blonde ale nepoților, adierea unei blânde și îndurerare maternități o urmărea neincetat ca o rază rătăcită dintr'un vis fugar, destrămat la cea dintâi atingere cu pământul...

« Carmen Sylva a fost un pronunțat temperament artistic, cu dispoziții reale pentru un cult estetic, îndrumat de finețe și amplă comprehensiune. Pe linia descendenței părintești, ea acumulase muncă și strădanie. Ocrotind buna tradiție a atâtor case princiare din Germania veacului al optprezecelea, în care protecția artelor devenise o religie, ea a dus mai departe îndemnul strămoșesc, cu zel fără preget, cu devoțiune fanatică. Astfel, Curtea noastră a devenit un centru de radiațiune artistică. În Palatul Regal, dar mai ales la Sinaia s'a instalat o atmosferă de cerebralitate plină de nuanțe, un ritual țesut din armonii și visare. Scriitori, pictori, muzicanti se perindau în saloanele Peșelui aducându-și prinusul lor. Alecsandri își cetea versurile ușoare împletite din ritmul folklorului proaspăt descoperit, Grigorescu își etala pânzele cu ciobani rumeni și Rodice svelte, ca un fir de trestie în adierea vântului de seară... Totul era împrejur ondulare moale de palpități supratereștre, șopot reținut, admirație, discreție, eleganță. O rază de soare se furișea de pe creasta brazilor bătrâni pe pernele de mătase, rătăcind pe luciul unui crucifix de fildeș... În căutarea amurgului se așternea o tăcere de catedrală, din care se ridica ca un imn de biruință o fugă de Bach, un fragment din oratoriile lui Haendel... Cânta Regina la pian sau la orgă... Auditoriul stătea copleșit de extaz... Deodată, ca o furtună de patimi se deslănțuia o sonată de Beethoven, smulsă din vioara fermecată a lui Enescu, acompaniat de augusta Suverană...

« Peste turnurile Castelului Peleş, acolo în munții noștri străvechi, în liniștea nopții, trecea o undă de eternitate.

« Carmen Sylva a fost o scriitoare fecundă, un talent vioiu, o imaginație colorată cu frâu liber și multe resurse. Literatura ei variată, romane, poezii, teatru, se încadrează în producția post-romantismului german, cu calitățile și lipsurile școlii. Fenomenul caracteristic este opera de transpoziție a acestei sensibilități în lumea noastră, în subiectele locale și în specificul sufletului, pe care ea l-a scrutat cu devotament și l-a urmărit cu pătrundere. Istoricul literar va trebui să reție această crea-

țiune, s'o judece nu numai sub aspectul unei înrudiri cu configurația intelectuală din care a descins la noi, ci mai ales s'o explice în raport cu cadrul de viață din care s'a zămislit. Un lucru e cert: Regina-Poetă a dus faima țării noastre departe peste hotare, răspândind în lumea civilizată interesul pentru o țară începătoare, căreia prestigiul ei personal îi imprumuta un început de aureolă.

• Așa a crescut an cu an în lumea de simțire românească silueta Reginei noastre, încununată de legendă și furișată pretutindeni ca un mit frumos. În instrumentarea multiplă a idealului de unitate națională, Carmen Sylva își are rolul ei bine fixat, care nu se va uita niciodată. Peste granițele României de ieri ea radia speranța și inspira puterea așteptării. Din accentele profetice, din cântece, din povești, din zâmbet și din lumina acestei Regine se revărsa credința și dor de izbăvire. Generația antebelică a provinciilor robite s'a resimțit de minuna hipnoză spirituală... Scriitorul acestor rânduri va păstra până în clipa morții amintirea fiorului de acum treizeci de ani, când o mână de studenți la Budapesta, într'un subsol de tipografie turnându-și visul rebel la o revistă începătoare scotea un număr dedicat Reginei Carmen Sylva... Ca un plâns în surdină, ca un strigăt de departe, de-acolo din freamțul înstrăinării, cu patimă și cu clocot i se trimetea răvașul sângelui:

• Avem un vis neîmplinit,
• Copil al suferinții... •

• Regina Elisabeta a înțeles totdeauna acest glas al sângelui românesc.

• Poezia libertății ea a cântat-o și a sunțit-o, în toată amploarea ei. În marea evoluție de gândire a neamului, a fost un element activ, cu sbucium de fiecare zi. Ardealul cu vechea lui poveste de încătușare și răsvărire trăia în mintea ei ca imaginea însăngerată a unui Prometeu înlănțuit.

• La 1906 când pentru întâia oară mi-a fost dat să urc treptele Castelului dela Sinaia, cutremurat ca de-o revelație divină, am auzit din gura ei cuvintele:

• Cea mai frumoasă zi din viața mea a fost când trei mii de ardeleni au jucat hora în lunca din fața Castelului Peleş. Moise n'a intrat în Canaan, dar l-a văzut, așa a văzut Regele Carol Ardealul... •

• Subt un amurg roșu, prevestitor par'că al zilelor viitoare, Regina vorbea:

— M'a întrebat odată cineva, un străin, de ce am zidit Castelul Peleş atât de aproape de graniță? Eu i-am răspuns: de unde știi d-ta, că va fi totdeauna graniță? •

• Era accentul profetic care despica vremile și avansa judecata istoriei... •

• Nu știu, Sire, cum să închid aceste pagine răzlete, în care subiectul mă copleșește cu povara amintirii. Nu găsesc o încheiere mai strâns legată de venerația stăpânei noastre de odinioară, decât desgropând din vrafal de hârtii uitate un cântec de slavă, pe care i l-a înstrunat smerita mea închinare.

* La 1913, toamna, Regina împlinea șaptezeci de ani. Toată suflarea neamului își trimetea la picioarele ei sentimentul respectului unanim și desăvârșit. Din ecoul Ardealului de atunci marele praznic al recunoștinței naționale îmi cobora pe hârtie câteva strofe, în care un cuget umil căuta să prindă fiorul unei nații robite. Îngăduiți-mi să le cetesc, ca un testimoniu de simțire, cu care voui urmări totdeauna un chip strălucitor, care planează deasupra noastră:

*E sărbătoarea bătrâneții în care-un zâmbet de Regină
Ne spune azi cea mai curată poveste-a firelor cărunte,
E-a tinereții sărbătoare la care-o lume azi se 'nchină,
Căci niciodat' zăpada vremii n'a nins o mai senină frunte . . .*

*O ploaie de lumină albă în larguri de pământ se 'mparte,
Magia versului coboară din preajma unui tron de aur,
Și ne 'ntrebăm în clipa asta ce-Ți strălucește mai departe:
E oare stema Ta regală, ori e cununa Ta de laur?*

*De lângă Rinul care-odată urzea visarea ta bălaie
Și pân' la marea ce răsfrânge acum argintul tău din plete
In case cu tavanuri scunde te simte-a inimă bătaie,
Pe Tine care-ai fost călătora durerilor nemângâiete . . .*

*De-aceea vin din munții vineși cu creștetul înșipt în stele,
Din câmpuri cu scâlpiri de seceri, de grâu și de oftaturi pline,
De-aceea vin să fie praznic atâți bătuși de zodii rele . . .
— Nu te mira că 'n ziua asta ne îndreptăm și noi spre Tine . . .*

*Din țara unde numai basmul ne spune că mai sunt crăiese,
De unde buzele-ar fi mute, de n'ar fi cântece de jale,
Din țara unde-un tort de moarte încet de-atâția ani se țese,
Azi sboar' un vis muat în lacrimi la pragul bătrâneții Tale.*

*Tu care-ai plâns amarul lumii 'l auzi cum bate la fereastră,
Simți câte doruri nerostite din glasul năbușit te chiamă,
Tu știi că pravali nu ne lasă să-Ți zicem azi regina noastră,
Poetă ce-ocrotești orfanii, primește-ne să-Ți zicem mamă.*

* Sire, rostul vremii s'a împlinit.

* În douăzeci de ani, Țara a crescut: din lacrimi, din sânge, din visuri și cadavre ne-am croit România Mare.

* Duceți-o mai departe, Sire, răzimat pe acest pedestal al trecutului și clădiți o România nouă! *

Ședința se ridică. Majestatea Sa coboară între d-nii Membri, cu cari se întreține îndelung.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

DELA 13 MARTIE 1936

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l Marcu Beza, Membru corespondent al Academiei Române, cetește o comunicare despre « *Urme românești în Patmos* » (cu proiecțiuni).

D-l P. P. Panaitescu, Membru corespondent al Academiei Române, cetește o comunicare despre « *O istorie a Ardealului tradusă de Miron Costin* ».

În ședință intimă se delegă d-l Coleg L. Mrazec să ia parte în numele Academiei la deschiderea expoziției porumbului, în ziua de 16 Martie, organizată de Institutul de Cercetări Agronomice al României în localul său.

Se reînnoește mandatul d-lui Coleg G. Țițeica pentru o nouă perioadă de trei ani în Consiliul de perfecționare al Școlii Politehnice din Capitală.

După propunerea d-lui Coleg Andrei Rădulescu se expediază o telegramă de felicitare d-lui Coleg George Enescu, pentru succesul obținut la Opera din Paris prin reprezentarea operei sale « *Oedip* ».

ȘEDINȚA PUBLICĂ

DELA 20 MARTIE 1936

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU.

La ședință asistă d-l Jan Šeba, Ministrul Cehoslovaciei în București, împreună cu personalul Legățiunii.

D-l ANDREI RĂDULESCU face o comunicare despre « *Constituția cehoslovacă* ».

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU salută pe d-l Jan Šeba, Ministrul Republicii Cehoslovace, care a ascultat cu atenție conferința, pentru că d-sa posedă și iubește limba românească.

În ședință intimă se delegă d-nii Colegi G. Țițeica și Dim. Pompei să reprezinte Academia la Congresul Internațional al Matematicienilor care se va ține la Oslo dela 13 la 18 Iulie viitor.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

DELA 27 MARTIE 1936

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU, *Vicepreședinte*, deschizând ședința, zice:

« La 13 Martie a. c., a decedat la Berlin unul dintre iluștrii membri onorari ai Academiei Române, învățatul filolog Hayman Tiktin.

« Intreaga sa viață Tiktin a consacrat-o cercetărilor de filologie, și în special cercetărilor pivoitoare la limba română.

* Dela prima sa lucrare, publicată în Leipzig, cu 52 ani în urmă, și care poartă titlu: *Studien zur rumänischen Philologie*, autoritatea sa științifică este pe deplin recunoscută. Marele romanist, Gröber, care dirija pe atunci publicația cu renume european: « *Zeitschrift für romanische Philologie* » apelează de îndată la colaborația sa, pe care Tiktin o și începe, cu lucrarea intitulată *Der Vokalismus des Rumänischen*, trei articole care apar între 1886—1888.

* Stabilit la Iași, trăiește mai mulți ani în cercul celor mai de seamă literați și bărbați de știință pe cari îi avea Capitala Moldovei, muncind neînterupt, uneori chiar sub îndemnul aceloră în cercul cărora se găsea, la cunoașterea legilor fonetice a limbii române. Face să apară la intervale scurte, între anii 1889 și 1905, diferite lucrări, între care semnalăm pe cele mai extinse: « *Călduza ortografică* » pe care o găsim în colecția pe anul 1889 a « *Arhivei, organul Societății științifice și literare din Iași* », revistă condusă de un comitet, care avea în fruntea sa pe Grigore Cobălcescu și A. D. Xenopol; *Gramatica română*, în două volume, destinată învățământului secundar, și care rămâne pentru totdeauna o operă clasică în specialitatea ei; în sfârșit, *Dicționarul român-german*, în trei volume, început cu tipărirea la 1895 și terminat numai după marele războiu mondial, pe cheltuiala Statului român.

* Dicționarul lui Tiktin este până azi și va rămâne multă vreme de aici înainte, o operă fundamentală și un instrument prețios pentru specialiștii în filologia română, iar pentru marele public un dicționar excelent, justificând cu prisosință devisa pe care autorul a tipărit-o în fruntea volumului al treilea: « non omnis moriar ».

* Se împlinește un sfert de veac de când regretatul nostru coleg Ion Bianu a prezentat *Dicționarul* său Academiei ca « cea mai însemnată lucrare lexicografică ce s'a produs asupra limbii române ».

* În 1919 Academia l-a ales membru onorar.

* În 1927, mulțumită Guvernului prusian, care cumpărase biblioteca și fișele învățatului Tiktin pentru Seminarul de limbi romanice al Universității din Berlin, Academia a primit în dar toate fișele pe baza cărora s'a lucrat *Dicționarul*. Au fost puse la dispoziția Muzeului Limbii Române de sub direcția Colegului nostru d-l Sextil Pușcariu, pentru a fi întrebuințate la redactarea *Dicționarului Limbii Române*.

* Toate lucrările lui Tiktin constituiesc lucrări de bază pentru filologia română. Ele sunt intrate și încorporate definitiv în patrimoniul spiritual al filologiei românești.

* Ultimii ani ai vieții sale i-a petrecut Tiktin la Berlin, unde conducea în cadrul Universității un seminar de limba română.

* Aci a terminat *Dicționarul român-german*, luptând cu multe greutate materiale. Despre aceste greutate, admiratorii și prietenii lui din România, aflau numai cu greu și adeseori cu întârziere. Fire modestă, cum era el, n'a apelat la nimeni. Academia Română, Facultatea de litere, precum și Universitatea din București, s'au interesat de soarta ilustrului filolog în diferite rânduri. Dar ele n'au putut să pună capăt greutăților, fiind însăși

în luptă cu greutatea de aceeași natură. Academia Română a contribuit la ușurarea vieții lui Tikin cu suma de 100.000 lei, sub forma unui premiu, iar Facultatea de litere și Universitatea de București, cu câte 40.000 lei. Foarte puțin, de sigur, dată fiind valoarea de astăzi a monetei naționale.

* Vorba cronicarului: Nu sunt vremurile sub om, ci bietul om sub vremuri.

* Academia Română va păstra membrului său onorar H. Tikin o amintire respectuoasă așa cum se cuvine pentru un ctitor al culturii naționale.

* Trupul lui s'a culcat spre veșnică odihnă la sânul pământului-mamă, dar spiritul său, sădit în straturile operelor sale, va continua să înmugurească și să rodească, în ogorul studiilor despre limba noastră, care i-a fost atât de dragă.

* Fie-i memoria binecuvântată și țărâna ușoară! *

D-l N. IORGA face o comunicare despre « *Cercetări în arhivele regale din Haga* ».

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU exprimă mulțumiri d-lui N. Iorga în numele Colegilor săi pentru comunicările făcute, care sunt completări la marea operă pe care d-sa o ridică de zeci de ani de zile printr'o muncă uriașă și consecventă.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

DELA 3 APRILIE 1936

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU.

Dela d-l General R. Rosetti se primește cu mulțumire darul a două copii rusești de pe unele documente privitoare la moșia Corlătești (Prahova).

D-l Dr. G. MARINESCU arată că a fost invitat să ia parte la al VIII-lea Congres Internațional de înaltă cultură medicală, care va avea loc la Atena, sub înaltul patronaj al M. S. Regelui Greciei, în zilele de 7—21 Septemvrie viitor, în localul Universității.

— Se ia act.

D-l I. SIMIONESCU aduce la cunoștință că Colegul nostru d-l Ludovic Mrazec a fost de curând ales Membru corespondent al Academiei de Științe din Paris, în locul celebrului biolog american Osborn. D-sa semnaleză cu bucurie acest însemnat fapt, care merită atenția Academiei Române și care trebuie înscris în Analele Instituțiunii noastre.

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU zice că Academia Română ia act cu vie satisfacție de înalta distincțiune de care s'au bucurat în Franța meritele științifice ale Colegului nostru d-l Mrazec și-i exprimă felicitări cu asentimentul și în aplauzele d-lor Colegi prezenți.

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU dăruiește din partea Ministerului Cultelor și Artelor 66 scrisori adresate de Cuza Vodă cumnatului său Iordache Lambrino între anii 1845—1863.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

DELA 24 APRILIE 1934

La ședință asistă d-l Viggo Bröndal, Profesor la Universitatea din Copenhaga.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU, Vicepreședinte deschizând ședința, zice:

« Am trista îndatorire de a vă aduce la cunoștință că la 17 Aprilie curent s'a stins din viață în rezidența păstoriei sale din Sebeș-Alba, la vârsta de 58 de ani Viktor Roth, Preotul comunității evanghelice din acel oraș și membru de onoare al Instituțiunii noastre.

« Doctor în Teologie, doctor în Filozofie, Preotul Viktor Roth a început prin a avea o activitate didactică în școlile din Sebeș-Alba, mai apoi a trecut ca predicator în Sibiu, de unde în 1918 s'a înapoiat în Sebeș-Alba, ca preot. Aci păstorește până la sfârșitul vieții sale. Nu cariera sa păstorească, însă, oricât de admirabilă prin modestia care l-a oprit să ceară o ascensiune, la care de altfel meritele sale îl îndreptățiau, a atras atenția Instituțiunii noastre, ci activitatea sa de cercetător și de istoric al artei plastice săsești din Ardeal. În adevăr arta Sașilor din Ardeal și-a găsit în pastorul Roth un cercetător, care unește cea mai solidă știință cu cel mai nobil entuziasm. Studiile sale cuprinse în însemnatele lucrări « *Geschichte der deutschen Baukunst in Siebenbürgen* » publicată în Strassburg în 1905, « *Geschichte der deutschen Plastik in Siebenbürgen* », asemenea publicată în Strassburg în 1906, « *Geschichte des deutschen Kunstgewerbes in Siebenbürgen* » și « *Beiträge zur Kunstgeschichte Siebenbürgens* », ambele acestea apărute de asemenea în Strassburg, prima în 1908, a doua în 1914 și în sfârșit marea sa lucrare despre argintăriile bisericilor săsești « *Kunstdenkmäler aus den Sächsischen Kirchen Siebenbürgens, Goldschmiedarbeiten* » publicată în două volume în 1922 la Sibiu, urmăresc plastica săsească, atât cea picturală cât și arhitectura bisericilor mari orășenești, din îndepărtații ani ai evului mediu până în zilele noastre. Ele așează în rândul învățaților de mână întâia pe autorul lor.

« Academia Română alegându-l Membru de Onoare al ei, după propunerea Colegului nostru d-l N. Iorga, în 1926, nu și-a făcut numai datoria de a distinge pe un om de cel mai mare merit, dar suntem îndreptățiți că a stabilit prin această alegere încă o legătură culturală de seamă cu națiunea sa. Instituția noastră îi va păstra vie amintirea. »

Apoi d-sa salută pe d-l Profesor Viggo Bröndal, arătându-i meritele excepționale pe terenul filologiei romane și lingvisticei generale. D-sa a anunțat că a primit propunerea ca d-l Prof. Bröndal să fie ales Membru corespondent

străin al Academiei Române și roagă pe d-l Bröndal ca să accepte această candidatură.

D-l **Viggo Bröndal** mulțumește emoționat și declară că primește cu recunoștință această mare onoare de a fi membru al Academiei Române.

Se delegă d-l Coleg I. Simionescu să reprezinte Academia Română la solemnitatea comemorării lui Gheorghe Asachi, organizată de Cercul Ieșenilor Duminică 4 Mai curent, la Ateneul Român, cu ocazia centenarului Academiei Mihăilene, la care Academia a fost invitată prin adresă.

D-l General R. ROSETTI donează din partea d-lui General G. Filitti, o scrisoare din 28 Octomvrie 1862 a lui I. Orbescu către fratele său Mitică, interesantă prin arătatea procedurii folosite în tribunalele de atunci, iar din partea sa un dosar cu documente din 1859 relative la hotărância moșiei Corlăteni (Dorohoi).

Ș E D I N Ț A P U B L I C Ă

DELA 1 MAI 1936

Președinția d-lui DR. GR. ANTIPA, Vicepreședinte.

D-l **Const. Marinescu**, Membru corespondent, cetește o comunicare cu titlul *Două publicații militare inedite, scrise de Despot-Vodă*.

D-l **Adrian Maniu**, Membru corespondent, cetește câteva poeme și balade traduse de d-sa din Regina poetă Carmen Sylva.

D-l Dr. GR. ANTIPA, Vicepreședinte, arată că d-l Coleg I. Petrovici a făcut o serie de trei conferințe, în zilele de 23, 25 și 28 Martie, la Sorbonna, tratând subiectele: *Réflexions sur le bon sens*; *Aperçus sur la connaissance humaine*; *Connaissance et transaction*. D-l Antipa felicită călduros pe d-l I. Petrovici în numele colegilor din Academie.

Dela d-l General R. Rosetti se primesc cu mulțumire unele scrisori auto-grafe dela Grigore Ghika V. V., Domnul Moldovei, T. Balș, V. Alecsandri, Ion Ghica și Lascăr Catargi.

Se decide ca Colegul nostru Preotul N. M. Popescu să fie rugat a se însărcina cu supravegherea și cu dispozițiile de luat pentru îngrijirea mormintelor lăsate prin diferite testamente în grija Academiei.

Ș E D I N Ț A P U B L I C Ă

DELA 8 MAI 1936

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l N. IORGA face o comunicare cu titlul *In jurul lui Mihai Viteazul*.

D-l SILVIU DRAGOMIR face o comunicare cu titlul *Din istoria raporturilor româno-ungare. Memoriile fruntașului ardelean Dr. Ioan Mihu*.

În ședință intimă d-l N. VASILESCU KARPEN a depus cuvântarea rostită de d-sa, în numele Academiei Române, la comemorarea lui Watt și Ampère, în ziua de 4 Mai 1936 la Fundația Carol I:

* Comemorarea lui Watt și Ampère este un omagiu pe care omenirea îl datorește acestor oameni geniali, ale căror descoperiri și invențiuni au schimbat fața lumii.

* James Watt a pus în serviciul omenirii — prin mașina sa cu vaporii — energia nesecată a cărbunilor și altor combustibili închiși în scoarța pământului și reprezentând sute de milioane de cai vaporii.

* Mulțumită acestei mari invențiuni de ordin practic, au putut fi folosite minunatele descoperiri, de ordin pur științific, în domeniul electricității, între care se așează pe primul plan, descoperirile lui Ampère și Faraday.

* Aceste descoperiri, la rândul lor, au permis transformarea energiei combustibililor — prin intermediul mașinii cu vaporii — în energie electrică, ale cărei nesfârșite și admirabile aplicațiuni au dat un avânt nebănuit, chiar întrebunătății mașinii cu aburi.

* Watt și Ampère s'au completat, așa dar, unul cu altul.

* Odată cu invențiunea mașinii cu vaporii, începe o nouă civilizație, deosebită de cele trecute și sporită, neconținut, prin descoperirile din domeniul electricității.

* Caracteristica civilizației actuale, față de cele din trecut, nu este numai buna stare materială a omenirii și un confort al vieții, datorit în cea mai mare parte descoperirilor lui Watt și Ampère, confort la care nici nu se puteau gândi strămoșii noștri; caracteristica civilizației actuale este mai cu seamă *siguranța și demnitatea vieții omenești*.

* Această siguranță și demnitate a vieții o datorim aceluiași descoperiri căci, mulțumită mijloacelor rapide de comunicații și de transmitere a gândirii, mulțumită presei, trăim astăzi în văzul tuturor; orice acțiune omenească este îndată cunoscută pe toată suprafața globului și poate fi comentată, aprobată sau condamnată de opinia publică mondială.

* În aparență lucrările pentru care este admirat Watt, care a urmărit un scop practic, par cu totul diferite de lucrările pur științifice, care fac gloria lui Ampère.

* În realitate, motivele de admirație pentru aceste două genuri de lucrări sunt aceleași.

* James Watt pleacă dela o invențiune rudimentară — mașina cu vaporii a lui Newcomen — pentru a ajunge la o mașină *perfectă*, în care se găsește aplicată, încă dela început, toate principiile științifice stabilite de dânsul și care au făcut succesul acestei invențiuni; am văzut personal, nu chiar așa de mult, funcționând o mașină originală Watt într'o uzină de lângă Liège și poate că funcționează și astăzi.

* Ampère de asemenea pleacă dela o descoperire embrionară, efectul curentului electric asupra busolei, pentru a ajunge la o teorie *perfectă* a electromagnetismului.

«Atât Watt cât și Ampère au ajuns la admirabilele lor rezultate, mulțumită spiritului riguros științific pe care l-au pus în toate cercetările lor.

« Pentru marile servicii aduse omenirii prin genialele lor descoperiri, cărora și țara noastră le datorește, în bună parte, rapidele sale progrese, Academia Română, reprezentantă a culturii științifice din România, se asociază la omagiul de admirație și recunoștință adus acestor doi mari binefăcători ai omenirii, James Watt și André-Marie Ampère; se asociază la omagiul adus marilor națiuni de veche cultură și înaltă ținută științifică Anglia și Franța, sărbătorite astăzi, prin comemorarea iluștrilor lor fii. »

PARTEA II

SESIUNEA GENERALĂ

15 MAI — 31 MAI 1936

Ș E D I N Ț A G E N E R A L Ț A

DELA 15 MAI 1936

D-l Dr. GR. ANTIPA, Vicepreședinte, deschizând ședința, zice:

« *Domnilor Colegi,*

* În absența scumpului nostru Președinte — care și-a îngăduit un scurt răgaz pentru căutarea sănătății, dar pe care vom avea în curând plăcerea de a-l revedea sănătos conducând desbaterile noastre — îmi revine mie astăzi îndatorirea și onoarea de a deschide această a 70-a sesiune generală a Academiei Române, cât și plăcerea de a saluta pe Colegii veniți din toate părțile țării, spre a ne regăsi cu toții voioși la munca comună care ne întru-nește în fiecare primăvară în această incintă.

* Pornind astăzi lucrările acestei sesiuni, gândul nostru se îndreaptă, înainte de toate, către scumpul nostru Președinte de Onoare, Augustul nostru Protector M. S. Regele Carol al II-lea. Către Acela care, cu o rară înțelepciune și energie, știe să aleagă calea sigură pe care să îndrepte dezvoltarea poporului nostru, spre a-l înălța până acolo unde minunatele virtuți ce-l împodobesc sufletul și remarcabilele sale predispoziții intelectuale îi dau dreptul să ajungă; către Acela care este și ocrotitorul Instituției noastre și ne înlesnește munca ce o depunem pentru îndeplinirea acelei grele misiuni de îndrumătoare a culturii naționale care a fost încredințată de acum 70 ani Academiei Române. Să-I urăm dar sănătate și viață lungă, spre fericirea, înălțarea și gloria neamului românesc.

Domnilor Colegi,

* Academia Română, împlinind acum al 70-lea an al existenței ei, pășește înainte, mândră de opera măreață îndeplinită de iluștrii înaintași, cari au fundat-o și condus-o cu atâta înțelepciune și patriotism în trecut, și deplin conștientă de grelele probleme ce are a le rezolvi cât și de largă activitate ce are a o desfășura în noua fază a evoluției țării.

• Membrii ei, urmând exemplul înaintașilor lor, sunt ferm hotărâți de a consacra toată munca și priceperea lor pentru a aduce la îndeplinire — și în această nouă fază — idealurile superioare care constituiesc menirea constantă a acestei instituții, și care sunt: consolidarea sufletească a unității naționale; întărirea continuă a forțelor colective ale națiunii, prin cultură, educație și știință; și civilizarea teritoriului etnic, cu întregul mediu de trai al poporului, prin puterea creatoare a geniului național, desvoltat, îndrumat și perfecționat prin știință și tehnică.

• Academia noastră își dă bine seama de efectele crizei generale prin care trece lumea și în special de forma ei cea mai periculoasă, care este *criza morală*; aceea care tinde a ataca la rădăcinile lor toate instituțiunile fundamentale pe care e clădită societatea omenească și a le prăbuși. Ea cunoaște și formele speciale sub care această criză morală și-a făcut apariția ei în țara noastră, cât și își dă bine seama de efectele funeste la care ar putea ele duce.

• Tocmai pentru a putea feri organismul nostru, încă fraged, de astfel de efecte periculoase și de a putea fi în stare să le combată, printr'o îndrumare sănătoasă a oricărei activități intelectuale și morale, datoria noastră principală — în ziua de astăzi — este: de a păstra neatinsă în esența ei ființa instituțiunii noastre, astfel cum a fost ea creată, cu drepturile și datoriile ei de cea mai înaltă instanță în judecarea și îndrumarea activității culturale și științifice a țării; de a o apăra de toate încercările de substituire și banalizare; și de a o organiza astfel ca să poată duce, cu maximum de puteri, lupta pentru îndeplinirea menirii ei în organismul nostru de Stat și în rândul popoarelor, între care poporul nostru are a-și afirma prestigiul ce i se cuvine și a-și apăra drepturile sale.

• Sesiunea actuală, ca și cea precedentă, este consacrată, în bună parte, tocmai acelor lucrări care sunt necesare pentru a reorganiza și consolida instituția noastră și a o pune astfel în stare să desfășoare o activitate culturală cât mai intensă, spre a putea pași cu mai multă energie la rezolvirea grelelor probleme pe care i le impun timpurile actuale.

• În acest înțeles și cu aceste explicațiuni și dorințe, deschid cea de a 70-a sesiune generală, urându-vă o muncă rodnică și temeinică în debaterile bogatului program care va forma obiectul discuțiilor și dau cuvântul d-lui Secretar general pentru cetirea raportului său general. »

D-l G. ȚIȚEICA, Secretar general, citește următoarea *Dare de seamă despre lucrările Academiei Române din anul 1935—1936*:

Domnilor Colegi,

O sesiune generală a Academiei Române are ca scop principal să dea un bilanț al lucrărilor academice pentru anul care se încheie și o așezare temeinică pentru anul care urmează. În această trecere delu un an la anul următor, în această îmbinare cât mai potrivită a trecutului

cu viitorul, în plămădirea lor cu toată grija, cu toată priceperea și, cred că pot să adaug, cu toată dragostea, stă însemnătatea adunărilor noastre anuale, care strâng împreună pe toți colegii noștri din toate părțile Țării spre buna chibzuire și buna rânduială a activității noastre academice.

În anul acesta sesiunea generală are o deosebită însemnătate, deoarece se împlinesc 70 de ani de când s'a pus temelia Instituției noastre. Socotesc că se cuvine, ca o învățătură de mare preț, să aruncăm o privire asupra începuturilor Academiei noastre, să reamintim cu câtă evlavie și, în același timp, cu ce smerenie, s'a pornit la întemeierea și organizarea acestui Așezământ de înaltă cultură pentru Românii de pretutindeni.

Inițiativa înființării a pornit dela Ministrul Instrucțiunii și al Cul-telor de atunci, C. A. Rosetti, care a pregătit un Regulament și l-a supus spre aprobare, pe rând, Consiliului de Miniștri, Consiliului de Stat și Inaltei Locotenențe Domnești, la 1 Aprilie 1866, ca o chestiune de mare și deosebită însemnătate.

Cu aceeași grijă s'a făcut numirea prin decretul domnesc dela 22 Aprilie 1866 a celor dintâi 14 membri: 2 din Maramureș, 3 din Transilvania, 2 din Banat, 2 din Bucovina, 3 din Basarabia și 2 din Macedonia.

Adunarea de constituire, care trebuia să se țină la 1 August 1866, s'a amânat, din cauza holerei, pentru anul următor. Până atunci, noul Domn, Carol I, a mai numit 3 membri din Moldova, sau, precum se spune în decretul domnesc, din România de peste Milcov, și 4 membri din România de dincoace de Milcov.

La 1 August 1867 s'a făcut solemn inaugurarea *Societății literare române*, cum s'a numit această Instituție la început, cu scopul restrâns hotărât de inițiatori. Chiar în cele dintâi ședințe s'au lărgit preocupările și s'a vorbit de schimbarea numelui. În ședința dela 8 August 1867, G. Barițiu vorbește, cu multă sfială, de numele de *Academie*, dar Adunarea s'a mulțumit să-și zică *Societatea academică română*, împărțită, prin statutele votate atunci, în cele trei secțiuni pe care le avem și astăzi.

Tocmai în anul 1879, după o activitate rodnică, cunoscută și prețuită, de mai bine de 10 ani, printr'o lege specială care consfințează o realitate vie, Societatea academică română a devenit *Academia Română*.

Sub acest nume, care pune cu bună dreptate Instituția noastră în rândul Instituțiilor streine de același fel, ea și-a cucerit, încetul cu încetul, prin publicațiile și prin activitatea științifică a membrilor ei, un loc de frunte în țară și în străinătate.

Schimbarea statutelor făcută anul trecut, prin care se mărește numărul membrilor activi din fiecare secțiune dela 12 la 15 și se lărgeste cadrul fiecărei secțiuni din punctul de vedere al specialităților ce cuprinde, va pune Academia noastră în măsură să răspundă și mai bine înfățișărilor numeroase ale culturii moderne.

Fără îndoială fiecare din membrii Academiei Române își are în viața socială calea și situația sa proprie, dar viața noastră academică, după buna tradiție a înaintașilor noștri, trebuie să ne unească pe toți, într-o efortare comună, pentru dezvoltarea normală și înălțarea sigură a culturii românești.

Astăzi, când pe Tronul Țării se găsește un Rege iubitor de cultură, sprijinitor al științei, artei și literaturii și apărător al manifestărilor lor curate, putem fi adânc încredințați că efortările noastre vor fi recunoscute și prețuite după adevărata lor valoare.

Astfel și-a desfășurat Academia Română, timp de 70 de ani, activitatea ei bogată sub privegherea și ocrotirea Marilor ei Protectori, astfel își va urma și în viitor drumul ei sigur și drept.

I. Membri

A) Cu strângere de inimă deschidem și în acest an, ca și în anii trecuți, capitolul acestei scurte reamintiri a faptelor mai însemnate legate în cursul anului de numele și de viața colegilor de pretutindeni ai Instituțiunii noastre. Căci și în acest an academic soarta n'a fost mai cruțătoare față de noi. Un mare număr de pierderi în rândurile colegilor noștri ne-au dat prilej de multă întristare. Am avut astfel părerea de rău de a pierde pe colegii noștri activi *George Vâlsan* și *General Gr. Crăiniceanu*, pe colegii onorari români *P. S. S. Episcop Roman Ciorogariu* și *P. S. S. Episcop Nicolae Ivan*, *H. Tiktin* și *Viktor Roth*; pe colegul corespondent *Ștefan Minovici* și pe colegii străini *Ch. Richet* și *Georges Lacour Gayet*, Membri de onoare.

Cel dintâiu care ne-a părăsit a fost colegul *George Vâlsan*, rupând prea de vreme, la 6 August 1935, firul unei activități științifice și literare în plină și viguroasă desfășurare. Soarta nu i-a dăruit mai mult de 50 de ani de viață pentru a-i închina, cu rar devotament, adevărului științific și frumosului literar. De timpuriu poetul delicatelor simțiri, redată în versurile adunate mai târziu în volumul « Grădina părăsită », și-a îndreptat pașii vocației sale pentru geografie, spre cercetări asupra câmpiei românești, asupra munților noștri și a Coastei de Argint. Și-a întins apoi preocupările sale și asupra ținuturilor locuite de românii din Sudul Dunării, pe care i-a cercetat etnografic, lingvistic și geografic în două călătorii făcute înainte de războiu. Nu i-a rămas străină nici problema distribuirii populației în stepa română și în depresiunea subcarpatică, pe care de asemenea a cercetat-o cu deosebire în faza ei mai veche. Profesor universitar titular la Iași înainte de războiu, în urma unui strălucit concurs, — după războiu, când lucrarea grea a organizării învățământului superior la Universitatea din Cluj cerea energii încercate, Vâlsan și-a luat asupra-și sarcina predării cursului de Geografie, contribuind cu întinsa sa pregătire științifică și cu darul său de expunere în neasemănată formă literară la efortarea altor colegi pentru ridicarea tinerei universități

românești la situația eminentă, pe care o ocupă astăzi în lumea universitară și științifică. Activitatea sa universitară și-a continuat-o, după câțiva ani, când împrejurările au îngăduit-o, la Universitatea din București, care a primit profesor pe distinsul ei student de altădată. Temeinica sa pregătire în domeniul specialității sale, căpătată în țară și în străinătate și talentul său literar, care a dat nu numai scrisului, dar și vieții sale lumina unei rare fineți sufletești, l-au îndreptățit la unanimitatea voturilor, prin care Academia Română l-a chemat, în 2 Iunie 1920, printre membrii ei activi. Vom păstra totdeauna vii sentimente de iubire și de admirație regretatului coleg și operei sale.

Stingerea Generalului de Divizie *Grigorie Crăniceanu*, în noaptea de 1 Octombrie 1935, la vârsta de 83 de ani, nu a fost pentru noi o surprindere ca moartea subită a colegului Vălsan. De aproape doi ani urmăream cu durere și adeseori cu cuvinte de colegială încurajare suferința chinuitoare, care supusese la nemișcare pe regretatul coleg.

În sânul Instituțiunii noastre a fost chemat încă de acum un sfert de veac ca scriitor militar, ca și înaintașii săi generali Brătianu și Hârjcu. Ocupându-se din tinerețe, îndată după războiul de Independență, la care a luat parte ca locotenent de geniu, cu studii de tehnică militară, în deosebi de fortificație, regretatul coleg își câștigase printre contemporanii și camarazii săi prestigiul unui eminent inginer militar. Situație îndreptățită, căci prin cursurile sale de fortificație ținute până la 1910 fie la Școala de Infanterie și Cavalerie, fie la Școala de Artilerie și Geniu, fie în sfârșit la Școala Superioară de Războiu, Generalul Crăniceanu s'a dovedit a fi într'adevăr întemeietorul științei de fortificațiuni la noi. Ideea călăuzitoare a tuturor studiilor sale a fost organizarea defensivă a țării noastre. Acest distins reprezentant al Armatei a urmărit cu un cald patriotism — nebiruit de nicio durere — comandamentul sfânt al apărării naționale. Prin această activitate era menit deci să se ridice, în cariera sa ostășească, până la cele mai mari grade, iar în viața publică până la demnitatea de ministru de războiu.

În Academic, Generalul Crăniceanu nu era numai exponentul specialității sale. Înțelegerea și chiar pasiunea sa treceau dincolo de această specialitate în felurite alte domenii. Avea de pildă, o mare dragoste pentru limba românească, pe care o dorea cultivată într'o formă cât mai curată. Se preocupa în strânsă ordine de idei cu ortografia, pentru precizarea căreia a luptat cu admirabilă pasiune și stăruință până la sfârșitul vieții sale. În cadrul acestor preocupări, Generalul Crăniceanu a dat vreme îndelungată Comisiunii pentru redactarea marelui lucrări naționale a « Dicționarului limbei române » un prețios concurs. Amintirea numelui său va rămâne deapuri înscrisă în Analele Instituțiunii noastre.

Dintre Membrii ei de onoare, Academia a pierdut doi mari ierarhi ai bisericii ortodoxe, — pe P. S. S. Episcopul *Roman Ciorogariu* al Oradei și pe P. S. S. Episcopul *Nicolae Ivan* al Vadului, Feleacului și Clujului. Octogenarii prelați s'au stins în reședințele episcopale,

primul la 25 Ianuarie, al doilea la 3 Februarie. Amândoi făceau parte din generația marilor patrioți transilvăneni, cari, prin scris, prin graiu și prin fapte au dus lupta pentru înălțarea conștiinței naționale a poporului transilvănean în vederea biruinței finale, care n'a întârziat să vie. Amândoi au dat dovadă, prin activitatea lor arhierescă de peste o jumătate de secol, de înflăcărată iubire pentru națiunea română, pentru preoțimea și poporul drept credincios de sub păstoria lor binecuvântată. Amândoi au avut îndreptar de viață porunca, pe care au lăsat-o mai apoi moștenire urmașilor lor întru Hristos în acești termeni ai testamentului Episcopului Ciorogariu: « Zidiți biserica în suflețe și clădiți România nouă pe această biserică-mamă a națiunii române. Fiți buni creștini și buni români, căci acestea două una sunt ». Amândoi au zidit biserică lui Hristos și biserică națiunii române în sufletele poporului transilvănean, greu primejduit de pătrunderea elementelor străine, fie crescând generații de preoți și învățători ca Episcopul Ciorogariu în Seminarul teologic-pedagogic dela Arad, fie construind biserici și școli ca Episcopul Nicolae Ivan, care a ridicat din temelie Catedrala dela Sibiu, casa metropolitană, Seminarul și Școala Centrală din același oraș sau monumentală Catedrală din Cluj, reînviind aci vechea ctitorie a lui Ștefan cel Mare.

Misiunea culturală, bisericească și națională implinită de acești doi mari prelați în partea cea mai amenințată a patriei noastre întregite le-a atras recunoștința întregului neam românesc. La acest unanim sentiment de înaltă prețuire națională s'a asociat Academia Română, alegându-i membrii ei de onoare. Instituțiunea noastră va păstra vie amintirea acestor vrednici urmași ai marilor prelați ai națiunii noastre.

În ziua de 13 Martie și-a încheiat o îndelungată carieră filologică și o viață de peste 85 de ani, colegul nostru de onoare *Hayman Tiktin*. Colegul nostru a decedat la Berlin, unde conducea un seminar de limbă și literatură românească pe lângă universitatea din această metropolă. De timpuriu, « pe la începutul deceniului al șaptelea al veacului trecut », — precum arată singur undeva — și-a îndreptat interesul spre studiul limbii românești și de atunci până la sfârșitul vieții sale filologia românească a ocupat locul de căpetenie, dacă nu singurul, în studiile sale. Chemat să colaboreze la mari reviste romanistice din străinătate, mai ales germane, prin anii 1886—1888, Tiktin a publicat în același timp în țară însemnate lucrări de îndrumare în ortografia și gramatica românească, cari au atras atenția specialiștilor. Cercetările sale lexicografice l-au condus apoi, firește, la redactarea operei sale de căpetenie, care este *Dicționarul român-german*, în trei volume, cuprinzând și etimologiile cuvintelor românești. Cele câteva sute de mii de fișe, pe care savantul filolog le-a adunat cu o neînchipuită pasiune și cu o răbdare de adevărat savant pentru întocmirea acestei monumentale opere, au fost dăruite de guvernul prusian, în 1927, Instituțiunii noastre, care, la rându-i, le-a trecut în folosința redactorilor *Dicționarului limbii române*.

Opera regretatului coleg a intrat definitiv în patrimoniul științei filologice și în genere al culturii românești. Academia îi va păstra o neștearsă amintire recunoscătoare, înscriindu-i numele în Analele ei.

La 7 Aprilie s'a stins la Sas-Sebeș pastorul sășesc al acestei localități, doctorul în Teologie și Filosofie, *Viktor Roth*, Membru de onoare al Instituțiunii noastre.

Viktor Roth a fost un adânc cunoscător al artei poporului său. Studiile sale despre arhitectura gotică, despre fresce, dar în deosebi, despre argintăriile bisericilor sășești unesc cea mai solidă știință cu cel mai nobil entuziasm, așezând pe autorul lor în rândul învățaților celor mai de seamă. Această activitate științifică a atras atenția Instituțiunii noastre, care i-a distins meritele prin alegerea sa de Membru de onoare în 1926. Alegerea sa s'a îndreptat nu numai asupra savantului, ci s'a făcut și cu încredințarea că Instituțiunea noastră stabilește astfel încă o însemnată legătură culturală cu poporul său printr'unul dintre cei cari au cultivat, prin suflute, înțelegerea cu noi.

La 3 Decembrie, una din gloriile științei franceze, *Charles Richet*, s'a stins la Paris la vârsta de 85 de ani. Această vârstă înaintată nu-i micșorase uimitoarea sa putere de muncă, de care a dat dovadă zilnică toată viața. Căci până aproape de sfârșitul vieții, marele om de știință continua să scrie studii științifice, articole de literatură sau de morală. Profesor de fiziologie la Sorbonna până la 1926, Membru al Institutului Franței, laureat al Premiului Nobel pentru Medicină în 1913, Richet a cultivat cu egală pasiune și cu egală competență studiul fiziologiei, al biologiei, al psihologiei și tot pe atâta poezia, arta dramatică, pacifismul, ba chiar și știința aviatică, în care a fost un precursor. Descoperitor, împreună cu Portier, al fenomenului biologic al anafilaxiei, care-i va păstra neuitat numele, cercetător luminat al fenomenelor oculte de metapsihie, cărora le-a consacrat un impresionant volum, Charles Richet avea dreptul la admirațiunea noastră pentru aceste înalte merite științifice, dar și la iubirea noastră pentru prietenia pe care a arătat-o României și pentru prețuirea ce da științei românești și reprezentanților ei. De aceea Academia Română și-a împlinit o reală datorie alegându-l cu unanimitate de voturi, în 1926, membru de onoare al ei.

Pe *Georges Lacour Gayet*, marele istoric al Romanilor, membru al Institutului Franței, Academia noastră și l-a apropiat îndată după marele războiu, în anul 1919. Alegerea sa de membru onorar a întrunit atunci unanimitatea voturilor noastre. Și nu fără mare semnificație. Căci aceste voturi se adresau nu numai marelui savant, cât mai ales unuia din cei mai puternici sprijinitori ai cauzei românești, atât în vremea războiului cât și la Conferința de pace dela Paris. Ne este vie încă în memorie străduința sa, fie prin articole de propagandă publicate în ziare sau reviste, fie prin conferințe publice organizate în Franța împreună cu alți iluștri bărbați francezi, prieteni sinceri ai Românilor, pentru ca să pună în lumină în fața străinătății dreptele noastre revendicări teritoriale în acel moment hotărâtor pentru viitorul nației noastre. De aceea știrea

morții lui Georges Lacour Gayet, întâmplată la 8 Decemvrie trecut, ne-a emoționat adânc. Neuitate vor rămâne țării noastre și Academiei Române nobila figură a regretatului coleg și înaltele merite românești ale prietenului sincer.

La 30 Decemvrie s'a stins la Pitești, în vârstă de 68 ani, d-rul *Ștefan Minovici* în urma unui atac de apoplexie. Spirit ponderat, înzestrat cu o excelentă vedere critică și cu o mare putere de inițiativă, Ștefan Minovici a îmbogățit patrimoniul științei românești cu foarte numeroase lucrări personale în domeniul chimiei organice și analitice, multe dintre ele apreciate și adoptate și de specialiștii din străinătate. Profesor timp de 20 de ani la Școala de Farmacie din București, pe care reușește s'o reorganizeze în facultate; urmaș, mai apoi, al regretatului coleg Dr. C. Istrati la catedra de chimie organică, Ștefan Minovici a înzestrat învățământul superior cu un manual teoretic și practic de chimie analitică în patru volume și a dezvoltat o activitate, pe lângă cea științifică, și de organizator, întemeind cel mai de seamă laborator de chimie organică din țară, organizând serviciul chimico-legal și de expertize grafice, creând Societatea de Chimie din România, intrunind congrese naționale de chimie, obținând intrarea oficială a României în Uniunea Internațională de Chimie. Academia Română și-a împlinit o datorie apreciind aceste merite științifice, didactice și de organizator, când l-a chemat, în 1925, printre membrii ei corespondenți la Secțiunea Științifică.

B) Pomenind meritele celor trecuți dintre noi cu sentimentul unei melancolice recunoștințe, avem datoria să punem în lumină activitatea neobosită pe care o depun colegii noștri în viață, mai ales când această activitate dă directivele mișcării științifice și culturale în țară și se bucură de o egală prețuire și din partea străinătății, cum a fost cazul cu colegii noștri d-nii *N. Iorga*, *L. Mrazec*, *Dr. Gr. Antipa*, *Dim. Gusti*, *I. Petrovici* și *George Enescu*. Colegul nostru *Iorga* a fost și în primăvara acestui an, ca și în a celor precedenți, purtătorul de cuvânt al științei istorice românești în apusul Europei, de unde, înapoiindu-se, ne-a adus știri noi descoperite acolo de d-sa, despre fapte și întâmplări din trecutul neamului nostru. De curând colegul nostru d-l *Ludovic Mrazec* a fost ales membru corespondent al Academiei de Științe din Paris în locul marelui biolog american Osborn, pentru meritele sale științifice, unanim admirate în țară și larg prețuite în străinătate. Notăm cu aceeași deosebită satisfacție că atât *Comisiunea Internațională pentru cercetarea științifică a Dunării* compusă din savanții de mână întâia ai țărilor riverane întruniți în Septemvrie la Viena, cât și *Comisia Internațională pentru explorarea științifică a Mării Mediterane*, întrunită în Octomvrie la București, au ales raportor pe colegul nostru D-l Dr. Gr. Antipa, reprezentantul României în aceste Comisiuni, prima pentru întocmirea programului de studiu al Dunării, a doua pentru cercetarea problemei deltelor,

dând astfel o nouă consacrare internațională competenței colegului nostru într'un domeniu de cercetări, care îi este atât de propriu. De asemenea, d-l coleg *Gusti* a ținut două conferințe la Facultatea de Litere și de Drept din București asupra «Monografiei și acțiunii monografice în România», apărute și în volum «La monographie et l'action monographique en Roumanie», precum și o comunicare la «Academia de științe morale și politice» despre *Fundațiile culturale regale în România*. Asemenea asupra acestor subiecte a vorbit, în urma invitațiilor primite, la Universitățile din München, Lipsca și Berlin. Facultatea de Litere din Lipsca i-a decernat titlul de *Doctor rerum politicarum, honoris causa*.

Iar de curând colegul nostru D-l *I. Petrovici* a fost obiect de vii felicitări din partea intelectualității parisiene, mai ales a celei filosofice, în frunte cu celebrii filosofi L. Brunschvicg și Lalande pentru originalitatea cu care colegul nostru a tratat câteva probleme filozofice în legătură cu cunoașterea omenească, în trei conferințe ținute la Sorbonna în cursul lunii Martie. În aceeași lună Opera Mare din Paris a reprezentat cu un strălucit succes opera colegului nostru d-l *Enescu* «Oedip». Intreaga lume muzicală și publicațiile de specialitate din Franța au primit cu mari elogii această mare și îndelung gândită compoziție a genialului muzicant român. Ne-am asociat la această înaltă și largă prețuire printr'o telegramă de felicitare adresată colegului nostru.

Instituțiunea noastră s'a asociat de asemenea la bucuria întregului neam românesc când, la 29 Octomvrie trecut, *Majestatea Sa Regina Maria* a fost sărbătorită pentru fericita a 60-a Sa aniversare. O delegație alcătuită din Președintele, Secretarul General al Domniilor Voastre și din colegul Vicepreședinte d-l Dr. Gr. Antipa au prezentat Majestații Sale și Augustei noastre Membră de Onoare felicitări în numele Domniilor Voastre.

De asemenea Instituțiunea noastră și-a împlinit o înaltă și pioasă datorie față de scumpa noastră Dinastie, față de neamul nostru și față de ființa însăși a Instituțiunii noastre când, la 6 Martie, a comemorat, în ședință solemnă prezidată de *Majestatea Sa Regele*, pe *Regina poetă Carmen Sylva*, pe care Academia Română a avut mândria și înalta onoare de a o socoti în fruntea Membrilor săi de Onoare dela 1891 până în anul morții sale, comemorat acum a douăzecea oară.

Felicitări pline de căldura unei sincere prietenii am adresat și colegilor noștri de onoare și marilor prieteni ai Românilor d-lor *Eduard Beneș*, când marele diplomat a fost chemat de poporul cehoslovac la cea mai înaltă demnitate civică, de Președinte al Republicii vecine și amice nouă — și Abatelui *Zavoral*, cu prilejul serbării jubileului de cincizeci de ani ai sacerdotiei sale.

În ordinea comemorărilor vom semnala că la 17 Fevruarie Academia a pomenit printr'un parastas un an dela moartea mult regretatului și neuitatului Coleg *Ion Bianu*, că a luat parte la desvelirea busturilor

ridicate regretaților colegi *Spiru Haret* în Capitală, *S. Florea Marian* în Suceava și *V. Pârvan*, în aula Universității din Cluj, fiind purtătorii cuvântului Academiei la aceste pioase manifestațiuni Secretarul General al Domniilor Voastre la cea dintâi, Colegul nostru D-l I. Nistor la cea de a doua și d-l I. Lupaș la cea din urmă; în sfârșit că prin membrii Delegațiunii ei, Instituțiunea noastră, la intervenția președinților Asociațiunii din Paris a « Amicilor Contesei de Noailles » ilustrațiilor poeți Paul Valéry și Henri de Régnier, — figurează în Comitetul din București pentru cinstirea fostei noastre membre de onoare și marelui poete lirice Ana Contesă de Noailles « dont les lettres françaises sont redevables à la Roumanie », cum se exprimă către noi cei doi mari poeți francezi.

C) Nu putem trece la o altă ordine de fapte și credem că nu putem încheia mai bine aceste rânduri despre colegii noștri, fără de a vă aminti că, potrivit nouilor noastre Statute, numărul colegilor activi s'a sporit la 45, față de numărul anterior de 36. Potrivit art. 47 al Statutelor, în actuala sesiune generală urmează a fi aleși câte 2 membri noi în fiecare Secțiune, iar cel de al treilea în sesiunea generală a anului viitor. Deosebit, vor trebui completate locurile vacante ale regretaților I. Bianu, G. Vâlsan și General Gr. Crăiniceanu. Va fi de ales deci un total de 9 membri activi în această sesiune generală. Înțelepciunea Domniilor Voastre, care ne-a adus fericita reformă a sporirii numărului membrilor activi și care va aduce, în mod firesc, și sporirea numărului celor corespondenți, va avea deci să chibzuiască, — de dorit din chiar primele ședințe al acestei sesiuni, — la alegerea celor 9 personalități chemate să sporească în acest an rândurile și activitatea noastră, ținând seama și de lărgirea cadrului fiecărei secțiuni, potrivit art. 2 și 3 din Statutele votate anul trecut.

II. Ședințele

În cursul anului încheiat s'au ținut 36 ședințe săptămânale potrivit normelor și tradiției noastre. Constatăm cu bucurie că activitatea pe care colegii noștri au desfășurat-o prin comunicări publice în acest an constituie o depășire a energiei desfășurate în anii precedenți, căci din totalul de 36 ședințe, 17 au fost consacrate pentru comunicări publice, desvoltate de colegii activi, la care s'a adăugat și colaborarea, foarte activă, a colegilor corespondenți și chiar a câtorva iluștri oameni de știință străini, ca d-nii Profesori *Franz Babinger* și *Olgerd Gorka* cari au cetit comunicări în limba franceză interesând de aproape istoriografia românească.

În cele 19 ședințe intime s'au înfățișat numeroase cărți și manuscrise prețioase, la care d-l Coleg Conservator General R. Rosetti a adăugat săptămânale dări de seamă despre cărți și articole de reviste din țară, din mai ales străine, pline de un deosebit interes pentru cultura românească și în genere pentru interesele naționale și politice al Țării noastre.

Suntem, socotim, în asentimentele Domniilor Voastre subliniind această neobosită activitate a colegului nostru Conservator și exprimându-i, în numele Domniilor Voastre, colegiale multumiri și cu această ocaziune.

Intr'una din ședințele publice ale lunii Noemvrie a fost salutat în mijlocul nostru ilustru profesor Dr. *A. Lemierre*, Membru al Academiei Franceze și al Academiei de Medicină din Paris, iar în ultima din luna Aprilie d-l *Viggo Brøndal*, distinsul filolog dela Universitatea din Copenhaga.

În alte câteva ședințe intime, din care unele i s'a dat caracter de sesiune generală extraordinară, ați fost preocupați de problema noiei asociațiuni denumită «Academia de Științe din România».

Iată comunicările făcute:

— La 7 Iunie d-l *N. Iorga* a făcut o comunicare despre *Trei generații în viața publică românească, după judecata lui J. A. Vaillant*.

— La 14 Iunie d-l General *R. Rosetti* a făcut o comunicare cu titlul: *Din corespondența inedită a Principelui Milan de colonelul G. Catargi în timpul războiului din 1877—78*.

În aceeași ședință d-l *Const. Moisil*, Membru corespondent, a citit o comunicare despre *Monetele Dacilor din Oltenia*.

— La 28 Iunie d-l *N. Iorga* a făcut o comunicare despre *Trei rari scrisori fanariote*, iar la 27 Septemvrie d-sa a dezvoltat comunicarea despre *Formularul fanariot*.

— La 11 Octomvrie d-l Coleg corespondent *Marcu Beza* a citit o comunicare despre *Bibliotecă mănăstirești din Epir, Rodos și Paros*, iar d-l *N. Iorga* a făcut unele *Considerațiuni istorice asupra documentelor* prezentate de d-l *Marcu Beza*.

— La 1 Noemvrie d-l *N. Iorga* a făcut comunicarea despre *Marele Logofăt al Bisericii Constantinopolitane Hierax și însemnările sale pe un manuscris al Academiei Române*.

— La 15 Noemvrie d-l Dr. *G. Marinescu* a făcut o comunicare despre *Razele mitogenetice*.

— La 22 Noemvrie d-l *Olgierd Gorka*, Membru corespondent al Academiei Române, a citit o comunicare în limba franceză cu titlul *Sur les calculs des forces militaires dans l'histoire (XV—XVIII s.) de Sud-Est-Européen*.

În aceeași ședință d-l *N. Iorga* a dezvoltat comunicarea despre *Antimisul Mitropolitului Luca (1604)*.

— La 29 Noemvrie d-l *N. Vasilescu-Karpen* a făcut comunicarea despre *Radioactivitatea artificială și lucrări românești în acest domeniu*.

— La 13 Decemvrie d-l *N. Iorga* a rostit o comunicare comemorativă despre *Lope de Vega* pentru tricentenarul morții celebrului poet și dramaturg spaniol.

— La 20 Decemvrie d-l Prof. *Franz Babinger* a citit comunicarea în limba franceză despre *Robert Bargrave, un voyageur anglais dans les pays roumains du temps de Basile Lupu, 1652*.

În aceeași ședință d-l *N. Iorga* și-a dezvoltat comunicarea cu subiectul *Explicația monumentului dela Adamclisi*.

— La 17 Ianuarie d-l *S. Mehedinți* a făcut o comunicare despre *Cerce-tători, erudiți, savanți*.

— La 24 Ianuarie d-l *Andrei Rădulescu* a făcut o comunicare cu titlul: *24 Ianuarie 1862*.

— La 21 Februarie d-l *Dr. C. I. Parhon*, membru corespondent al Aca-demiei Române, a făcut o comunicare despre *Organe actino-receptoare și actino-selectoare*.

— La 29 Februarie d-l *N. Iorga* a făcut comunicarea *Dovezi despre conștiința originii Românilor*.

— La 6 Martie ședința solemnă prezidată de Majestatea Sa Regele pentru *Comemorarea Reginei poete Carmen Sylva* la 20 de ani dela moartea Sa. D-l Oct. Goga a rostit cuvântarea comemorativă.

— La 13 Martie d-l coleg corespondent *Marcu Beza* a citit o comunicare despre *Urme românești în Patmos*, urmată de proiecțiuni.

În aceeași ședință d-l coleg corespondent *P. P. Panaitescu* a citit o comu-nicare despre *O istorie a Ardealului tradusă de Miron Costin*.

— La 20 Martie d-l *Andrei Rădulescu* a făcut o comunicare despre *Con-stituțiunea cehoslovacă*.

— La 27 Martie d-l *N. Iorga* a făcut comunicarea despre *Cercetări în arhivele regale din Haga*.

— La 1 Mai d-l *Const. Marinescu*, Membru corespondent, a citit comu-nicarea despre *Două publicații militare inedite scrise de Despot-Vodă*.

În aceeași ședință d-l *Adrian Maniu*, membru corespondent, a citit câteva tâlmăciri ale d-sale din poemele Reginei poete Carmen Sylva.

— La 8 Mai d-l *N. Iorga* a făcut o comunicare cu titlul: *În jurul lui Mihai Viteazul*.

În aceeași ședință d-l *Silviu Dragomir* a făcut o comunicare cu subiectul: *Din istoria raporturilor româno-ungare. Memoriile fruntauului ardelean Dr. Ioan Mihu*.

III. Relații interne și externe

În relațiile noastre interne și externe, două grupe de fapte sunt hotărâ-toare, — schimbul de publicațiuni și participarea noastră la diferitele reuniuni științifice sau culturale naționale sau internaționale. Relațiile noastre științifice cu străinătatea au ajuns la o foarte mare dezvoltare datorită mai ales schimbului de publicații. Numărul societăților savante, academiilor, institutelor științifice, chiar al redacțiilor de mari publicațiuni periodice de pe întreg globul, cari ne cer în schimb publicațiile noastre, a crescut foarte mult. De aceea am fost siliți chiar să ne gândim la o revizuire și la o amputare a listei celor cu care ne aflăm în relațiuni de schimb. Chiar și legăturile științifice, până mai eri latente, dacă nu cu totul stinse, cu academiile și institutele științifice din Leningrad și Kiev și stațiunile biologice din Perm și Karadagh și-au recăpătat ritmul vioiu

de altă dată, prin trimiterea de numeroase publicațiuni, mai ales din partea vecinilor noștri dela Răsărit.

Foarte numeroase sunt chemările ce ne vin dela felurite congrese științifice internaționale. Vom mărturisi că, în genere, suntem absenți dela aceste manifestări internaționale. Academia nu are fonduri pentru ajutorarea călătoriilor, foarte costisitoare pentru un particular, ale delegaților ei, iar Statul nu poate, de sigur din motive de economie, să subvenționeze aceste călătorii, spre pierderea bunului renume și al științei și al țării noastre în străinătate.

Putem nota totuși câteva fericite excepțiuni.

D-l coleg *Dr. Gr. Antipa* a fost reprezentantul Instituțiunii noastre la marile serbări desfășurate la Paris în zilele de 24—29 Iunie pentru celebrarea tricentenarului Muzeului Național de Istorie Naturală și purtătorul cuvântului nostru în două cuvântări rostite în această împrejurare.

De altă parte d-l coleg *Ludovic Mrazec* a răspuns în numele Academiei la chemarea Asociației «La Renaissance Française», luând parte la jubileul științific al lui Louis Lumière, celebrat la Sorbonna, la 6 Noemvrie, — iar colegul nostru de onoare d-l *Em. de Martonne* a participat în numele Instituțiunii noastre la ceremonia din Iunie a celui de al treilea centenar al Academiei Franceze, depunând o adresă de felicitare și de admirație din partea noastră către bătrâna și nobila Instituție franceză.

Altora chemări, ca de pildă la al XIX-lea Congres Internațional al Orientaliștilor, ținut în Septemvrie la Roma, la cele de Entomologie și de Istoria Medicinii ținute la Madrid în Septemvrie, sau la cele de Chimie Industrială și de Istoria Religiiilor ținute în Bruxelles în aceeași lună și la altele, s'a răspuns prin scrisori, delegațiile hotărâte de Academie neputând merge să iea parte.

În țară Instituțiunea noastră iea parte la aplicarea diferitelor legi, prin care s'au înființat institute științifice sau culturale sau de învățământ superior. În această ordine de idei vom aminti că avem reprezentanți în Comisiunile pentru aplicarea legilor proprietății literare, a legii pentru organizarea și administrarea teatrelor naționale, a învățământului superior, a celei pentru decernarea premiului național de literatură și a multor altora, în care, participarea Instituțiunii noastre este înscrisă pentru asigurarea bunei lor aplicări.

Indată după Sărbătorile Paștelui Capitala noastră a avut bucuria de a primi pe congresiștii celei de a noua adunări a Comitetului Internațional al Științelor Istorice, întrunit la noi, după îndemnul și inițiativa d-lui coleg *N. Iorga*, sub președinția distinsului istoric dela Universitatea din Cambridge *Harold Temperley*, coleg al nostru corespondent.

Organizarea fericită pe care colegul nostru d-l *N. Iorga* a dat-o congresului a ridicat importanța și înălțimea lucrărilor încheiate. Și nu este, firește, mică satisfacția noastră de a constata că la împlinirea acestei însemnate manifestări științifice internaționale au contribuit în mare măsură numeroși colegi români și străini ai noștri, în frunte cu d-l coleg *N. Iorga* și cu președintele însuși al congresului.

IV. Publicațiunile Academiei

Greutățile amintite în rapoartele anuale anterioare nu au putut fi învinse cu totul. Modestia mijloacelor financiare de care dispunem, ne împiedecă mult în publicarea memoriilor și studiilor membrilor Academiei și ale colaboratorilor externi din țară și din străinătate.

Lista publicațiunilor Academiei apărute dela ultima sesiune generală este următoarea:

1. *Anale*, tomul LV, ședințele din 1934—35.
2. Din publicațiunile *Secțiunii literare*:
 - a) *Memorii*, Seria III, Tom. VII:
 - G. Murnu, *România și Elada*;
 - Al. Marcu, *Simion Bărnuțiu, Al. Papău Ilarian și Iosif Hodoș la studii în Italia*;
 - M. Beza, *Biblioteci mănăstirești în Epir, Rodos și Paros*;
 - A. Gorovei, *Elementul popular în literatura cultă*;
 - Al. Ciorănescu, *Alexandru Depărâteanu*.
 - b) *Studii și cercetări*:
 - N. Georgescu-Tistu, *Ion Ghica Scriitorul*;
 - Th. Capidan, *Meglenoromânii, III, Dicționar meglenoromân*.
3. Din publicațiunile *Secțiunii istorice*:
 - a) *Memorii*, Tom. XVI:
 - N. Iorga, *Trei generații din viața publică românească după judecata lui J. A. Vaillant*;
 - Tom. XVII:
 - N. Iorga, *Două hrisoave domnești pentru mândstirea Mărgineni închinată muntelui Sinai*;
 - N. Iorga, *Trei rare documente fanariote*;
 - G-ral R. Rosetti, *Din corespondența inedită a principelui Milan al Serbiei cu colonelul Gheorghe Catargi în timpul războiului 1877—78*;
 - Șt. Meteș, *Din istoria Dreptului românesc din Transilvania*;
 - N. Iorga, *Formularul fanariot*;
 - » » *Considerații istorice asupra documentelor prezentate de d-l Marcu Beza*;
 - Franz Babinger, *Robert Bargeave, un voyageur anglais dans les pays roumains du temps du Basile Lupu (1652)*;
 - N. Iorga, *Comemorarea lui Lope de Vega*;
 - A. Sacerdoțeanu, *Două acte hațegane și unul vâlcean*;
 - P. P. Panaitescu, *O istorie a Ardealului tradusă de Miron Costin*;

Sub tipar:

 - N. Iorga, *Dovezi despre conștiința originii Românilor*;
 - » » *Explicația monumentului dela Adamclisi*;
 - » » *Marele logofăt al bisericii constantinopolitane*;

- Al. Ciorănescu, *Petru Rareș și politica orientală a lui Carol Quintul* ;
 H. Dj. Sirouni, *Mărturii armenesti despre România* ;
 Andrei Rădulescu, *24 Ianuarie 1862* ;
- b) Din *Bulletin-ul francez*, Nr. XIX.
4. Din publicațiile *Secțiunii științifice* :
- a) *Memorii*, Seria III, Tom. X:
 Ion Chelcea, *Tipuri de cranii românești din Ardeal* ;
 Dr. N. I. Teodoreanu, *Verebungsbeobachtungen über die Farbe des roten und des schwarzen Mangaliczaschweines* ;
- Tom. XI:
 Ana M. Paucă, *Contribuțiuni la studiul florei munților Codru și Muma* ;
 Zach. C. Panțu, Prof. Dr. Th. Solacolu și Ana M. Paucă, *Contribuțiuni la flora Deltei Dunării* ;
 C. I. Parhon, *Relations des glandes endocrines avec la teneur en eau eau du sang, des organes et des tissus* ;
 Etienne Patte, *Sur les Éléphants fossiles de Roumanie* ;
 Dr. C. Sandu-Ville, *Beitrag zur Kenntnis der Erysiphaceen Rumäniens* ;
 Dr. I. Gheorghiu, *Imunitatea în regnul vegetal* ;
 Prof. Dr. G. Marinescu, *Despre hereditatea normală și patologică și raporturile ei cu Eugenia* ;
 Sava Athanasiu, *Privire istorică asupra dezvoltării cunoștințelor geologice relative la România*.
- Sub tipar:
 I. Z. Barbu, *Flora fosilă dela Muereasca-de-Sus, jud. Vâlcea*.
- b) Din *Bulletin* au apărut Nr. 1—8, vol. XVII, fiind sub tipar material pentru numere viitoare.
5. Din *Documentele Hurmuzachi* sunt sub tipar două volume: Tom. XIV, partea III, Documente grecești, sub îngrijirea colegului nostru N. Iorga și un volum de documente germane, sub îngrijirea colegului I. Nistor.
6. Din *Publicațiile Bibliotecii*: Este aproape tipărită *Bibliografia românească veche*, vol. III și se află sub tipar o parte din *Creșterile colecțiilor*, referitoare la manuscrise și cabinetul numismatic.
7. Din *Anuarul Arhivei de folklor*, vol. II.

V. Legate, fundațiuni

În cursul anului încheiat s'a urmărit lămurirea câtorva legate primite în ultimii ani. Din anii trecuți, prin voturile Domniilor Voastre, se primiseră legatele lăsate de defuncta *Elena Simu*, de soțul său regretatul Coleg de onoare *An. Simu* și de regretata *Eliza Nevrouz* din Roman. Dela primele două legate nu se primiseră parte din fonduri. Executorii testamentari ai defunctului coleg Simu, în fruntea cărora se află

colegul nostru d-l L. Mrazec, unul din prietenii cei mai apropiați ai regretatului coleg, ne-au predat titluri, Renta 5% (1922) în valoare nominală de 3.100.000 lei și 400 acțiuni « Astra Română » de nominal 200.000 lei, aparținând averii succesorală a defunctei Elena Simu și alte titluri în valoare nominală de 500.000 lei, reprezentând legatul testat Academiei de regretatul Anastase Simu. Din succesiunea defunctei Eliza Nevrouz revine Academiei și Fundațiunii Universitare « Carol I » — în baza testamentului olograf din 15/28 Noemvrie 1921 — trei moșii situate în județele Roman și Neamț. Restul patrimoniului succesoral a fost lăsat A. S. R. Principei Nicolae. Până la împărțirea ei, averea Academiei și a Fundației a fost administrată de un custode juridic. În anul trecut moștenitorii de sânge ai defunctei au prezentat instanțelor judecătorești din Roman un al doilea testament pretinzând că este al defunctei Nevrouz, testament care anulează în favoarea lor pe cel mai vechi, în temeiul căruia moșteneau Instituțiunea noastră, Fundația Carol și A. S. R. Principele Nicolae. Moștenitorii au obținut custodia averii. Noi, alături de A. S. R. Principele Nicolae și Fundația Carol, ne-am opus în justiție în contra valorificării acestui al doilea testament, întru cât avem convingerea, confirmată și de prima expertiză grafică făcută, că este fals. Procesul este în curs.

Motive de adâncă satisfacție și de încredere în viitorul Instituțiunii noastre ni le-au procurat rezultatele la care am ajuns în cursul anului în două mari probleme, în care perseverăm de mai multă vreme. Anume, realizarea unui local de adăpost sigur și de folosire ușoară și sistematică a tezaurului de cărți, manuscrite și documente adunat timp de peste o jumătate de veac prin munca și devotamentul a doi mari bărbați ai neamului românesc și ai Instituțiunii noastre — Dimitrie Sturdza și Ioan Bianu. Apoi, realizarea celei mai însemnate din îndatoririle testamentului defunctului Jacques M. Elias, aceea de a înzestra Capitala cu un spital prevăzut cu cel mai modern și mai înaintat aparat medical. La aceste două preocupări se adaugă și rezultatele fericite, sufletești și materiale, pe care le-a dat Fundația Dalles.

Cu cele 10.000.000 lei, pe care bunăvoința d-lui Ministru al Instrucțiunii, Colegul nostru de onoare *Dr. C. Angelescu* și marea sa înțelegere în ordinea culturală ni le-au pus la dispoziție în toamna anului trecut, s'a început construcția unui nou pavilion al Bibliotecii. În planul total al palatului Academiei, acest pavilion se încadrează ca al doilea depozit de cărți al Bibliotecii. După planul cerut d-lui arhitect Duiliu Marcu, el se realizează pe încăperi mai înalte decât cele ale depozitului existent din 1926 și pe o distribuție a spațiului care să permită instalarea nu numai a unei bune săli de lectură și a tuturor colecțiilor acum aflătoare în vechiul local, dar și a tuturor serviciilor și birourilor Bibliotecii, inclusiv cabinetul Conservatorului Bibliotecii și Colecțiilor. Construcția, dată în antrepriza d-lui Inginer Aurel Ioanovici, a început din primele zile ale lunii Aprilie și va fi gata la toamnă. În noua ei formă

și organizare Biblioteca va cere cheltueli de întreținere peste puterile noastre. Marea avere culturală cuprinsă în rafturile ei, prin felul cum o punem la dispoziția publicului, este nu atât a noastră cât a națiunii întregi. Academia a adunat-o și a organizat-o. Este acum rândul Statului ca să se îngrijească după cuviință de întreținerea bibliotecii naționale a patriei noastre.

Spitalul Fundațiunii «Menachem H. Elias» ridicat sub numele Academiei Române, început în toamna anului 1934 pe un teren foarte potrivit, în b-dul Mărăști, este aproape pe sfârșite. Se dau speranțe ca în toamna acestui an să fie inaugurat și pus în funcțiune. Colegii noștri, membri în Consiliul acelei Fundațiuni, vor binevoi a ne da în cursul acestei sesiuni amănunțele realizărilor și perspectivele de viitor.

În sfârșit, Fundațiunea «Ioan I. Dalles», ridicată într'un timp în care avea de umplut un gol puternic simțit în rândurile artiștilor, conferențiarilor și în genere intelectualității bucureștene, ne dă măsura necesității ei în Capitală, după cererile, atât de numeroase, ce ni se prezintă pentru expoziții de artă, pentru conferințe, pentru concerte, etc. Rezultatele ei în acest al 4-lea an de existență vor fi expuse într'un raport amănunțit în cursul acestei sesiuni. Foarte însemnate pentru prezent, ele ne permit să prevedem un viitor strălucit acestei fundațiuni.

VI. Colecțiunile

Insemnăm la acest capitol, cu deosebită satisfacție, că o mare parte din tezaurul nostru de documente, manuscrise și cărți vechi evacuat la Moscova în cunoscutele împrejurări din timpul războiului nostru de întregire, ne-au fost restituite de vecinii noștri dela Răsărit ca urmare a reluării recente a raporturilor diplomatice. Nu ni s'a restituit însă nimic din bogata noastră colecție numismatică, unică pentru istoria noastră prin exemplarele de monete *rarissima* pe cari le cuprindea.

La redobândirea acestor colecții, pe care o putem înfățișa, fără greșală, ca pe o nouă creștere, s'au adăugat numeroase daruri și cumpărături făcute în cursul anului. Au intrat astfel în colecțiile noastre de manuscrise un voluminos dosar cuprinzând documente din Transilvania anilor de revoluție 1848—1849 descoperit de Colegul nostru d-l Silviu Dragomir la un anticar din Brașov; apoi 66 de scrisori autografe ale Domnitorului Alexandru Ion I Cuza, din anii 1845—1863 dăruite de Colegul nostru Președinte d-l Alex. Lapedatu din partea Ministerului Cultelor și Artelor; un volum de documente ale moșiei Corlătești (Dorohoiu) dăruit de Colegul nostru Conservator General R. Rosetti; și în sfârșit trei volume de documente engleze din anii 1782—1836 adunate din arhivele diplomatice engleze de d-l D. N. Ciotori, Consilier la legațiunea noastră din Londra. Urmărim, pe de altă parte, aducerea în țară a bogatei colecții de manuscrise și de cărți vechi românești a Colegului nostru onorar M. Gaster, din Londra. Mulțumită

atențiunii pe care Colegul nostru d-l N. Titulescu, Ministrul Afacerilor Străine a dat-o acestei chestiuni, costul colecției s'a achitat din fondurile departamentului D-sale. Exprimăm și cu acest prilej d-lui Coleg vail și recunoscătoarele noastre mulțumiri.

Colecția de imprimate și-a continuat îmbogățirea prin obligația legală a tipografiilor din țară de a ne trimite câte două exemplare din tot ce tipăresc, prin schimbul de publicații între Instituția noastră și cele similare din străinătate, prin cumpărături și — în sfârșit — prin donațiuni. Comisiunea Bibliotecii va arăta printr'un raport special creșterea colecțiilor precum și măsurile luate pentru buna lor păstrare și metoda pentru ușoara lor folosire.

Pe scurt, putem arăta că Biblioteca s'a îmbogățit în acest an cu 8.494 volume (cărți), 3.229 publicațiuni periodice românești și străine, 116 atlase și hărți, 319 stampe și portrete, 438 documente, 17 volume manuscrise.

VII. Bursele

Academia a destinat în acest an suma de 269.840 lei pentru acordarea de burse lunare la studenți doctoranzi în țară și în străinătate, la elevi ai Școalelor Politehnice din țară și la școlari ai Școalelor Superioare și Elementare Comerciale, potrivit regulamentelor următoarelor fonduri, din care se dau bursele: *V. Adamachi*, *C. G. Vernescu*, *Leon S. Arié*, *Inginer Petre* și *Maria Lucaciu*, *N. Rătescu* și *Apostol Papadopol*.

1. Din venitul Fondului *V. Adamachi* s'au acordat trei burse a câte 3.000 lei lunar la trei licențiați ai Facultății de Științe din Iași, care și prepară doctoratul în Științe la acea Facultate și două burse de câte 2.000 și 1.500 lei lunar la elevi ai Școalei Politehnice din București.

2. Bursa *C. G. Vernescu*, de 70.000 lei anual, s'a acordat în continuare d-lui Ilie Corfus pentru a face studii de specializare în Paris. Bursierul, în doi ani precedenți de bursă a cercetat în Polonia izvoarele polone cu privire la trecutul românesc, cu frumoase rezultate, în parte expuse aci într'o comunicare publică de colegul nostru d-l I. Nistor.

3. Venitul micșorat de criza economică al donațiilor d-lui *Leon S. Arié* s'a folosit în acest an la acordarea a două burse de câte 800 lei lunar câte unui elev al Școalelor Politehnice din București și Timișoara.

4. Bursa *Ing. Petre și Maria Lucaciu*, de 2.000 lei lunar, s'a acordat în continuare unui elev al Școalei Politehnice din Timișoara, care urmează Secția Minelor, conform obligațiunii testamentului defunctului *Petre Lucaciu*.

5. Bursa *N. Rătescu*, de 120 lei lunar, s'a dat asemenea în continuare unui elev al Școalei Superioare Comerciale din Capitală.

6. Venitul Fondului *Apostol Papadopol* s'a distribuit în ajutoare de câte 50 și 30 lei lunar la câte 10 elevi ai Școalelor Superioare și Elementare Comerciale din Galați.

Osebit de aceste burse, Academia a mai distribuit cărți și rechizite școlare elevilor săraci ai școlilor primare rurale din Județele Trei-Scaune, Ciuc, Odorheiu, Mureș și Târnava Mică, în valoare de 36.000 lei, destinați în acest scop prin testamentul generosului donator *Ion Fătu*. Impărțirea ajutoarelor s'a făcut în parohiile atât ortodoxe cât și unite, fără deosebire, cu prețiosul concurs al protopopilor români din județele respective.

VIII. Școlile Academiei

Școlile de Agricultură « *Tache P. Anastassi* » dela Țigănești (Tecuciu) și « *I. C. Agarici* » dela Moara Grecilor (Vaslui) au funcționat multumitor. Cea din urmă, însă, cu un număr prea mic de elevi. Cauza împuținării elevilor la această școală trebuie s'o vedem în special în măsura lăută de Stat prin care se restrânge puțința absolvenților de a mai ocupa slujbe la Stat. N'a lăsat nimic de dorit predarea cunoștințelor de curs primar la Școala « *Tache P. Anastassi* » dela Călmățui. Un cuvânt de laudă trebuie să adăogăm aci pentru Institutul « *Ion Otteteleșanu* » dela Măgurele (Ilfov) care, funcționând acum în al 15-lea an ca Școală Normală de Fete sub direcțiunea d-nei N. Strugurescu, a ajuns la admirabile realizări, atât în domeniul pedagogic, dar mai ales în cel al gospodăriei școlare.

IX. Concursurile Premiilor

La concursurile premiilor, publicate a se acorda în actuala sesiune generală, s'au prezentat pentru *opere publicate* 95 scrieri, concurând la 16 premii în valoare de 387.300 lei. Nu s'a prezentat nicio lucrare la *Premiul de entomologie* al *Profesorului Gh. N. Fințescu*, de 2.500 lei.

La cele 14 premii cu *subiecte date*, în valoare totală de 247.856 lei, s'au prezentat 10 manuscrise la *Marele Premiu C. Hamangiu*, de 100.000 lei, anunțat a doua și pentru ultima oară a se da celei mai reușite *traduceri în limba germană a operei poetice a lui Mihail Eminescu*; un manuscris la *Premiul Camerei de Comerț și Industrie din Turnu Măgurele*, de 20.000 lei, tratând subiectul « *Teleormanul economic* »; două manuscrise la *Premiul V. Adamachi*, de 5.000 lei, cu subiectul « *Cercetări istorice asupra unui oraș din România* »; și în sfârșit, un manuscris la *Premiul Anastase Fătu*, de 3.000 lei, tratând subiectul « *Studiul geologic și petrografic al regiunii Văii Jiului* ».

Acesta e bilanțul lucrărilor Academiei noastre pe anul 1935—1936.

Secretar general, *G. Țițeica*

Apoi d-sa prezintă următoarea programă a lucrărilor acestei sesiuni:

1. Raportul Secretarului general despre activitatea Academiei din 1935—1936.

2. Alegerea Comisiunii pentru examinarea lucrărilor făcute în 1935—1936.
3. Raportul Comisiunii financiare pentru cercetarea conturilor din exercițiul bugetar dela 1 Ianuarie—1 Iulie 1935 și alegerea Comisiunii pentru exercițiul 1936—1937.
4. Formarea bugetului pentru 1936—1937.
5. Modificarea Regulamentelor Academiei.
6. Alegerea a nouă (9) membri activi, după propunerile Secțiunilor respective (conf. Art. 22, 23, 24, 25 și 47 Statute și Art. 62 Reg. Gen.), din cari trei în locul regretaților colegi I. Bianu, G. Vâlsan și General Gr. Crăiniceanu.
7. Alegerea unui membru corespondent român la Secțiunea Științifică în locul regretatului coleg Ștefan Minovici (Art. 31 și 32 Statute, Art. 68 Reg. Gen.).
8. Raportul Comisiunii Școlare asupra Școalelor Academiei * Tache P. Anastasiu * și * I. C. Agarici * și alegerea Comisiunii pentru 1936--1937.
9. Raport asupra Fundațiunii Familiei Menachem H. Elias, asupra lucrării de construcție a spitalului Elias și alegerea delegaților titulari și supleanți ai Academiei în Consiliul de conducere al Fundațiunii.
10. Deciziunea Comisiunii speciale de 12 membri pentru acordarea *Premiului Năsturel*, de 4.000 lei (Art. 8, 9, 13, 16 Reg. Prem.).
11. Deciziune asupra acordării Premiului J. Lecomte du Nouÿ în 1937.
12. Regulamentarea Fondului C. G. Vernescu.
13. Alegerea unei Comisiuni de 3 membri pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul Toma și Ioan N. Socolescu*, de 10.000 lei, cu subiectul *Origina pridvorului deschis al bisericilor muntene*.
14. Raportul Comisiunii pentru împărțirea cărților didactice din Fondul Ion Fătu în 1935 și alegerea Comisiunii pentru 1936. Deciziunea Comisiunii pentru împărțirea cărților în 1936.
15. Ședință publică solemnă pentru ținerea Discursului de recepțiune al d-lui Coleg Th. Capidan, cu răspunsul d-lui Coleg Sextil Pușcariu.
16. Ședință publică solemnă pentru ținerea Discursului de recepțiune al d-lui Coleg Dim. Pompeiu, cu răspunsul d-lui Coleg Dr. G. Marinescu.
17. Raportul Comisiunii permanente a Bibliotecii pentru 1935, cu o dare de seamă asupra construirii celui de al doilea depozit al Bibliotecii.
18. Raportul asupra activității Cabinetului Numismatic în 1935.
19. Raport asupra burselor acordate în 1935—1936 din Fondurile V. Adamachi, C. G. Vernescu, Leon S. Arié, Petre și Maria Lucaciu, N. Rătescu și Apostol Papadopol; alegerea Comisiunii și propunerile sale pentru 1936—1937.
20. Completarea diferitelor comisiuni ale Academiei.
21. Raportul Comisiunii însărcinate cu examinarea lucrărilor făcute în 1935—1936.
22. Alegeri de membri onorari români și streini și de corespondenți străini.
23. Raportul Comisiunii *Dicționarului limbii române*.

24. Raport asupra Fundațiunii Dalles.
25. Ședință publică solemnă pentru proclamarea premiilor.
26. Alegerea Secretarului general al Academiei pentru anii 1936—1943 (Art. 16 Statute).
27. Alegerea Președintelui și Vicepreședinților Academiei pentru 1936-1937 (Art. 15 Statute).
28. Raportul Secretarului general asupra lucrărilor sesiunii generale din 1936.

SECȚIUNEA LITERARĂ

29. Deciziunile Secțiunii pentru acordarea premiilor (Art. 14 și 15 Regulamentul Premiilor):
 - *Marele Premiu C. Hamangiu*, de 100.000 lei, pentru *critică literară*;
 - *Eliade Rădulescu*, de 50.000 lei;
 - *Adamachi*, de 5.000 lei (divizibil);
 - *Ecaterina I. C. Bolintineanu*, de 2.000 lei;
 - *C. Rădulescu-Codin*, de 3.000 lei;
 - *Marele Premiu C. Hamangiu*, de 100.000 lei, pentru *traducerea în limba germană a operei poetice a lui Mihail Eminescu*.
30. Propuneri pentru alegerea a trei membri activi în Secțiune (Art. 22—25 și 47 Statute și art. 62 Reg. Gen.), din cari unul în locul regretatului Coleg I. Bianu.
31. Desemnarea a 4 membri în Comisiunea specială a *Marelui Premiu Năsturel*, de 12.000 lei, din 1937.
32. Alegerea Comisiunii speciale de 3 membri din Secțiune pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul Statului Eliade Rădulescu*, de 50.000 lei, din 1937, cu subiectul: *Pictura română în secolul al XIX-lea*.
33. Alegerea Comisiunii speciale de 3 membri din Secțiune pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul Dr. Cornel Nicoară*, de 12.000 lei (divizibil), din 1937, cu subiectul *Influențele culturale străine și românești asupra culturii din Ardeal în 1800—1850*.
34. Subiecte de pus la concursul premiilor:
 - Pentru 1937: *At. Toncoviceanu*, de 1.000 lei.
 - „ 1939: *Năsturel*, de 5.000 lei.
35. Alegerea Președintelui și Vicepreședintelui Secțiunii pentru 1936—37 (Art. 15 Statute).

SECȚIUNEA ISTORICĂ

36. Deciziunile Secțiunii pentru acordarea premiilor (Art. 14 și 15 Regulamentul Premiilor):
 - *Vasile Pârcan*, de 30.000 lei;
 - *Gheorghe Asachi*, de 25.000 lei;

- Neuschotz*, de 3.500 lei;
 — *Demostene Constantinide*, de 3.000 lei;
 — *Premiul Camerei de Comerț și Industrie Circ. I-a Turnu-Măgurele*, de 20.000 lei, cu subiectul *Teleormanul economic*;
 — *Premiul Funcționarilor C. F. R. din București*, de 9.500 lei efecte și 2.613 lei numerar, cu subiectul *Drepturile funcționarilor publici față de Stat*;
 — *V. Adamachi*, de 5.000 lei, cu subiectul *Cercetări istorice asupra unui oraș din România*.
37. Propuneri pentru alegerea a trei membri activi în Secțiune (Art. 22—25 și 47 din Statute și Art. 62 Reg. Gen.), din cari unul în locul regretatului Coleg G. Vălsan.
38. Desemnarea a 4 membri în Comisiunea specială a *Marelui premiu Năsturel*, de 12.000 lei, din 1937.
39. Alegerea Comisiunii de 3 membri din Secțiune pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul Năsturel*, de 5.000 lei, din 1937, cu subiectul *Boierii din Țara Făgărașului*.
40. Alegerea Comisiunii de 3 membri din Secțiune pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul Episcopiei Argeșului*, de 10.000 lei, din 1937, cu subiectul *Istoria Episcopiei Argeșului*.
41. Alegerea Comisiunii de 3 membri din Secțiune pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul Ministerului Cultelor și Artelor*, de 50.000 lei, din 1937, cu subiectul *Biografii de ierarhi din secolul XVII*.
42. Subiecte de pus la concursul premiilor:
 — Pentru 1938: *Gh. Asachi*, de 50.000 lei;
 — * 1939: *Adamachi*, de 5.000 lei;
 — * 1939: *Alexandru Bodescu*, de 2.000 lei.
43. Alegerea Secretarului Secțiunii pe 7 ani (Art. 16 Statute).
44. Alegerea Președintelui și Vicepreședintelui Secțiunii pentru 1936—37 (Art. 15 Statute).

SECȚIUNEA ȘTIINȚIFICĂ

45. Deciziunile Secțiunii pentru acordarea premiilor (Art. 14 și 15 Reg. Prem.):
- *I. Oroveanu*, de 70.000 lei;
 — *Șt. Dem. Vergu*, de 10.000 lei;
 — *Adina și Col. Paul Străjescu*, de 8.800 lei;
 — *Dr. Em. Riegler*, de 11.000 lei;
 — *Lazăr*, de 50.000 lei;
 — *Dr. Cornel Nicoard*, 12.000 lei (divizibil);
 — *Anastase Fătu*, de 3.000 lei, cu subiectul *Studiul geologic și petrografic al regiunii Văii Jiului*.

46. Propuneri pentru alegerea a trei membri activi în Secțiune (Art. 22—25 și 47 Statute și Art. 62 Reg. Gen.), din cari unul în locul regretatului Coleg General Gr. Crăiniceanu.
47. Propunere pentru alegerea unui Membru Corespondent în locul def. Șt. Minovici (Art. 31, 32 Statute și 68 Reg. Gen.).
48. Desemnarea a 4 membri în Comisiunea specială a *Marelui Premiu Năsturel*, de 12.000 lei, din 1937.
49. Alegerea Comisiunii speciale de 3 membri pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul V. Adamachi*, de 5.000 lei, din 1937, cu subiectul *Date și cercetări despre constituțiune în legătură cu ereditatea*.
50. Alegerea Comisiunii speciale de 3 membri pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul Statului Lazăr*, de 50.000 lei, din 1937, cu subiectul *Studiul microscopic al unui grup de roci sedimentare din România*.
51. Alegerea Comisiunii speciale de 3 membri pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul Dr. Victor Babeș*, de 20.000 lei, din 1937, cu subiectul *Problema cancerului în România. (Cercetări originale nepublicate)*.
52. Deciziune asupra *Premiului Dr. Victor Babeș*, de 20.000 lei, din 1939, dacă se va da pentru publicațiuni sau pentru subiect dat; în cazul din urmă să se fixeze subiectul.
53. Deciziune asupra *Premiului Dr. Cornel Nicoară*, de 12.000 lei, din 1939, dacă se va da pentru publicațiuni sau pentru subiect dat; în cazul din urmă să se fixeze subiectul.
54. Alegerea Președintelui și Vicepreședintelui Secțiunii pentru 1936—37 (Art. 15 Statute).

D-l G. ȚIȚEICA, Secretar general, face următoarea propunere:

« Prin vechiul Statut numărul membrilor activi ai fiecărei Secțiuni era de 12. Prin noul Statut, votat anul trecut, s'a ridicat acest număr la 15. E natural deci ca și numărul membrilor corespondenți români să fie ridicat. Astăzi acest număr, prin Regulamentul în vigoare, este de 20.

« Pentru a păstra proporția dintre numărul membrilor activi și al membrilor corespondenți și pentru a răspunde la înmulțirea specialităților în fiecare secție, propunem a se modifica *art. 68 al. III* în chipul următor:

« Numărul Membrilor Corespondenți români se fixează la 25 de fiecare Secțiune, iar al celor străini este nelimitat ».

— Propunerea se aprobă în unanimitate.

Procedându-se la alegerea Comisiunii pentru cercetarea lucrărilor făcute în anul 1935—1936, după propunerea d-lui Secretar general G. Țițeica se aleg d-nii *Dim. Pompeiu, Th. Capidan și Silviu Dragomir*.

D-l General R. ROSETTI cetește următorul *Raport al Comisiunii permanente a Bibliotecii pentru 1935*, făcând și o dare de seamă asupra construirii celui de al doilea depozit de cărți:

Domnilor Colegi

Academia Română a fost înființată și organizată cu menirea de a fi un centru îndrumător pentru cultura națională. Spre a înlesni lucrările pentru care a fost întemeiată, Academia și-a închiegat dela început o bibliotecă, pe care a îmbogățit-o an de an, fie prin cumpărări și donațiuni sau prin schimbul de publicații cu instituții din străinătate, fie mai târziu, prin beneficiul legii exemplarelor obligatorii sau prin încorporarea, conform legii din 1901, a Bibliotecii Centrale a Statului, izbutind astfel a crea un organ în neîncetată creștere, care servește, de aproape șaptezeci de ani, atât scopurilor culturale ale instituției, cât și persoanelor doritoare de a studia realitatea trecută și prezentă a neamului românesc și a țării pe care o locuiește.

Inițiatorii și realizatorii bibliotecii Academiei — regretații colegi D. A. Sturza și Ioan Bianu — au ținut și vegheat ca această bibliotecă să cuprindă, mai întâi, toate documentele tipografice și manuscrise privitoare la viața culturală românească — de oriunde și în orice limbă, — și, în al doilea rând, cât mai multe colecții și manuale fundamentale în limbi străine, pentru fiecare disciplină științifică, menite ca mijloc de lucru la îndemâna cercetătorilor.

Desvoltată în felul acesta și intrând în colecțiunile ei cea mai mare parte din tezaurul cultural al neamului, biblioteca Academiei a ajuns de mult a fi cea mai importantă bibliotecă a țării, cu însemnătate științifică recunoscută peste hotare, împlinind, în viața intelectuală, internă și externă, rolul de Bibliotecă Națională a României.

I. COLECȚIUNILE

Colecțiunile bibliotecii Academiei, după felul materialelor pe care-l cuprind, sunt grupate în următoarele secțiuni:

I. Secțiunea Imprimatelor, cu diviziunile:

1. *Cărți și broșuri* românești și străine, din toate timpurile și în toate limbile, privitoare cu deosebire la țara noastră și la neamul românesc. Cărțile vechi românești dinainte de 1830 sunt date — spre păstrare și folosire — la Secțiunea Manuscriselor, cu care au mai dese legături de întrebuințare.

2. *Publicațiuni periodice*, românești și străine: reviste, ziare, calendare, almanahuri, anuare, dări de seamă, situații, statistici, etc.

II. *Secțiunea Manuscriselor*, în limbile: română, latină, slavă, greacă și altele. Din această secțiune face parte Colecțiunea de documente istorice românești (originale, fotografii și copii).

III. *Secțiunea Stampelor*, cuprinzând: portrete, hărți geografice și istorice, planuri de orașe și cetăți, etc., originale sau reproduse în diferite chipuri (litografii, fotografii, etc.). La această secțiune se păstrează și materialul grafic muzical.

IV. **Cabinetul Numismatic**, cuprinzând colecțiunile de monete antice și românești, clasificate și îngrijite de colegul nostru corespondent, d-l C. Moisil. Pe lângă Cabinetul Numismatic se află și colecțiile cunoscute sub numele de « *Muzeul M. C. Sutzu* ».

Tot aci se află și materialul filatelic; acesta nu este încă clasat.

2. LOCALUL

Colecțiunile bibliotecii Academiei, a căror creștere în ultimii ani a sporit peste puterile actuale de conservare, sunt adăpostite în două clădiri destul de depărtate una de alta. Secțiunea Imprimatelor, cu depositele și birourile de catalogare și sala lor de cetire este așezată, din anul 1929, în mod provizoriu, în clădirea construită în 1927 (cu destinație, în planul viitorului local, de depozit de dublete), iar celelalte secțiuni se află — stingherite din lipsa de spațiu — în vechea clădire, la un loc cu serviciile administrative ale Academiei. Pe când cea dintâi funcționează așa dar în condițiuni multumitoare, celelalte secțiuni — cu colecții rare sau unice — au o așezare cu totul nepotrivită, în încăperi încălzite cu sobe, colecțiunile lor fiind în permanență amenințate de distrugere, fie prin incendiu sau umezeală, fie prin acțiunea unor paraziti, neajunsuri de care nu pot fi cu totul ferite atât timp cât colecțiunile nu vor fi puse în condițiuni mai bune de păstrare.

Starea aceasta care, pe lângă neajunsurile arătate mai sus, a îngreuiat până acum și puțința pentru cititori de a se folosi de colecțiuni din mai multe secțiuni deodată, precum a îngreuiat și unitatea de conducere (prin lipsa lor de concentrare într'un singur local), este astăzi pe cale de a fi îmbunătățită.

Prin stăruința președintelui nostru, d-l Al. Lapedatu, și mulțumită sprijinului material al Ministerului Instrucțiunii, s'a dat Academiei în toamna anului trecut, suma de 10.000.000 lei, pentru zidirea, lângă localul din 1927 al Imprimatelor, a unei clădiri care să îngăduie străngerea la un loc și adăpostirea, în condițiuni de păstrare și folosire bune, a tuturor colecțiilor și serviciilor bibliotecii.

Planurile acestei clădiri — a cărei construcție a și început în luna Martie 1936 — au fost întocmite, după îndrumările Academiei, de către d-l arhitect Duiliu Marcu, avându-se în vedere ca, în marginile sumei acordate, noua clădire să poată corespunde tuturor nevoilor de așezare și de lucru a întregii biblioteci, până ce mijloacele vor îngădui clădirea localului definitiv al Academiei. În această clădire s'a prevăzut: în catul de jos două săli de cetire, una cu 90 locuri pentru public, alta numai cu 12 locuri, pentru academicieni și profesori universitari, o sală a cataloagelor menite publicului, în care va fi și Serviciul de imprumutări, precum și birourile de catalogare și Cancelaria bibliotecii. La catul întâiu se vor afla: Secțiunea Manuscriselor și Documentelor (împreună cu Cărțile Vechi Românești, 1508—1830) și Cabinetul Numismatic.

Tot la acest cat s'a prevăzut și o sală de expoziție. Catul al doilea este menit pentru Secțiunea Stampelor, al cărei depozit se va așeza atât alături de dânsa cât și la catul al treilea. Fiecare din aceste secțiuni va avea câte o sală de lucru pentru public și depozite de colecțiuni, pentru o creștere de mai mulți ani, prevăzute cu mobilier modern și *safe*-uri speciale pentru materialele de o mai mare valoare.

În clădirea unde se află azi Secțiunea Imprimerilor vor rămânea depozitele cu cărți și periodice, care vor fi legate prin uși cu noua clădire. La catul al doilea al primei clădiri se vor afla: Serviciul Primirilor cu birourile și depozitul lui de publicațiuni și biroul de lucru al Conservatorului bibliotecii și colecțiilor.

Se speră că noua clădire va fi gata curând, astfel ca vechea dorință a bibliotecii de a-și aduna colecțiile într'un singur locaș — ușurând astfel și conducerea și folosirea lor, precum și alcătuirea pe temeliile noi a unor servicii, — să se îndeplinească chiar din toamna viitoare.

3. SPORUL

A) Secțiunea Imprimerilor a crescut în 1935 cu publicațiuni primite atât pe temeiul legii din 1904, cât și prin daruri, schimburi și cumpărături. *Serviciul de primire al publicațiilor legale*, are acum patru funcționari: trei funcționari proprii și unul detașat din cadrul Cancelariei Academiei, precum și trei oameni de serviciu. Prin adăogirea, în anul 1935, a unui nou funcționar, serviciul a ajuns să facă față nevoilor. Numărul reclamațiilor și al dărilor în judecată pentru operele netrimise a sporit simțitor și s'a înregistrat un spor destul de însemnat la publicațiunile primite și în general la îndeplinirea îndatoririlor sale.

S'au primit și înregistrat în cursul anului, prin acest serviciu, 5480 cărți și broșuri (în câte două exemplare) din țară și s'a ținut evidența a 2351 publicațiuni periodice din țară (în câte două exemplare), și 6 din străinătate. În numărul celor primite nu se cuprind miile de foi volante, care de mulți ani încoace nu se mai pot înregistra, ci se pun de o parte spre a fi clasificate și catalogate atunci când serviciile vor avea personal îndestulător.

Spre completarea colecțiilor cu publicațiunile netrimise s'au reclamat dela tipografi și editori 528 opere prin 415 reclamații și s'au făcut 52 dări în judecată pentru 56 opere; pentru periodice s'au făcut 3288 reclamațiuni (unele din ele cuprinzând mai multe titluri) și 613 dări în judecată.

În anul trecut am reușit să colaborăm — în ceea ce privește controlul publicațiilor legale — cu celelalte mari biblioteci din țară (bibliotecile universitare din Cluj, Iași și Cernăuți și biblioteca Fundațiunii Regele Ferdinand I din Iași), trimițându-le fișele tuturor imprimerilor primite de biblioteca Academiei în 1934 și primind din partea lor indicații despre publicațiile înregistrate numai acolo. Rezultatele sunt mulțumitoare și

sperăm ca, printr'o colaborare din ce în ce mai strânsă, să ajungem a avea indicații complete și a primi toate publicațiunile ce apar în țară.

Măsura aceasta de control reciproc, salutată cu bucurie și de celelalte biblioteci, a fost trebuincioasă pentrucă îndeplinirea datoriei de a trimite exemplarele legale, lasă din ce în ce mai mult de dorit din partea tipografilor și editorilor, iar organele Statului dau ajutorul prevăzut de lege cu mari întâzieri și numai după repetate intervenții.

În afară de aceste lucrări, Serviciul Primirilor pregătește și trimite spre a fi publicate în străinătate (prin Comisiunea Internațională de Cooperație Intelectuală, Almanahul Minerva, The Europa Service, revista *Droit d'Auteur*, etc.) statistici și bibliografii de traduceri străine în limba română și dă informațiuni presei și particularilor din țară despre publicațiunile care apar.

Îmbogățirea bibliotecii, în afară de imprimatele din țară, care se trimit prin obligație legală, se mai face prin daruri și prin schimbul de publicațiuni cu așezămintele culturale din străinătate. În fruntea donatorilor stă Societatea Națiunilor, care ne trimite toate publicațiunile ei oficiale. În fruntea publicațiunilor primite în schimb stau cele venite dela instituțiile științifice ale Americii, atât din Statele-Unite cât și din republicele latine sud-americeane, precum și cele din Japonia și Rusia Sovietică. Pe lângă acestea biblioteca a mai primit publicațiuni în schimb dela majoritatea Academiiilor și societăților științifice din întreaga lume. Daruri de publicațiuni s'au mai primit dela Legatiunile din București ale Franței, Italiei, Cehoslovaciei, Germaniei, Poloniei și Turciei, dela Ministerul Afacerilor Străine și Direcțiunea Presei, etc., dela d-na A. C. Vișorceanu și d-nii: Prof. Franz Babinger, G. Baiculescu, Prof. Giulio Bertoni, Prof. Dr. V. Bologa, R. V. Bossy, D. N. Ciotori, A. Cotruș, Prof. V. Crasu, Inginer Gogu Constantinescu, C. I. Karadja, Prof. E. G. Mariolopoulos din Salonic, General R. Rosetti și Magistrat A. Sava din Chișinău.

Din numărul celor primite în dar sau în schimb în cursul anului 1935 s'au înregistrat și predat serviciilor de catalogare respective 1779 volume cărți, în care număr întră și volume din donațiile Docan și Pallady, încă în curs de înregistrare, precum și 764 publicațiuni periodice străine, în 6824 numere. Colecțiile imprimatelor au sporit de asemenea în 1935, prin cumpărare, cu 1235 volume cărți și 108 publicațiuni periodice în 1289 numere. Cele 1235 volume cărți se împart în 420 volume străine și 815 cărți românești mai vechi. Acestea din urmă au fost procurate în mare parte prin vechea anticărie ieșană Elias Șaraga, dela care s'au cumpărat: 650 volume cărți, 57 volume periodice, 8 stampe și 12 note muzicale. Tot prin cumpărare s'a făcut anul trecut completarea scrierilor Carmen Sylvei și a Hermionei Edgard Quinet, născută Asachi.

B) Secțiunea Manuscriselor și Documentelor a crescut în anul 1935 cu: 17 volume manuscrite, 438 documente istorice naționale, 3 copii noi și 149 fotografii de documente, 41 foi volante imprimate, 1 litografie, 1 autograf Alecsandri și un mare număr de scrisori particulare primite

de: Ion Bianu, Lupu-Kostake, familia A. Theohari ș. a. Cele mai multe din aceste achiziții sunt provenite din donațiuni făcute de d-na Alice Rosetti-Tescanu, d-nii: Marcu Beza, Al. I. Bianu, Ieromonah Iosif Cheșca, Mihai Costăchescu, General G. Filitti, Paul Grunau, Alfr. H. Iasz-Hübsch, N. Iorga, N. Lupu-Kostake, Preot I. Mușețeanu, Kiva Ornstein, I. C. Petrescu, Preot I. Popescu-Mălăești, Elias Șaraga și Aurel Sava.

În cursul anului expirat am avut mulțumirea să vedem înapoiată cea mai mare parte din colecțiile de documente, manuscrise și cărți vechi românești trimise la Moscova în timpul războiului de întregire. Au revenit astfel în depozitul secțiunii: 37333 documente interne originale; 265 hrisoave cu peceti suspendate; 158 volume manuscrise (române 115 și străine 43); mai multe pachete cu autografe și corespondență; 22 pergamente cu documente externe originale; 14 fascicole cu copii și traduceri de documente externe; mai multe cartoane și dosare cu documente neinventariate și cu hârtii diverse; 11 cărți cu însemnări autografe și 42 cărți românești vechi.

Nu ne-au fost înapoiate încă: întreaga colecție numismatică, 15 cărți românești vechi, 4 volume manuscrise românești, 45 documente și 8 pachete cu scrisori autografe din corespondența lui Ion Ghica. Pentru restituirea acestora s'a făcut, prin Ministerul Afacerilor Străine, intervenția necesară.

C) Secțiunea Ștampelor a crescut în 1935 cu: 22 atlase (6 legale, 16 dăruite); 223 albume (9 legale, 214 dăruite); 94 hărți (7 legale, 87 dăruite); 64 stampe (15 legale, 49 dăruite); 248 portrete (3 legale, 213 dăruite și 32 cumpărate); 164 cărți postale ilustrate (dăruite); 34 calendare (legale); 178 formulare ilustrate (5 legale, 173 dăruite); 38 note muzicale (8 dăruite, 1 cumpărat și 29 legale).

Instituțiile și persoanele care au dăruit pentru această secțiune în cursul anului sunt: Ministerul Agriculturii și Domeniilor, Geological Survey of England, d-nele: Vasilichia N. Ghițulescu, Constanța Grecescu, Corina Ionescu și d-nii: G. Adamescu, Marcu Beza, Gheorghe I. Brătianu, Ștefan Capșa, Adrian Corbul, Dimitrie Costescu, Prof. Silviu Dragomir, Const. I. Karadja, Sculptorul Medrea, G. T. Niculescu-Varone, I. Pelivan, Preot Corneliu Popescu, General R. Rosetti, I. Sachelarie, Elias Șaraga, Aurel Sava, Barbu Teodorescu, Avram P. Todor, Constantin Vasilescu, W. Weiss, precum și donații din colecțiile: I. Bianu, N. Docan, Gh. Em. Filipescu, I. Pallady și D. A. Sturdza.

D) Cabinetul Numismatic s'a îmbogățit în anul trecut cu 2423 monete, 1508 medalii, plachete și insignii și 4 sigilii.

Față de anii anteriori sporul înregistrat în 1935 la toate aceste secțiuni — atât legal cât și provenit din donațiuni, schimburi și cumpărături, — este în neîncetată creștere, după cum se poate constata și din tabelele următoare:

TABELA I. — Arătând sporul legal în anii 1931—1935

ANII	Volume și broșuri	Reviste și ziare	Atlase	Hărți	Stampe și Portrete	Albumuri	Note muzicale	Formulare ilustrate
1931	4.534	1.929	4	23	14	11	24	27
1932	3.960	2.047	1	8	8	7	77	14
1933	4.020	2.197	—	10	22	5	29	41
1934	4.544	2.251	2	8	17	8	51	23
1935	5.480	2.351	6	7	18	9	29	39
Totalul creșterilor în 1931—1935	22.538	10.775	13	56	79	40	210	144

TABELA II. — Arătând sporul legal din 1935, după felul publicațiilor și după limba în care sunt scrise

LIMBA	Volume și broșuri	Reviste	Ziare și Gazete	Total
Română	4.795	739	1.047	6.572
Maghiară	214	113	137	464
Germană	155	40	99	294
Franceză	205	20	5	230
Alte limbi	68	18	48	134
Mixte	43	53	41	137
Total	5.480	974	1.377	7.831
		2.351 periodice		

TABELA III. — Arătând sporul general, la toate secțiunile bibliotecii, în anul 1935

Proveniența	Volume și broșuri	Periodice				Atlase	Hărți	Stampe și portrete	Fotografii	Albumuri	Formulare ilustrate	Cărți poștale ilustrate	Note muzicale	Volume manuscrise	Documente	Monete și medalii
		Reviste		Ziare												
		Din țară	Străine	Din țară	Străine											
Legale	5.480	974	—	1.377	—	6	7	18	—	9	39	—	29	—	—	—
Dar și achimb	1.779	—	764	—	6	16	87	269	275	214	173	164	8	17	438	1.839
Cumpărate	1.235	—	108	—	—	—	—	32	9	—	—	—	1	—	—	2.092
Total	8.494	974	872	1.377	6	22	94	319	284	223	212	164	38	17	438	3.931

4. LUCRĂRI DE CATALOGARE ȘI ALTELE

1. Secțiunea Imprimeriilor a urmat și în anul 1935, pe lângă catalogarea publicațiilor curente, să înregistreze după noul sistem, atât colecții din vechile biblioteci ale Academiei (cărți și periodice), precum și colecțiile bibliotecii G. Em. Filipescu, care, neavând catalog, n'a putut fi pusă până acum în folosința publicului. Pentru grăbirea lucrărilor s'a înmulțit numărul funcționarilor dela catalogul cărților și s'au împărțit lucrările pe echipe, fiecare având a cataloga anumite soiuri de publicații. S'a reluat de asemenea în cursul anului, la catalogul cărților, lucrările de catalogare pe materii — după sistemul decimal — suspendat în 1929 din cauza lipsei de personal.

A) *Serviciul Catalogului Cărților*. Personalul a lucrat la început într'o singură echipă, ca și în anul precedent, cu 7 funcționari și un om de serviciu. Cu începere dela 1 Mai 1935 personalul a fost împărțit în două echipe: Prima echipă, compusă din 4 funcționari, lucrând dimineața, a continuat catalogarea publicațiilor curente (legale, daruri, schimburi și cumpărături), iar a doua echipă, formată din 3 funcționari, cu serviciul în orele de după amiază, a lucrat la catalogarea bibliotecilor vechi după noul sistem. Dela 1 Iulie s'a adăugat la echipa de dimineață încă un funcționar (al 5-lea), Serviciul Catalogului Cărților, având acum, în total, 8 funcționari și un om de serviciu.

a) Echipa I-a a înscris în inventar în 1935 un număr de 4752 opere în 5099 volume (Nr. 127.251—132.002). S'au catalogat definitiv și s'au așezat în rafturile bibliotecii 4450 opere în 4.846 volume (Nr. 126.351—130.800), pentru care s'au lucrat 6291 fișe pentru catalogul alfabetic al autorilor și 4874 fișe metodice pentru catalogul pe materii, în total 11.165 fișe. S'a reluat clasificarea după sistemul decimal pentru catalogul pe materii, începând cu Nr. 130.351, clasificându-se 450 opere (Nr. 130.351—130.800). Dela vechile biblioteci au fost scoase și s'au trecut la Noul Catalog 236 opere. Dintre publicațiile în curs de apariție s'au înscris în inventarul special 226 opere (C. 2441—2666), pentru care s'au făcut fișe de control. S'au lucrat fișe speciale pentru toate acestea și anume: 307 fișe alfabetice și 226 fișe metodice, în total 533 fișe.

b) Echipa a II-a a început, îndată după constituirea ei, catalogarea bibliotecii G. Em. Filipescu, înscriindu-se în inventar, în anul trecut, 1657 opere în 2388 volume (Nr. 136.073—137.729). S'au catalogat, clasificat pe materii, după sistemul decimal, și s'au așezat în rafturi 1000 opere în 1526 volume (Nr. 136.073—137.072), pentru care s'au lucrat 1593 fișe alfabetice și 1313 fișe metodice pe materii, în total 2906 fișe.

Total general: 14.604 fișe lucrate de ambele echipe în cursul anului 1935.

În rezumat, până la 31 Decembrie 1935, Catalogul Nou cuprinde: Inscrise în inventar 133.659 opere în 157.433 volume.

Catalogate definitiv și așezate în rafturi 131.800 opere în 155.294 volume.

Pentru toate aceste 131.800 opere s'au lucrat:

169.399 fișe alfabetice

155.245 fișe metodice

Total 324.644 fișe

Serviciul Catalogului Cărilor a fost nevoit să îndeplinească în cursul anului și lucrări care nu țineau strict de catalogare, din care cauză s'a adus o întârziere a lucrărilor curente. Astfel funcționarii acestui serviciu au înregistrat de primire donațiile: General R. Rosetti (1102 publicațiuni în 1353 volume) și I. Bianu (1106 opere în 1180 volume), întocmind liste-inventar deosebite, iar pentru donația General R. Rosetti făcându-se și fișe de creșterea colecțiilor. Un funcționar al echipei de dimineață a mai trebuit să lucreze în permanență, timp de aproape 4 luni, la confruntarea catalogului Bibliotecii Șaraga cu catalogul bibliotecii, spre a se putea alege și cumpăra cărțile care lipseau din colecțiile bibliotecii.

B) *Serviciul Catalogului Periodicelor* a funcționat în 1935, ca și în trecut, cu trei funcționari și un om de serviciu. Pe lângă acest serviciu mai funcționează Cancelaria bibliotecii, Serviciul de predare și primire a colecțiilor date la legat, precum și comenzile de cărți.

Lucrările efectuate la acest serviciu în cursul anului 1935 au fost următoarele:

a) S'au catalogat și înscris în inventar 844 publicațiuni noi, românești și străine (Nr. 13.597—14.440), lucrându-se 927 fișe pentru catalogul de control (dintre cari 84 sunt fișe de trimitere) și 1854 fișe pentru catalogul alfabetic și pe materii.

Aceste publicațiuni noi, catalogate și inventariate în cursul anului 1935, se împart în:

Românești = 504 colecții — (302 legale și 202 scoase dela vechile cataloage) și

Străine = 340 colecții — (23 provenite din abonamente, daruri sau schimburi, 248 scoase dela vechile cataloage și 69 publicațiuni — în 1759 volume — încorporate din biblioteca Filipescu);

b) La continuări au fost catalogate 3054 publicațiuni românești și străine, împărțite după cum urmează:

Românești — 1712 colecții legale, 470 colecții scoase dela vechile cataloage sau dintre cele aflate neîncorporate (în subsolul clădirii) și

Străine — 108 colecții (în 1289 numere) abonate; 471 colecții (în 4597 numere) primite în dar și 293 colecții (în 2227 numere) primite în schimb.

În rezumat, catalogul de control al periodicelor, precum și cel alfabetic destinat a fi pus la dispoziția publicului, au fiecare câte 33.512 fișe alfabetice, din care 4482 au fost lucrate în cursul anului 1935, iar

pentru catalogul pe materii există 33.577 fișe (neclasificate încă), 4482 fiind lucrate în cursul anului;

c) Alte lucrări efectuate în cursul anului 1935 au fost:

S'a urmat și mântuit dublarea catalogului alfabetic menit publicului, pentru care s'au făcut 2855 fișe, dintre cari 700 provin din transcrierea fonetică a titlurilor periodicelor în limbi slave.

S'au clasificat și aranjat pentru catalogare peste 1200 publicațiuni periodice, aparținând categoriei celor ce se cataloguează la un singur număr de inventar (1500).

S'au făcut fișe de trimitere la instituțiile științifice (Academii, universități, etc.) precum și la autoritățile editoare (Ministere, municipii, etc.) pentru toate publicațiunile periodice tipărite de către acestea, executându-se în cursul anului 700 fișe (350 pentru catalogul de control și 350 pentru catalogul alfabetic destinat publicului).

S'a făcut controlul și rărirea (dela 70 cutii la 90) catalogului de control pe fișe mari.

S'a făcut rărirea în depozit — avându-se în vedere o creștere pentru 4—5 ani — a colecțiilor periodice de formatul I și II, rămânând ca rărirea pentru formatele III și IV să se execute în cursul anului 1936.

2. Secțiunea Manuscriselor și Documentelor. La această secțiune serviciul este îndeplinit de 4 funcționari (al 4-lea numit în cursul anului 1935) și un om de serviciu. În afară de servirea cititorilor cu informațiuni și material de studiu și de supravegherea în sala de lectură, la această secțiune s'au făcut în 1935 următoarele lucrări:

a) Catalogarea a 38 volume manuscrise românești noi;

b) Așezarea în ordine a corespondenței primite de I. Bîanu.

c) Identificarea și recepționarea materialului istorico-literar înapoiat dela Moscova. Revizuirea, piesă cu piesă, reidentificarea unora din ele și reșezarea lor în ordinea anterioară, însemnându-se lipsurile constatate;

d) Redactarea a 696 fișe cuprinzând rezumate ale copiilor fotografice de documente istorice (din pachetele IX—XXI) și a 23 fișe de documente originale;

e) Inventarierea a 200 acte vechi achiziționate în urmă (donația d-nei Natalia Vlădoianu) și completarea cu 33 rezumate a registrului de documente vol. I;

f) Revizuirea manuscriselor slave și a catalogului lor, în care s'au trecut îndreptările și completările necesare;

g) Intocmirea a 129 regeste de documente grecești cuprinse în dosarele cu acte ale Mitropoliei din București, după care s'au alcătuit 695 fișe cu date sumare privitoare la acele documente;

h) Urmarea corectării tomului III din *Bibliografia Românească Veche* (aflat sub tipar), din care s'au tras 34 coale, ajungându-se la pagina 464 (în care numără întră și paginile din fascicula apărută înainte de războiu);

i) S'a făcut un inventar analitic a 41 foi volante dăruite Academiei de d-l Aurel Sava;

j) Revizuirea fișelor cu rezumate ale documentelor intrate în depozitul Academiei în cursul anilor 1920—1932 și așezarea lor în ordine cronologică în vederea tipăririi volumului ce urmează din *Creșterea Colecțiilor dela această secțiune*.

3. Secțiunea Stampelor, are un funcționar și un om de serviciu. În 1935 s'au executat la această secțiune următoarele lucrări de inventariere și catalogare:

S'au inventariat 243 albume (Nr. inv. 635—877), făcându-se 655 fișe; 148 hărți (Nr. inv. 1485—1631) și 6 atlase, făcându-se 262 fișe; 298 portrete (Nr. inv. 3945—4128), făcându-se 594 fișe; 45 fotografii de etnografie (Nr. inv. 1678—1721), făcându-se 44 fișe; s'au făcut 58 fișe de istorie militară; s'au inventariat 4 tablouri (Nr. 226—229).

S'au trecut în inventare speciale la dublete: 14 albume, 40 hărți, 2 vederi, 11 portrete.

De asemenea s'au făcut pentru tipar 950 fișe (în vederea tipăririi catalogului de stampe) precum și 311 fișe din albumele dela Secția Stampelor, fișe care s'au trecut la catalogul cărților.

S'au făcut în total 1632 fișe care s'au trecut la catalogul stampelor (655 albume, 262 hărți, 594 portrete, 58 istorie militară, 19 etnografie, 44 vederi) — afară de cele ce s'au făcut pentru tipar și catalogul cărților.

Catalogul pe fișe al întregului material are 29.955 fișe pe autori și materii.

4. Cabinetul Numismatic. Pentru lucrările executate în 1935 la această secțiune, d-l coleg corespondent C. Moșil, îngrijitorul colecțiilor numismatice, va prezenta în ședință, ca și în anii trecuți, un raport aparte.

5. PERSONALUL BIBLIOTECII. LUCRĂRI PROIECTATE

Precum am arătat mai sus, mulțumită înmulțirii personalului la unele servicii ale bibliotecii, s'au putut executa în anul 1935 câteva din lucrările aflate până atunci numai în stare de proiect.

Biblioteca Academiei are azi 24 funcționari și 17 oameni de serviciu: a căror distribuție pe servicii este următoarea:

Funcționari: 18 la Secțiunea Imprimatelor (8 la Catalogul Cărților, 3 la Catalogul Periodicelor și Cancelaria Bibliotecii, 2 la Sala de lectură, 2 la Imprimatură și 3 la Serviciul Primirilor); 4 la Secțiunea Manuscriselor și Documentelor, 1 la Secțiunea Stampelor și 1 la Cabinetul Numismatic.

Oameni de serviciu: 11 la Secțiunea Imprimatelor (1 la Catalogul Cărților, 1 la Catalogul Periodicelor, 3 la Sala de lectură, 3 la depozitele cu publicațiuni și 3 la Serviciul Primirilor); 1 la Secțiunea Manuscriselor și Documentelor, 1 la Secțiunea Stampelor, 2 la garderobă, 1 la calorifer și 1 în curte.

Personalul superior al bibliotecii este bine pregătit pentru lucrările ce are de făcut și depune eforturi temcinice spre desvoltarea și îmbunătățirea

lor. Efectivul acestui personal este totuși neîndestulător pentru numărul mare de lucrări ce se află de ani de zile numai în stare de proiect, precum chiar și pentru lucrările de catalogare a creșterii anuale care, în 1935, s'a urcat numai la volumele și broșurile imprimate la 8494. Se impune deci o înmulțire a personalului, atât superior cât și de serviciu, mai ales la Secțiunile Imprimerilor, Manuscriselor și Documentelor unde creșterile sunt mai numeroase și la care încă se află colecții care nu sunt puse în folosire.

Pentru a grăbi lucrarea de înregistrare și catalogare a celor curente și pentru a putea încorpora cât mai curând, în noul sistem de catalogare, părțile vechi ale bibliotecii, este trebuință să se adauge la cele două echipe dela Serviciul Catalogului Cărților cel puțin 3 funcționari și un om de serviciu. Creșterea de personal este cu atât mai trebuincioasă, cu cât vechiul catalog provizoriu, făcut în grabă pe fișe mari în vechile forme și pe hârtie slabă, este aproape pe de-a-ntregul stricat prin întrebuițare. Este nevoie de asemenea: a se face catalogarea colecției de statute românești, a tezelor universitare străine, precum și a unui mare număr de publicații provenite din schimbul cu instituțiile științifice americane, — materiale care, din lipsă de personal, stau nefolosite.

O deosebită nevoie de creștere de personal se simte și la Catalogul Periodicelor, care mai face și serviciul de cancelarie a bibliotecii, precum și acel al predării și primirii colecțiilor dela legat. Sunt de executat la acest serviciu lucrările de inventariere și catalogare a unui numeros material încă neclasificat și nepus în circulație: dări de seamă, situații, statistici, rapoarte, foi volante, etc., apoi catalogarea sistematică a tuturor colecțiilor, pe materii, pe localități de aparițiune, pe anii publicațiilor, pe limbi, pe numele editorilor și scriitorilor, etc. Toate aceste lucrări sunt trebuincioase pentru înlesnirea folosirii acestor colecții în care se oglindește întreaga dezvoltare a vieții zilnice a neamului, pe toate terenurile lui de activitate. Pentru executarea lor, ar trebui încă doi funcționari.

În urma catalogării și organizării sistematice a materialului de cărți și periodice cuprinse în biblioteca Academiei, rămâne un însemnat număr de dublete, care ar putea să fie folosite, în parte, fie pentru donațiuni, fie pentru schimb, pentru îmbogățirea altor biblioteci din țară, începând cu cele universitare.

Pentru aceasta este trebuincios să se înființeze un *Serviciu special al dubletelor*, având cel puțin doi funcționari și un om de serviciu, care să facă și să țină la curent un catalog de control al acestora, după care să se știe ce este de păstrat și ce este de dat. S'ar alege cele mai bune exemplare pentru bibliotecă, s'ar păstra dintr'unele cărți, pentru folosire, două sau chiar mai multe exemplare, celelalte urmând a fi date pentru scopurile arătate mai sus. În starea de azi, o însemnată bogăție de cărți stă nefolosită, într'o țară atât de săracă în biblioteci, de care toată viața culturală are nevoie.

Colecții întregi neinventariate se află și la Secțiunea Manuscriselor și Documentelor — unde numeroase pachete cu documente stau, din această cauză, nefolosite, precum și la Secțiunea Stampelor, pentru materialul grafic muzical, alipit acestei secțiuni, care trebuie de asemenea înregistrat și catalogat. Pentru Secțiunea Manuscriselor ar fi nevoie de încă doi funcționari cu studii speciale (unul specializat în limbile slave, celalalt în cea grecească).

Această mărire de personal urmează să se facă treptat, pe măsură ce Academia va dispune de mijloacele bănești trebuincioase.

6. LUCRĂRI DE CONSERVARE

1. Legatul Colecțiilor s'a făcut în anul trecut în proporții mai reduse, din cauza mijloacelor bănești care la început au lipsit. Mulțumită atelierului de legătorie așezat în localul Academiei, se pot lega cărțile și colecțiile destul de bine din punctul de vedere al trăinicieii și pe un preț nu prea scump. Pentru asigurarea execuției lucrărilor ce țin de acest serviciu s'au reglementat în cursul anului 1935 atât norme pentru funcționarea atelierului, cât și pentru recepțiunea colecțiilor legate.

În cursul anului 1935 s'au legat: 2672 volume (1822 cărți și 850 periodice), s'au broșat: 133 volume periodice și s'au reparat 74 volume, cărți și periodice cu legătura stricată prin întrebuințare.

Pentru Secțiunea Manuscriselor și Documentelor s'au legat 16 volume manuscrise și 19 cărți din lucru. Lipsa de fonduri ne-a împiedicat să legăm însă tot materialul, mai ales periodicele, a căror legătură, din cauza formatului, costă mai mult.

O treime din colecțiile bibliotecii fiind nelegate, este nevoie să se găsească fondurile necesare spre accelerarea lucrărilor pentru conservarea acestor colecții, cât și pentru executarea de mape speciale pentru păstrarea materialului de documente și stampe, supus altfel deteriorării.

2. Curățirea Depozitelor și Colecțiilor. În cursul vacanței de vară din anul 1935 s'a făcut curățirea de praf a depozitelor și colecțiilor, atât la imprimate, cât și la documente și manuscrise. Această curățire s'a făcut deocamdată prin metode simple, manuale, studiindu-se acum, spre a se executa în viitor, o deparazitare completă a colecțiilor prin procedee chimice și mecanice. Se vor avea în vedere mai ales colecțiile de stampe, documente și cărți vechi românești, care prezintă de obicei neajunsuri ce nu se pot îndrepta decât prin acțiunea unor compoziții chimice.

Pentru a se studia temeinic chestiunea întreținerii și curățirii pieselor din colecțiuni, este nevoie să înființăm în viitor un mic laborator, care va servi și ca atelier de reparațiuni.

7. FOLOSIREA COLECȚIUNILOR

1. Consultarea în sălile de lucru. Pentru admiterea în sălile de lucru ale bibliotecii — imprimare, manuscrise și documente, stampe — s'au liberat în 1935, 1089 permise, din care 187 și pentru secțiunea manuscriselor și documentelor, iar 233 și pentru periodice românești dinainte de războiul de întregire. Dela 1 Septembrie 1935 s'a luat dispoziția — spre ușurarea controlului în sălile de lectură — ca permisele cetitorilor să poarte lipite pe dânsule și fotografia posesorului. Sălile de cetire ale bibliotecii având un număr restrâns de locuri — a imprimatelor, 65 locuri; a manuscriselor și documentelor 8 locuri, iar a stampelor 4 locuri, — iar numărul permiselor de intrare acordate studenților fiind atât de mare încât împiedica posibilitățile de consultare pentru alte persoane cercetătoare, s'a luat hotărîrea încă dela 1 Iulie 1933 ca să nu se mai libereze permise de intrare în bibliotecă decât studenților din ultimul an de studii (anul IV). Această hotărîre se păstrează și acum. De câțiva timp se observă că foarte mulți studenți sunt trimiși să-și facă lucrările de seminar în biblioteca Academiei. Ori nu aceasta este menirea bibliotecii noastre, cu atât mai mult cu cât mulți din acei studenți sunt cu totul nepregătiți pentru cercetări în bibliotecă, ceea ce face ca personalul nostru să trebuiască a pierde multă vreme spre a-i lămurii.

Din cauza marelui număr de cereri spre consultare a colecțiilor de ziare și reviste românești și pentru a feri de distrugere aceste colecții, unele unice, care nu ar mai putea fi înlocuite, mai ales cele dinainte de război, s'a luat, încă de acum câțiva ani, hotărîrea ca aceste colecții de ziare și reviste românești, apărute înainte de 1919, să nu se mai deie spre consultare studenților pentru lucrări de exerciții didactice de seminar. Ele se comunică în sala de lectură, sub specială supraveghere, numai cercetătorilor bine cunoscuți personalului superior al bibliotecii și în niciun caz pentru lucrări de bibliografie, căci acestea cer transportarea și frunzărirea grăbită a colecțiilor, expunându-le în felul acesta distrugerii.

Sala de cetire a cărților tipărite a fost deschisă în 1935 în 269 zile de lucru, afară de Duminici și sărbătorile fixate de Delegațiune și de zilele 22—25 April și 2—4 Mai, când sala de cetire a fost închisă, spre a se putea concentra personalul de serviciu la mutarea bibliotecii Filipescu în noul local. În 208 zile sala a fost deschisă câte 8 ore pe zi, dela 8—12 și 14—18, iar în 61 zile din lunile de vară, câte 4 ore pe zi (8—12). În cursul anului 1935 — al VI-lea an de funcționare în actualul local — numărul cititorilor a fost de 20.294, cărora li s'au comunicat 65.915 volume. Se amintește că pe lângă publicațiile comunicate cu bilete de cerere, cetitorii au la liberă dispoziție în sala de cetire o bibliotecă de 2.458 volume din cărțile mai des întrebuințate, 90 reviste străine și 46 reviste din țară.

Secțiunea Manuscriselor și Documentelor, ale cărei ore de lucru pentru public sunt între 8—12 și 14—18, a fost cercetată în 1935 de

1185 cetitori, cari au consultat: 2213 volume manuscrise, 4109 documente istorice și 240 cărți românești vechi. La Secțiunea Stampelor, care este deschisă, pentru public, între orele 8—13, au lucrat în 1935, 181 cercetători.

Pentru îmbunătățirea serviciului în sălile de citire ale bibliotecii s'a luat măsura pentru mărirea bibliotecilor uzuale la îndemâna publicului, lucrare care este în curs de executare.

Iar pentru punerea la îndemâna cetitorilor a cât mai multe periodice străine (de specialitate) s'a pus problema împrumutării între biblioteci a revistelor pe care le primesc. Schimbul a fost primit în principiu de toate bibliotecile cărora le-am propus. Acum se studiază măsurile practice de aducere la îndeplinire, plecând dela ideea că la unele reviste speciale, să se aboneze numai câte o instituțiune, care să le împrumute spre consultare la cât mai multe din celelalte biblioteci.

Biblioteca are de asemenea, pentru înlesnirea cercetătorilor, și un aparat de fotografiat Letero-Fotokopist, (anexat la Serviciul Primirilor), care face bune servicii atât cercetătorilor cât și Academiei. S'au executat astfel pentru Academie sute de reproduceri după tipărituri, manuscrise, documente și stampe și s'a pus la îndemâna cercetătorilor — pe un preț cu totul modest — peste 700 fotografii de pe colecțiile bibliotecii, ajutându-i astfel în studiile lor, și asigurând în același timp și păstrarea în bună stare a originalelor Academiei.

Pentru crearea de dublete, la manuscrise și stampe, s'a luat măsura de a se păstra câte o copie de pe toate fotografiile, de această natură, din colecțiunile Academiei, executate pentru particulari.

2. **Împrumuturi.** În cursul anului 1935 s'au împrumutat acasă la 2142 persoane, care au sau au cerut acest drept, 5139 volume cu 4190 bilete de împrumutare. Deși împrumutarea este bine mărginită prin regulamentul nostru atât pentru persoane și timp, cât și pentru felul cărților care pot fi împrumutate, acest serviciu este îngreuiat de abuzul pe care îl fac unele persoane cărora li se face această înlesnire, nerestituind cărțile împrumutate la timp și nici după mai multe reclamații scrise ce li se adresează. În anii trecuți, a trebuit să ajungem la justiție și la sentințe judecătorești pentru a sili pe unii împrumutători să restituie cărțile împrumutate — și aceasta chiar cu profesori universitari. Pentru a preveni marea pierdere de timp care se face de serviciile bibliotecii și al contenciosului cu reclamațiile neurmate de efectul convenit, a trebuit să se prevadă o măsură nouă și anume ca persoanele cu drept de împrumutare, care nu restituiesc cărțile după trecerea timpului de împrumutare de trei luni și după ce li s'au trimis două reclamații, să li se retragă pentru totdeauna acel drept, fiind urmărite prin justiție pentru restituirea cărților împrumutate. Prin deciziunea Delegațiunii Nr. 512 din 1 Martie 1928 s'a ridicat autorizarea de împrumutare la 22 persoane.

Ajutorul ce dă biblioteca noastră cercetătorilor se poate vedea din statistica cetitorilor pe ultimii cinci ani, arătată în tabela IV.

TABELA IV

ANII	Cetitori	Volume comunicate	Împrumutări	Volume împrumutate
1931	17.864	59.010	1.356	2.895
1932	16.861	63.104	1.793	3.566
1933	19.323	63.984	1.838	3.465
1934	20.918	64.409	2.065	4.378
1935	20.294	65.915	2.142	5.139

3. Cancelaria Bibliotecii a executat în cursul anului 1935 lucrările de corespondență — din ce în ce mai numeroase — cu institute similare din țară și de peste hotare, privitoare la împrumuturi de cărți, daruri și schimburi de publicațiuni, informațiuni bibliografice pentru cercetări și studii științifice; numărul hârtiilor lucrate a trecut de una mie.

Ea a făcut câteva sute de reclamațiuni sau atestări de primire pentru publicațiunile permise în schimb sau dăruite, precum și abonamentele la reviste, comenzile de cărți și alte materiale.

Pentru *Gesamtkatalog der Wiegendrucke*, Berlin, s'a lucrat lista bibliografică a incunzulelor aflate în biblioteca Academiei, precum și a celor aflate în: Biblioteca Ion I. C. Brătianu, biblioteca personală a d-lui Dr. Al. Cantacuzino și a d-lui C. Argetoianu. S'au mai executat de asemenea și alte numeroase liste bibliografice, pentru diferite persoane și instituțiuni.

4. Publicațiunile Bibliotecii. Biblioteca începuse înainte de războiu o serie de publicațiuni bibliografice menite să înlesnească studiile literare, istorice și științifice. Toate aceste publicațiuni au fost oprite din cauza războiului și nu au putut fi continuate decât în parte. Aceste publicațiuni sunt:

a) *Creșterea Colectiunilor*, începută la 1903, s'a publicat până la 1915. De atunci materialul a stat pregătit fără a se putea tipări. Mulțumită fondurilor puse la dispoziție de d-l Coleg Al. Lapedatu, ministrul Culturii, în anul 1928, această publicațiune a fost continuată cu un volum, cuprinzând creșterile pe anii 1916—1919. Ne mai putând din lipsă de fonduri a se urma cu tipărirea ei, s'a hotărât să se tipărească, începând cu anul 1932, un *Buletin lunar*, în care să fie trecute numai cărțile străine — daruri și schimburi, cumpărături — pentru informarea cetitorilor asupra publicațiilor străine intrate în bibliotecă în cursul anului. S'au tipărit din această publicație 12 numere (5 broșuri) pentru anul 1932, care au fost trimise fără plată tuturor cercetătorilor români, profesori universitari, instituții culturale, biblioteci, etc. Începând cu anul 1933, această publicație de mare folos a fost și ea oprită din lipsă de fonduri. În 1935 s'a pregătit și s'a dat la tipar o parte din « *Creșterile* » pentru Documente (anii 1920—1932) și pentru Cabinetul Numismatic;

b) *Bibliografia românească veche*, având să cuprindă descrierea vechilor cărți românești din 1508—1830. S'au publicat până acum două tomuri și primele două fascicule din tomul III, cuprinzând descrierea a 950 cărți din anii 1508—1817. În 1934 s'a pus sub tipar și acum este în curs de imprimare tomul III, cuprinzând anii 1817—1830 și suplimentul general de adăogiri și îndreptări;

c) *Publicațiunile periodice românești* (ziare și reviste). S'a tipărit până acum tomul I, cuprinzând catalogul alfabetic al periodicelor din anii 1820—1906 cu note bibliografice despre fiecare. Tomul II urmează să cuprindă indicele cronologice, pe localități, pe limbi și pe materii, cum și indicele pe nume proprii. Rămâne să se urmeze lucrarea pentru publicațiile din anii 1906—1916 și apoi pentru cele din timpul și de după marele războiu.

De mare folos ar fi să se facă într'o deosebită lucrare arătarea cuprinsului publicațiilor periodice românești, în ordinea sistematică pe autori și pe materii pentru articolele și materialele de natură științifică și literară apărute în aceste publicațiuni;

d) *Catalogul descriptiv al manuscriselor*. Pentru cele românești, care sunt acum în număr de 5423, s'au publicat înainte de războiu 2 volume de catalog, în care au fost descrise 728 volume; în 1931 s'a publicat tomul III pentru Nr. 729—1061. Pentru cele grecești s'a publicat în 1909 catalog de C. Litzica.

Este mare nevoie să se urmeze a publicarea acestor cataloage spre a se ușura lucrul numeroșilor cercetători ai manuscriselor noastre, cari azi sunt siliți a pierde multă vreme pentru cercetarea lor.

5. *Expozițiile Bibliotecii*. Materialele cuprinse în colecțiunile Bibliotecii au putut fi cunoscute până acum aproape numai de specialiști, spre a face studii asupra lor. Numai pentru puține din ele sunt publicate, cum se arată mai sus, cataloage descriptive, așa că în totalitatea lor au rămas necunoscute marelui public.

Un bun mijloc pentru înlăturarea acestui rău este organizarea de expoziții, în care să se arate pe rând publicului categoriile mai de seamă de materiale. Din cauza lipsei de local, asemenea expoziții nu s'au putut organiza sistematic.

Un modest început s'a făcut în 1925.

Seria expozițiilor a început cu « *Presa periodică românească din anii 1820—1925* », în luna August 1925, cu ocazia Congresului internațional al presei Micii Înțelegeri.

A doua expoziție: « *Cartea românească veche (1508—1830) și câteva portrete și stampe alese* » a fost deschisă la 15 Martie 1926, fiind deschisă aproape 3 luni de zile.

Cu ocazia Congresului Presei Latine, în 1927, s'a organizat din nou « *Expoziția retrospectivă a presei române* », care a fost deschisă în zilele de 30 Septembrie—8 Octombrie.

În anul 1928, cu prilejul comemorării lui Vasile Alecsandri, s'a organizat o expoziție specială de operele, edițiile, manuscrisele autografe,

periodice, pe care le-a alcătuit, redactat sau la care a colaborat bardul dela Mircești, stampe, fotografii, obiecte de muzeu, etc., în legătură cu viața și activitatea poetului. Expoziția a fost deschisă dela 3—10 Iunie.

Această expoziție — a 4-a — a fost urmată de aceea a Poeților Români, făcută deodată cu Săptămâna Poeziei din zilele de 7—20 Aprilie 1930, expoziție organizată de Direcțiunea Culturii Poporului.

În 1931 s'a făcut, în luna Octomvrie, o expoziție de stampe cu ocazia vizitei parlamentarilor străini, iar în luna Noemvrie a accluiasi an o expoziție de portrete, vederi, tipuri și costume din țară.

În anul 1932 s'a organizat în luna Noemvrie, cu ocazia congresului profesorilor de geografie, o expoziție de hărți geografice.

În 1933 au fost două expoziții: întâia privind *Cartea românească veche*, în luna Mai, pentru Săptămâna Cărții, iar a doua pentru *Pomenirea culturală a lui Constantin Brâncoveanu*, în luna Octomvrie.

În 1934, în legătură cu Congresul Asociației Române pentru înaintarea științelor, s'a întocmit în zilele de 29 Aprilie—5 Mai, o expoziție privind *Cartea Științifică românească* în secolele 17—19, iar pentru Săptămâna cărții biblioteca a organizat o nouă expoziție, referitoare la *Cartea românească ilustrată*, care a fost deschisă dela 12 Mai—3 Iunie.

Din inițiativa d-lui coleg Al. Lapedatu, s'a organizat în anul 1935, cu prilejul împlinirii a 150 ani dela martiriul eroilor naționali: *Horia, Cloșca și Crișan* o expoziție comemorativă cu materialul dela Academie și dela alte instituții și persoane, după arătarea și cu concursul d-lui Octavian Beu, consilier de legație. Expoziția aceasta a fost deschisă dela 17 Martie—17 Aprilie. Tot în anul trecut s'a organizat de către serviciul bibliotecii expoziția « *Cartea și presa bucureșteană* », cu ocazia Lunii Bucureștilor și a Săptămânii Cărții, care a fost deschisă publicului între 9 Mai—9 Iunie 1935.

Cele arătate în paginile premergătoare dovedesc că, cu toată vitregia vremurilor, biblioteca Academiei a propășit și că ea alcătuește azi un mijloc de muncă folositoare pentru cercetători și pentru cetitori. Dacă multe greutăți li stau încă în cale până ce va putea să ajungă la desăvârșirea la care dorește, acestea sunt puține față de acelea pe care au avut să le învingă întemeietorii și alcătuitoarii bibliotecii noastre. Stăruința neostoită a lui D. A. Sturdza și a lui I. Bianu, au îndepărtat pe rând tot ce le stătea în cale; lor li se cuvine o nețărmurită recunoștință. Și această recunoștință nu li se poate arăta mai bine decât desăvârșind ceea ce ei au început și alcătuit atât de bine. Mijloacele puse la îndemâna bibliotecii, mai ales acum în urmă, sunt cea mai bună dovadă că aceasta este voința hotărâtă a instituției noastre.

Conservatorul Bibliotecii și al Colecțiilor,
General R. Rosetti

Comisiunea Bibliotecii,
Dr. Gr. Antipa
G. Murnu
Preotul Nicolae M. Popescu

D-1 Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA propune și Academia autoriză a se expedia următoarea telegramă Majestății Sale Regelui:

M. S. Regelui,

* Academia Română deschizând azi a 70-a ei sesiune generală prezintă scumpului ei Președinte de Onoare și Inalt Protector expresiunea profundului ei devotament și cele mai calde urări de sănătate și viață lungă spre fericirea, înălțarea și gloria neamului românesc *.

De asemenea se expediază următoarea telegramă d-lui Coleg Președinte Alex. Lapedatu, la Viena, unde se află pentru căutarea sănătății:

Excl.

Minister Al. Lapedatu

Sanatorium Lakatos

Baden b. Wien

* Academia Română deschizând Sesiunea Generală urează scumpului ei Președinte multă sănătate și se bucură de a-l revedea în curând în mijlocul colegilor *.

D-1 N. VASILESCU KARPEN¹ cetește următorul *Raport al Comisiunii financiare pentru cercetarea conturilor din exercițiul bugetar dela 1 Ianuarie până la 1 Iulie 1935:*

Domnilor Colegi,

* Subsemnații membri ai Comisiunii Financiare am cercetat gestiunea patrimoniului Academiei pe exercițiul bugetar 1 Ianuarie—30 Iunie 1935 și am constatat că, din veniturile prevăzute pe 6 luni (deoarece bugetul votat pe 1935 a fost sistat la 1 Iulie) în sumă de Lei 9.547.762, s'a încasat suma de Lei 5.692.224, rămânând de încasat suma de Lei 3.855.538, adică subvenția dela Stat (Lei 1.495.032), din produsele moșiilor afectate școlilor, din cupoane dela acțiunile diferitelor societăți și Banca Națională, care se plătesc în anul următor, după ținerea Adunărilor Generale.

* La încasări avem în schimb cupoane rămase neincasate la 31 Decembrie 1934 precum și sume rezultate din consumarea și vânzarea produselor dela moșiile școalelor în 1935 din recolta 1934, care întrec cu Lei 3.567.741,95 suma rămasă de încasat din exercițiul încheiat la 30 Iunie 1935.

* Cheltuelile, atât cele făcute în conformitate cu prevederile bugetare cât și cele neprevăzute, au fost efectuate pe baza mandatelor emise și aprobate de Delegațiunea Academiei.

* Veniturile și cheltuelile Academiei în primele 6 luni ale anului 1935, după cum se vede și din raportul Contabilității, se prezintă astfel:

La venituri, încasări	Lei 31.320.537,82
La cheltueli cu	Lei 12.629.912,75
și la Fondul T. P. Anastassiou (fond special) cheltueli în plus din anii trecuți	Lei 2.757.644,75 Lei 15.387.557,50

Disponibil în numerar * 15.932.980,32
care numerar la 30 Iunie 1935 se afla depus, parte la Banca Națională,
parte la Banca Românească și parte în Casa Academiei. Tot în acest nu-
merar este cuprins și saldul disponibil al Fondului Dalles de 2.484.759,70
Lei, din care Lei 2.246.800 sunt depuși la Banca Românească în cont
special.

* Din raportul Contabilității și din situațiile alăturate se mai constată
că pe lângă încasările ordinare prevăzute în buget s'au încasat și Lei
7.423.279,95 care reprezintă restanța din subvențiuni dela Stat, cupoane,
din venitul școalelor, fonduri noi și a.

* Pe de altă parte s'au cheltuit, pe lângă prevederile bugetare, suma
de Lei 7.014.380,40 care reprezintă saldul din 1934 pentru lucrări anga-
jate în tipărituri și altele trecute asupra anului 1935, capitalizări la fonduri,
conform regulamentelor respective, cu întreținerea Fundațiunii Dalles, etc.

* Bugetul propriu al Academiei la 30 Iunie 1935 s'a încheiat cu un
excedent numai de Lei 13.716,38, deoarece s'au acoperit toate dividendele
dela acțiunile Băncii Naționale care se vor încasa în bugetul 1935/36 și
suma rămasă de încasat dela Fundațiunea Regele Ferdinand I care de
obicei se încasează la sfârșitul anului calendaristic. S'a procedat în modul
acesta, spre a nu mai avea salduri debitoare la fondurile generale, după
cum se întâmpla în anii trecuți.

* Deficitele rămase din 1934 și trecute asupra anului 1935 au fost:

* Fondul Agarici, pentru Școala dela Moara Gre- cilor	Lei 1.338.201,52
din care s'a amortizat în 1935	* 153.205,50
Deficit rămas	Lei 1.184.996,02

* Fondul T. P. Anastassiou, pentru Școala dela
Țigănești Lei 2.635.470,69
se scad sumele încasate pentru
prodele din 1934 și amortisment
votat * 307.373,75

Lei 2.328.096,94	
plus deficitul fondului	* 98.684,06 Lei 2.426.781,—

* In afară de deficitul acestor școale mai avem și
alte mici deficite dela:

Fondul Păcuraru-Bianu	Lei 97.777,65
* Dr. Aurel Cosma	* 93.112,20
* General H. Berthelot	* 205.888,— * 396.777,85

Total Lei 4.008.554,87

* La aceste deficite se mai adaugă și deficitul Bibliotecii din anii trecuți . . . Lei 4.263.901,—

* Se scad sumele ce avem disponibile din anii trecuți . . . * 3.000.937,88

* Rămâne deficit pentru Bibliotecă de . . . Lei 1.262.963,12 care se va amortiza din sumele ce se votează anual în bugetul său și din cupoane Rentă 3% 1935.

* Deficitul total se ridică la 30 Iunie 1935 la . . . Lei 5.271.517,99

pentru care s'au angajat disponibilitățile fondului de rezistență al cheltuielilor generale, disponibilul bugetului special al Academiei și alte disponibilități dela diferite fonduri.

* Deficitul în 1935 s'a micșorat cu Lei 2.230.025,99 față de deficitul din 1934.

* Efectele și acțiunile ce posedă Academia la 30 Iunie 1935, au fost în valoare totală de nominal Lei 137.562.465, cu o valoare reală de Lei 66.654.472.

* Academia mai posedă efecte depozitate la Paris din Fondul H. Naum de nominal Lei 750.475 și la Roma, aproximativ nominal Lei 3.000.000 și alte acțiuni străine: bulgărești, sârbești și ungurești aflate în Casa Academiei.

* Imprumutul la Banca Națională făcut spre a achita datoriile defuncților donatori I. Em. Pallady și N. Docan este de Lei 3.618.000 și s'a întrebuițat la achitarea primei rate din datorii. Datoriile s'au achitat în felul următor:

* Pentru Fondul N. Docan, datorii de . . . Lei 834.731,85

* * I. Em. Pallady * * * 2.783.268,15

* Mai avem de plată ultima rată de Aprilie 1936, aproximativ Lei 2.000.000.

* Bonurile de impozite pentru subvențiile neincasate în 1931 de nominal Lei 1.994.600, au fost depuse la Casa de Amortizare. Pentru aceste bonuri și pentru subvențiile dela Stat de Lei 486.261, neincasate din 1933, vom primi titluri Imprumutul de consolidare 3% din 1935.

* Subvențiile dela Stat s'au încasat integral în rate lunare.

Facerea bilanțului întregului patrimoniu al Academiei

* Contabilitatea a întocmit până acum bilanțe parțiale pentru Fondurile: Adamachi, Otteteleșanu, Tache Anastassiu și Inginer Petre Lucaciu.

* Ele sunt cuprinse în rapoartele respective pentru gestiunea pe 1935.

* În ce privește bilanțul patrimoniului propriu al Academiei, mai este necesară evaluarea:

* Imobilului din Calea Victoriei Nr. 121—123 (C.A.M.) și Depozitul nou al Bibliotecii.

* Imobilului din Calea Victoriei Nr. 125.

- * În acest scop lucrează o Comisie specială.
- * Mai este necesară și evaluarea cărților și colecțiilor Bibliotecii, în cazul când s'ar dispune să figureze în bilanț.
- * Stabilindu-se aceste evaluări, bilanțele se vor totaliza și se va obține Bilanțul general ».

Membrii Comisiunii Financiare,
N. Vasilescu Karpen, C. Rădulescu-Motru,
Preotul Nicolae M. Popescu, I. Nistor

— Raportul Comisiunii se ia spre cunoștință cu mulțumire și se aprobă.

Procedându-se la alegerea Comisiunii financiare pentru exercițiul 1936—37, se aleg d-nii: I. Nistor, Pr. N. M. Popescu, N. Vasilescu Karpen și Dim. Pompeiu.

D-1 DIM. POMPEIU cetește următorul *Raport al Comisiunii Școlare despre Școalele Academiei «Tache P. Anastassi» și «I. C. Agarici»*:

* Cele două școli de agricultură ale Academiei Române, fiind situate în partea de jos a Moldovei, au avut de suferit în cursul anului trecut cea mai cumplită secetă care a fost de îndurat în ultimele două decenii.

* Această împrejurare nu le-a permis să realizeze prevederile bugetare, totuși, mulțumită organizației și spiritului de prevedere, ca și executării muncilor în mod rațional, s'a reușit ca să se producă tot ceea ce a fost necesar pentru hrana elevilor și întreținerea vitelor în bune condițiuni.

* S'au acoperit toate nevoile de însămânțare a anului ce a urmat și a prisosit chiar o bună parte din produse pentru vânzare.

* Școlile noastre au fost adevărate oaze în mijlocul unor ținuturi infometate, servind de exemplu populațiunii înconjurătoare de ceea ce se poate obține cu munca făcută bine și la timp.

* Aceasta însă nu a fost deajuns. În afară de hrană, școlile au nevoie și de alte mijloace, pentru întreținerea internatului, reparații, combustibil, plata personalului administrativ, etc.

* Prevederile bugetare urmând să fie acoperite numai de venitul lor propriu, de sigur că încheierea socotelilor se va face cu un nou deficit.

* În afară de vitregia naturii s'a mai abătut asupra acestor școli și restricțiunile puse de Ministerul de Finanțe la numirile de personal didactic. Devenind vacante două catedre de instrucțiune generală și posturile de șef de cultură, am fost nevoiți să plătim doi învățători și doi șefi de cultură din veniturile moșiilor, așa după cum s'a cerut de Ministerul de Domenii. Catedra de zootehnie dela Școala Tache Anastassi, rămasă vacantă tot din această cauză, a fost suplinită prin bunăvoința celorlalți profesori cari au împărțit orele între ei; cu toate acestea instrucțiunea elevilor a suferit destul.

* După cum am arătat și anul trecut, Fondul «Tache P. Anastassi» are posibilitate să se refacă, căci s'a luat de curând în exploatare pădurea, care ne va aduce un venit de cca 300.000 lei anual; de asemenea moșia școlii având pământ bun și o suprafață arabilă mai mare, așteaptă numai

o serie de ani mai bunișori și va acoperi toate datoriile acumulate în trecut.

« Se prezintă însă într'o situațiune mai grea fondul « I. C. Agarici ». După expropriere s'a lăsat acestei școli numai 200 ha. din care abia 100 hectare arabile și acelea de proastă calitate. Pădurea nu aduce decât cca 100.000 lei anual, așa că pentru însăntătoșirea financiară a acestui fond nu ne-ar rămâne decât să întrerupem funcționarea școlii pentru un număr de ani, până la schimbarea conjuncturei prețurilor produselor agricole.

« Rugăm Comisiunea financiară să chibzuiască asupra acestei eventualități.

« Altă cale nu este, pentru că școala nu se poate întreține singură; iar fondul nu are — deocamdată — mijloace să-i acopere lipsurile.

« Din punct de vedere școlar, prezentăm următoarea situație:

« Școala de agricultură « T. P. Anastasiu » se găsește în al 20-lea an de funcționare, în care timp a dat 225 absolvenți.

« În prezent funcționează cu 52 elevi, din care

17 în clasa I-a

17 » » II-a

13 » » III-a

și 5 » stagiul de practică.

« Școala de agricultură « I. C. Agarici » se găsește în al 37-lea an de funcționare, dând până în prezent 208 absolvenți.

« În prezent funcționează cu un număr de 27 elevi, din care

20 în clasa I-a

4 » » II-a

și 3 » stagiul de practică.

« În clasa III-a nu este niciun elev, din cauză că în anul respectiv nu s'au primit elevi, pentru a se încerca economii.

« Personalul didactic al acestor școli a fost încadrat în personalul Ministerului de Agricultură, numirea lui trebuind să se facă după recomandarea Academiei. Această normă nu a fost însă păstrată, anul acesta, făcându-se mutări de profesori și maeștri fără să se ceară avizul Academiei.

« Personalul administrativ se numește și se plătește acum de Academie, fără amestecul Ministerului.

« Pe lângă activitatea școlară propriu zisă, aceste școli îndeplinesc și o acțiune de ridicare a nivelului plugăresc în regiunea unde funcționează. În afară de exemplul viu dat prin exploatarea rațională a moșiilor școlii, Directorul și Profesorii au luat parte la propaganda organizată de Ministerul Agriculturii în regiune. Au organizat pe moșie câte un punct agro-nomic unde se aplică culturile demonstrative, impuse de acțiunea de propagandă; iar la școala dela Țigănești s'a înființat cu mijloace date de Minister un centru de mașini agricole, care se pun la dispoziția sătenilor, deprinzându-i cu întrebuițarea lor. Ambele școli au reproducători de

rasă care contribuie în mare măsură la îmbunătățirea vitelor din satele vecine, iar școala dela Țigănești a întemeiat o frumoasă crescătorie de pasări din care se împart ouă în tot județul, realizându-se totodată și un însemnat câștig bănesc.

* Campania agricolă a anului curent se prezintă foarte bine, îndreptând o deplină compensare a pagubelor aduse de seceta din anul trecut.

* Acest referat a fost întocmit pe datele procurate de Serviciul bunurilor și a inspectorului Academiei.

* Comisiunea și-a rezervat modificări pe care le-a realizat în proiectul de buget al Școlilor *.

C. Rădulescu-Motru, D. Pompeiu, S. Mehedintzi.

— După o discuțiune la care iau parte d-nii Andrei Rădulescu, G. Țițeica, I. Simionescu, C. Rădulescu-Motru, I. Nistor, I. Petrovici și Dr. Gr. Antipa, raportul, întru cât privește gestiunea anului trecut, se votează cu unanimitate și se formează Comisiunea școlară din d-nii Dim. Pompeiu, N. Vasilescu-Karpen și General R. Rosetti.

D-l N. VASILESCU KARPEN cetește următorul *Raport al Comisiunii Financiare asupra gestiunii pentru anul 1935 a Fundațiunii Familiei Menachem H. Elias*:

* Comitetul Fundațiunii Elias a depus darea de seamă asupra exercițiului 1935, întocmită de d-nii D. Emanuel și D. Voinov, însărcinați cu verificarea gestiunii financiare.

* Bilanțul și contul de venituri și cheltueli sunt însoțite de tablouri arătând în detalii operațiunile făcute.

* Avereza Fundațiunii se urcă la suma de Lei 369.512.400,01 formată din numerar în casă, depozite la bănci, efecte publice și acțiuni, imobile cauțiuni, construcția spitalului Elias, etc.

* Veniturile au fost de Lei 12.950.251,35, iar cheltuelile de Lei 6.977.508, deci a rezultat un excedent net de Lei 5.972.743,35 care s'a trecut la fondul pentru executarea dispozițiunilor testamentare (spital, școli, fond de prevedere și investițiuni).

* La fondul pentru spital și școli s'au mai încasat dobânzi și cupoane în sumă de Lei 2.091.223.

* Acest fond pentru spital și școli în 1934 a fost de Lei 101.986.402,43 care sporit cu sumele arătate mai sus este deci la 31 Decembrie 1935 de Lei 110.050.368,78.

* Din cheltuelile Fundațiunii, Academia Română a primit pentru anul 1935 suma de Lei 2.000.000, iar diverse Instituții de cultură și binefaceri, pensii, ajutoare și subvenții membrilor familiei suma de Lei 2.466.327, în total Lei 4.466.327.

* Cheltuelile de contencios, întreținerea localelor Fundațiunii, salarii etc., sunt de Lei 2.511.181.

* Cheltuețile pentru construcția spitalului dela 1932—1935 sunt de Lei 62.468.257.

* Suntem de părere să se aprobe socotelile gestiunii Fundațiunii Elias, așa cum sunt prezentate *.

Vasilescu Karpen, Preotul Nicolae M. Popescu
C. Rădulescu-Moeru, I. Nistor

— Raportul se ia spre cunoștință și se aprobă.

D-l C. Moisil, Membru corespondent, citește următorul *Raport asupra activității Cabinetului Numismatic în 1935*:

* Anul 1935 a însemnat pentru Cabinetul Numismatic al Academiei Române împlinirea unui sfert de veac de activitate.

* Intemeiat în anul 1911 de către D. A. Sturdza, părintele numismaticei românești, acest Cabinet a urmărit dela început un dublu scop: 1) să colecționeze monetele și celelalte obiecte de schimb ce s'au emis ori au circulat în țara noastră în toate timpurile; 2) să îndrumeze — în lipsa unei catedre universitare de numismatică și a unui cabinet numismatic al Statului — cercetările și studiile în domeniul acestei științe.

* Se poate spune astăzi cu drept cuvânt, că în cei 25 de ani de existență Cabinetul Numismatic și-a făcut cu prisosință datoria, reușind de o parte să-și completeze colecțiile cu specimene din toate monetele și obiectele de schimb ce ne interesează, și dând, de altă parte, cel mai desăvârșit concurs cercetărilor numismatice ce s'au întreprins în țara noastră.

* Chiar după ce prin evacuarea colecțiilor sale vechi la Moscova, a rămas la un moment dat numai cu o cantitate foarte redusă de material, Cabinetul Numismatic nu și-a întrerupt activitatea, ci a căutat și a reușit, ca prin donații și cumpărături să-și refacă toate colecțiile și prin concursul ce l-a dat în mod neîntrerupt cercetărilor, să-și mențină influența asupra mișcării numismatice dela noi. Mai mult, s'a pus în legături cu cabinetele similare din străinătate și s'a menținut la curent cu întreaga dezvoltare științei numismatice.

* Astfel el a devenit pentru știința noastră un adevărat institut de îndrumare în această specialitate.

* Cât privește activitatea Cabinetului Numismatic în cursul anului trecut, ea s'a desfășurat în aceleași direcții ca și în trecut.

* În primul rând s'au făcut un însemnat număr de achiziții noi, care au completat colecțiile de monete, medalii, ponduri și sigilii. Astfel s'au achiziționat în total 2423 monete, 1502 medalii, 2 ponduri și 2 sigilii. Ele se datoresc în cea mai mare parte unor donatori generoși, iar restul s'au cumpărat din fondul prevăzut în buget.

* Între donații menționăm în mod special bogata colecție a d-lui Ștefan Capșa, compusă din 1320 medalii, 120 insignii și 97 monete românești moderne. Obținerea ei ne-a permis să ne refacem aproape complet colecția evacuată la Moscova și nerestituită încă, și totodată să posedăm

întreagă seria medaliilor românești sau privitoare la Români, emise în anii de după războiu.

* De altă parte prețioasa colecție de monete — 188 piese — dăruită de d-na Iosefina Stoicescu născută San Marin, conținând mai ales monete antice grecești și barbare, foarte interesante, și unele piese moderne.

* Apoi colecția de 25 medalii și plachete românești dăruită de d-l Alexandru Bianu din moștenirea mult regretatului său părinte, la care se mai adaugă 4 medalii din aceeași sursă dăruite de d-ra Constanța Grecescu.

* De asemenea 28 măturii de botez, mai vechi și mai noi, dăruite de d-rele Safta și Ioana Rosetti și 2 ponduri callatiene inedite dăruite de d-l Gheorghe D. Florescu.

* Una dintre cele mai artistice piese medalistice intrate în anul trecut în Cabinetul Numismatic este însă medalia jubileului de 300 de ani al Academiei Franceze, executată de celebrul sculptor medalist Dammann și trimisă nouă de către menționata Academie.

* Dintre achizițiile făcute prin cumpărare semnalăm câteva tezaure și depozite monetare descoperite în țara noastră și de o importanță deosebită.

* Primul este un tezaur de 1365 dinari romani imperiali, găsit în satul Frâncești, jud. Vâlcea, și care conține piese dela împărații ce au domnit dela Nero și până la Geta. El prezintă o imagine interesantă a circulației acestor monete în Dacia.

* Al doilea, un tezaur de 640 monete moderne găsit la Arsura, jud. Fălciu și achiziționat prin bunăvoința d-lui Dr. N. Lupu. Acest tezaur a fost îngropat în anul 1594 și ne lămurește în mod precis asupra speciilor monetare, care circulau în Moldova la sfârșitul veacului al XVI-lea.

* În sfârșit două depozite monetare mai mici, găsite în Mangalia și conținând unul 25 monete de bronz callatiene, dintr'o serie puțin cunoscută; celălalt 17 antoniniani din a doua jumătate a veacului al III-lea d. Chr.

* Menționăm de asemenea achiziționarea unei părți din tezaurul de monete dace oltene găsit la Aninoasa (jud. Gorj) — 35 piese dintr'o sută cât cuprindea tezaurul — care permite o interpretare definitivă a monetăriei acestui trib dac.

* În legătură cu aceste descoperiri monetare trebuie să punem și un depozit de monete turcești, austriace și raguzane din veacul al XVIII-lea găsit la Sadaclia (jud. Tighina) și dăruit de Comisiunea Monumentelor Istorice.

* Dar în afară de grija completării colecțiilor, Cabinetul Numismatic a mai depus o întinsă și stăruitoare activitate și pentru identificarea și determinarea unui mare număr de monete, medalii, obiecte de artă, etc. prezentate de diferiți amatori și colecționari. Numărul acestor identificări și determinări s'a ridicat în anul trecut la 4644 de piese antice, medievale și moderne.

* De asemenea colecțiile și biblioteca specială a Cabinetului au fost consultate de 214 cercetători, cărora li s'au dat toate lămuririle necesare.

« Adăugăm că asupra unor specii mai interesante de material numismatic intrat în cursul anului trecut s'au făcut de către subsemnatul comunicări la ședințele Academiei sau în reviste de specialitate; de asemenea s'a redactat o nouă fascicolă din Creșterea colecțiilor Cabinetului Numismatic, ce va ieși de sub tipar zilele acestea, cuprinzând descrierea părții întâi a Colecției M. C. Sutzu ».

Ș E D I N Ț A G E N E R A L Ă

DELA 16 MAI 1936

D-I G. ȚIȚEICA, Secretar general, cetește următorul *Raport asupra Fundațiunii Dalles*:

« În fiecare an se constată că Fundațiunea *Dalles*, așa cum a fost instituită prin testamentul donatoarei, răspunde la o nevoie culturală de întâiul ordin.

« *Salile de expoziție*, cerute de artiști din cauza cadrului minunat în care se pot infățișa lucrările lor, cercetate de public din cauza varietății operelor expuse, își îndeplinesc menirea esențială de a pune în valoare sforțările artiștilor noștri și de a forma gustul marelui public pentru artă.

« *Sala de concerte și conferințe* foarte căutată și de artiști și de conferențieri, precum și de publicul mare, este astăzi o instituție de cultură.

« Sforțarea noastră a fost îndreptată mai ales spre păstrarea, pentru aceste săli, a unui prestigiu corespunzător patronării Academiei Române. Atât condițiile materiale de funcționare a sălilor, cât și alegerea riguroasă a persoanelor admise să expună lucrări de artă, să dea concerte sau să țină conferințe, au asigurat păstrarea acestui prestigiu.

« Sălile Dalles sunt astăzi cunoscute nu numai în țară, dar și în străinătate.

« Cu toată criza care bântuie și care atinge pretutindeni încasările, Fundația Dalles, printr'o întrebuintare îndemănatecă a închirierilor, nu numai că nu și-a redus suma totală a încasărilor, ba din contra și-a mărit-o. Anul trecut am avut 962.525 lei, iar anul acesta 1935/1936 suma totală de încasări s'a ridicat la 1.016.200 lei.

« Cheltuelile s'au ridicat și ele dela 645.976 la 696.655 lei. În aceste cheltueli figurează și amortizarea pianului și a covorului pentru vizitele regale, care se ridică la 50.000 lei.

« Din venitul net de 319.541 lei, Academia ia, ca prelevări, aproape 80.000 lei. Rămân deci aproape 240.000 lei, care se adaugă la numerarul pe care îl avem strâns până acum de lei 2.276.700 și care va depăși astfel suma de 2.500.000 lei, destinată îmbunătățirilor viitoare.

« Țin să atrag atenția Academiei Române asupra personalului dela Fundația Dalles, care cu o leafă restrânsă depune o muncă intensă, care uneori durează până la ora 12 noaptea. În special, intendentul Fundației, d-I Stănescu, prin munca pricepută și stăruitoare, prin spiritul de economie, a devenit un factor esențial în funcționarea Fundației Dalles. »

G. Țiteica.

ȘEDINȚA GENERALĂ

DELA 18 MAI 1936

D-l Dr. GR. ANTIPA, *Vicepreședinte*, deschizând ședința comunică următoarea telegramă primită dela Majestatea Sa Regele ca răspuns la telegrama pe care l-a înaintat-o Academia la deschiderea actualii sale sesiuni generale:

« Mulțumirile mele cele mai sincere Academiei Române pentru urări și expresiunile de devotament ».

CAROL

D-l I. SIMIONESCU cetește următorul *Raport al Comisiunii pentru acordarea bursei din Fondurile V. Adamachi, C. G. Vernescu, Leon S. Arié, Ing. Petre și Maria Lucaciu, N. Rătescu și Apostol Papadopol*:

Domnilor Colegi,

« In anul școlar curent Academia a destinat pentru acordare de burse în țară și în străinătate suma totală de lei 269.840 din veniturile fondurilor *V. Adamachi, C. G. Vernescu, Leon S. Arié, Ing. Petre și Maria Lucaciu, N. Rătescu și Apostol Papadopol*.

« Iată amănunțele folosirii acestei sume:

« 1. Din venitul *Fondului V. Adamachi* s'au acordat burse de câte 3.000 lei lunar bursierilor: 1) Vasile Mișu, care prepară doctoratul la Facultatea de Științe din Iași cu o teză despre studiul experimental al propagării undelor electrice. Bursa nu i s'a acordat pentru termen anumit. Bursierul are un an de bursă; 2) Victor Tufescu, care își prepară doctoratul în Geografie la aceeași Facultate. Bursa expiră la 30 Iunie 1936. Osebit de bursă i s'a acordat în fiecare vară bursierului câte lei 5.000, pentru cercetări; 3) Troia Gheorghe, care pregătește o teză de doctorat sub privegherea profesorilor aceleiași Facultăți, tratând despre *Petrolul românesc*. Bursa expiră la 31 Octomvrie 1936.

« In continuare se afla și bursa de 3.000 lei lunar acordată până la Octomvrie 1936 inginerului David Umanschi, care făcea cercetări asupra *Magnetismului*, în laboratorul de Electricitate de pe lângă Universitatea din Iași. Tocmai când publicase împreună cu profesorul său d-l St. Procopiu o însemnată notă de specialitate în « *Contes Rendus de l'Académie des Sciences de Paris* » (15 Avril 1935) și când se pregătea în cursul verii trecute, să dea la lumină o nouă lucrare, moartea l-a smuls, în Iunie trecut, preocupărilor sale științifice și familiei sale. Notăm cu părere de rău această prematură stingere a unei energii pierdute pentru știința românească.

« Tot din Fondul *Adamachi* s'au mai acordat două burse la elevii Școlii Politehnice din București, una, de 2.000 lei lunar, bursierului Mazilu C. Panait din anul II, și a doua, de 1.500 lei, bursierului Rusu D. Costică, tot din anul II.

« 2. Bursa *C. G. Vernescu*, de 80.000 lei anual, s'a acordat în continuare, după deciziunea Secțiunii Istorice, d-lui Dr. Ilie Corfus, spre a

face studii de specializare în istorie la Paris, Bursierul, în doi ani precedenți, a studiat în arhivele din Polonia izvoarele polone privitoare la trecutul neamului nostru.

* 3. Din venitul donațiilor d-lui *Leon S. Arié* s'au acordat două burse, a câte 800 lei lunar fiecare, una elevului Școlii Politehnice din Capitală Ghețu Valdemar, din anul II, cealaltă elevului Școlii Politehnice din Timișoara Popa Bazil, din anul I.

* 4. Bursa *Inginer Petre și Maria Lucaciu*, de 1.000 lei lunar, s'a acordat în continuare elevului Bilețchi Mircea, dela Școala Politehnică din Timișoara, anul III.

* 5. Bursa *N. Rătescu*, de 120 lei lunar, s'a dat în continuare elevului Băluță Constantin, din anul III al Școlii Superioare Comerciale din Capitală.

* 6. În sfârșit, din venitul Fondului *Apostol Papadopol* au fost ajutați cu câte 50 lei lunar 10 elevi ai Școlii Comerciale Superioare și cu câte 30 lei lunar 10 elevi al Școlii Comerciale Elementare din Galați.

* Pentru anul viitor bugetar, subsemnații facem următoarele propuneri:

* 1. Pentru Fondul *V. Adamachi*, Comisiunea își permite a propune continuarea sistemului de a acorda burse în țară (după regulament la Facultatea de Științe din Iași), deoarece în străinătate nu mai este chip a se trimite bursieri din cauza greutăților valutare.

* Din cele trei burse date în anul trecut, una a d-lui Mihu se menține și pentru anul acesta, deoarece nu a beneficiat decât de un singur an din cei doi accordați. A doua bursă se va acorda, pe doi ani, pentru doctoratul în electrotehnică (Laboratorul d-lui prof. S. Procopiu) în locul bursierului Umanschi, decedat; a treia bursă se pune la dispoziția Facultății de Științe, tot pe timp de 2 ani, care va hotărî la ce secție să se acorde.

* Bursele se vor da dela 1 Septemvrie 1936, în urma unui concurs ținut la Facultatea de Științe din Iași, în fața unei Comisiuni formată din d-l P. Bogdan, Membru al Academiei Române, Decan al Facultății și d-l profesor la laboratorul căruia s'a dat bursa. Bursierul e ținut să trimeată în cursul anilor de studii atestate că urmează regulat studiile.

* Se acordă fostului bursier al Academiei N. Moroșanu, profesor la Chișinău, sumă de 15.000 lei, în luna Iunie, din care 10.000 lei pentru recoltarea fosilelor terțiare și cvaternare din Basarabia, ce vor trebui depuse la Institutul de paleontologie dela Universitatea din București, iar 5.000 lei pentru studiile proprii paleolitice din Basarabia. Din materialul acesta adunat dubletele vor fi trimise tot institutului de paleontologie din București.

* 2. Pentru Bursa *Vernescu*, deoarece actualul bursier, d-l Corfus, și-a terminat studiile, Comisiunea e de părere a se acorda 2 burse de câte 3.000 lei lunar pentru doctoratul în istorie în țară, fiind că e cu neputință deocamdată a se trimite bursieri în străinătate, din cauza greutăților valutare. Secția istorică va fixa condițiunile pentru acordarea burselor și locul de studii.

* 3. Se va continua plata burselor din Fondul *L. Arié*, bursierilor de până acum până la terminarea studiilor, dacă au prezentat certificat de trecerea regulată a examenelor.

* De asemenea se va continua plata burselor din Fondul *Ing. Petre și Maria Lucaciu*, dacă bursierii au prezentat certificatul de trecere regulată a examenelor.

* 5. Bursa *Rătescu* de asemenea se acordă mai departe bursierului actual până la terminarea școlii.

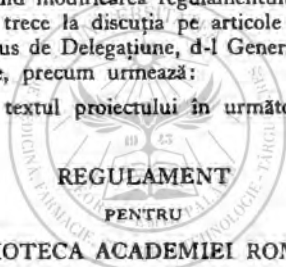
* 6. Fondul *Apostol Papadopol* se va întrebuița în același chip ca și până acum *.

I. Simionescu, G. Țițeica.

— Raportul se ia spre cunoștință și se aprobă propunerile Comisiunii. Se relege Comisiunea burselor, compusă din d-nii *I. Simionescu, G. Țițeica* și *Petre Bogdan*.

La ordinea de zi fiind modificarea regulamentului de funcționare a Bibliotecii Academiei, se trece la discuția pe articole a proiectului de regulament întocmit și propus de Delegațiune, d-l General R. ROSETTI cetind rând pe rând articolele, precum urmează:

Art. 1. Se votează textul proiectului în următoarea redactare:

BIBLIOTECA ACADEMIEI ROMÂNE

(Votat la 30 Martie 1884 cu modificările din 1894—1916—1936)

CAPITOLUL I

Dispozițiuni Generale

*Art. 1. — Biblioteca Academiei conservă și ține la dispoziția membrilor ei și a persoanelor doritoare de cercetări științifice publicațiuni tipărite, manuscrise, documente, stampe și alte colecțiuni, din toate domeniile de activitate culturală și în special toate documentele tipografice și manuscrise, de oriunde și în orice limbă, privitoare la Țara și Neamul Românesc, a căror folosire este supusă prescripțiunilor prezentului Regulament.

Art. 2. Se votează textul proiectului cu adăugirea cuvântului « discuri » după cuvintele « albumuri, fotografii. . . », adoptându-se următoarea redactare:

*Art. 2. — Colecțiunile Bibliotecii Academiei sunt grupate în următoarele secțiuni:

* *Secțiunea I*: Cărțile, periodicele și orice alte publicațiuni tipărite.

* *Secțiunea II*: Manuscrisele de conținut religios, istoric, literar, juridic, economic și științific, precum și actele și documentele, registrele și condicile și piesele heraldice, care formează *Arhiva* Academiei. În această arhivă se depun treptat și dosarele mai vechi de 30 ani ce se formează în registratura Academiei.

* *Secțiunea III*: Colecțiunile de stampe, portrete, atlase, hărți, alburi, fotografii, discuri, etc., formând *Cabinetul de Stampe* al Academiei.

* *Secțiunea IV*: Colecțiunile numismatice, medalistice și gliptice, formând *Cabinetul Numismatic* al Academiei, căruia îi este atașat *Muzeul M. C. Sutzu*.

Art. 3. Se votează cu ștergerea cuvântului *responsabilității*, adoptându-se redactarea:

CAPITOLUL II

Organizarea Colecțiilor

* *Art. 3.* — Colecțiunile din cele 4 Secțiuni și mobilele ce aparțin Bibliotecii sunt încredințate îngrijirii Conservatorului.

Art. 4. Se aprobă, adăugându-se *etc.* după cuvântul *hartă*, căpătând forma:

* *Art. 4.* — Fiecare volum, tipărit sau manuscris, cum și orice stampă, document, hartă, etc., care aparțin Academiei, sunt însemnate cu sigiliul special al Bibliotecii, iar cele dăruite poartă, înscris pe ele și în inventar, și numele donatorului.

Art. 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, se aprobă în redactarea propusă prin proiect și anume:

* *Art. 5.* — Biblioteca are pentru cărțile și periodicele tipărite câte un inventar general, precum și cataloage alfabetice și pe materii. Aceste cataloage sunt făcute pe fișe. Pentru colecțiunile celorlalte secțiuni se fac cataloage speciale raționate. Cataloagele pe fișe se păstrează în cartotecii.

* *Art. 6 se suprimă*

* *Art. 7.* — În catalogul alfabetic *cuvântul de ordine* este totdeauna conumele autorului urmat de numele propriu în paranteze, în orice parte a operei s'ar afla numele autorului, sau și dacă s'ar afla în alt mod. În cazul din urmă, cartea se trece și ca anonimă la locul alfabetic ce i se cuvine.

* *Art. 8.* — Când autorul este necunoscut, opera se consideră ca anonimă, chiar dacă numele autorului va fi indicat în carte cu inițiale.

* *Art. 9.* — Numele și titlurile cărților în limbi orientale se pun în transcripțiune cu litere latine, adăugându-se în paranteze traducerea română.

* *Art. 10.* — Dacă opera are mai mulți autori, se fac fișe pentru fiecare.

* *Art. 11.* — În locul pseudonimelor se pun numele adevărate, când

se cunosc, cu pseudonimul în paranteze, făcându-se o fișe specială de indicațiune.

* *Art. 12.* — Pentru operele, ai căror autori sunt necunoscuți, cuvântul de ordine e primul substantiv la nominativ din titlu.

* *Art. 13.* — Dicționarele și vocabularele de orice cuprins, după ce se pun la ordinea care li se cuvine după numele autorului sau după titlu, se pun și la cuvântul *Dicționar*.

* *Art. 14.* — Titlul cărții trebuie să fie copiat exact și pe cât se poate întreg.

* *Art. 15.* — Fișa este redactată în chipul următor: se indică secțiunea, formatul și numărul din inventar; apoi numele autorului, titlul cărții, locul tipăririi și data, uneori și editura.

* *Art. 16.* — Pentru numele traducătorului, comentatorului, adnotatorului, autorului prefeței sau introducerii, etc., se face câte o fișă de indicațiune.

* *Art. 17.* — Catalogul pe materii cuprinde toate operele tipărite, clasificate după natura cuprinsului lor. El se face pe fișe.

* *Art. 18.* — Sistema împărțirii catalogului pe materii se stabilește de Comisiunea Bibliotecii.

* *Art. 19 se suprimă.*

* *Art. 20.* — Un catalog special se va face în ordinea cronologică a publicării pentru cărțile românești și tipărite în România, urmat de un indice alfabetic.

* *Art. 21.* — Inventarele pentru cărți și periodice cuprind pe scurt titlurile tuturor tipăriturilor de acest fel, după ordinea în care sunt așezate în bibliotecă. Ele se fac în volume.

* *Art. 22.* — Catalogul manuscriselor e împărțit după limbile în cari sunt scrise. El cuprinde descrierea amănunțită a fiecărui volum, însoțit de notele și explicațiile necesare.

* *Art. 23.* — Pentru Secțiunea Manuscriselor, a Stampelor și Cabinetul Numismatic, se întocmesc inventarii speciale, iar pentru înlesnirea cercetătorilor se fac cataloage pe fișe după normele cerute de fiecare specialitate în parte.

CAPITOLUL III

Sporirea și Conservarea Colecțiilor

* *Art. 24.* — Academia hotărăște, în fiecare an, câte o sumă pentru cumpărarea și legătura de cărți, precum și pentru facerea și întreținerea mobilierului.

Se aprobă și Art. 25, schimbându-se termenul «regularea» prin «efectuarea», adoptându-se deci următoarea redactare:

* *Art. 25.* — Comisiunea Bibliotecii este compusă din Secretarii celor trei Secțiuni și Conservator. Ei compun listele de cărți ce sunt a se procura și le prezintă Delegațiunii spre efectuarea cumpărării.

Art. 26 și 27 se aprobă de asemenea în redactarea următoare a proiectului:

* Art. 26. — Conservatorul întocmește listele cărților ce trebuiesc legate și după aprobarea Comisiunii Bibliotecii, le va da la legat.

* Art. 27. — Secțiunile Bibliotecii țin câte un registru-jurnal pentru cărțile primite conform legii, în dar sau în schimb și cumpărate; de asemenea pentru materialele ce intră la celelalte Secțiuni ale Bibliotecii ».

La Art. 28 se suprimă — după propunerea d-lui Vicepreședinte Dr. C. r. Antipa — din redactarea proiectului cuvintele: « Această publicație se tipărește în formatul 8° cu litere garmond », căpătând următoarea formă adoptată:

* Art. 28. — La sfârșitul fiecărui an, Conservatorul publică listele cărților primite conform legii, în schimb, dăruite și cumpărate, precum și ale tuturor materialelor aduse la colecțiunile științifice ale Academiei, într'o publicațiune periodică anuală cu titlul: *Biblioteca Academiei. Creașterile din anul . . .* În listele care se tipăresc se dau indicațiunile necesare despre cuprinsul cărților, manuscriselor, documentelor, fără a se face nicio apreciere asupra lor ».

* Art. 29 s'a suprimat ».

Art. 30 se păstrează neschimbat în următoarea cuprindere:

* Art. 30. — La fiecare Sesiune generală, Comisiunea Bibliotecii prezintă Academiei un raport despre starea Bibliotecii, despre progresele și îmbunătățirile făcute, precum și despre trebuințele ei eventuale ».

La Art. 31 d-l General R. ROSETTI dă lămuriri asupra necesităților cari sunt de satisfăcut prin prevederile acestui articol. Cu explicațiile d-sale, cu ștergerea cuvintelor « În niciun caz » din alin. 3 și cu înlocuirea termenului « excedentele » din același alineat prin termenul « prisosurile », se votează acest articol în următoarea cuprindere:

* Art. 31. — Biblioteca Academiei păstrează câte unul sau două exemplare din dubletele sale; exemplarele ce prisosesc, constatate ca atare prin absolută identitate, pot fi date în schimb sau dăruite altor biblioteci din țară, după hotărârea Delegațiunii. Publicațiunile, care în acest mod ies din Bibliotecă, poartă un sigiliu special.

* Pentru prisosurile de monete și medalii, se întocmesc din timp în timp liste speciale, pe baza cărora se pot propune și aproba schimburi cu muzee sau alte instituții similare, sau se pot ține licitații publice pentru vânzarea acestor obiecte.

* Prisosurile de cărți, cele de monete și medalii, stampe, hărți, etc., nu pot fi puse în vânzare decât în urma unei decizii a Delegației, luată pe baza raportului Conservatorului ».

La Art. 32 se adoptă alin. 1 din textul propus prin proiect după ce s'au înlocuit cuvintele « doresc a face » cu « doresc să fac ».

La alin. 2, aprobându-se propunerea d-lui S. Dragomir, după cuvintele « Nu se dau » se adaugă « în genere », — iar la alin. 3, după propunerea d-lui

L. Mrazec se înlocuiesc cuvintele « dacă vor avea un bilet de admitere » prin « în baza unei autorizațiuni ». După alte propuneri și observațiuni făcute de d-nii I. Lupaș, G. Murnu, Andrei Rădulescu, privind redactarea alineatelor 3 și 4, se adoptă Art. 32 în următoarea redactare:

« Art. 32. — Colecțiunile din Biblioteca Academiei pot fi consultate de persoane care doresc să facă cercetări științifice, întru cât permit condițiunile de local și de personal.

« Nu se dau în genere în sala de lectură colecțiile de reviste sau ziare, decât legate.

« Persoanele care, conform alin. 1 al acestui articol, doresc să consulte cărți pentru cercetări științifice în localul Bibliotecii, nu pot fi admise în sala de lectură decât în baza unei autorizațiuni subscrise de Conservator. Această autorizațiune (care va avea pe dânsa fotografia persoanei căreia i se va libera), poate fi dată după cerere scrisă și în baza recomandării unui membru al Academiei sau după aprecierea Conservatorului. Ea se poate da pentru un timp limitat până la cel mult un an și se poate reînoui. Se exceptează de la această îndatorire persoanele cuprinse în art. 37.

« Persoanelor care vor deteriora cărțile, rupându-le, scriind sau subliniind pe ele, în afară de despăgubirile pe care vor trebui să le plătească, li se vor ridica permisiunea de a lucra în Bibliotecă pentru un timp determinat sau pentru totdeauna. Aceasta se va hotări de către Conservator ».

Art. 33. Se aprobă textul proiectului în următoarea cuprindere, după ce s'a șters cuvântul « pusă » după cuvintele « Biblioteca Academiei etc. . . »:

« Art. 33. — Biblioteca Academiei este sub conducerea Conservatorului, secundat de personalul științific necesar ».

Art. 34 se suprimă.

Art. 35 se adoptă cu adăogirea la alin. 2 după cuvintele « prin formulare tipărite », a cuvintelor « detașate dintr'un registru cu matcă », rezultând textul :

« Art. 35. — Conservatorul ține corespondența cu librării pentru publicațiunile cari s'au decis a se procura (Art. 25).

« El atestă primirea darurilor prin formulare tipărite, detașate dintr'un registru cu matcă, pe cari le trimite persoanelor dăruitoare cu subscrierea sa.

« Când Academia sau Delegațiunea vor crede de trebuință, se fac donatorilor speciale mulțumiri de Cancelaria Academiei afară de formularele obișnuite ».

Art. 36 se suprimă.

La Art. 37 d-l I. LUPAȘ propune ca să se schimbe cuvintele din alin. 1 « nu se pot da afară din localul său » prin cuvintele « nu se pot împrumuta ». Cu aceste observațiuni, se votează articolul în următoarea redactare:

« Art. 37. — Cărți din Biblioteca Academiei nu se pot împrumuta decât din acelea ce intră în clasificarea Secțiunii I-a și numai pentru scopuri științifice. Ele se pot împrumuta, la cereri făcute în persoană:

- * Membrilor activi, de onoare și corespondenți ai Academiei;
- * Profesorilor activi, profesorilor onorari, agregăților și conferențiarilor din învățământul superior;
- * Directorilor Bibliotecilor, Muzeelor și Arhivelor Statului;
- * Reprezentanților Puterilor Străine;
- * Funcționarilor Academiei;
- * Altor persoane sau Institute ale Statului cari vor cere în scris această înlesnire pentru lucrări științifice și ale căror cereri vor fi fost aprobate de Comisiunea Bibliotecii.
- * Comisiunea Bibliotecii are dreptul de a refuza pentru cauze întemeiate împrumutarea de cărți din localul său.
- * Cărțile din Secțiunea I se pot împrumuta bibliotecilor de Stat sau altor instituțiuni științifice din străinătate, întru cât acele biblioteci cer sau primesc reciprocitatea împrumutării.

Art. 38, 39, 40 și 41 se aprobă în următoarea redactare a proiectului:

* *Art. 38.* — Împrumutătorul trebuie să subscrie, la primire, o adeverință în care se arată titlul cărților cu numărul volumelor, starea în care se găsesc, adresa împrumutătorului și obligația de a le înapoia după cel mult una lună.

* *Art. 39.* — Nu se vor împrumuta manuscrisele, fasciculele din opere în curs de publicațiune, hărțile, stampele, nici colecțiunile de periodice românești sau în alte limbi tipărite în țară.

* Periodicele străine se pot împrumuta numai când sunt legate și dacă nu sunt tipărite pe hârtie de format în folio.

* *Art. 40.* — Nu vor putea fi împrumutate unei persoane mai mult de zece volume deodată.

* Nicio carte nu se va mai împrumuta unei persoane atâta timp cât are cărți nerestituite în termenul prescris de art. 38.

* Este oprită de asemenea împrumutarea repetată a unei cărți către aceeași persoană, la intervale mai scurte ca 6 luni.

* *Art. 41.* — Nerestituindu-se la termen cărțile împrumutate, Conservatorul va invita, printr'un formular tipărit, pe persoana împrumutată să readucă cărțile; și dacă până în 8 zile nu va primi răspuns, va raporta Delegațiunii spre a face urmărirea pe calea justiției.

Art. 42, 43, 44 se aprobă în redactarea proiectului:

* *Art. 42.* — Este oprit a scrie pe cărțile Bibliotecii, a le sublinia, adnota sau a le deteriora în orice fel.

* Neobservarea acestor dispozițiuni atrage după sine pierderea dreptului de împrumutare, fără prejudiciul despăgubirilor și penalităților prevăzute de lege.

* *Art. 43.* — Împrumutătorul, care nu s'a conformat cu prescripțiunile acestea sau care va aduce cărțile în stare de degradare, nu va mai putea lua cărți cu împrumut.

* *Art. 44.* — Conservatorul ține un registru, în care se înscriu cărțile împrumutate și numele împrumutătorului în ordinea cronologică a chitanțelor; asemenea o evidență pentru fiecare persoană împrumutată cu data împrumutului și a restituirii ».

Art. 45. se suprimă.

Art. 46 rămâne neschimbat:

* *Art. 46.* — Orice dispozițiuni anterioare contrarii acestui Regulament sunt abrogate ».

D-l General R. ROSETTI arată că pe lângă schimbarea de numerotare a articolelor va urma și o nouă grupare a capitolelor care compun regulamentul. D-sa propune să se adopte, deci, și următoarea tablă de materii:

CAPITOLUL II

ORGANIZAREA COLECȚIUNILOR

(să cuprindă art. 3—23 vechi)

CAPITOLUL III

SPORIREA ȘI CONSERVAREA COLECȚIUNILOR

(să cuprindă art. 24—31 vechi)

CAPITOLUL IV

FOLOSIREA COLECȚIUNILOR

a) *Consultarea în sălile de lucru*

(să cuprindă art. 32 vechi)

b) *Împrumutări*

(să cuprindă art. 37—44 vechi)

CAPITOLUL V

PERSONALUL

(să cuprindă art. 33—35 vechi)

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚIUNI FINALE

(să cuprindă art. 46)

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA pune la vot Proiectul de Regulament al Bibliotecii în total.

— Proiectul se votează în unanimitate.

ȘEDINȚA GENERALĂ

19 MAI 1936

D-l Dr. GR. ANTIPA, Vicepreședinte, comunică următoarea telegramă primită dela d-l Coleg Președinte Alex. Lapedatu:

« Intors în Țară cel dintâiu gând al meu se îndreaptă spre Academie ca să mulțumesc călduros și recunoscător prea stimaților și iubitorilor Colegi pentru binevoitoarea aducere aminte și să-i asigur de toată râvna mea în slujbe intereselor și năzuințelor Instituțiunii noastre ».

Alex. Lapedatu

Dela Secțiunea Literară se comunică procesul său verbal încheiat la 18 Mai curent, prin care propune pentru unul din locurile vacante de membri activi al Secției Literare pe d-l Pătrașcu Gheorghe, pictor.

— Se ia act și se va supune votului plenului la termenul regulamentar.

D-l ȘT. CIOBANU cetește următorul *Raport al Comisiunii* pentru împărțirea cărților didactice din venitul *Fondului I. Fătu*:

Domnilor Colegi,

« În conformitate cu deciziunea Domniilor Voastre din ședința dela 18 Mai 1935, venitul Fondului I. Fătu din acel an, în sumă de lei 37.000, s'a destinat spre împlinirea prevederilor testamentului generosului testator Ion Fătu, pentru procurarea de cărți didactice de curs primar și rechizite școlare spre a fi distribuite ca ajutoare la școlile rurale din Săcuime (județele Trei-Scaune, Ciuc, Odorheiu, Mureș și Târnava-Mică).

« În anii precedenți distribuirea ajutoarelor, făcută prin inspectorii și revizorii școlari, fusese împreună cu greutate și cu riscul ca ajutoarele să se dea cu mari întârzieri. De aceea în acest an, după propunerea d-lui Președinte Alexandru Lapedatu, s'a recurs la concursul protopopilor români din județele respective. Astfel prin Sf. Lor Protopopii Aurel Nistor, pentru județul Trei-Scaune, Avram Pecurariu, pentru județul Ciuc, Gheorghe Ivan, pentru județul Odorheiu, Elie Câmpian pentru județul Mureș și Aurel D. Domșa pentru Târnava-Mică, s'au distribuit la timp ajutoarele la școlile din parohiile atât cele ortodoxe, cât și cele unite, fără deosebire, din județele menționate.

« Pentru acest an suma înscrisă în buget din venitul Fondului Fătu, pentru a se acorda ajutoare în toamna anului acestuia, este de lei 37.000.

« Comisiunea propune ca această sumă să se împartă în județele Ti-gghina și Lăpușna ».

— Raportul se ia spre cunoștință. Se aprobă propunerile comisiunii.

D. Guști, Șt. Ciobanu.

Se realege Comisiunea.

— După cererea Fundațiunii Familiei Menachem H. Elias, i se dă autorizarea să vândă un imobil al ei, aflător în Viena, Quellenstrasse, 93.

— Se autoriză Delegațiunea să vândă în cursul anului un teren de 3 ha. 4.848 mp., rămas Academiei din exproprierea moșiei Căpuțeasca, jud. R.-Sărat, fostă proprietatea Academiei.

Ș E D I N Ț A G E N E R A L Ț A

DELA 20 MAI 1936

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l I. LUPAȘ face o comunicare despre: « *Voievodatul Transilvaniei în secolul XII și XIII* ».

D-l G. MURNU comunică procesul-verbal al Secțiunii Literare, din 19 Mai curent, prin care Secțiunea propune să fie aleși membri activi d-nii I. A. Bassarabescu în locul regretatului I. Bianu și Eugen Lovinescu într'unul din locurile nou înființate.

D-sa comunică de asemenea procesul-verbal încheiat în aceeași ședință a Secțiunii, prin care sunt propuși cu unanimitate de voturi spre a fi aleși membri corespondenți ai Secțiunii d-nii Lucian Blaga, Petre Antonescu, arhitect, George Giuglea, Nichifor Crainic și Ion Pillat.

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU arată că de sărbătorile Paștelui a adresat Maiestății Sale Regelui, în numele Academiei Române, următoarea telegramă:

« In momentele când Creștinătatea întreagă sărbătorește Invierea Domnului, fie-mi îngăduit, Sire, să adresez Maiestății Voastre, în numele Colegilor din Academie și al meu personal, cu statornicele și devotatele sentimente de iubire și admirație, ce păstrăm marelui și generosului nostru Protector, un strămoșesc și creștinesc Hristos a înviat! »

Maiestatea Sa a binevoit a răspunde prin următoarea telegramă:

« Vă mulțumesc pentru bunele urări ce mi le-ați trimis în numele Academiei Române și vă răspund « Adevărat a Inviat. »

D-l General R. ROSETTI comunică procesul-verbal încheiat de Secțiunea Istorică în ședința sa de astăzi, prin care Secțiunea propune să fie ales membru activ d-l Coleg corespondent N. Bănescu în locul regretatului coleg G. Vălsan, iar pentru celelalte două locuri vacante de membri activi d-nii A. C. Cuza și P. P. Negulescu.

Secțiunea propune ca membri corespondenți pe d-nii V. Slăvescu, T. Djuvara, I. Răducanu, C. G. Stoicescu și V. Grecu.

ȘEDINȚA GENERALĂ

DELA 21 MAI 1936

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU, zice:

«Și ca amic personal și ca Președinte al Academiei am ținut să vizitez pe Colegul nostru d-l Octavian Goga, care, cum se știe, în zilele din urmă a trecut printr'o grea maladie. Cu această ocazie am avut satisfacția de a constata că constituția și inima sa viguroasă a învins răul și că acum se găsește în plină convalescență. S'ar putea chiar ca să avem fericirea a-l avea în mijlocul nostru către sfârșitul sesiunii. Până atunci i-am exprimat sentimentele noastre de afectuoasă colegialitate și i-am făcut urări de grabnică și deplină însănătoșire ».

Se decide a se convoca Secțiunea Literară pentru mâine, 22 Mai, spre a repeta votul pentru alegerile noilor membri activi și corespondenți în Secțiune, constatându-se că pentru recomandările făcute, Secțiunea nu a procedat la vot după prevederile art. 25, alin. 3 al noilor Statute ale Academiei.

D-l Dr. GR. ANTIPA comunică procesul-verbal al Secțiunii Științifice, încheiat în ședința de astăzi, prin care sunt propuși votului plenului ca membri activi în Secție d-nii Gh. Spacu, Traian Săvulescu și Gh. Ionescu-Șișești, iar ca membri corespondenți d-nii Ing. Gh. Filipescu, V. Vălcovici, M. Ciucă, Gr. Popa, Stoilov și N. Dănăilă.

ȘEDINȚA GENERALĂ

DELA 22 MAI 1936

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU supune discuției și votului plenului proiectul de regulament pentru serviciile Academiei, rugând pe d-l Coleg General R. Rosetti să fie raportorul proiectului propus de Delegațiune.

D-l General R. ROSETTI citește Art. 1 din proiect. Textul articolului se aprobă cu adăogirea, la pt. c după cuvintele « comunale și fiscale », a cuvintelor « și de orice altă natură » după cererea d-lui Vicepreședinte Andrei Rădulescu și cu înlocuirea termenului « Serviciile » dela pt. e prin singularul « Serviciul » (Bibliotecii etc.), după cererea d-lui I. Nistor, adoptându-se următorul text:

« Art. 1. — Serviciile Academiei sunt:

a) Serviciul Cancelariei, în a cărui atribuțiune cad lucrările de cancelarie, registratura, arhiva și secretariatul ședințelor. Tot de acest serviciu depinde și corectura publicațiilor;

b) Serviciile bunurilor, în a cărui atribuțiune cad pe de o parte exploatarea și inspectarea moșiilor (afară de localul Academiei), întreținerea și îmbunătățirea lor, iar pe de altă parte exploatarea și inspectarea pădurilor;

* c) Serviciul de contencios, însărcinat cu conducerea și îngrijirea afacerilor de contencios înaintea instanțelor judecătorești și autorităților administrative, comunale, fiscale și de orice altă natură;

* d) Serviciile contabilității și casieriei, însărcinate cu ținerea registrelor de contabilitate, cu controlul și păstrarea actelor justificative și cu toate operațiunile de casierie;

* e) Serviciul Bibliotecii, însărcinat cu primirea, păstrarea, organizarea și folosirea colecțiilor de cărți, periodice, manuscrise, documente stampate, portrete, monete, obiecte de muzeu, etc. *

La Art. 2, după propunerea d-lui Dr. Gr. Antipa, la alin. 2, termenul « Serviciile » (bunurilor, etc.) din proiect se înlocuiește cu « Serviciul » (bunurilor etc.) și se adaugă după termenii « este condus de un director al bunurilor » cuvântul « ajutat » (de administratorii de moșii, etc.), iar după cuvintele « îngrijitori, pădurari » se adaugă cuvintele « și de orice personal » (trebuincios), rezultând textul:

* Art. 2. — Serviciul Cancelariei este condus de un director al Cancelariei, ajutat de personalul trebuincios.

* Serviciul bunurilor și al pădurilor este condus de un director al bunurilor, ajutat de administratorii de moșii, conducători și brigadierii silvici, îngrijitori, pădurari și orice alt personal trebuincios.

* Serviciul de contencios se face de un avocat, căruia i se pot da la nevoie ajutoarele necesare.

Serviciile contabilității și casieriei se conduc, în ceea ce privește contabilitatea, de un director al contabilității, ajutat de personalul necesar; iar în ceea ce privește casieria, de un casier, cu ajutoarele necesare.

* Toate aceste servicii sunt subordonate direct Secretarului General.

* Serviciul Bibliotecii se conduce de Conservatorul Bibliotecii și al colecțiilor, ajutat de personalul necesar.

* Conservatorul Bibliotecii și al colecțiilor va locui în localul Academiei și va avea în grija sa supravegherea întregului local. *

Art. 3 din vechiul regulament se suprimă.

La Art. 3, după propunerea d-lui Andrei Rădulescu, se adoptă următoarea redacțiune:

* Art. 3. — Serviciile centrale ale Academiei se împart, în privința orelor de serviciu, în două categorii:

* a) Unele în care serviciul se face și de dimineață și după amiază, cel puțin șase ore pe zi;

* b) Altele în care serviciul se face numai o jumătate de zi, cel puțin cinci ore pe zi.

* Delegația va hotărî care sunt serviciile la care se admite a se face serviciul de jumătate de zi; ea va putea introduce și alte modificări impuse de necesitățile serviciului. *

Art. 4 se aprobă în următoarea redacțiune propusă prin proiect:

« Art. 4. — Funcționarii Academiei sunt obligați să-și facă serviciul regulat și conștiincios în zilele și orele fixate; ei vor face în timpul serviciului orice lucrări cu cari ar fi însărcinați, în afară de acelea cari țin strict de funcțiunea ce ocupă.

« Funcționarii pot obține până la o lună concediu anual.

« În afară de vacanțele de Crăciun și Paști, funcționarii au drept la o lună concediu, între 1 Iulie și 30 Septembrie.

« Aceste concedii sunt acordate pe serii astfel ca, continuitatea serviciului să fie asigurată. Nu se pot acorda concedii în afară de acele de o lună arătate la alineatul precedent, decât pentru boală sau nevoi excepționale.

« Apreciind împrejurările, se pot acorda concedii peste două luni. Dacă concediul va trece peste trei luni, atunci funcționarul nu va avea drept decât la jumătate din retribuțiune.

« Concediile anuale din timpul verii se încuviințează de către Secretarul general și de Conservator pentru serviciile respective.

« Celelalte concedii se aprobă de către Delegațiune, pe baza cererii celui interesat și a referatelor Secretarului general sau al Conservatorului.

« Se mai pot acorda funcționarilor de către directorii de serviciu permisiuni până la cel mult trei zile în cursul unei luni.

« Directorii de serviciu iau această permisiune dela Președinte.

« În afară de concedii, funcționarii nu pot absenta dela serviciu decât numai pentru cazuri de boală; în asemenea împrejurări ei sunt datori să înștiințeze de urgență pe șefii lor direcți. Absențele nemotivate se consideră ca lipsă dela datorie și se vor raporta Delegațiunii, care va decide asupra lor, putând atrage după ele pedepsele prevăzute la art. 9 de mai jos.

« Zilele de absențe nemotivate sau orele întârziate, fără motive valabil recunoscute, vor fi consemnate de directorul Cancelariei la sfârșitul fiecărei luni și vor fi scăzute proporțional din remunerarea funcționarilor respectivi. »

După o discuțiune la care iau parte d-nii I. Nistor, I. Simionescu, Alex. Lapedatu, G. Țițeica și Em. Racoviță, se rezervă discuția Art. 5 pentru o ședință viitoare.

Art. 6 se aprobă în următoarea redactare a proiectului, după ce s'au șters cuvintele « sau de absolut » , care urmează după cuvintele « diploma de inginer-agronom » :

« Art. 6. — Spre a fi numit un funcționar în serviciile Academiei, cel propus trebuie să fie român; să poseadă diploma de absolvire a specialității respective, precum: diploma de licență sau doctor pentru directorii cancelariei, bibliotecii și pentru ceilalți funcționari din aceste servicii; diploma de inginer-agronom al Academiei de Agricultură pentru directorul bunurilor, licența sau doctoratul în drept pentru contencios, diploma Academiei de Comerț sau a unei școli superioare de comerț pentru contabilitate și casierie. »

Art. 7 se aprobă în următoarea redactare:

* *Art. 7.* — Numirile nouă de scriitori în serviciile Academiei se fac în mod provizoriu. Provizoratul sau timpul de încercare durează un an, în care timp se va vedea dacă au aptitudinile și pregătirea necesară spre a fi trecuți în cadrele funcționarilor definitiv. În timpul provizoratului, ei pot fi concediați din serviciu de către Delegațiune după arătarea motivată a Secretarului general sau a Conservatorului Bibliotecii. *

Art. 8 se votează în următoarea redacțiune:

* *Art. 8.* — Procederea în cazul abaterilor de orice fel ale funcționarilor va fi cea următoare:

* În urma cercetării, Delegațiunea se va pronunța, ascultând și pe funcționarul învinuit.

* În cazul când constatarea arată un delict de drept comun, învinuitul se deferă justiției și se suspendă din serviciu — cu pierderea salariului — până la hotărîrea justiției.

* Pedepsele ce se pot aplica, după caz, atât funcționarilor cât și personalului de serviciu, sunt:

- * a) mustrarea orală în particular;
- * b) mustrarea orală în fața celor de grad egal și superior;
- * c) mustrarea scrisă;
- * d) pierderea salariului până la 15 zile;
- * e) revocarea din serviciu.

* Pedepsele dela punctele a, b și c se aplică de Secretarul general sau de Conservator.

* Pedepsa dela punctul d și e se aplică de Delegație. *

Art. 9 rămâne neschimbat:

Art. 9. — Directorii de serviciu, se conduc în lucrările lor de dispozițiunile cuprinse în Statute și Regulamente și de instrucțiunile date de organele Academiei; ei împart și supraveghează lucrările funcționarilor din serviciile lor și au răspunderea bunului mers al acestor lucrări. *

Art. 11 (vechiu) se suprimă.

Art. 10 se adoptă în următoarea redactare:

* *Art. 10.* — Directorul Contabilității ține în bună regulă toate registrele fondurilor Academiei; el este sub supravegherea Delegațiunii.

* El contrasemnează mandatele de plată; el verifică conturile de plată pe a sa răspundere, încheie în fiecare lună, împreună cu casierul, contul gestiunii tuturor fondurilor, înlesnește Delegației și Comisiunii Financiare, prepararea proiectelor de bugete și îngrijește ca sumele datorite Academiei să se plătească la termene. *

La Art. 11 se aprobă următorul text propus prin proiect:

* *Art. 11.* — Casierul îngrijește de încasarea veniturilor, contrasemnând chitanțele de primire; păstrează și mănuește sumele destinate pentru

cheltuelile curente și stă sub continua priveghere a Președintelui. El ține una din cheile casei în care se păstrează documentele atingătoare de bani, iar a doua se ține de Președinte, sau prin delegație de Secretarul general.

* Casierul, împreună cu directorul contabilității vor îngriji să se capitalizeze în efecte publice sumele cu această destinațiune, în conformitate cu deciziunile Delegațiunii.

* Casierul va avea o garanție în valoare cel puțin egală cu de două ori salariul său anual.

* Pentru privegherea casei, Președintele poate delega pe timpul absenței sale pe unul din Vicepreședinți.*

Art. 12 se aprobă în textul propus de proiect, cu adăogirea la finele articolului a cuvintelor: *după dispozițiile date de Delegațiune*, căpătând următoarea formă:

* Art. 12. — Ingrijirea depozitului de publicațiuni ale Academiei, vânzarea și expediția lor se face sub conducerea Conservatorului Bibliotecii și al Colecțiilor, după dispozițiile date de Delegațiune*.

La Art. 13 d-l General R. ROSETTI arată că prin noul proiect se propune o schimbare radicală. În vechiul regulament se prevedeau vreo 20 de clase de funcționari. Prin cel nou se propune reducerea acestui număr la 6 grade.

După propunerea d-lui Președinte, gradele de funcționari propuse se completează cu titlurile corespunzătoare acestor grade, potrivit situației de astăzi.

Cu această completare, articolul se aprobă în următoarea formă definitivă:

REMUNERĂRI, ÎNAINȚĂRI

* Art. 13. — Funcționarii Academiei se împart, în ce privește remunerarea, în grade și anume:

Gradul I

— Directori de Servicii.

Gradul II

— Șefi de serviciu principali.

Gradul III

— Șefi de serviciu — bibliotecar, arhivar, corector de publicații, numismat, paleograf, stampe.

Gradul IV

— Ajutori — Bibliotecar, contabil, casier, secretar de Cancelarie.

Gradul V

— Funcționari defintivi la Cancelaria, Casieria, Contabilitatea, Contenciosul, Biblioteca Academiei Române.

Gradul VI — stagiar*.

Art. 14 se aprobă în următoarea cuprindere a proiectului:

* Art. 14. — Remunerarea este cea prevăzută în tabela de mai jos din acest regulament.

* Funcționarii definitivi au dreptul la un spor de 10% la salariu, la fiecare trei ani. Sporul se va socoti totdeauna la salariul gradului.

* La înaintare, funcționarul primește salariul noului grad, căruia după trei ani încep a se adăoga sporurile prevăzute la alin. 2.

* Niciun funcționar nu poate primi mai mult de șase sporuri în timp de 35 ani de serviciu *.

La Art. 15 d-l General R. ROSETTI dă lămurirea că cifrele din dreptul fiecărui grad indică salariul net, primitor deci în mână de funcționar. Salariul brut, cuprinzând diferitele rețineri și impozite, se cifrează la sume mai mari. D-sa dă câteva exemple.

D-l ANDREI RĂDULESCU propune și plenul aprobă ca în tabelă salariile să figureze cu sumele brute lunare cum se va vedea mai jos.

D-l General R. ROSETTI arată că, deosebit de salariul lunar, funcționarii primesc de 14 ani o indemnitate de chirie anuală, astăzi, egală cu trei lefuri lunare. Această indemnitate nu era prevăzută în vechiul regulament și nu este prevăzută în proiectul în discuție. Ea s'a acordat pe cale bugetară. D-sa pune chestiunea dacă și această indemnitate să fie trecută sau nu în regulament.

D-l I. NISTOR e de părere ca chiria să se fixeze anual de Delegațiune cu ocazia întocmirii bugetului.

D-l Dr. GR. ANTIPA, Vicepreședinte, arată că drepturile funcționarului sunt salariul și chiria. Chiria funcționarului Academiei este consfințită prin achitarea ei de 14 ani de zile. E de părere deci ca să fie înscrisă în regulament.

— La această propunere se alătură și d-nii G. Țițeica și Em. Racoviță.

Propunerea se aprobă și se adăoga la Art. 15 următorul al 4-lea alineat: * O indemnitate de chirie anuală egală cu două lefuri lunare primitoare în mână *.

Se suprimă alineatul devenit al 6-lea din articol și se aprobă art. 15 în următoarea nouă redacțiune:

* Art. 15. — Salariile lunare ale gradelor sunt cele următoare:

Funcționarul gradul	I	14.000 lei
* * II		10.500 *
* * III		8.000 *
* * IV		5.600 *
* * V		4.700 *
* stagiar		* 4.400 *

* În afară de aceasta, funcționarii mai au dreptul la:

* O indemnitate de chirie anuală egală cu două lefuri lunare primitoare în mână;

* O indemnitate de 200 lei lunar pentru fiecare copil minor;

* Un ajutor de înmormântare.

* Sporurile de scumpete, etc., sunt și rămân desființate.*

Discuția proiectului se întrerupe, spre a fi continuată într'o ședință viitoare.

D-l TH. CAPIDAN comunică procesul-verbal încheiat de Secțiunea Literară în ședința ei de astăzi, prin care Secțiunea, procedând la o nouă votare pentru propunerea de a fi aleși membri activi și corespondenți ai Academiei în Secțiune, în locurile vacante, propune ca membri activi pe d-nii Gh. Petrașcu, pictor, Lucian Blaga și Eug. Lovinescu, iar ca membri corespondenți pe d-nii Ion Pillat, Ilie Torouțiu, D. Caracostea, O. Tafrați și Nichifor Crainic.

ȘEDINȚA GENERALĂ

23 MAI 1936

La ordinea de zi fiind continuarea discuției Regulamentului Serviciilor Academiei, se votează cu unanimitate Art. 5, rezervat pentru astăzi, în următoarea cuprindere:

NUMIRI. ATRIBUȚIUNI. PEDEPSE.

* Art. 5. — Numirea personalului în locurile vacante sau din nou înființate precum și înaintările se fac de către Delegațiune. Recomandările se fac de către Secretarul general, iar pentru serviciile Bibliotecii de către Conservatorul Bibliotecii și se prezintă Delegațiunii de către Secretarul general.

* În scopul documentării propunerilor de înaintare sau de pedepse, se înființează pentru toți funcționarii și oamenii de serviciu câte un dosar personal.

* Aceste dosare vor fi alcătuite din:

a) O foaie arătând starea civilă, studiile, lucrările, decorațiile funcționarului sau omului de serviciu respectiv;

* b) Foi anuale, întocmite la finele fiecărui an, în care se va nota de Secretarul general sau de Conservatorul Bibliotecii și al colecțiilor: chipul cum și-a îndeplinit serviciul, absențele și cauzele lor, recompensele, pedepsele și orice poate da o icoană a funcționarului sau omului de serviciu respectiv.

* Foile anuale se încheie prin propuneri de înaintări — dacă este cazul — cu specificarea alegerii sau vechimii, sau de menținere în grad.

* Foile anuale se lipesc la dosarul personal respectiv.

* Dosarele personale sunt confidențiale. Ele se păstrează respectiv de Secretarul general și de Conservatorul Bibliotecii și al colecțiilor.*

În continuare, d-l General R. ROSETTI dă cetire art. 16 în următoarea cuprindere:

* Art. 16. — Funcționarii prevăzuți la punctul a din art. 3, adică aceia cari fac serviciul și înainte și după amiază, vor avea un adaus de 25% la salariile tip fixate mai sus.*

— Textul se aprobă în unanimitate după explicația d-lui Dr. Gr. Antipa că prin acest text s'a menținut vechiul articol.

Art. 17, după o discuțiune la care iau parte d-nii I. Nistor, Alex. Lapedatu și Andrei Rădulescu, se aprobă în următoarea cuprindere:

* Art. 17. — Funcționarii, cari au o vechime minimă de șase ani în grad, pot fi înaintați de Delegațiune în condițiunile art. 5.

* La înaintările dintr'un grad într'altul, se va avea în vedere în prima linie alegerea și în a doua linie vechimea.

* Delegațiunea poate numi într'un loc devenit vacant și o persoană străină de serviciu dacă întrunește condițiile cerute de Regulament și dacă aceasta va fi cerută pentru trebuințele serviciului, temeinic motivate de Secretarul general sau de Conservatorul Bibliotecii. *

* Art. 18. — Persoane însărcinate cu lucrări speciale și remunerate cu diurnă nu vor fi considerate ca funcționari de serviciu și deci nu cad în prescripțiunile acestui regulament. *

* Art. 19. — Funcționarii Academiei aflați în serviciu la punerea în aplicare a acestui regulament păstrează funcțiunile lor, chiar dacă nu îndeplinesc condițiunile de studii prevăzute la art. 6 de mai sus. *

* Art. 20. — Delegațiunea va repartiza în gradele arătate la art. 13 și 15 pe funcționarii aflători în serviciu la punerea în aplicare a acestui Regulament.

* Acelora dintre funcționari, cari au azi un salariu mai mare decât cel prevăzut în tabelă pentru gradul în care vor fi confirmați, li se respectă dreptul câștigat. *

* Art. 21. — Oamenii de serviciu pentru birourile Academiei se numesc și se revocă de Delegațiune.

* Salariile lor lunare sunt:

* Oameni de serviciu: 3.285 lei lunar în primii cinci ani de serviciu; 3.505 lei lunar în anii 5—10; 3.730 lei lunar în anii 10—15; 3.950 lei lunar în anii 15—20; 4.175 lei lunar în anii 20—25.

* Rândașii au pentru aceiași ani: 2.895, 3.060, 3.230, 3.395 lei lunar.

* In afară de salarii, mai au dreptul la următoarele:

* 100 lei lunar omul de serviciu și

* 80 lei lunar randașul, pentru fiecare copil minor.

* Ajutor de înmormântare după aprecierea Delegațiunii. *

D-l ANDREI RĂDULESCU propune un articol nou — Art. 22 — în următoarea cuprindere:

* Delegațiunea, autorizată de plenul Academiei, poate modifica salariile prevăzute în acest Regulament. *

— Propunerea se aprobă.

Art. 22 din proiect devenit Art. 23, se aprobă:

* *Art. 23.* — Toate dispozițiunile contrarii regulamentului de față sunt și rămân abrogate *.

Art. 23, devenit *Art. 24*, se aprobă:

* *Art. 24.* — Acest regulament intră în vigoare la 1 Iulie 1936 *.

— Punându-se la vot în total Regulamentul pentru Serviciile Academiei, se votează în unanimitate.

La ordinea de zi fiind alegerile de membri activi și corespondenți propuși de Secțiunea Istorică, se procedează mai întâi la alegerea de membri activi. D-l Dr. GR. ANTIPA, Vicepreședinte, dă cuvântul d-lui N. Iorga. D-l N. IORGA cetește următorul raport:

* D-l Nicolae Bănescu, profesor la Universitatea din Cluj, e recomandat votului d-voastră ca membru activ pentru statonica sa preocupare cu istoria și civilizația bizantină în toate domeniile ei.

* S'a format la școala de precizie a neuitatului Krumbacher, și-nându-se la început în marginile cercetărilor filologice. Dar foarte repede a fost atras de problemele, multiple, ale unei lungi dezvoltări istorice care, pe bază romană, cu inspirație ortodoxă și cu întrebuințarea a tot ce oferia moștenirea strălucită a clasicității elenice, a dat una din cele mai strălucite sinteze în viața umanității întregi. A discutat întrebări încă nerezolvate, a schițat cu un adevărat talent literar — și de aceea, ca și pentru activitatea sa ca filolog, a fost ales membru corespondent al secției literare — tipuri interesante ale Bizanțului politic și, în polemici ca acelea purtate contra d-lui Demostene Russo, membru corespondent al Academiei noastre, și contra profesorului bulgar Mutafciiev, a arătat cât de energic știe să-și apere credințele. Stăruind asupra existenței unui Paristrion, dela o bucată de vreme colorat românește, ca o « Vlașcă », o « Vlășie », deci o Țară Românească, d-l Bănescu a adus servicii esențiale cunoașterii perioadei celei mai întunecate din trecutul românesc. *

N. Iorga.

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l N. Bănescu întrunește 21 voturi pentru din 28 exprimate.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA constată că d-l N. Bănescu a întrunit cele două treimi din voturile membrilor prezenți cerute de *Art. 25* al Statutelor și îl proclamă ales Membru activ al Academiei Române la Secțiunea Istorică.

Trecându-se la alegerea d-lui A. C. Cuza, d-l N. IORGA cetește următorul raport:

* Secția istorică recomandă votului d-voastră ca membru activ pe d-l A. C. Cuza.

* Decenii întregi, ca profesor al Universității din Iași, d-l Cuza, temeinic pregătit prin studii în Apus, a cercetat probleme esențiale din viața poporului românesc, întrebuințând totdeauna, în deosebire de alți economiști cari pleacă dela rigide postulate metafizice, datele istoriei, căreia

i-a păstrat un statornic și cald interes. Cum era firesc pentru oricine se apropie de acel tesaur de învățături care este trecutul nostru, d-l Cuza a ajuns să enunțe principii generale pe care le-a verificat și în domeniul artei printr'o lucrare fundamentală în care se cercetează păreri divergente asupra rostului urmării frumosului pentru a descoperi acea notă națională pe care numai oamenii neinformați sau cu vederea scurtă o pot tăgădui.

« Pentru această parte din activitatea fără oprire a unei lungi vieți închinată neamului său așa cum i-a înțeles rostul, cu o subiectivitate curajoasă, dornică de a se cheltui, alegerea noastră s'a îndreptat asupra aceluia care e și cel mai vechiu din membrii noștri corespondenți. »

N. Iorga.

— Procedându-se la votul cu bile, d-l A. C. Cuza întrunește 18 voturi pentru, din 28 voturi exprimate, 10 voturi fiind contra.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA constată că d-l A. C. Cuza n'a întrunit două treimi din voturile membrilor prezenți. În consecință votul se va repeta într'o ședință viitoare.

Se procede la alegerea d-lui Coleg de onoare P. P. Negulescu ca membru activ.

D-l DIM. GUSTI citește următorul raport:

« În năzuința ei de o nouă organizare, Academia Română, nu poate să nu cuprindă și reprezentanți autorizați ai unor științe, care, deși sunt de o mare însemnătate, totuși nu-și găsesc decât rar exponenți doctrinari, — este vorba de Știința Culturii și de Știința Politicii.

« Unul din cei mai străluciți reprezentanți ai acestor științe, la noi, este d-l P. P. Negulescu. În lucrările sale remarcabile asupra Genezei Formelor Culturii, din 1935 și Academia platonice din Florența, de curând apărute, d-l P. P. Negulescu ne oferă fericitul prilej de a putea desprinde elementele unei Științe a culturii și de a cunoaște una din cele mai sugestive și fermecătoare pagine ale istoriei culturii. Iar în scrierile sale: Reforma învățământului, din 1922 și Partidele politice, din 1926, d-l P. P. Negulescu prezintă, pe de o parte, o pildă de metodologie legislativă, iar pe de altă parte analiza unuia din cele mai importante fenomene ale vieții publice, care este partidul politic.

« Nu credem că este nevoie a insista asupra cuprinsului acestor volume, pe care le presupunem prea cunoscute; mă mărginesc numai a aminti că d-l P. P. Negulescu este autorul apreciat al multor studii filosofice, al tezei sale de doctorat Critica apriorismului și a empirismului, 1892, și al celor două volume ale Filosofiei renașterii, apărute în 1910—1914.

« Secția istorică și de științe sociale este convinsă, că Academia Română alegând pe d-l P. P. Negulescu, ca membru activ, d-sa fiind deja membru onorar, va câștiga ca eminent viitor colaborator al operei, ce o urmărește, pe una din personalitățile proeminente ale Țării ».

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l P. P. Negulescu întrunește 25 voturi pentru din 29 exprimate, fiind și 2 abțineri.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA constată că d-l P. P. Negulescu a întrunit două treimi din voturile membrilor prezenți și îl declară ales membru activ al Academiei Române, la Secțiunea Istorică.

Trecându-se la alegerea membrilor corespondenți propuși de Secțiunea Istorică, d-l DIM. GUSTI, cetește următoarea propunere pentru alegerea d-lui Victor Slăvescu:

* D-l Victor I. Slăvescu a știut să îmbine în mod fericit o experiență financiară și economică remarcabilă, cu o activitate științifică din același domeniu, care s'a impus de mult atenției specialiștilor.

* Lucrările sale, cuprind în primul rând cercetări asupra problemelor și așezămintelor financiare românești, prin aplicarea metodei riguroase monografice. Astfel sunt scrierile sale:

* O victorie a capitalului românesc (Banca Românească); Banca Generală Română și războiul național; Banca Albina din Sibiu; O întreprindere financiară a Bucovinei: Bukovinaer Landesbank; O veche întreprindere financiară din Bucovina: Bukovinaer Sparkassa și în sfârșit lucrarea sa cea mai importantă: *Istoricul Băncii Naționale a României.*

— * În al doilea rând, d-l Slăvescu, ca o completare binevenită a acestor monografii bancare, a întreprins o cercetare tot atât de prețioasă, studiind categorii colective de întreprinderi cu fenomene financiare, ca: *Marile bănci comerciale în România, Băncile comerciale și mijlocii din România, Marea finanță din România în vreme de războiu și Organizația de credit a României și Creditele financiare din România.*

* După cum se vede, din simpla enumerare a lucrărilor d-lui V. Slăvescu, d-sa și-a format un plan sistematic de cunoaștere a instituțiilor financiare românești, pe care l-a executat în mod eminent.

* Alegerea d-lui V. Slăvescu, ca membru corespondent al Academiei, va însemna o recunoaștere binemeritată a unei activități dintre cele mai meritoase *.

— Procedându-se la votul cu bile, d-l Victor Slăvescu întrunește 24 voturi pentru, din 29 voturi exprimate.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA proclamă ales pe d-l Victor Slăvescu Membru Corespondent al Academiei Române la Secțiunea Istorică.

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreședinte, cetește următoarea propunere pentru alegerea d-lui Prof. Mircea Djuvara:

Domnilor Colegi,

* Pentru unul din locurile de Membru Corespondent create acum în Secțiunea istorică, în care — potrivit statutelor — sunt cuprinse și științele juridice, vă propun să alegeți pe d-l Mircea Djuvara, Profesor de * Teoria generală a Dreptului * și de * Drept Public * la Facultatea de Drept din București.

• Propunerea mea se întemeiază pe o întinsă și valoroasă activitate culturală a d-lui Djuvara, desfășurată în țară și străinătate.

• Pe lângă alte demnități, d-sa este Vicepreședinte al Institutului Internațional de Filosofia Dreptului și de Sociologie Juridică, Membru al Institutului de Drept Public din Franța, Membru în diferite Institute culturale și în comitetele pentru conducerea mai multor reviste. D-sa a participat la diferite Congrese internaționale, unde s'a remarcat prin comunicările sale.

• D-l Djuvara a luptat mult și pe terenul publicistic pentru apărarea drepturilor noastre în timpul războiului mondial și de atunci până azi în diferite conferințe internaționale.

• D-sa are numeroase publicații din diverse domenii ale Dreptului și ale Filosofiei în legătură cu științele juridice. De sigur că nu poate fi vorba să le enumăr aci și cu atât mai puțin să le analizez.

• Cu înclinări, la început, mai mult spre filosofie, încetul cu încetul a fost atras în domeniul juridic, unde a studiat felurite probleme, aproape din toate ramurile acestei științe.

• A publicat astfel articole și studii asupra unor chestiuni referitoare la Constituție, constituționalitate, puterile din Stat, regimul parlamentar, mandatul parlamentar, etc. De asemenea a scris asupra tratatelor de pace din 1919, asupra unor conferințe internaționale, regimul Dunării, codificarea Dreptului internațional, asupra unor instituții străine, ca organizația parlamentară engleză, Constituția Reichului, asupra unor probleme de Drept civil, ca renunțarea la ereditate, pact comisoriu, asupra unor legi ca aceea a persoanelor juridice.

• A contribuit între altele la întocmirea unor legi importante dintre care menționăm legea Curții de Casație și a Contenciosului, din 1925, al căror raportor a fost.

• A publicat apoi studii și asupra unor chestiuni generale, ca interpretarea legilor, tendințele Dreptului contemporan, etc. Mai ales însă este preocupat de unele din cele mai grele probleme juridice, asupra cărora s'a scris și s'a vorbit atâta și care formează Filosofia Dreptului. D-l Djuvara a produs lucrări remarcabile ca Teoria generală a Dreptului sau studii și articole asupra diverselor chestiuni din această știință, ca de exemplu noțiunea de Drept, izvoarele Dreptului, relațiile cu morala, rațiunea și Dreptul, cunoștința juridică, Dreptul și utilitatea socială, fundamentul Dreptului, etc., etc.

• S'a ocupat și de metoda în științele juridice.

• Amintim și frumoasa sa lucrare: Războiul român, cu o prefață de Emile Boutroux.

• Valoarea lucrărilor este recunoscută și apreciată de toți specialiștii, iar un coleg onorar al nostru, italianul del Vecchio, i-a consacrat o elogiasă apreciere.

• Activitatea sa dovedește nu numai un foarte bun cunoscător al marilor probleme juridice și un pasionat cercetător, ci mai ales un gânditor, care se străduiește să le străbată în toată adâncimea și care a izbutit deseori să arunce noi raze de lumină pentru deslegarea lor.

« Bogata sa activitate și valoarea ei mă îndreptătesc să-l propun a fi ales Membru Corespondent, cu convingerea că va contribui cu aceeași râvnă și de aci înainte pentru propășirea culturii noastre juridice ».

Andrei Rădulescu

— Punându-se la vot, d-l M. Djuvara intrunește 28 voturi pentru, din 29 exprimate.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA proclamă ales pe d-l Mircea Djuvara Membru Corespondent al Academiei Române la Secțiunea Istorică.

D-l DIM. GUSTI cetește următoarea propunere pentru alegerea d-lui Ion Răducanu:

« D-l I. Răducanu, Rector al Academiei de înalte studii comerciale și industriale a desfășurat o continuă și foarte prețuită activitate științifică, în câmpul științelor economice, comerciale, financiare și cooperatiste, de când a publicat primul său studiu, în 1904, ca student, « Die deutsch-rumänischen Handelsbeziehungen », în « Schmollers Jahrbuch » din Berlin, până astăzi, ca profesor și rector.

« Printre lucrările sale economice și comerciale cităm: Interesele comerciale ale României pe piețele Orientului (1910); Economia Politică și Politica economică în România (1911); Marile bănci comerciale, 1912; Știința și legislația franceză, 1914; Die Wirtschaftlicher Beziehungen Österreich-Ungarns in Rumänien, Mai 1914; Reforma Băncii Naționale, 1918; Reforma în valută și Stabilizarea monetară, 1928; Metoda nouă în Politica comercială, 1932; Factorul monetar în politica comercială, 1932; Aspectul actual al științei economice, 1934.

« D-l Răducanu este considerat însă și ca unul din cei mai autorizați specialiști ai doctrinei cooperatiste în România. Din inițiativa sa s'a întemeiat și dezvoltat învățământul cooperatist, care a culminat în Școala superioară de studii cooperatiste din București și școlile elementare de educație cooperatistă. În domeniul cooperației d-sa a publicat: Două chestiuni privitoare la mișcarea cooperativă, 1906; La mutualité en Roumanie, 1909; Le crédit populaire en Roumanie, 1921 (studiu apărut din însărcinarea « Institutului internațional pentru studiul problemelor claselor de mijloc » din Bruxelles; Fapte și idei în mișcarea cooperatistă și Prezentul și viitorul cooperației românești, în 2 volume în 1914—1915 și Noua orientare a cooperației românești, 1932.

« Al treilea domeniu care a fost ilustrat de activitatea d-lui Răducanu este: politica socială. Într'un număr special din « Times » a publicat « Zece ani de politică socială în România », Capitalismul de Stat, Monopolismul, Politica noastră ca Stat al Monopolismului.

« D-l I. Răducanu este cunoscut și ca apreciat conferențiar în străinătate, astfel d-sa a vorbit despre « Mica Antantă Economică » la Societatea de economie politică din Praga; despre « Les pays balcaniques et la dépression économique mondiale », la universitatea din Sofia (conferințe apărute în raportul celei de a 3-a conferințe balcanice); despre « Vechea

și noua economie dirijată », la universitatea din Istambul; despre rapoarturile economice ale Germaniei cu Sud-estul european la Societatea de economie mondială din Berlin; și, în fine, d-l Răducanu a vorbit la Societatea de științe sociale și politică socială la Atena, despre « Către o economie concertată a țărilor balcanice ».

« Dacă la această bogată activitate mai adăugăm și faptul că d-l I. Răducanu a fondat, împreună cu d-l V. Madgearu, revista « Independența Română » în 1918, care de atunci apare regulat și este astăzi în al 19-lea an al existenței ei, personalitatea științifică a d-lui I. Răducanu reiese întregă.

« Ea merită a fi consacrată prin alegerea sa ca Membru Corespondent al Secției istorice. »

— Punându-se la vot, d-l I. Răducanu întrunește 24 voturi pentru din 29 exprimate.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA proclamă ales pe d-l I. Răducanu Membru corespondent al Academiei la Secțiunea Istorică.

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreședinte, cetește următoarea propunere pentru alegerea d-lui Const. Stoicescu:

Domnilor Colegi,

« Intre romanștii noștri un loc de frunte ocupă, în mod necontestat, d-l Constantin C. Stoicescu, Profesor la Facultatea de Drept din București și acum Decan al acestei Facultăți.

« D-sa predă de aproape 30 de ani Dreptul roman; prin regularitatea cursurilor sale și prin tratarea profundă și metodică a diverselor probleme, deseori așa de complicate, a izbutit să păstreze și să deștepte încă mult interes pentru această specialitate. Străduințele sale ar trebui să fie cu atât mai apreciate în special la noi cu cât temelii Dreptului nostru rămâne tot Dreptul roman, oricât s'ar tot căuta de către făuritorii de teorii originile Dreptului nostru în alte părți sau s'ar exagera influențele străine.

« Următor al acestor idei d-l Stoicescu a arătat cândva și însemnătatea studiilor clasice, pentru noi, accentuând-o și pentru studiile juridice, ceea ce ar trebui să se cerceteze cu mai multă atenție de reorganizatorii învățământului.

« D-sa a făcut cercetări și în alte domenii ale Dreptului.

« Activitatea sa este, în parte, concretizată în mai multe publicațiuni de seamă, scrise în românește și în limbi străine.

« Citez între altele:

« 1. « De l'enrichissement sans cause », Paris, 1904.

« 2. « Contribution à l'étude de la formule arbitraire », Berlin, 1905.

« 3. « Noile teorii asupra injuriei » (1907).

« 4. « Obligațiunile în Dreptul roman » (1912).

« 5. « Histoire de l'École de Droit de Beyrouth » (Pand. Rom. 1925).

* 6. * La magie dans l'ancien droit roumain. Rapprochements avec le Droit roumain » (Melanges Cornil, 1926).

* 7. * Curs de Drept roman », ed. III, 1931.

* Fără de a face acum o analiză a lucrărilor sale, trebuie totuși să relevăm că multe din aceste lucrări au fost recensate și foarte bine apreciate în revistele juridice române și străine, iar unele sunt citate în lucrările marilor juriști francezi și italieni.

* Cercetător profund, înzestrat cu toată pregătirea științifică, călăuzit de o metodă riguroasă și preocupat continuu de a contribui prin lucrările sale, la progresul științei Dreptului roman, luminând astfel și trecutul Dreptului nostru, d-l Stoicescu merită să fie chemat între noi ca Membru corespondent.

* Mai ales în noua organizare ce urmărim a desăvârși, Academia Română trebuie să aibă un romanist; și de sigur, d-l Stoicescu este cel mai indicat de a reprezenta aci Dreptul roman. *

Andrei Rădulescu.

— Punându-se la vot, d-l Const. C. Stoicescu întrunește 27 voturi pentru din 29 voturi exprimate.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA proclamă ales pe d-l Const. C. Stoicescu Membru Corespondent al Academiei Române la Secțiunea Istorică.

D-l I. NISTOR cetește următoarea propunere pentru alegerea d-lui Vasile Grecu:

Domnilor Colegi,

* D-l Vasile Grecu a avut încă înainte de întregirea României stăruitoare preocupări de ordin cultural și științific românesc. Din aceste preocupări au izvorit numeroase articole pentru apărarea școalei și a culturii românești din Bucovina robită, precum și studii, publicate în revistele *Junimea Literară* și *Școala* din Cernăuți, *Naționalismul* lui G. Bogdan-Duică din București, *Calendarul Ligii Culturale*, *Neamul Românesc* ș. a. Amintesc din acestea numai câteva mai de seamă, ca: *Utracvismul sau două limbi de predare în liceele românești din Bucovina*, Cernăuți 1912; *Cultura românească în Bucovina*, Cernăuți 1913 (Jun. Lit., X, N-rele 6—8); apoi despre *Ioan Agârbiceanu* (Jun. Lit., VI, Nr. 6), *Nicolae Iorga* (Jun. Lit., VII, Nr. 6), *St. O. Iosif* (Jun. Lit. X Nr. 9) ș. a.

* La câteva luni după izbucnirea războiului mondial în 1914 refugându-se în Vechiul Regat, a publicat, pe lângă multe articole de propagandă în presa zilnică pentru eliberarea Bucovinei și unirea Basarabiei, și mai multe volume de traduceri, cu introduceri și note, din autorii clasici latini și greci, în Biblioteca pentru toți, și anume: din Cicero pro Marcello (Nr. 962), Pro Milone (Nr. 968), Cornelius Nepos (N-rele 964—966), Platon, Criton (N-rele 1034—1035), Apologia (N-rele 1036—1037) și Symposium (N-rele 1103—1105).

« După fericita înfăptuire a României întregite, a început cercetările din domeniul influențelor bizantine române și a publicat: « *Erotocritul lui Cornaro în literatura română* », apărut în « *Dacoromania* », I, 1920, pp. 1—64, fixând răspândirea și prelucrările faimoasei poeme cretane în literatura românească; acest studiu cuprinzător a fost bine apreciat în *Byzant. Zeitschrift*, XXIV, 1923, p. 145, *Conv. Lit.*, LIII, 1921, p. 172 și aiurea.

« În « *Lui Nicolae Iorga Omagiu* » 1871—1921, Craiova, pp. 131—135, a publicat din același domeniu articolul « *Urme nouă de influență bizantină în literatura românească* », arătând că și tragedia Erofili a poetului cretan Georgios Chortatzis din sec. 17 a lăsat urme în prelucrările românești ale *Erotocritului*.

« Rezultatele cercetărilor asupra influenței bizantine în literatura românească le-a expus într'o reușită conferință ținută la Universitatea liberă din București în 28 Noemvrie 1932, apărută sub titlul « *Influența bizantină în literatura românească* », Cernăuți 1933.

« D-l Vasile Grecu și-a îndreptat cercetările și asupra vechii iconografii bizantine moldovenești și a manualelor de pictură bisericească bizantină, publicând « *Versiunile românești ale Erminiilor de pictură bizantină* » apărut în « *Codrul Cosminului* », I, 1924, pp. 107—174, o lucrare elogios apreciată de cunoscutul bizantinolog belgian H. Grégoire în revista « *Byzantion* », III, apoi « *Darstellungen altheidnischer Denker und Schriftsteller in der Kirchenmalerei des Morgenlandes* » apărut în *Bulletin de la Sect. hist. al Acad. Rom.*, tom. XI, *Congrès des Byzant. de Bucarest, Mémoires*, o lucrare bine apreciată de arheologul german Ant. v. Premerstein în studiul său « *Griechisch-heidnische Weise als Verkünder christlicher Lehre in Handschriften und Kirchenmalereien* » apărută în « *Festschrift der National-Bibliothek in Wien* » 1926, p. 648. Din același domeniu a mai publicat « *Eine Belagerung Konstantinopels in der rum. nischen Kirchenmalerei* », apărut în « *Byzantion* », I, 1924, pp. 273—289.

« În vederea unei ediții critice a cărților de pictură bisericească bizantină, atât în versiunile românești, care a și apărut în revista teologică-bisericească « *Candela* » din Cernăuți, anii XLIII—XLVI, 1932—1935, cât și a textului grecesc, a publicat o serie de cercetări în revistele de specialitate, ca *Byzant. Zeitschrift*, *Codrul Cosminului* și aiurea. Rezultatul acestor cercetări a fost dat în rezumat în revista belgiană « *Byzantion* », IX, 1934, pp. 675—701, sub titlul « *Byzantinische Handbücher der Kirchenmalerei* ».

« Aceste rezultate au fost completate apoi printr'o călătorie de studii în muntele Atos; iar descoperirile făcute le-a publicat în *Extrait des Actes du IV-e Congrès international des études byzantines (Bulletin de l'Institut archéologique bulgar, tome IX, 1935, Sofia, pp. 225—237* sub titlul « *Eine Kritische Ausgabe der Ερμηνεία της ζωγραφικής τέχνης* ».

« A mai publicat în « *Codrul Cosminului* », II—III, 1925—26, pp. 535—556 un studiu despre *probitatea știrilor contemporane din Hronograful*

lui *Doroteiu al Monemvaziei*, arătând că de s'ar fi ținut seama de aceste știri știute de mult acuma, s'ar fi evitat din vreme confuzia îndelungată privitoare la persoana lui Petru Șchiopul.

• In Omagiu lui I. Bianu, București 1927, pp. 217—223 a publicat un substanțial studiu despre « *Origina cronicelor românești* » arătând că această origine stă în legătură cu vechile *χρονικά σύντομα* (Cronice în rezumat) bizantine, un punct de vedere ce a fost admis în Sextil Pușcariu, *Istoria literaturii române, Epoca veche*, ed. a 2-a, p. 44.

• In studiul « *Influențe sârbești în vechea iconografie a Moldovei* » a adus o puternică dovadă că, pe lângă atâtea alte influențe în vechea artă bisericească, și obiceiul de a picta pereții exteriori ne-a venit prin influența sârbească din timpul lui Petru Rareș.

• D-l Vasile Grecu conduce în calitate de secretar al « Institutului de istorie și limbă » de pe lângă Universitatea din Cernăuți, partea redacțională din « *Codrul Cosminului* », buletinul acestui institut, din 1924 până în prezent, publicând în cele 9 volume ale buletinului, apărute până acuma, numeroase recenzii, din care unele cu contribuții nouă, apoi informații bibliografice și multe articole din *Cronică*, din care unele sunt adevărate studii, ca cele despre regretații *August Heisenberg* și *G. Balș*.

• D-l Vasile Grecu a participat la toate congresele internaționale de studii bizantine, dela București în 1924, Belgrad 1927, Atena 1930 și Sofia 1934, făcând la fiecare congres comunicări care au reținut atențiunea specialiștilor.

• Pentru rodnică sa activitate științifică și literară, Secția istorică îl recomandă pentru a fi ales Membru corespondent al Academiei Române. •

Ion I. Nistor.

— Punându-se la vot, d-l V. Grecu întrunește unanimitatea de 29 voturi.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA proclamă ales pe d-l Vasile Grecu Membru Corespondent al Academiei Române la Secțiunea Istorică, cu unanimitate de voturi.

ȘEDINȚA PUBLICĂ SOLEMNĂ

DELA 25 MAI 1936

D-l TH. CAPIDAN rostește discursul d-sale de recepție despre *Romanitatea Balcanică*.

D-l SEXTIL PUȘCARIU cetește *Răspunsul*.

Ședința intimă :

Procedându-se din nou la votarea cu bile, d-l A. C. Cuza întrunește 18 voturi pentru din 26 exprimate, fiind și o abținerere.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA constată că d-l A. C. Cuza a întrunit numărul statutar de voturi pentru a fi ales și îl proclamă Membru Activ al Academiei Române la Secțiunea Istorică.

La ordinea de zi fiind alegerea membrilor activi și corespondenți propuși de Secțiunea Științifică, d-l PETRE BOGDAN cetește următorul raport pentru alegerea d-lui Gh. Spacu ca membru activ:

* G. Spacu, profesor de chimie la Universitatea din Cluj.

* Născut în Iași 1883. Licențiat și Doctor în chimie dela Universitatea din Iași.

* În anul școlar 1924—25 a fost Decan al Facultății de Științe, iar în 1925—26 Rector al Universității din Cluj. În 1927 a fost ales membru corespondent al Academiei Române. Este membru al mai multor Societăți de chimie: din Paris, Berlin, Washington, Soc. de chimie din România. Colaborator la publicația *Die chemische Analyse*, care apare sub direcția prof. Dr. W. Böttger, Leipzig.

* A publicat până în prezent vreo 145 lucrări originale, în diferite domenii ale chimiei. O bună parte din acestea, în colaborare cu elevii săi, au servit ca lucrări de doctorat pentru aceștia din urmă. Lucrările au apărut, parte în revistele din țară, ca Buletinul Soc. de Științe din Cluj, Analele Universității din Iași, Analele Minelor din România, parte în reviste străine, ca Zeitschrift für anorganische Chemie und allgemeine Chemie, Zeit. für analytische Chemie, Zeit. für physikalische Chemie, Bulletin de la Soc. chimique de France, Zeit. für Elektrochemie, Journal für prakt. Chemie.

* Fiind consultat de Ministerul de Războiu a arătat în ce chip s'ar putea utiliza materialul din țară în scopul fabricării de produse pentru războiul chimic.

* În lucrările d-sale a sintetizat peste 800 de compuși, contribuind la clarificarea a numeroase probleme de chimie pură și imaginând procedee rapide de analiză chimică cantitativă; aceste procedee se întrebuințează în multe laboratoare din străinătate. D-l G. Spacu, a expus aceste metode atât la Soc. de Chimie din Berlin, la laboratorul Fresenius din Wiesbaden, la Institutul de Chimie din Viena, Brno și Praga fiind invitat de sus numitele instituțiuni. În anul școlar 1933—34 profesorul J. Dubsky din Brno, a trimes la Cluj pe un elev al său, cu însărcinarea de a se familiariza cu metodele de cercetare întrebuințate de d-l G. Spacu, în laborator.

* Lucrările originale ale d-lui G. Spacu se găsesc adunate în 6 volume.

* Trezem pe scurt în revistă câteva grupe de lucrări:

* 1. O grupă de lucrări este în legătură cu problema formării de complexe anorganice. Ele elucidează numeroase chestiuni puse cu privire la complexe și săruri duble. Prin aceste lucrări se aduc multe și variate dovezi în sprijinul concepției lui Werner. Introducând în complexe *benzidina*, a putut fixa structura ei în acord cu cea propusă de Kaufler.

* 2. A reușit să dovedească existența amoniacatelor duble, lucrând cu amoniac lichid la temperatură joasă —80°.

* 3. Metoda refractometrică i-a permis să tragă concluzii cu privire la existența de complexe în soluțiuni.

* 4. Cu aceeași metodă a urmărit formarea *Tachydritei*, confirmând lucrările lui *Van't Hoff*, făcute pe altă cale.

* 5. Cu ajutorul metodei spectrofotometrice a reușit să rezolve numeroase probleme relative la amestecuri de săruri de cupru sau cobalt cu halogeno-acizi, halogenuri alcaline, etc. apoi problema relativă la structura sării lui *Durand*.

* 6. S'a ocupat cu o serie de amine noi, descoperite de d-sa și anume Selenocianaminei.

* 7. În special sunt remarcabile lucrările d-lui Spacu în domeniul chimiei analitice. A găsit numeroase reacții utilizate în chimia calitativă și cantitativă, a arătat cum se poate utiliza cât mai cu folos metoda potențiometrică etc. Această din urmă metodă este utilizată întâia oară de *G. Spacu*, în studiul complexelor.

* O activitate intensă și variată în domeniul chimiei teoretice al complexelor și mai cu seamă în domeniul practic al cercetărilor de laborator fac din d-l Profesor *G. Spacu* una din figurile de distincție ale chimiștilor din România. Alegerea d-sale ca Membru activ al Academiei Române, ar fi de un folos real Instituției noastre, prin aceea că ar aduce în mijlocul nostru un element activ și de valoare.

P. Bogdan.

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l Gh. Spacu intrunește din 24 voturi exprimate 20 pentru, 4 fiind contra.

D-l Vicepreședinte *Dr. GR. ANTIPA* constată că d-l Gheorghe Spacu a întrunit două treimi din voturile membrilor prezenți și, în conformitate cu art. 25 din statute îl proclamă ales Membru activ al Academiei Române la Secțiunea Științifică.

D-l *DIM. VOINOV* cetește următorul raport:

* Activitatea științifică a d-lui *Traian Săvulescu*: Profesor de Sistemă și Patologie vegetală la Academia de Inalte Studii Agronomice din București, Șeful Secțiunii de Fitopatologie din Institutul de cercetări Agronomice al României, Membru Corespondent al Academiei Române și al Academiei Agricole din Cehoslovacia, Președintele Societății de științe (Secția Șt. naturale), Membru în numeroase Societăți științifice străine.

* Deoarece activitatea științifică a d-lui Prof. *Tr. Săvulescu* ne este cunoscută, fiind Membru Corespondent al Academiei Române, ne vom mărgini numai s'o caracterizăm, făcând să răsară principalele aspecte.

* Trebuie să afirmăm dela început, că avem a face cu o producție științifică, bogată și variată. Ea s'a manifestat întâiu, în domeniul Botanicii Sistemăice ¹⁾. Pe lângă studiul diferitelor forme de *Campanule* și a unor

* ¹⁾ *Tr. Săvulescu*, 1915, *Convulvus persicus* L. en Roumanie, Bull. Sc. Ac. Roum. IV, 69; 1916, *Geranium bohemicum* în România; 1916, Studiu asupra speciilor de *Campanula* L. din secția «*Heterophyllea*»; 1916, *Sphaerotherca mors-uvae* und der amerikanische Mehltau des Stachelbeerstrauches

specii de plante, noi pentru țara noastră, d-sa publică o serie de lucrări, analitice și sintetice, privitoare la vegetația Basarabiei, în special aceea a stepei dintre Prut și Nistru, sprijinite pe cercetări proprii, făcute ani de-a rândul, pe teren ¹⁾.

* Își îndreaptă apoi cercetările în direcția micologiei. Studiază, în numeroase publicații, apărute în reviste străine, de specialitate ²⁾, morfologia și biologia a numeroase forme de ciuperci microscopice, dela noi, din Arabia și Palestina. Pentru completare și pentru a da puțința ca cercetările sale să poată fi verificate, d-sa a întocmit un « *Herbarium Mycologicum Romanicum* », exicată de ciuperci, din care au apărut până acum 14 fascicule, cuprinzând descrierea în limbile română și franceză a 700 de specii, având diagnozele în latinește. Această colecție mycologică, grație competenței cu care a fost întocmită, a fost bine primită de diferiți specialiști străini. Von Tubeuf, dela Universitatea din München, scrie, în această privință, (*Zeitschrift für Pflanzenkrankheiten und Pflanzenschutz*, 1933, p. 47): « Wir haben das sehr schöne und wertvolle Pilzherbar des Institutes für Landwirtschaftliche Forschungen in Rumänien und der Hauptstation des Phitopathologie schon nach den bereits erschienenen Faszikeln 1—10 einschl. in unserer Zeitschr. für Pflanzenkrankheiten eingehend besprochen, nun mehr (1934) sind auch die Faszikeln 11—14 erschienen in der gleichen Reichhaltigkeit, Sauberkeit und Zuverlässigkeit welche diese schöne und nützliche Sammlung

in Rumänien, Bull. Sc. Ac. Roum.; 1923, Origine de quelques espèces de *Campanula* des Carpathes, de montagnes de la péninsule Balcanique et de l'Asie mineure, Bull. Sc. Acad. Roum.; 1923, Considérations géographo-morphologique sur quelques espèces de *Campanula*, Bull. Inf. Gridina Bot. Cluj; 1923, Notes sur quelques plantes nouvelles en Roumanie, Bull. Sc. Acad. Roum. (în colaborare); 1923, Un cas de modification durable chez *Campanula abietina*, Bull. Sc. Ac. Roum.; 1923, Neue Pflanzen aus Rumänien, Bull. Sc. Acad. Roum.; 1924, Neue Pflanzen aus Rum., Bull. Sc. Ac. Roum.; 1924, Beiträge zur Flora von Rumänien, Bull. Sc. Acad. Roum.; 1936, Contribution à l'étude de la Mycoflore de Palestine, Annales de Cryptogamie exotique, Paris, în colaborare, etc.

* ¹⁾ Tr. Săvulescu, 1924, Materiale pentru Flora Basarabiei, I. Bul. Agr. în colaborare; 1925, Contribution pour la Flore de Bessarabie, Bul. Grăd. Bot. Cluj (în colaborare); 1926, Materiale pentru Flora Basarabiei, Bul. Agr. (în colaborare); 1927, Die Vegetation von Bessarabien, Bul. Agr.; 1927, Câteva plante noi pentru Flora Basarabiei, Bul. Grăd. Bot. Cluj (în colaborare); 1928, Plantes nouvelles ou rares pour la Flore de Bessarabie, Bull. Sc. Acad. Roum.; 1929, Plantes nouvelles pour la Flore de Bessarabie, Bull. Sc. Ac. Roum. (în colaborare); 1934, Materiale pentru Flora Basarabiei, P. III. Studii și cercetări, Ac. Rom. (în colaborare); 1934, Plantes nouvelles ou rares pour la Flore de la Bessarabie, Bull. Sc. Ac. Roum.

* ²⁾ Tr. Săvulescu, 1925, Bacterioza sfeclei de zahăr, Bull. Agr.; 1928, Contribution à la Flore d'Arabie, Bull. Sc. Ac. Roum.; 1928, Un parasite des Pins peu connu en Europe *Neophia Coulteri*, Soc. Annales des Epiphyties, Paris; 1929, Considérations systématiques sur les *Erysiphacées*, Ann. Acad. Agr., București; 1929, Die *Erysiphaceen* Rumäniens, Ann. Acad. Agr. București (în colaborare); 1930, Contribution à la connaissance des *Micromycètes* de Roumanie, Bull. Soc. Myc. France (în colaborare); 1936, Contribution à l'étude de la Mycoflore de Palestine, Ann. de Cryptogamie Exotique, Paris (în colaborare), *Herbarium Mycologicum Romanicum*, fasc. I—XIV, 1929—1935 (în continuare).

ganz besonders auszeichnet». Iar Dr. F. J. Seaver, Directorul Colectiunilor de Mycologie de la Grădina Botanică din New-York, în «*Mycologia*» (New-York, 1931 p. 406): «These specimens are unusually well putt up with descriptive labels and are a valuable addition to our collection of exsiccati».

«Cea mai mare parte din activitatea științifică a lui Săvulescu este închinată studiului ciupercilor microscopice. D-sa a studiat peste 170 specii de ciuperci, care parazitează în România, mai mult de 270 specii de plante hrănitoare. Prin studiul deosebitelor boli bacteriene, a tăciunelui, a ruginii grâului, a imunității la plante, el deschide cel dintâiu, în țară, drumul Patologiei vegetale, de care atârnă atât de mult soarta agriculturii noastre, părăsită și înapoiată.

«Constată, pe baze experimentale, că rezistența la rugină, de pildă, a grâului românesc, este rezultatul unui întreg complex de factori. Ea atârnă, mai întâiu, de anumite însușiri ale fiecăruia soi de grâu. Acest factor, este supus legii eredității Mendeliene. Constatarea aceasta dă speranța să se poată dobândi, prin selecție metodică, sau prin încrucișări sistematice, tipuri pure, rezistente la rugină. Dar soluționarea acestei probleme este îngreuiată de numeroși alți factori: de lumină, de gradul de umezeală atmosferică, care sporesc receptivitatea; de existența a numeroase varietăți de rugină, care au virulențe diferite față de deosebitele soiuri de grâu; de condițiile de nutriție: hrana fosfatată micșorând sensibilitatea grâului față de rugină, pe când cea azotată o mărește etc. Cele mai mari pagube sunt aduse grâului nostru de rugină «neagră», care este produsă de ciuperca *Puccinia graminis*. Cum această ciupercă își petrece o parte din ciclul existenței pe o altă plantă, care-i servește drept gazdă, Dracila mai ales (*Berberis vulgaris*), care, din nenorocire este foarte răspândită la noi, singurul mijloc pe care-l avem deocamdată ca să luptăm împotriva ei, este stărpirea tufelor de Dracilă și cultivarea soiurilor precoce de grâne (de ex. în câmpiile de pe valea Dunării, soiul american 15 și 26).

«Profesorul Săvulescu a fost adus astfel, în mod firesc, să pătundă în miezul domeniului patologiei vegetale. Aceasta a făcut-o de mulți ani, cu râvnă și pricepere¹⁾. Cu același entuziasm creiază un laborator de

¹⁾ Tr. Săvulescu, 1928, Indrumări pentru studii fitopatologice colective, publicațiile Stațiunii Centrale de Fitopatologie; 1928, Studiu agronomic al ruginelor la grânele Românești, Viața Agricolă (în colaborare); 1929, Une nouvelle maladie bactérienne des feuilles de tabac en Roumanie. An. Institut. de Cercetări Agr. al Rom. (în colaborare); 1929, La lutte contre les ennemis des végétaux, notamment contre la rouille et contre les insectes, Rapport au XIV-ème Congrès Internat. d'agr.; 1930, Contribution à la connaissance de *Péronosporacées* de Roumanie, Ann. Myc. Berl. (în colaborare); 1930, Une nouvelle maladie du maïs en Roumanie provoquée par *Nigrospora Oryzae*. Arch. Roum. Pathol. Experim. et Microb., Paris (în colaborare); 1931, Ein neues *Entyloma*, *Entyloma Leontices*, Săvulescu, Ann. Myc. Berlin; 1931, Contribution à la connaissance de la biologie de *Nigrospora Oryzae*, parasite du maïs, Recueil de travaux cryptogamiques dédié à Louis Mangin, Paris; 1931, *Mycomicetes novi*. Recueil travaux dédié à Louis Mangin (în colaborare); 1932, Nouvelle contribution à la connaissance des *Péronosporacées* de Roumanie. Ann. Myc. Berlin (în colaborare);

Fitopatologie, la Academia de Inalte studii Agronomice din București și organizează, în Institutul de cercetări agronomice, o secțiune de Fitopatologie, care, astăzi sub conducerea d-sale, a devenit centrul de consultare și de cercetare pentru toate problemele Fitopatologice din țară.

« Scopul acestei Secțiuni este studiul boalelor plantelor noastre, produse de diferiți agenți patogeni, paraziți și bacterii, precum și ale diferitelor boli nutritive; stabilirea mijloacelor practice pentru stăpîirea acestor boli; controlul eficacității diferiților produși antiparazitari (insecticizi, fungicizi) aflători în comerț; în fine, controlul sanitar al culturilor și produselor noastre agricole, și darea de îndrumări practice, în vederea acestui scop, agricultorilor noștri. Se îmbină astfel, în același învățământ, astfel cum ar trebui să se întâmple peste tot, teoria cu practica, cercetările pur teoretice cu îndrumările practice.

« Odată pornit pe această cale, Profesorul Săvulescu merge până la capătul ei. Fiind ales vice-președinte la Conferința Internațională pentru protecția plantelor care s'a ținut, în 16 Aprilie 1929, la Roma, d-sa activează ca România să adereze, împreună cu alte 23 State, la această Convențiune și grație acestui act, România a intrat într'o organizație fitopatologică internațională temeinică, așezată pe baze științifice. În virtutea acestei convenții, controlul fructelor, al produselor agricole nu va fi făcut numai pentru folosința internă, ci și pentru schimburile comerciale pe care țara noastră le face cu celelalte țări. Statul Român este obligat să ia toate măsurile administrative și legislative necesare, în vederea protecției plantelor care vor fi exportate, căci toate transporturile de fructe, plante, produse agricole, trebuie să fie însoțite, conform Convențiunii amintite, de un certificat fitopatologic al țării exportatoare. Necesitățile comerțului nostru ne impun să garantăm sănătatea mărfii pe care o exportăm, tot așa de bine cum ea este garantată pentru mărfurile importate.

« Organizarea fitopatologică a țării noastre, pornită, organizată și însoțită de laboratoarele Profesorului Săvulescu, va fi una din cele mai de seamă pârghii care va învia starea noastră economică.

« Acestea sunt considerațiile care m'au făcut să am credința că Academia Română va recunoaște meritele științifice și însușirile de factor cultural activant ale Profesorului Tr. Săvulescu ».

D. Voinat.

1932, Influence des conditions extérieurs sur le développement de *Nigrospora Orizae*, parasite du maïs en Roumanie. C.R. Acad. Sc. Paris (în colaborare); 1933, Beiträge zur Kenntniss der *Puccinia* Arten die den Weizen in Rumänien befallen, Zeitschr. für Pflanzenkrankheiten; 1933, Die Beeinflussung der spezifischen Widerstandsfähigkeit und Empfindlichkeit des Weizens gegen Rost durch die Wirkung der äusseren Faktoren, Zeitschr. f. Pflanzkr.; 1933, Troisième contribution à la connaissance des *Péronosporacées* de Roumanie, Ann. Myc. Berlin (în colaborare); 1935, Beiträge zur Kenntniss der *Mycromiceten* Rumäniens, Hedwigia Berlin; 1935, *Cercospora* parasites des feuilles de vigne en Palestine. Rev. Pathol. veg. et d'entom. Agr. de France; 1936, L'Antigène complet, non protéique du *B. tumefaciens* et la production des tumeurs cancéreuses chez les végétaux. III-ème Congrès de Pathologie comparée, Athènes, (în colaborare).

— Procedându-se la votul cu bile, d-l Traian Săvulescu întrunește unanimitatea de 25 voturi.

D-l Dr. GR. ANTIPA proclamă pe d-l Traian Săvulescu ales Membru activ al Academiei Române cu unanimitate de voturi, la Secțiunea Științifică.

D-l Dr. GR. ANTIPA cetește următorul raport:

Domnilor Colegi,

« Dela incetarea din viață a regretatului P. S. Aurelian, agricultura nu a mai avut un reprezentant specialist între membri activi ai Academiei Române.

« Nu doar că Instituțiunea noastră nu aprecia la justa ei valoare importanța acestei ramuri fundamentale de producție a țării, pe care se reazemă întregul nostru edificiu economic și social; căci este știut că neuitatul și în veci pomenitul secretar general Dimitrie Sturdza — ajutat de un tânăr specialist în chestiunile de economie agrară Dimitrie Busuioescu — recunoscând bazele greșite ale sistemului de exploatare agricolă din țară, cât și consecințele periculoase la care în mod fatal trebuia să ducă, a dat — încă de acum 30 ani — o atâ de bună și dreaptă organizare exploatării moșiilor Academiei Române, încât această organizare a putut servi în urmă, în multe privințe, ca model pentru reformele agrare pe care le-a introdus Statul în întreaga țară.

« Chestiunea ameliorării producțiunii agricole și a introducerii unor sisteme tot mai perfecționate pentru lucrarea pământului și a unei utilizări cât mai raționale a puterilor sale de producție, printr'o cultură cât mai rațională, era însă atunci pe planul al doilea. În acele timpuri agricultura se făcea numai pe baze empirice și « mâna de fier a vechilului » — care știa să adune satele la muncile agricole — era principalul organizator al producției. Niciuna din școalele de agricultură nu făcea parte din învățământul superior și ele erau numai pepiniere de funcționari, iar fiii proprietarilor de moși erau trimiși să învețe dreptul, căci cu o asemenea pregătire puteau să-și asigure mai bine, prin invoielile agricole dibace ce le făceau și prin trecerea ce o aveau la instituțiile de credit, o mult mai mare rentabilitate a moșiilor și, deci, o cât mai bună organizare comercială a acestei « afaceri ». Căci, în adevăr, exploatarea pământului țării — lăsată atunci mai mult pe mâna unei clase de arendași rapaci și a vechililor, vătafilor și ispravnicilor — era în primul rând o afacere financiară și o « întreprindere » de exploatare a muncii sătenilor, decât o agricultură propriu-zisă, — aceasta făcându-se în cea mai mare parte de către țărani « în dijmă », după metodele « cum s'a apucat din strămoși ».

« Marea conjunctură pentru exportul cerealelor noastre, provenită din nevoile de aprovizionare ale Angliei și apoi ale Germaniei și prin deschiderea gurilor Dunării — care a dat puțința să se pună în cultură întinsele noastre bărgane și o mare parte din pășunile din toată țara precum și toate suprafețele care puteau fi utilizate pentru culturi agricole și care a

îmbogățit astfel o numeroasă clasă de arendași, producând în țară o prosperitate mare, însă superficială — a avut însă și unele efecte rele, cu consecințe economice și sociale foarte grave, și anume: 1) secătuirea pământului țării — prin cultura unilaterală a cerealelor — de unele din substanțele nutritive absolut indispensabile culturilor agricole și, deci, nevoia îngrășămintelor; și 2) sărăcirea vechilor agricultori — țărani, mici proprietari, răzeși, etc., — la care creșterea vitelor forma obiectul principal al gospodăriei lor și a cărei prime consecințe au fost o serie de răscoale țărănești, urmate de o serie de reforme agrare.

« Această nouă stare de lucruri, la care se mai adaugă și scăderea de bușeurilor pentru cereale, a produs însă nevoia unei schimbări radicale a agriculturii noastre.

« Aceasta, mai întâiu, intru cât privește latura ei socială, cere înlocuirea vechei exploatare latifundiare extensive capitaliste — cu proletarizarea muncitorilor agricoli ca consecință — printr'o nouă repartizare a pământului de cultură și o altă organizare a gospodăriilor, adică a unităților de producție, astfel ca să permită o utilizare mai intensivă a tuturor factorilor naturali de producție și o punere în valoare mai rațională a aptitudinilor și puterii de muncă a populației rurale, pe baze de o mai mare dreptate socială. Apoi, intru cât privește producția însăși, ea cere o completă reorganizare, pe baze științifice, a metodelor de cultură, cu deplină considerare a condițiilor speciale naturale, economice și sociale ale țării și cu țelul bine precizat: de a se pune fiecare părțicică din solul țării în stare de a da maximum și optimul de producție pe care condițiile naturale o permit, și maximum de folos atât pentru economia privată cât și pentru economia publică. Rentabilitate maximă, nu însă numai în folosul unei clase restrânse de exploatare, ci în folosul tuturor celor care contribuie — fiecare în felul său — la producție cât și în folosul economiei generale a țării.

« Cu aceste noi țeluri, pe care noua situație economică și socială a țării și noua situație mondială le-a impus ca imperative agriculturii noastre, s'a simțit și nevoia unor oameni competenți, cari să dirige cu cuminenie mersul acestei evoluții pe căi pașnice și s'o ferească de măsuri pripite și chiar izbucniri revoluționare.

« Cu vechii arendași, pentru cari agricultura nu era decât o afacere de capital, finanțată de bănci, din care ei își aveau câștigul lor sigur, și cu vechiul tehnician, « vechilul », care de fapt știa mai bine să mânuiască harapnicul pentru a executa pe țărani la muncă decât să facă ogoarele și să organizeze o producție rațională, o asemenea grea problemă nu mai putu fi rezolvită. De sigur că tot atât de puțin se putea ajunge acest scop și cu toți acei numeroși avocați politicieni care se perindau în conducerea administrației centrale agricole a țării. Tocmai de aceea, încă înainte de războiul mondial, un număr tot mai mare de tineri au plecat în universitățile străine, spre a învăța și a cunoaște de aproape politica agrară și procedeele agriculturii moderne în acele dintre statele civilizate care au trecut deja prin stările haotice în care ne aflăm noi. Reîntorși în țară, ei

au pornit la reorganizarea pe baze sănătoase a învățământului nostru agricol, au reorganizat fermele și pepinierele Statului, au intrat în exploatarea mari agricole, etc., și mai cu seamă au intrat în posturile de conducere ale administrației centrale agricole a Statului.

* Problemele specifice ale agriculturii românești — având acum de bază solul, clima și totalitatea condițiilor naturale și economice ale țării noastre — au început a fi formulate mai precis și studiate în mod mai metodic pe câmpurile de experiențe și în laboratorii.

* În capul tuturor acestor tineri, cari, venind cu o cultură superioară, au pornit munca serioasă pentru reorganizarea agriculturii țării și punerea ei pe acele baze științifice pe care mersul evoluției le indică imperios, s'a impus — prin munca, cultura și destoinicia sa — d-l Dr. G. Ionescu-Sisești, actualul director al Institutului Superior de Cercetări Agronomice și profesor la Academia Superioară de Agricultură din București.

Absolvent al Academiei Superioare Agricole dela Hohenheim și doctor în științele agricole dela Universitatea din Jena. D-sa a ocupat dela 1911 și până astăzi, treptat, cele mai importante posturi în administrația și în învățământul agricol, lăsând pretutindeni — atât ca organizator cât și ca cercetător științific — urme adânci, care de fapt indică diferitele trepte ale progresului pe care l-a făcut în acest timp agricultura țării. În special, ca administrator al fermei din terenul inundabil indiguit dela Spanțov, ca director al fermei Școlii de Agricultură dela Herăstrău, ca director al Școlii Superioare de Agricultură dela Herăstrău, ca director al Centralei Obștilor din Casa Improprietăririi; apoi, ca director general al Agriculturii în ministerul de Agricultură, ca Ministru de Agricultură și, în fine acum, ca director al Institutului de Cercetări Agricole, d-sa a studiat, organizat, executat și pus jaloanele unei vaste activități pentru dezvoltarea pe un timp îndelungat a agriculturii. Ca director al Institutului de Cercetări Agricole, D-sa a atacat cele mai grele și vitale probleme speciale ale agriculturii noastre și a ajuns la concluzii practice, care, prin măsurile ce se vor lua în consecință, se vor răsplăti înmiit prin sporirea producției țării.

* Nu am decât să citez cercetările sale, făcute pe toată suprafața țării, asupra stării de fertilitate a diferitelor tipuri de sol ale României și a mijloacelor de a le îmbunătăți prin îngrășămintele indicate pentru fiecare din ele, și harta de distribuție a celor mai bune soluri de grâu și de porumb. Concluziile le care a ajuns d-sa în această privință revoluționează întreaga tehnică agricolă la noi în țară și nu vor lipsi de a da cele mai satisfăcătoare rezultate practice.

* De asemenea ajunge să cităm noile soiuri de grâu pe care le-a produs d-sa prin selecțiune științifică, care sunt: mai timpurii, mai rezistenți la ger și rugină, foarte productive și de bună calitate și care, toate, au trecut deja în agricultura practică, dând rezultate importante.

* Numeroase publicațiuni făcute în țară și străinătate arată rezultatele cercetărilor științifice ale d-lui G. Ionescu-Sisești.

* Academia Română, apreciind valoarea acestui harnic și competent om de știință și de acțiune, și doritoare — după exemplul neuitatului ei secretar general Dimitrie Sturdza — de a-și desfășura și în această direcție activitatea ei de îndrumare și încurajare, a ales pe d-l Dr. G. Ionescu-Sisești, încă din 1925, ca Membru Corespondent în Secțiunea Științifică. În tot acest timp, membrul nostru corespondent a desfășurat o largă activitate și în cadrul de acțiune al Instituțiunii noastre. D-sa a fost consilierul nostru pentru toate chestiunile agricole și raportorul pentru toate lucrările agricole ce ni s'au prezentat la premii.

* Astăzi, sporindu-se numărul membrilor noștri activi, Secțiunea Științifică propune pe d-l Dr. G. Ionescu-Sisești, spre a fi ales ca Membru activ al acestei secțiuni și roagă plenul a-l vota. *

Dr. Gr. Antipa.

— Procedându-se la votul cu bile, d-l Gh. Ionescu-Sisești întrunește 20 voturi din 24 exprimate, 4 fiind contra.

D-l Dr. GR. ANTIPA, Vicepreședinte, constată că d-l Gh. Ionescu-Sisești a întrunit cele două treimi de voturi din numărul membrilor prezenți, cerute de statute, și îl proclamă ales Membru activ al Academiei Române, la Secțiunea Științifică.

Trecându-se la alegerea membrilor corespondenți propuși de Secțiunea Științifică, d-l N. VASILESCU KARPEN cetește următorul raport:

Domnilor Colegi,

* Profesorul Inginer Gh. Em. Filipescu este o personalitate a lumii tehnice. În lunga sa carieră — practică de 30 de ani ingineria — a dovedit nu numai deosebite calități de înfăptuitor și administrator, dar și o preocupare constantă științifică.

* D-l Filipescu este de 20 de ani profesor de Rezistența Materialelor, curs fundamental al Școlii Politehnice.

* Cartea sa intitulată * Statica și Rezistența * este o operă originală de mare valoare, premiată anul acesta de Academia Română.

* Societatea tramvaielor din București al cărei director tehnic a fost din 1916 și al cărei director general este din 1931, este una din puținele întreprinderi naționale, care onorează tehnica românească.

* Pentru aceste motive d-l Gh. Em. Filipescu merită să fie ales Membru corespondent al Academiei Române și vă rog a-i da voturile d-voastră. *

N. Vasilescu Karpen.

— Procedându-se la votul cu bile d-l Inginer Gh. Filipescu întrunește unanimitatea de 25 voturi.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA proclamă ales Membru corespondent al Academiei Române pe d-l Gh. Filipescu cu unanimitate de voturi, la Secțiunea Științifică.

D-l G. ȚIȚEICA citește următorul raport:

* D-l V. Vâlcovici, profesor de Mecanică la Universitatea din București și fost Rector al școlii Politehnice din Timișoara, este astăzi în Tara noastră cel mai bun cunoscător al Mecanicii raționale și al numeroaselor sale aplicațiuni. Cele dintâi lucrări ale d-lui V. Vâlcovici au fost restrânse la capitolul însemnat al hidrodinamicii, dar contribuția d-sale a fost așa de însemnată încât tratatele speciale, cum e al italianului Cisotti, citează în numeroase pagini, rezultatele esențiale ale d-lui Vâlcovici.

* De mai multă vreme, cercetările sale s'au îndreptat asupra problemelor generale ale Mecanicii și rezultatele obținute au fost comunicate Academiei de Științe din Paris. Și în Buletinul nostru științific figurează contribuția d-lui Vâlcovici relativ la unele probleme de Analiză.

* Față cu această activitate științifică, la care se adaugă activitatea de organizare a școlii Politehnice din Timișoara, în epoca începuturilor acestei școlii, alegerea d-lui Vâlcovici ca Membru corespondent e pe deplin îndreptățită. *

G. Țițica.

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l V. Vâlcovici întrunește 19 voturi din 25 exprimate, 6 fiind contra.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA proclamă ales Membru corespondent al Academiei Române pe d-l V. Vâlcovici la Secțiunea Științifică.

D-l Dr. GH. MARINESCU citește următorul raport:

* D-l Mihail Ciucă, profesor de Bacteriologie la Facultatea de Medicină din București și subdirector al Institutului de Seruri și vaccinuri s'a distins prin cercetările sale de Patologie și Medicină experimentală, încât a fost însărcinat cu diferite misiuni științifice și anchete epidemiologice în diferite țări din Europa și Asia. D-sa a organizat în Europa și în Extremul Orient cursuri internaționale de Malaria sub auspiciile Ligii Națiunilor.

* Pe baza lucrărilor sale numeroase în domeniul malariei, a fost numit secretar general al Comisiunii Internaționale de malarie. Cu ajutorul Institutului Rockefeller din New-York a creat la Iași un institut model, așa putea zice fără pereche, pentru studiul parazitului malariei.

* Printre numeroasele sale lucrări care trec peste o sută, am dori să cităm în special acele făcute cu Jules Bordet, savant care, a căpătat premiul Nobel. Ele sunt în număr de 11 și se referă mai cu seamă la chestiunea lisei transmisibile, arătând că bacteriofagul lui Hérrelle este un ferment. Astfel, s'a precizat mecanismul autolizei microbiene și a serului antilitic.

* D-l Prof. Dr. M. Ciucă este un cercetător de autentică valoare și învățat modest, calități grație cărora a fost recomandat în unanimitate de Secția Științifică pentru titlul de Membru corespondent al Academiei Române și merită de a avea asentimentul plenului. *

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l Dr. Mihail Ciucă întrunește 22 voturi din 24 exprimate, 2 fiind contra.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA proclamă ales Membru corespondent al Academiei Române pe d-l Dr. M. Ciucă la Secțiunea Științifică.

D-l G. ȚIȚEICA cetește următorul raport al d-lui Coleg Dim. Voinov:

* *Activitatea științifică a d-lui Dr. Gr. T. Popa*: Profesor de Anatomie la Universitatea din Iași; (Research Fellow al Universității din Londra; Membru al Societății de Științe; Membru al Societății de Biologie).

* Când aruncăm o privire generală asupra activității științifice a d-lui Dr. Gr. T. Popa, dela facultatea de medicină din Iași, constatăm cu plăcere că, deși profesează Anatomia, disciplină cu caracter descriptiv, simte, totuși nevoia s'o cerceteze din punct de vedere dinamic. D-sa caută să descopere factorii cari determină formele și structurile organelor. Cu alte cuvinte, nu cercetează anatomia omului numai pe cadavru, ci, înainte de toate, în ființa vie, astfel cum e influențată, în tot cursul existenței, de atâția factori, interni și externi, cari o frământă și modelează neconținut.

* Adept al părerilor marelui savant german Wilhelm Roux, care înțaiul a stabilit, temeinic, noțiunea fecundă de « *structură funcțională* », adică: aranjarea elementelor figurate ale unui țesut sau organ atâră direct de factorii funcționali, cari lucrează asupra lor; fost elev al distinsului Profesor Rainer, care interpretează anatomia în același fel, Prof. Popa nu dă numai la rândul său, același impuls cercetărilor anatomice, printre elevii săi, dar el însuși analizează din acest punct de vedere structura câtorva țesuturi, învelișul fibros al creierului (dura-mater) și al inimii (pericardul). Pe amândouă la descrie ca pilde de « *mecanostructuri* », adică de învelișuri a căror arhitectură, adică așezare de fibre rezistente, se face sub imboldul forțelor mecanice de tracțiune¹⁾. În o altă serie de lucrări, d-sa studiază structura și proprietățile elementelor sexuale masculine, la unele Nevertebrate (Nereis, Arbacia), la Mamifere și Om²⁾.

* Cu ajutorul observațiilor vitale și supra-vitale, d-sa pune în evidență substanțele lipoproteice care formează constituenții elementelor masculine (acrosomul, porțiunea intermediară etc.) și care se întind ca un înveliș

* 1) Gr. T. Popa et T. N. Alexandrescu, 1931, Mecano-structure d'un os pathologique, C. R. Soc. Biologie, Tome 107; Gr. T. Popa and E. Lucinescu, 1932, The mecano-structure of the Pericardium. Journ. of Anat. 67, 1; Gr. T. Pops, 1924, Structure fonctionnelle de la dure-mère crânienne avec considérations générales sur les facteurs mécaniques crâniens chez les Vértébrés en général et chez l'Homme en particulier, Ann. Sc. Univer. Jassy 13.

* 2) Gr. T. Popa, 1927, The distribution of substances in the spermatozoön (Arbacia and Nereis) Biol. Bull. 52.4. A lipo-gel reaction exerted by follicular fluid upon spermatozoa and its significance (Lillie's Reaction). Bioll. Bull. 52.4. Gr. Popa et Marza, La phagocytose des spermatozoïdes vivants par les éléments cellulaire du tractus femelle. C. R. Soc. Biol. Paris, 101. — 1929, Réaction de Lillie chez l'Homme, Idem. — Gr. Popa et Marza, 1929, Variations de la gaine lipoydique des spermatozoïdes et quelques particularités structurales de ces cellules. Idem. — Gr. T. Popa, 1928, Sur la motilité des spermatozoïdes chez quelques Vértébrés supérieurs (Taureau, Belier, Homme) C. R. Soc. Biol. Paris 100.

superficial foarte mobil, al cărui aspect se schimbă neconținut și este eliminat chiar (corpusculul lateral) sub influența apei. Emigrarea și expulzarea acestei pături ar produce, după autor, o scoborire a tensiunii superficiale și ar interveni, pe lângă ceilalți factori recunoscuți, în producerea mișcării spermatozoizilor.

* Chestiunea funcțiunii acrosomului preocupă iarăși pe autor. În urma frumosașelor cercetări ale lui Bowen, se cunoaște modul cum naște acest constituent dela capătul anterior al spermatozoidului. Nu se știe însă nimic precis despre rolul pe care-l îndeplinește. Dr. Popa crede că ar servi la aglutinarea spermatozoizilor. Lillie (1913, 1914) a arătat că spermatozoizii cari vin în atingere cu apa în care au stat ouă vii (Echinizi), după ce prezintă o vie agitație, aglutinează în mici grămăjuși. Autorul afirmă că această aglutinare e datorită expulzării, din acrosom, a unei sferule refringente și lipicioase, care unește spermatozoizii mai întâi cu capetele lor. D-sa mai afirmă că acrosomul este pierdut în cursul progresiunii în lungul canalului femel, chiar la mamifere. Încheierea pe care trebuie s'o tragem, în acest caz, este că această formație n'ar îndeplini niciun rol în fecundație, ci ar fi mai mult un element de sensibilitate chimică, un agent de aglutinare.

* Partea mai interesantă din acest grup de lucrări, este aceea relativă la analiza « reacției lui Lillie ». Savantul american a arătat că lichidul spermatic coagulează repede sub influența lichidului folicular (lichid format înăuntrul foliculelor lui Graaf unde se dezvoltă ovulele). Popa constată că această reacție e specifică, căci nu e produsă de niciun alt lichid organic încercat (sânge, amniotic, cefalo-rahidian, umoare apoasă etc.); că o temperatură mai ridicată (începând cu 56° C) o împiedecă să se producă, deci substanța activă din lichidul folicular este termolabilă și prin urmare diferită de « fertilizina » lui Lillie, care, dimpotrivă e termostabilă; este favorizată, chiar accelerată de o soluție de Na.Cl. Reacția este datorită, după autor, lipiziilor și aceasta o dovedește, pe de o parte, prin aceea că o poate obține și cu alți lipoizi organici (substanța medulară, cerebrală, suprarenală etc.) și prin aceea că ea încetează să se mai producă, când, printr'un tratament potrivit, lipoizii sunt îndepărtați.

* Aceste considerații și altele au făcut pe Popa să definească reacția lui Lillie, — adică coagularea ireversibilă a lichidului spermic prin acțiunea lichidului folicular, ca o gelificare a lipizilor aflați în stare de sol, în lichidul spermatic, gelificare datorită substanței foliculare termolabile. De aci numele de « lipo-gel-reaction » pe care-l propune Popa. Acțiunea favorizantă a soluției de Na.Cl. autorul o explică prin modificarea stării coloidale, a gradului de dispersie al acestor lipoizi.

* Cercetări interesante sunt îndeplinite de autor, începând din 1930, privitoare la studiul structurii microscopice și a funcțiunii ipofizei¹⁾.

¹⁾ 1. Popa and Fielding, 1930. The vascular link between the pituitary and hypothalamus, Lancet; 2. Popa, 1930. A portal circulation from the pituitary to the hypothalamus, Journ of Anat. 65; 3. 1933. L'expansion des mélanophores

Este cunoscut rolul general important pe care această glandă cu secreție internă îl are în morfogeneza organismului omenesc și în multe din funcțiunile noastre organice fundamentale.

« Prin cercetările sale precise autorul îmbogățește cunoștințele noastre, relative mai ales la căile circulatoare din ipofiză, și care nu sunt destul de cunoscute, arătând că, în ipofiză există două căi sangvine mai importante: una, prin care sângele, adus de carotide, trece prin « centrul vascular » din ipofiză și se varsă apoi în sinusul cavernos, — ea aparține prin urmare căii circulatoare generale.

« O a doua cale, din contra, putem spune că este proprie ipofizei; ea este mărginită în porțiunea sistemului nervos, cuprinsă între ipofiză și ipotalamus și este reprezentată prin vasele pe care autorii le-au numit « port-ipofizare » și, care, sub vetriculul al 3-lea se desfac în capilare; ele duc sângele, împreună cu sucurile ipofizare, din glandă, în creier. În același timp, autorul completează cercetările lui Cushing, arătând că ipotalamul, tulpina ipofizei și lobul posterior al acestei glande, sunt străbătute de un labirint de ramificații ale ventriculului al 3-lea, care se confundă cu labirintul nevroglic, foarte dezvoltat și el, în aceste regiuni.

« Importanța acestor lucrări de anatomie microscopică răsare mai evidentă atunci când sunt folosite de autor la interpretarea rolului funcțional al glandei în cheștiune. Nu numai că s'a descoperit o cale drenantă complicată, reprezentată prin vasele portale, labirintele nevroglic și ventricular, prin care produsele ipofizare se scurg în lichidul cefalo-rachidian, arătându-se astfel legătura sangvină directă dintre creier și ipofiză, dar se accentuează că, în lungul acestei căi complicate și întortochiate, produsele ipofizare, stagnând, pot suferi diferite descompuneri și da astfel naștere la diferiți hormoni.

« Popa ia în cercetare două observații anterioare, făcute de Wolff (1897) și Soyer (1912—13), relative la prezența hematiilor în țesutul ipofizar și la existența, în ipofiză a unor sinusoides cu pereți necompleți, comunicând direct cu această glandă. D-sa constată că în lobul anterior ipofizar se îndeplinește o distrugere continuă de globule roșii sangvine, deducând că din acest material de distrugere ipofiza își fabrică coloidul ei, pe care-l varsă în sânge. Acesta e rostul sinusoidelor; ele înlesnesc o îngrămădire de sânge, o încetineală a circulației sangvine, care e pricinuită și de existența sistemului port-ipofizar; în același timp se îndeplinește și o comunicare directă între sânge și glandă. Autorul constată că celulele ipofizare care absorb produsele de distrugere ale celulelor sangvine și fragmentele lor, își măresc enorm volumul, pătrund în lumenul sinusozilor, unde se

sous l'action de l'extrait du lobe antérieur de l'hypophyse mélangé avec des globules rouges. C. R. Soc. Biol. Paris, 114; 4. 1933. Hypophyscaportal vessels and their colloid accompaniment. Journ. of Anat. 67 5. 1934. Lerecessus hypophysaire du cerveau. Vol. jubilaire du Prof. Parhon, Iași; 6. 1934. Le pouvoire hemoclasique de l'hypophyse. Livre à la mémoire du Prof. Cantacuzène, Paris; 7. Popa and Fielding, 1935. Studies on Hypophysis and its relations, Academia Română. 10. 7.

prefac în coloid ipofizar. Coloidul deci se formează în lobul anterior, de unde e dus, prin vasele portale, în lobul posterior, în ipotalamus, și se difuzează în spațiile nevroglice.

* Această hemoclazie (distrugere de globule roșii sangvine), bine studiată de Popa, prezintă o deosebită importanță, din cauza legăturilor directe care există între creier și ipofiză, prin mijlocirea vaselor portale amintite. Datorită acestei legături, produsul protoplasmic care a fost format pe socoteala elementelor sangvine și ipofizare distruse, este direct absorbit și folosit de creier, mai ales de centrul vegetativ ipotalamici, parte din el trecând și în circulația generală.

* Pe baza cercetărilor lui Popa, trebuie să schimbăm puțin înțelegerea actuală a funcțiunii acestei glande. Deoarece sistemul portal de vase pătrunde și în lobul posterior, nu numai în infundibul; deoarece « labirintul » din lobul anterior, este în continuitate cu labirintul nevroglic al lobului posterior, prin mijlocirea sistemului portal și prin urmare, produșii secretați în lobul anterior pot fi transportați în cel posterior, acești doi lobi ipofizari nu mai pot fi considerați ca având proprietăți cu totul diferite. Popa crede mai de grabă că avem a face cu una și aceeași substanță, care însă prin descompunere ar da naștere la produși secundari, înzestrați cu proprietăți diferite. Primindu-se această ipoteză se poate mai bine înțelege cum lobul posterior, deși nu arată structură și activitate secretoare, poate totuși conține substanțe active; ele vin aici din lobul celălalt, anterior.

* Dintre lucrările științifice făcute, în ultimii ani de Români, acestea sunt cu siguranță, unele dintre cele mai importante. Pe lângă aceasta mai adaug că Dr. Gr. T. Popa, distins « Fellow » al Universității din Londra, este invitat, de 2 ani, să facă demonstrații anatomice cu studenții Facultății de medicină din Cambridge (1935 și 1936); că prin activitatea extra-universitară pe care o desfășoară, prin vioiciunea și independența spiritului său este unul din stâlpii culturali ai Universității Ieșene. *

D. Voino.

— Procedându-se la votul cu bile d-l Dr. Gr. Popa întrunește unanimitatea de 22 voturi.

D-l Dr. GR. ANTIPA, Vicepreședinte, proclamă ales Membru corespondent al Academiei Române, pe d-l Dr. Gr. Popa, cu unanimitate de voturi, la Secțiunea Științifică.

D-l G. ȚIȚEICA cetește următorul raport:

* D-l S. Stoilov, profesor de Analiza matematică la Universitatea din Cernăuți, este unul din cei mai buni matematicieni pe cari îi are țara noastră. Lucrările sale se împart în trei categorii. Cele dintâi, în legătură cu teza de doctorat, privesc natura analitică a soluțiilor unei ecuații cu derivate parțiale, mai ales singularitățile acestor soluții. A doua categorie cuprinde cercetările subtile și pătrunzătoare privitoare la teoria mulțimilor. A treia și cea mai importantă este cea privitoare la topologia

funcțiunilor analitice. Asupra acesteia din urmă d-l Stoilov ă ținut un curs la Sorbona și a publicat lucrări în Analele Institutului Poincaré.

« Pe acest temei solid recomand alegerea d-lui Stoilov ca Membru corespondent al Secției Științifice. »

G. Țițeica.

— Procedându-se la votul cu bile d-l S. Stoilov întrunește unanimitatea de 22 voturi.

D-l Dr. GR. ANTIPA, Vicepreședinte, proclamă ales Membru corespondent al Academiei Române pe d-l S. Stoilov, cu unanimitate de voturi, la Secțiunea Științifică.

D-l L. MRAZEC cetește următorul raport:

« D-l Negoită Dănăilă unul din elevii cei mai distinși ai regretatului Petre Poni, și-a completat educațiunea sa de chimist și inginer chimist la Liebermann și Witt la Politehnica din Charlottenburg unde a luat și diploma de Doctor Inginer chimist, lărgind apoi cadrul cunoștințelor sale în laboratoarele Sorbonei.

« In 1914 a fost numit titularul catedrei de chimie tehnologică pe lângă Facultatea de Științe din București. Activitatea s'a științifică desfășurată din 1908 și până în momentul de față, face parte aproape în întregime din domeniul chimiei organice teoretice și aplicate, unde s'a manifestat prin publicarea de numeroase lucrări originale.

« Odată cu activitatea aceasta științifică, d-l Dănăilă a organizat mai întâi secția, devenită în urmă Institutul de Chimie Industrială de pe lângă Facultatea de Științe din București și a îndrumat activitatea didactică și științifică a acestor două instituțiuni cu ajutorul colaboratorilor aleși de d-sa, în sensul de a răspunde cât mai bine nevoilor economice și apărării naționale a țării.

« Rezultatele acestei activități în condițiuni materiale grele, mai ales în timpul din urmă, a fost mai mult decât satisfăcătoare. Peste 160 de memorii științifice originale s'au publicat de D-sa și personalul Institutului, dintre care circa 50 se referă la problema combustibilului indigen, aproape 20 la diferite chestiuni privind apărarea națională, restul la materiale de construcție, ș. a. m. d.

« Activitatea rodnică a acestei instituțiuni se oglindește în deosebi în numărul și calitatea absolvenților ieșiți din el. Ințr'adevăr, până acum s'au admis 245 de proiecte pentru diplome de chimiști, cari primesc o preparațiune tehnică corespunzătoare funcțiunii ce au de îndeplinit în industria noastră chimică. Aproape 120 din aceste diplome s'au acordat pentru specialitatea petrol, 30 pentru specialitatea explozibile și gazele de luptă, etc.

« De relevat este faptul foarte îmbucurător, că aproape toți absolvenții sunt angajați în diferite industrii ale țării și mai ales în petrol, satisfăcând nevoile acestei industrii și înlocuind pe lângă aceasta, mulți din personalul străin.

♦ Marele merit al d-lui Profesor Dănăilă constă tocmai în educarea metodică a tineretului nostru în latura aplicată a chimiei, fără a sacrifica nimic din spiritul universitar, din spiritul de cercetător.

♦ Și în felul acesta nu numai că s'au îndestulat anumite nevoi ale industriei chimice din țară, dar s'a putut introduce metoda științifică la baza multor din aceste industrii.

♦ Activitatea fecundă științifică a Profesorului Dănăilă, activitatea sa rodnică și așa de utilă a Institutului de Chimie tehnologică creat și dezvoltat de d-sa, ne îndreptătesc ca să propunem alegerea D-sale printre Membrii corespondenți ai Secțiunii Științifice a Academiei Române. ♦

— Procedându-se la votul cu bile, d-l N. Dănăilă întrunește unanimitatea de 22 voturi.

D-l Dr. GR. ANTIPA, Vicepreședinte, proclamă ales Membru Corespondent al Academiei Române pe d-l N. Dănăilă, cu unanimitate de voturi, la Secțiunea Științifică.

Se procede la alegeri de membri de onoare.

D-l G. ȚIȚICA cetește următoarea propunere:

♦ Unul din factorii cei mai activi și cei mai însemnați în crearea mișcării științifice actuale, în direcția matematică, a fost fără îndoială d-l David Emmanuel. Prin activitatea sa didactică luminoasă, prin directivele date în cursurile sale totdeauna ținute în curent cu mișcarea științifică din străinătate, d-l Emmanuel a dat învățământului nostru superior și în special elevilor săi impulsunea necesară spre lucrările personale originale.

♦ Astăzi d-l Emmanuel este colaboratorul nostru la Fundația Elias.

♦ Socotim că alegerea d-lui Emmanuel ca Membru de onoare este îndreptățită cu prisosință. ♦

I. Simionescu, D. Pompeiu, G. Țițica, L. Mrazec, Dr. G. Antipa, P. Bogdan, G. Marinescu, Em. Racoviță, D. Voinov.

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l David Emmanuel întrunește 20 voturi din 22 exprimate, 2 fiind contra.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA proclamă ales Membru de onoare al Academiei Române pe d-l David Emmanuel.

D-l I. LUPAȘ cetește următoarea propunere:

Domnilor Colegi,

♦ Intre specialiștii români în științele economice-financiare d-l Ioan I. Lapedatu, profesor la Academia de Inalte Studii Comerciale din Cluj, s'a distins prin rara-i putere de muncă și prin talentul constructiv, apreciat în deobște, din care au răsărit importante instituțiuni pentru progresul vieții economice a Românilor din Transilvania, precum și prin o fecundă activitate științifică-publicistică, ale cărei rezultate se înfățișează într'o respectabilă serie de lucrări impunătoare prin temeinicia lor și în sute de articole publicate în « Revista Economică » din Sibiu, ca și în alte ziare și reviste.

† Credem că este cel mai indicat între actualii economiști români să fie invitat a face parte dintre Membrii de onoare ai instituțiunii noastre, care și-a considerat totdeauna ca o nobilă datorie a chema printre membrii săi bărbați distinși în oricare ramură a vieții publice și a activității intelectuale românești. Propunem deci să fie ales, în actuala sesiune generală, Membru de onoare al Academiei Române. †

N. Vasilescu-Karpen, Șt. Ciobanu, C. Rădulescu-Motru, I. Petrovici, G. Murnu, S. Pușcariu, I. Simionescu, I. Lupaș, Preotul Nicolae M. Popescu, Silviu Dragomir, S. Mehedinți, D. Gusti, M. Sadoveanu, I. Nistor, Andrei Rădulescu, Th. Capidan, D. Voinov, L. Mrazec, P. Bogdan, Ion Incuțel, R. Rosetti.

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l Ioan Lapedatu întrunește 20 voturi din 21 exprimate, 1 vot fiind contra.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA proclamă ales Membru de onoare al Academiei Române pe d-l Ioan Lapedatu.

Ș E D I N Ț A G E N E R A L Ț A

DELA 26 MAI 1936

Președinția d-lui GR. ANTIPA, Vicepreședinte.

La ordinea de zi fiind alegerea Secretarului general al Academiei Române pe 7 ani, d-l Dr. GR. ANTIPA amintește că, în conformitate cu Art. 16 din Statute, Academia își alege Secretarul ei general cu două treimi din voturile membrilor prezenți în sesiune generală, dintre membrii reședinți în Capitală.

Se procedează apoi la votul secret prin buletine.

La despoierea scrutinului se constată că din 27 voturi ale membrilor prezenți, d-l G. Țițeica a întrunit 24 voturi pentru, fiind 2 voturi albe și 1 abținere.

D-l vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA proclamă ales Secretar general al Academiei Române pe d-l Coleg G. Țițeica pentru perioada de 7 ani, prevăzută de Statute.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA mulțumește d-lor Colegi pentru sarcina ce-i dau voturile Domniilor lor. Arată că această sarcină este foarte grea. Dacă în cei șapte ani trecuți această sarcină a suportat-o cu o oarecare ușurință, aceasta se datorește ajutorului primit dela regretatul I. Bianu până la încetarea sa din viață. D-sa este sigur că și de aci înainte această sarcină o va duce ușor prin sprijinul Delegațiunii, care muncește cu râvnă. D-sa mulțumește și celor cari nu l-au votat, intru cât și-au manifestat astfel dorința de a-l descărca de această grea sarcină.

D-l SEXTIL PUȘCARIU comunică următorul proces-verbal al Secției Literare încheiat la 25 Mai:

« In locul d-lui N. Bănescu, ales Membru activ, Secțiunea propune pe d-l Gheorghe Giuglea, profesor de limbi romanice la Cluj, care e ales cu unanimitate.

« In locul d-lui Nichifor Crainic, care nu și-a dat consimțământul, secția a votat în unanimitate pe d-l Gh. Topârceanu, laureat al premiului național. »

M. Sadoveanu, I. Al. Brătescu-Voinești, I. Petrovici, Șt. Ciobanu, S. Pușcariu, Gh. Murnu, Th. Capidan.

Se procedează la alegeri de membri de onoare străini.

D-l EM. RACoviȚĂ cetește următoarea propunere:

« D-l Charles Pérez, profesor de Zoologie la Sorbona și membru al Academiei de Științe, este unul din cei mai eminenți naturaliști ai Franței. El mai are și onorabila sarcină de a conduce faimoasa Stațiune de Biologie maritimă de la Roscoff, înființată în 1872 de către H. de Lacaze-Duthiers. In laboratoriele acestei Stațiuni s'au format majoritatea naturaliștilor români, începând cu cei dintâi doctori în zoologie: Vișu și Cosmovici, apoi generațiile următoare: Voinov, Cantacuzino, Racoviță, Scriban, Borcea etc.

« Buna primire a Românilor la Roscoff este o tradiție care numără acum mai bine de 60 de ani și Prof. Pérez a continuat-o cu sfințenie și cu dragoste. Mult jelițul nostru Coleg «Canta», cum îi ziceam noi vechii prieteni, a fost în fiecare vară oaspele cel mai iubit și mai slăvit al aceluia loc de întrunire al naturaliștilor din toate țările lumii.

« In ultimul volum de «Travaux du Laboratoire de Roscoff» Pérez consacră memoriei lui Cantacuzino câteva pagini mișcătoare și cu suflet scris, împodobite cu un minunat portret.

« Profesorul Pérez a fost la noi în țară de două ori ca misionar al Institutului francez de înalte Studii; el ne cunoaște bine, are strânse prietenii la noi în țară; pe Români îi iubește și a dovedit-o. Vă propunem să-l alegem Membru de Onoare ».

Em. Racoviță, L. Mrazec, P. Bogdan, G. Marinescu, Dr. G. Antipa, R. Rosetti, D. Pompeiu, I. Simionescu, G. Țițeica, D. Voinov.

— Procedându-se la votul cu bile, d-l Charles Pérez întrunește 25 voturi, din 27 exprimate, 2 fiind contra.

D-l Dr. GR. ANTIPA, Vicepreședinte, proclamă ales Membru de Onoare al Academiei Române pe d-l Charles Pérez.

D-l L. MRAZEC cetește următoarea propunere:

Domnilor Colegi,

« Unul dintre marii biologi actuali ai Franței este Profesorul Louis Roule, directorul Galeriilor și al laboratorului de Ichthyologie și Herpetologie de la Muzeul Național de Istorie naturală din Paris și unul dintre cei mai distinși profesori ai acestei vechi și vestite instituțiuni de înaltă

cultură a Franței. Ca un demn urmaș la catedra marelui Buffon, Profesorul Roule nu este numai un mare cercetător și gânditor în toate domeniile și problemele generale și speciale ale biologiei ci și un mare stilist în scrierile sale și un strălucit orator în cursurile sale. Ultima sa operă « Les Poissons et le Monde vivant des eaux », din care au apărut până acuma 8 volume și care au fost traduse și în limba engleză — nu este numai o lucrare specială asupra peștilor și vieții lor, ci în același timp o sinteză a tuturor cunoștințelor noastre asupra condițiilor de viață a mediului aquatic de pe toată fața globului și a viețuitoarelor ce-l locuiesc. Și tot astfel nu este numai o descriere a apelor și animalelor ce le populează ci și o examinare profundă a tuturor chestiunilor de biologie generală în legătură cu aceste ființe și mediul lor de trai. Tocmai pentru aceasta, cartea sa — atât de răspândită — poartă și subtitlul « Etudes Ichthyologiques et Philosophiques » și se găsește nu numai în laboratorul specialistului ci și în biblioteca oricărui om cult.

• Profesorul Roule este și un mare filoromân. El a făcut până acuma două călătorii în țara noastră, studiind structura și condițiunile generale de viață ale Deltei Dunării. Despre observațiile făcute în aceste călătorii el a făcut diferite publicațiuni cât și conferințe în marele Amfiteatru al Muzeului din Paris. De asemenea colecțiile de pești Dunării și ai Mării Negre sunt expuse în Galeria ichtiologică ale Muzeului la locul de onoare cu indicațiuni elogioase despre țara noastră. Având în vedere aceste merite, subsemnații propunem ca d-l Prof. L. Roule să fie ales Membru de onoare al Academiei Române.

Dr. Gr. Antipa, L. Mrazec, N. Varilescu-Karpen, P. Bogdan, I. Simionescu, G. Marinescu, Em. Racoviță, D. Voinov, D. Pompeiu, Al. Lapedatu.

— Procedându-se la votul cu bile, d-l Louis Roule întrunește unanimitatea de 27 voturi.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA proclamă ales în unanimitate Membru de onoare al Academiei Române pe d-l Louis Roule.

D-l L. MRAZEC cetește următoarea propunere:

• Propun să fie ales Membru de onoare al Academiei Române, d-l Lucien Cayeux.

• D-l Cayeux este membru al Institutului Franței, al Academiei de Științe și Profesor la Collège de France, fiind succesorul lui Auguste Michel Levy, la catedra de Mineralogie și Geologie, ilustrată de atâția savanți.

• Cercetările d-sale științifice s'au îndreptat cu deosebire în spre adâncirea diagenezei în sedimente care este unul din marile procese fizico-chimice în natură. Acest câmp din domeniul științelor mineralogice a fost prea puțin atins din cauza dificultăților ce s'au întâlnit la analiza și la descifrarea rezultatelor acestui proces care de fapt îmbrățișează toată suprafața pământului, înaintând și până în anumite adâncimi.

• Lucrările sale asupra proceselor de silicifiere, circuitul fosforului în minerale și asupra calcificării, ca să nu citez decât acele ce au o însemnătate

și răsunset mai mare, au putut limpezi și preciza atâtea probleme mari din geneza și vieța sedimentelor și au putut stabili anumite reguli fundamentale care comandă evoluția a tot ce se depune în mări și pe uscat.

* Opera lui Cayeux l-a ridicat repede la rangul de autoritate mondială necontestată și l-a consacrat ca șef de școală.

* Profesorul Cayeux este un prieten vechi și devotat al țării noastre. Intre numeroșii săi elevi, Românii s'au bucurat întotdeauna de o atenție cu totul specială și au fost întotdeauna distinși prin interesul cu totul deosebit ce purta cercetărilor lor.*

N. Vasilescu-Karpen, D. Pompeiu, P. Bogdan, Dr. Gr. Antipa, D. Voinov, L. Mrazec, G. Marinescu, I. Simionescu, Em. Racoviță, G. Țițeica.

— Procedându-se la votul cu bile, d-l Lucien Cayeux întrunește unanimitatea de 27 voturi.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA proclamă ales în unanimitate Membru de Onoare al Academiei Române pe d-l Lucien Cayeux.

La ordinea de zi fiind alegerile membrilor activi și coresondenți propuși de Secțiunea Literară, d-l G. MURNU cetește următorul raport:

Domnilor Colegi,

* Pictorul G. Petrașcu, alesul Secției Literare, e unul dintre cei mai distinși artiști din pleiada celor cari, în 1901, au întemeiat Societatea « Tinerimea Artistică ». Elev al Școlii de Bele-arte din București de sub direcția răposatului maestru Gh. Mirea, el își completează studiile în treacă la München și mai statornic la Paris, de unde vine cu o bogată experiență de atelier. Temperament independent, influențele externe îi lasă fondul propriu ca și nealterat și-l ajută tot mai mult ca să-l clarifice, să-l integreze și în cele din urmă să-i dea expresia cea mai tipică și adecuată.

* Dela început ni se înfățișează cu o viziune particulară în contrast izbitor cu toate creațiunile mediului său artistic. Temele tratate de penelul său sunt puține, toate din repertoriul obișnuit al vremii sale: interioruri, naturi moarte, flori, peisaje, portrete. Pasionat al formei și expresiei, pe el nu-l preocupă obiectul, ci elementul pictural ce el conține sau îl sugerează, virtualitatea lui de estetică materială viguros expresivă. Aceasta nu-l împiedecă uneori de a se expatria și a consulta exotismul oriunde, în Italia, în Franța, în Egipt.

* Schimbarea climatului nu-i diversifică cu mult receptivitatea vizuală. Ori îl orbește soarele din Assuan ori îl farmecă decorul multicolor al lagunelor venețiene, rezultatul e același: recunoști dintr'o repede ochire aerul de familie, consecventa afinitate electivă a efectelor obținute în tablourile sale. Și totuși, el trăiește într'o epocă de supraviețuire impresionistă și chiar într'o ambianță locală gregoresciană, când plenerismul cu problemele-i atmosferice încă mai dominau în pictură.

• Un instinct infailibil îl face să neglijeze fațada și să se concentreze în adâncime, în formula-i proprie plastică. De aceea nu e compozitor și desenator după rețetele tradiției clasice, nu urmărește fastul formelor exterioare, orchestrația de sonoritate expansivă coloristă, diluarea în dimensiuni. Pentru acestea e prea puțin sentimental. Sensibilitatea-i se consumă într'un pitoresc de colori și tonuri, impropriu etichetate valori. De aceea el are o gamă cromatică specială, o pastă exuberantă tratată cu o tehnică frustă sau brutală, sigură de efectele dorite. Tonalitatea dominantă, închisă, sumbră și mai rece în prima perioadă și tot mai clară și mai caldă în cele din urmă, are ca substrat un număr limitat de colori, negru, roșu, albastru, combinate și armonizate cu o sumă de nuanțe delicate și sugestive, care, în sinteza lor, ne dau impresia scânteierii unor materii scumpe, a unor pietre prețioase.

• Virtuozitatea tehnică, mirajul acesta optic, savurat aproape numai de vizualitatea unui inițiat, n'a putut cuceri dela început publicul. Grație studiilor ulterioare și stăruinței cu care amatorii de artă au accentuat această valoare intrinsecă și atât de originală a realizărilor lui G. Petrașcu, numele și individualitatea artistului s'au impus ca o forță indiscutabilă, publicitatea îi recunoaște meritele și oficialitatea prin votul juriului de artiști îl proclamă vrednic de a i se acorda Premiul Național.

• Secția noastră, apreciind deopotrivă excepționala însemnătate a contribuției d-lui G. Petrașcu în plastica românească, și-a făcut datoria să-l recomande la locul vacant de Membru activ și să ceară plenului ratificarea hotărârii sale. •

G. Murnu,

— Procedându-se la votul cu bile, d-l Gh. Petrașcu întrunește 17 voturi din 28 voturi exprimate, 11 voturi fiind contra.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA constată că d-l Gh. Petrașcu n'a întrunit două treimi din voturile membrilor prezenți. În consecință votul se va repeta într'o ședință viitoare.

D-l SEXTIL PUȘCARIU cetește următorul raport:

• Lucian Blaga a fost marea surpriză literară de după război. Apreciat din momentul apariției sale, este astăzi, la vârsta de patruzeci de ani, cel mai necontestat reprezentant al generației sale, primind și consacarea oficială prin acordarea marelui premiu Hamangiu, pentru poezie și dramă, în anul trecut.

• Poet, dramaturg, eseist și filosof — iată cele patru aspecte ale acestui mare creator.

• Nepotolita-i sete de a cunoaște, de a pătrunde adâncul misterelor ce-l uimesc, se îmbină la el cu o sensibilitate rară, care face să dispară granița între metafizică și poezie. Dotat cu un spirit de o remarcabilă originalitate, el găsește totdeauna fețele nouă ale vechilor probleme și ne apropie de înțelegerea lor prin comparațiile sale evocative, metaforele-

nașteptate și acel stil limpede și concis, pe care nu-l egalează decât frumusețea limbii sale neoașă românească.

« Cu fiecare volum nou Blaga ni se înfățișează cu o latură nouă a talentului său multiplu. Constantă rămâne la el numai legătura indisolubilă cu specificul nostru etnic. În versul său pulsează sângele strămoșilor și plutesc misterele codrilor noștri seculari; eroii dramelor sale sunt înfițiți cu toate rădăcinile în solul natal; ceea ce e românesc îl preocupă când își clădește sistemele-i filosofice.

« Această pătrundere în structura noastră ca rasă, face ca scrisul său să ne fie atât de aproape sufletește celor de acasă și să fie atât de apreciat, pentru contribuțiile nouă ce le aduce, în străinătate. Când drama sa « Meșterul Manole » s'a jucat în Elveția și în Polonia, reprezentarea ei a fost considerată ca un mare eveniment literar. Când studiul său filosofic « Daimonion » a fost cunoscut în Germania, unde tocmai se serba centenarul lui Goethe, un critic german spunea că filosoful român venind din altă sferă de cultură a putut pătrunde atât de adânc în opera marelui Goethe, încât le-a revelat-o lor, Germanilor.

« Prin alegerea lui Lucian Blaga ca membru al Academiei Române, la o vârstă când talentul lui e în plină ascensiune, vom avea în mijlocul nostru un mare creator, poet și filosof în același timp. »

Sextil Pușcariu.

— Procedându-se la votul cu bile, d-l Lucian Blaga întrunește 17 voturi din 28 voturi exprimate, 11 voturi fiind contra.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA constată că d-l Lucian Blaga n'a întrunit două treimi din voturile membrilor prezenți. În consecință votul se va repeta într'o ședință viitoare.

D-l I. PETROVICI dă cetire următorului raport:

« Secțiunea literară a Academiei Române, destinând unul din cele trei locuri vacante de membru activ — și anume pe acela ocupat de mult regretatul Ion Bianu — unui istoric și critic literar, a scotit, cu majoritate de voturi că personalitatea care îndeplinește astăzi cele mai multe condiții de notorietate, proeminență și talent, este aceea a d-lui Eugen Lovinescu.

« Disponând deopotrivă de pasiunea investigației, care scotocește și se documentează, precum și de puterea constructivă care îl ridică deasupra materialului cercetat — la care aș adăuga și calitatea extrem de prețioasă la un critic literar: curajul de a-și exprima lămurit convingerile fără a se îngriji de indispoziții și amărăciuni — d-l Lovinescu a produs o operă vastă, variată, pe alocuri scânteietoare, reușind de mult să fixeze atenția publică.

« Pregătit printr'o serioasă cultură clasică — *întâiul la capacitate* pe țară la examenul de profesor în 1904, autor de studii de filologie latină, traducător al lui *Ilorășiu* și *Tacit*, iar de curând al *Odiseii lui Omer*, într'o ediție epuizată în mai puțin de un an — impregnat de cultură franceză

din timpul celor 4 ani de studii la Paris, unde a luat Doctoratul de Stat, cu două teze prefațate de Goustaue Fougères și de ilustrul Emile Faguet, d-l Lovinescu s'a consacrat cu precumpănire istoriei și criticei literare.

* Istoria literară îi datorește trei mari monografii, momentan nedepășite: 1) Grigore Alexandrescu, viața și opera sa; 2) Costache Negruzzi, viața și opera sa; 3) Gheorghe Asachi, viața și opera sa.

* Activitatea sa cea mai întinsă, a fost cea închinată criticei literare căreia se dedică de acum treizeci de ani, având rând pe rând la dispoziție foiletonul ziarului « Epoca » ce apărea pe vremuri cu foarte îngrijite coloane beletristice, apoi colaborarea la « Convorbirile Critice » și mai târziu pagina critică a « Convorbirilor literare ». În sfârșit, face să apară după războiu, Revista « Sburătorul », la care au colaborat mai mulți scriitori ajunși astăzi la notorietate, dar foarte bucuoși în vremea grea a debutului să primească îndemnul și încurajarea sa.

* Din această stăruitoare și fecundă activitate critică au izvorit peste 20 de volume: 2 intitulate: *Pași pe nisip*, alte 10 volume intitulate: *Critici*, bucurându-se de o difuziune de peste 100.000 exemplare; 5 volume: *Istoria literaturii române contemporane*, tratând rând pe rând istoria diverselor genuri, în cadrele unei epoce determinate; în sfârșit *Epiloguri literare*, *Memorii*, etc.

* O altă operă care depășește atât istoria cât și critica literară, dobândind un caracter pregnant sociologic este scrierea în 3 volume, *Istoria civilizației române moderne*, o sinteză care a provocat vii discuții — unele ajungând chiar în sânul Academiei — autorul reprezentând un punct de vedere, care nu atrage necondiționat toate adevăsurile, ceea ce în genere se întâmplă de altfel cu orice teorie de amploare filosofică. Principalul este că scrierea a avut răsunet, că a fost citită și discutată, fiind în același timp recunoscută ca o expresie limpede, unitară și sezisantă, a unui mod de a vedea, posibil între altele și putând concura cu ele.

* Talentul de scriitor al autorului, caracterizat prin grație, eleganță și finețe, nu se putea să nu-l îmboldească și spre opere de literatură pură. Nu vom insista prea mult asupra acestei laturi a activității d-lui Lovinescu, care rămâne accesorie și în ansamblul producției sale, și față de intențiunea secției noastre, de a alege de data aceasta un istoric și un critic literar.

* Va trebui să facem totuși mențiune că după câteva încercări dramatice (unele reprezentate pe scena Naționalului din București) d-l Lovinescu a publicat o serie de romane, folosind de preferință personaje cari au existat adevărat și evocând întâmplări din trecut. Că utilizarea figurilor trecutului poate trezi susceptibilități mult mai lesne decât croirea integrală de personaje fictive, aceasta e dela sine înțeles. Dar tot așa de adevărat rămâne că evocările d-lui Lovinescu au provocat și multe consonanțe sufletești, cum așa putea-o menționa pe cea a marelui prețuritor al trecutului nostru, Colegul nostru Mihai Sadoveanu, care într-o recenzie din revista « Insemnări ieșene » se rostește astfel: « Eugen Lovinescu se întoarce cu pietate către acest Iași, evocând în « Bălăuca » nu numai un episod din amara și sbuciumata viață a marelui nostru Eminescu, ci și

un trecut mai îndepărtat, și o atmosferă care continuă să plutească peste morminte și citorii de odinioară ».

« Pe temeiul acestei activități multilaterale cristalizată în câteva zeci de volume, dar mai ales raportându-ne la activitatea sa principală de critic și istoric literar, secțiunea literară vă roagă prin mine a ratifica alegerea d-lui Lovinescu, ca Membru activ al Academiei Române. »

I. Petrovici.

— Procedându-se la votul cu bile, din 28 voturi exprimate d-l Eugen Lovinescu întrunește 14 voturi, 14 voturi fiind contra.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA constată că d-l Lovinescu n'a întrunit nu numai două treimi din voturile celor prezenți, dar nici majoritatea, din care cauză propunerea nu se mai poate supune votului, fiind definitiv căzută.

Se procedează la alegerea de membri corespondenți la Secțiunea Literară. D-l M. SADOVEANU citește următorul raport:

Domnilor Colegi,

« Poetul Ion Pillat este unul dintre cei mai valoroși artiști ai generației care a trecut în vârsta maturității. Colaborator al revistelor « Flacăra », « Cugetul Românesc », « Gândirea », « Convorbiri Literare », s'a impus atenției publicului cetitor încă de acum douăzeci de ani.

« Unele din colecțiile lui de poezii au atins mai multe ediții. A publicat: « Visări Păgâne » (1912), « Eternități de o clipă » (1914), « Amăgiri » (1916), « Grădina între ziduri » (1920), « Pe Argeș în sus » (1923), « Satul meu » (1925), « Biserica de altădată » (1926), « Întoarcere » (1928), « Limpeziri » (1928), « Caetul verde » (1932), « Pasărea de lut » (1934), « Poeme într'un vers » (1936).

« Împreună cu Adrian Maniu, a scris pentru teatru piesele « Dinu Păturică » și « Tinerețe fără bătrânețe ».

« A tradus din poezii francezi, germani și englezi.

« A publicat, în colaborare cu Perpessicius, în două volume, « Antologia poezilor de azi ». A publicat singur o antologie a « Poeziei Toamnei ». De asemenea, colecții de poezie populară aleasă după un criteriu artistic: « Căntece din popor » și « Cartea Dorului ».

« Anul acesta, a tipărit o serie de conferințe, într'un volum intitulat « Portrete Lirice ».

« Numai din această enumerare se poate vedea o preocupare intelectuală neadormită și voința de a contribui la sporul culturii românești.

« Poetul Ion Pillat a realizat, în lucrările sale de creație, o artă fin cizelată. Sufletește, s'ar putea spune că d-sa stă pe linia lui Vasile Alecsandri: seninătate și delicatete. »

« Secția Literară propune votului d-voastră pe poetul Ion Pillat, pentru un loc de Membru corespondent. »

Mihail Sadoveanu.

— Procedându-se la votul cu bile, d-l Ion Pillat întrunește 25 voturi din 28 exprimate, 3 voturi fiind contra.

D-l Dr. GR. ANTIPA, Vicepreședinte, proclamă ales Membru corespondent al Academiei Române pe d-l Ion Pillat, la Secțiunea Literară.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU cetește următorul raport:

* D-l I. T. Torouțiu este un iubitor de literatură care în afară de sacrificiile făcute pentru tipărire, a colaborat într-o largă măsură la cunoașterea principalelor figuri ale Societății literare *Junimea* prin colectarea și publicarea de scrisori schimbate între membrii acestei din urmă societăți.

* În afară de șase volume publicate cu privire la corespondența între membrii Societății *Junimea*, d-l Torouțiu a mai publicat: *Scrieri filosoifice referitoare la filosofia lui Iem. Kant*; Conferințe asupra poeziilor Carmen Sylvei.

* De asemenea numeroase broșuri având diferite subiecte literare, cu deosebire în domeniul influenței literaturii germane în România. *

C. Rădulescu-Motru.

— Procedându-se la votul cu bile, d-l Ilie Torouțiu întrunește 22 voturi din 26 exprimate, 4 voturi fiind contra.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA proclamă ales Membru corespondent al Academiei Române pe d-l Ilie Torouțiu, la Secțiunea Literară.

D-l TH. CAPIDAN cetește următorul raport:

Domnilor Colegi,

* D-l D. Caracostea, profesor de Istoria Literaturii române moderne și folclor la Facultatea de Litere din București, unde continuă opera regretatului nostru coleg I. Bianu, și-a început activitatea prin încercări și studii de critică literară, reprezentând direcția modernistă.

* După o pregătire temeinică pe terenul filologic la Viena, unde a fost asistentul membrului nostru de onoare d-l W. Meyer-Lübke în Institutul pentru limba română întemeiat de T. Maiorescu, a publicat în 1916 studiul *Wortgeographisches und Wortgeschichtliches vom Standpunkte der Homonymität*, unde, pentru prima oară la noi, s'a pus problema geografiei lingvistice a lexicului, aducând, între altele, contribuțiuni prețioase la terminologia pastorală și urmărind, printr-o serie de exemple, vicia cuvintelor dintr'alte categorii în toate dialectele și în limba veche românească.

* Dintre toți istoricii și criticii literari, s'a dovedit deci că este acela care are o mai largă pregătire filologică, indispensabilă studiilor de literatură.

* În 1915 și 1916, a publicat în revista *«Drum Drept»* un lung studiu: *Problemele literaturii populare*, unde, după ce trece în revistă tot ce se lucrase, arată necesitatea altor căi de investigație.

* Trecând la aplicarea concepției, în 1916, începe să publice în mai multe numere din *Convorbiri literare: Istoria și Estetica epiceii populare române*, studiu bogat documentat, continuat în cursul anilor 1920 și 1921.

* Paralel cu acestea, publică în *Viața românească* și în *Noua revistă română* contribuții de literatură comparată și de critică literară, între altele lecția de deschidere ținută la Universitatea din Viena. În 1921, a apărut volumul dedicat operei Colegului nostru *Brătescu-Voinești* în care analiza estetică e încadrată în probleme de literatură comparată și unde pune, larg documentată, problema analizei stilistice. Se dovedește astfel că nu se mărginește la redarea obișnuită a impresiilor subiective, ci caută să adâncească, sub toate raporturile, problemele literare.

* Chemat în 1919 profesor la Școala Superioară de Războiu, publică în 1922 volumul *Aspectul psihologic al războiului*, unde utilizează metoda folclorică la studii actualității.

* Abordând studiul operei lui Eminescu, publică în 1926 *Izvoarele poemei Luceafărul*, studiu de literatură comparată, apoi *Două basme necunoscute din izvoarele lui Eminescu* și, în același an, *Personalitatea lui Eminescu*, unde dă o iconanță totală a dominantelor poetului.

* Continuând studiile de folclor, a publicat în 1927 *Miorița la Armani*, unde motivul e urmărit în paralelele lui balcanice, insistând asupra însemnătății mărturiilor armâne pentru istoria motivul nostru capital. Lărgind preocupările de literatură comparată și punând problema geografiei literaturii noastre populare, publică în 1929 *Lenore, o problemă de literatură comparată și folclor*, în care aspectele apusene și balcanice sunt amănunțit cercetate pentru a fixa locul și caracterul motivului românesc.

* Un studiu larg documentat de literatură comparată este *Izvoarele lui Asahi*, apărut în 1928, o adevărată reabilitare literară a nedreptății scriitor moldovean, căci arată un orizont literar superior contemporanilor. Izvoarele clasice, preromantice și romantice sunt puse în cuvenita lumină. Un aspect neașteptat vine din indicarea influenței polone și anume a marelui poet polon *Mickiewicz*, surprinzătoare la scriitorul nostru, căci arată o puternică influență romantică. Cu totul remarcabilă este contribuția prin care se documentează influența clasicismului asupra scriitorului român.

* O caracteristică a d-lui D. Caracostea este că nu aparține acelor cercetători cari se mărginesc să reproducă mereu prin alte exemple același tip de lucrare, ci fiecare contribuție aduce, odată cu un nou material și noi aspecte ale preocupărilor de metodă. De curând s'a îndreptat spre problemele atât de puțin cercetate la noi de versificație românească după cum se poate vedea dintr'o serie de recente capitole apărute în *Neamul Românesc* și în *Gândirea*.

* Ca animator în studiile de istorie literară, țin să relevez directivele date prin publicațiile *Institutului de istorie literară și folclor* de sub direcția d-sale. În seria de mărturisiri literare, potrivit concepției că, după cum în filologie, tot astfel și în literatură, actualitatea e chemată să dea îndrumări pentru descifrarea trecutului, a adunat un prețios material spre

a documenta autentic procesul de creațiune al marilor scriitori de azi. Cu totul remarcabil pentru acest punct de vedere este prefața care precede mărturisirile literare ale Colegului nostru *Octavian Goga*. In seria de bibliografii, a apărut bogata și indispensabila *Bibliografia istorică și literară a lui N. Iorga*, iar zilele acestea s'a pus sub tipar al II-lea volum al acestei opere care cuprinde și registrul atât de necesar. Din seria de monografiile a aceleiași colecții au apărut până acum nouă, toate alcătuite de foști elevi ai Seminarului său. Dintre acestea, una a fost premiată de Academia Română și alta este acum propusă la premiul Eliade Rădulescu. Scopul acestei colecții este de a crea din cele mai bune elemente ale Universității din București o pleiadă de cercetători cari să valorifice științific comorile adunate de Ion Bianu la Academia Română.

• Pentru rezultatele obținute în această multiplă activitate care, printr'o fericită colaborare a disciplinelor filologice, istorice și estetice își propune, totdeauna comparativ, să lămurească atât de variatele aspecte ale istoriei și criticii noastre literare, d-l D. Caracostea merită cu prisosință să fie Membru corespondent al Academiei Române, unde este chemat să aducă prețioase servicii. •

— Procedându-se la votul cu bile, d-l Dim. Caracostea întrunește 23 voturi din 26 exprimate, 3 voturi fiind contra.

D-l Dr. GR. ANTIPA, Vicepreședinte, proclamă ales Membru corespondent al Academiei Române pe d-l Dim. Caracostea, la Secțiunea Literară.

D-l I. PETROVICI citește următorul raport:

• D-l O. Tafrali este vechiu profesor la Universitatea din Iași, pe care o cinstește și prin activitatea sa neobosită și prin prestigiul pe care l-a dobândit. Profesor de arheologie la Facultatea de litere a Universității moldovene, director al Muzeului de antichități din Iași, — muzeu înființat exclusiv prin silințele sale — d-l Tafrali a mai fost însărcinat cu un curs oficial la «Ecole des Hautes-Etudes» din Paris în anii 1934 și 1935, onoare care nu se acordă orișicui.

• Publicațiile d-lui Tafrali sunt foarte numeroase, parte privind Arheologia, parte Istoria Artelor. Pe lângă studiile publicate în țară și în limba românească, D-sa a tipărit mulțime de contribuții originale în limba franceză (mai ales în «Revue archéologique» și în «Monuments et Mémoires publiés par l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres») silindu-se totodată a informa străinătatea asupra comorilor noastre artistice, prin descrieri competente și atrăgătoare, în care defilează splendidele mănăstiri ale Bucovinei și alte vechi biserici din țară. Ca o pildă a efectului produs menționăm că ziarul «Times» a consacrat o coloană jumătate elogiului cărții «Le Trésor de Poutna».

• De altfel propaganda în străinătate a fost unul din țelurile constante ale activității profesorului dela Iași și acestui imbold i se datorește publicarea, în moment de grea cumpănă, a scrierii sale «La Roumanie Transdanubienne» în care se pun în evidență drepturile noastre asupra Dobrogei, nu numai cu competența specialistului, dar și cu căldura patriotului.

« Printre numeroasele puncte de atingere ale activității d-lui Tafrali cu disciplinele secției noastre literare, mai putem menționa și câteva opere pur literare ca: « Scene din viața dobrogeană », « Urmărind idealul » (roman) și mai ales scrierea recentă: « Idile din viața antică », cu resurrecții duiioase ale unor vremi apuse de demult.

« Față de această activitate temeinică și bogată, încălzită de entuziasm idealist și servită de însușiri literare netăgăduite, Secția Literară vă propune prin mine, alegerea d-lui Tafrali ca Membru corespondent. »

I. Petrovici.

— Procedându-se la votul cu bile, d-l O. Tafrali întrunește 20 voturi din 26 voturi exprimate, 6 voturi fiind contra.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA proclamă ales Membru corespondent al Academiei Române pe d-l O. Tafrali, la Secțiunea Literară.

Se procedează la alegeri de membri de onoare și corespondenți străini.

D-l G. ȚIȚEICA cetește următoarea propunere:

« De aproape două săptămâni d-l Bompiani ține la Facultățile noastre de științe din București, din Iași și din Cernăuți conferințe, în care își expune în chip strălucit cele mai însemnate din rezultatele și metodele sale. De mai bine de 25 ani cercetările sale pătrunzătoare în geometria diferențială proiectivă au adăugat ramuri a acestei științei matematice capitole noi de cea mai mare însemnătate. Teoria configurațiilor lui Laplace, a spațiilor osculatoare unei varietăți de-a-lungul unui element, interpretarea geometrică a ecuațiilor cu derivate parțiale, deformarea de ordin superior, elementele infinitezimale invariante proiective ale unei curbe și ale unei suprafețe sunt numai câteva din părțile esențiale ale operei geometrice create de d-l Bompiani.

« De aceea propunem pe acest distins reprezentant al geometriei italiene ca Membru de onoare al Academiei noastre. »

*Em. Racoviță, G. Țițica, D. Pompeiu, Vasilescu-Karpen,
D. Voinov, I. Simionescu, Ion Inuleț.*

— Procedându-se la votul cu bile, d-l Enrico Bompiani întrunește unanimitatea de 25 voturi.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA proclamă ales în unanimitate pe d-l Enrico Bompiani Membru de onoare al Academiei Române.

D-l I. NISTOR cetește următoarea propunere:

Domnilor Colegi,

« Propunem alegerea d-lui D. N. Ciotori, consilier pe lângă legația noastră din Londra, ca Membru de onoare și întemeiem această propunere pe următoarele temeiuri:

* D-l Ciotori a scris o sumă de schițe, impresii, povești și legende precum și numeroase traduceri (peste cincizeci în total).

* D-sa a provocat și a ajutat la scrierea a numeroase scrieri — în limba engleză — despre istoria, arta, obiceiurile noastre (optsprezece).

* În sfârșit prin harnica d-sale stăruință colecțiunile Academiei s'au îmbogățit cu multe cărți, hărți, stampe, manuscrise, în cea mai mare parte donația sa. Și acum în urmă numai mulțumită unei stăruințe de patru ani a d-lui D. N. Ciotori, Academia a căpătat, prin gestul înțeleghător al d-lui Titulescu, foarte bogata colecție de manuscrise a D-rului Gaster. *

*Dr. Gr. Antipa, G. Țișea, I. Lușaj, Al. Lapedatu, Sextil Pușcariu,
I. Nistor, Em. Racoviță, Andrei Rădulescu, R. Rosetti, N. Iorga, Preotul
Nicolae M. Popescu, D. Voinov.*

— Procedându-se la votul cu bile, d-l D. N. Ciotori întrunește unanimitatea de 23 voturi.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA proclamă ales în unanimitate pe d-l D. N. Ciotori, Membru de onoare al Academiei Române.

D-l N. IORGA cetește următoarea propunere:

* D-l profesor G. Catzarow din Sofia e cel mai bun cunoscător al vieții în toate privințele a Tracilor, strămoșii noștri comuni. Nu e domeniu în care să nu-i fi urmărit cu o desăvârșită competență. Nici religia lor, multiplă și confuză, nu mai are o taină pentru dânsul.

* Lucrările sale au fost publicate și în mai multe limbi străine, d-l Catzarow fiind colaboratorul celor mai repute reviste ale Apusului.

* În toată această vastă operă e o finută de o perfectă obiectivitate, de o grijă a formei, și a formei sociale, care lipsesc prea adeseori erudiților. El se înfățișează și ca un suflet liniștit și frumos, în vâltoarea revendicărilor naționale.

* Il propun, și pentru că niciodată nu ne-a jignit, ca Membru corespondent al Academiei noastre *

N. Iorga.

— Procedându-se la votul cu bile, d-l G. Catzarow întrunește unanimitatea de 20 voturi.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA proclamă ales în unanimitate Membru corespondent al Academiei Române la Secția Istorică pe d-l G. Catzarow.

ȘEDINȚA PUBLICĂ SOLEMNĂ

DELA 27 MAI 1936

D-1 Președinte ALEX. LAPEDATU întâmpină pe Majestatea Sa Regele cu următoarele cuvinte:

SIRE,

* Augusta solitudine pe care Maiestatea Voastră o purtați Academiei Române și lucrărilor sale se dovedește încă odată prin bunăvoința de a fi venit să prezidați această ședință publică a noastră, în care distinsul Coleg, d-l Prof. Sextil Pușcariu, va vorbi despre *Atlasul lingvistic al României*.

* Atențiunea deosebită pe care Maiestatea Voastră o acordați acestei lucrări, cum și — fie-mi îngăduit să adaug — interesul particular cu care membrii Academiei și publicul numeros de intelectuali ce umplea alaltăieri această incintă au ascultat cuvântarea de primire a noului nostru Coleg, d-l Th. Capidan, despre *Romanitatea balcanică*, vădesc hotărît că rostul fundamental al instituțiunii noastre au rămas tot studiile istorice și lingvistice privitoare la poporul român, pentru care ea a și fost fondată acum șaptezeci de ani.

* Relevând aceasta nu voiesc să scad cătuși de puțin rolul și însemnătatea celorlalte preocupări științifice, literare și artistice cărora este închinată activitatea Academiei noastre, ci voiesc să accentuez numai că, cu toate noile și multiplele sarcini pe care evoluția vieții culturale românești le-a impus acestei instituțiuni, studiile privitoare la limba și la trecutul nostru au rămas permanent legate de rosturile ei.

* An cu an aceste studii au fost tot mai mult aprofundate și extinse, găsindu-se astăzi în stadiul și la nivelul de a putea răspunde celor mai serioase și riguroase exigențe științifice, iar reprezentanții lor consacrați de a fi socotiți ca autorități necontestate în lumea specialiștilor străini. Faptul își are însemnătate și din punct de vedere național, întru cât, cum se știe, din interese și cu scopuri ce au a face prea puțin cu știința, adversarii noștri de veacuri cred că mai pot pune din nou în discuție problema originii și a continuității noastre ca popor autohton al teritoriului său național.

* Prezența Maiestății Voastre la această ședință nu este deci numai un puternic indemn pentru activitatea acelora ce cultivă aceste studii, ci, totdeodată, și o hotărîtă afirmație că înțelegeți, ca în toate, să fiți cel dintâi în fruntea acestui neam, când e vorba ca și prin astfel de studii să se susțină și să se apere drepturile imprescriptibile ale poporului român, în noua lui patrie întregită.

* Pentru aceasta, Vă mulțumim și Vă rugăm, încă odată, Sire, să binevoiți a primi cele mai supuse și mișcate sentimente de grațitudine și recunoștință ce Vă păstrăm ca Suveran al țării pe care o voiți mare, luminată și puternică și ca Protector și Președinte de Onoare al Academiei

noastre, pe care știm că o doriți să fie, în viitor ca și în trecut, în fruntea instituțiilor de cultură ale neamului.

« Să trăiți, Sire ».

MAIESTATEA SA REGELE binevoicște a zice:

*Domnule Președinte,
Domnilor Colegi,*

« Pentru mine este totdeauna un prilej de bucurie de a veni aci, la Academia Română, ca să asist la unele din ședințele d-voastră.

« Azi când Colegul nostru, d-l Sextil Pușcariu, ne va întreține despre o problemă așa de importantă, bucuria mea este foarte mare. Problema limbii, pe lângă substratul științific, are o importanță covârșitoare în zilele acestea, când se afirmă dreptatea stăpânirii acestui pământ de către neamul nostru.

« Am urmărit aceste lucrări fiind convins de importanța lor și am avut plăcerea de a contribui și Eu la ele.

« Profit de prezența Mea aci, după alegerea a noui membri pentru a le aduce, ca Președinte de Onoare, caldul Meu salut în acest înalt cenuclu al culturii românești.

« Urmăresc totdeauna cu dragoste activitatea Academiei Române și Mă bucur să văd că pe zi ce trece această înaltă instituție se întărește. Sunt convins că, urmând așa, va putea merge spre progres.

« Mulțumind încăodată pentru cuvintele ce s'au spus, aduc caldul Meu salut și calda mea urare de propășire Academiei Române. »

D-l **SEXTIL PUȘCARIU** dezvoltă comunicarea anunțată despre *Atlasul lingvistic român* (cu proiecțiuni).

După comunicare, Maiestatea Sa Regele se întreține îndelung cu d-nii Membri și cu d-l E. Perrot, Profesor la Facultatea de Farmacie din Paris, care a asistat la ședință.

Ședința intimă.

D-l Președinte **ALEX. LAPEDATU** semnalează prezența d-lui Perrot prin următoarele cuvinte:

Chers Collègues,

« J'ai la grande joie de vous signaler la présence parmi nous de Mr. Perrot, Professeur d'Histoire naturelle des Médicaments à la Faculté de Pharmacie de Paris, Membre des Académies de Médecine et d'Agriculture, Directeur du laboratoire de Recherches et du Musée des matières premières d'origine végétale.

« Ce laboratoire est fort actif et le Musée est fameux, pour le nombre et la variété de ces collections, — richesses inestimables, qui sont dues, en très grande partie, à l'activité de Mr. Perrot, infatigable travailleur et voyageur, qui a parcouru toute l'Europe et de nombreuses contrées d'Afrique et d'Asie, rapportant, de chaque voyage, graines, semences,

échantillons, documents de toutes sortes, qui forment actuellement l'avoir considérable du Musée et la base du vaste savoir et de la très grande expérience du savant.

* Une lacune lui restait cependant à combler dans ses explorations européennes et c'est justement la Roumanie, effet de circonstance imprévues ou contraires, car Mr. le Prof. Perrot compte, non seulement beaucoup d'élèves dans notre pays, mais de bons amis et de vieux camarades; il me suffira de citer parmi ces derniers notre regretté collègue le Dr. Cantacuzino et notre collègue Racovitza ici présent.

* Quoiqu'il en soit, voici la lacune comblée: Mr. le Professeur Perrot, après avoir pris une part active au Congrès national de Chimie de Constanța, est l'hôte de notre Capitale depuis quelques jours, à la grande satisfaction de ses amis, de ses collègues et de ses élèves, qui lui ont fait visiter nos institutions scientifiques, qui l'ont vivement intéressé. J'apprend que, sur son amicale insistance, notre pays sera représenté aux travaux d'une convention internationale, d'où son absence aurait été fort préjudiciable à la mise en valeur d'une branche non négligable de notre production agricole.

Monsieur le Professeur et honoré Collègue,

* Les membres de notre Académie se joignent à vos confrères, à vos amis et à vos élèves roumains, pour honorer en vous le professeur, le savant et l'ami de notre pays. Nous vous remercions d'être venu nous voir et nous espérons que cette première visite ne restera isolée. Soyez le bienvenu parmi nous!

D-l Perrot mulțumește emoționat d-lui Președinte pentru binevoitoarele cuvinte prin care l-a salutat.

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU zice:

* Întâiul ales dintre noii Colegi, d-l Prof. Nic. Bănescu, găsindu-se în mijlocul nostru, îmi fac o deosebită plăcere a-l saluta și felicita din toată inima.

* Căci d-sa vine în Academie nu numai cu o frumoasă și bogată activitate publicistică, istorică și literară, de tinerete, ci, cum s'a arătat în raportul de recomandare și cu o serie de valoroase studii, într'un domeniu de specialitate științifică în care puțini dintre istoricii și filologii noștri s'au afirmat până acum — în bizantinologie. Iar studiile acestea, de temeinică erudițiune, sunt expuse cu deosebit talent literar și cu un viu și pătrunzător spirit critic și polemic.

* În atmosfera senină și liniștită a Academiei noastre d-l Nic. Bănescu, va găsi, de sigur, îndemnul necesar spre a continua această activitate științifică pentru progresul studiilor noastre istorice și pentru prestigiul instituției căreia de azi înainte d-sa îi aparține. De aceea, în numele d-voastră al tuturor, îl întâmpin cu tradiționala salutare:

* Fii bine venit în mijlocul nostru, domnule Coleg!*

D-l N. BĂNESCU răspunde:

* Țin să mulțumesc din toată inima d-lui Președinte pentru frumoasele cuvinte cu care a salutat prezența mea întâia oară în această savantă asociație.

* Recunoștința mea merge însă în special către Secția Istorică, unde, prin votul său spontan am fost trecut dela Secția Literară, în care am stat, ca Membru corespondent atâția ani, și mai cu seamă sunt recunoscător ilustrului meu profesor și savantului nostru istoric d-l Iorga, care, prin raportul său, a prezentat Domnilor Voastre modestele mele merite pe teren științific, făcând posibil votul atât de hotărît, prin care mă simt foarte onorat.

* În atmosfera senină pe care acest luminat Corp o garantează mai bine decât oriunde, cum d-l Președinte a subliniat însuși, sunt sigur că voi găsi și mai mult îndemn pentru a-mi da contribuția la știința pe care o reprezint.

* Domnilor, vă mulțumesc. *

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU arată că Înalt Prea Sfinția Sa Dr. Miron Cristea, Patriarhul României, a binevoit a veni astăzi între noi spre a ne face o importantă comunicare.

Înalt Prea Sfinția Sa Dr. MIRON CRISTEA, Patriarhul României, Membru de onoare al Academiei Române, luând cuvântul zice:

* Urmând pilda înaintașilor mei în slujba de ierarhi ai bisericii noastre ortodoxe din țările și provinciile locuite de Români, — am luat și eu inițiativa, am pregătit toate mijloacele de trebuință și am găsit clericii și cărturarii pregătiți, pentru a da neamului românesc și bisericii sale o nouă traducere a Sfintei Scripturi, făcută de-a-dreptul din limbile originale de bărbați cu depline cunoștințe atât biblice cât și de dezvoltarea, la care a ajuns limba românească în zilele de azi.

* În deosebi am urmat pe mitropolitul Simion Ștefan din Belgradul-Ardealului, carele în istorica predoslovie a Noului Testament (1648) constata în cuvinte atât de plastice trebuința unei limbi *unitare* a Românilor, pe care să o înțeleagă deopotrivă toți Românii din țările și provinciile, în cari i-a împărțit vitregitatea vremurilor. El s'a și silit — pe cât i-au îngăduit acele timpuri — să folosească astfel de cuvinte, cari — ca banul de aur — au trecut, valoare și pricepere pretutindenea; bine știind, că unitatea limbii și lucrările scrise în ea, creează unitatea sufletului românesc de pretutindenea; iar unitatea sufletului trebuie să aibă de urmare prea firească și unitatea națională și politică a neamului.

* Am urmat pe vrednicul mitropolit al Ungrovlahiei Theodosie dela Veștem, care a binecuvântat lucrarea și apariția vestitei Biblii, cunoscută sub denumirea de « Biblia lui Șerban Cantacuzino » (1688).

* Asemenea, pe smeritul călugăr Samuil Micu Clain dela Sadu; pe nemuritorul mitropolit Andrei Șaguna dela Sibiu (1853); pe mitropolitul Gavriil Bănulescu, căruia se atribue biblia dela Petersburg (1819) și pe alți neosteniți muncitori pe acest tărâm.

« In scopul acesta încă la 1922 am înființat « Institutul biblic », care să adune mijloacele bănești pentru acoperirea cheltuelilor de traducere și de tipărire a unei Sf. Scripturi, care

« 1. Să ne dea un text clar și pe înțeles, bine tradus din limbile originale, fără obscurități, cu deplin aparat critic și cu deplină autoritate teologică și de doctrină.

« 2. Să ne dea traducerea în o limbă, ce corespunde progresului făcut de graiul românesc în timpurile mai noi, fără a pierde nimic din mi-reasma arhaică a frumoasei noastre limbi bisericești din trecut, spre a da astfel nou îndemn tuturor, celor ce se indeletnicească a scrie românește, să revină în scrisul lor la vechea matcă a limbii noastre originale, așa cum o crează graiul popular și scrisul marilor ierarhi, gânditori, literați și poeți, ce i-am avut până acum.

« Această Scriptură, tradusă de preoții Grigorie Pișculescu, Vasile Radu, sub conducerea autorității sinodale și ierarhice a marelui cărturar al bisericii noastre, Mitropolitul Nicodim al Moldovei, este gata. Folosesc prilejul acestei sărbătorești ședințe de a prezenta întâiul exemplar al acestei Sf. Scripturi, proaspăt apărute în tiparnița Patriarhiei noastre din inițiativa și sub îngrijirea întâiului patriarh al țării Miron și în zilele Maiestății Sale Regelui Carol II — voievodul culturii române și al tuturor mișcărilor pentru propășirea și înălțarea țării.

« Și vă rog — ca pe fruntașii nemuritori ai culturii române —, să o primiți cu dragostea de buni fii ai bisericii strămoșești și să o apreciați cu aceeași bunăvoință, cu care ați adunat și îngrijit și cea mai fragmentară și răsleață foaie din vechile traduceri, adeseori pierdute și uitate prin colbul ungherelor nebagate în seamă.

« Eu doresc, ca ea să contribuie, — ca și edițiile înaintașilor — la înche-garea neamului, la întărirea conștiinței și unității sale bisericești, cultu-rale și naționale și să fie și rămâie prin dumnezeieștile sale povețe și în-vățături — ca și în trecut — temelia de dezvoltare a întregii noastre vieți personale, familiare și obștești. »

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU: a mulțumit I. P. S. Sale pentru deosebita cinste ce face Academiei de a-i prezenta primul exemplar din noua Biblie tipărită de Sf. Sinod. D-sa zice că a avut fericirea să cu-noască de aproape năzuința I. P. S. Sale care l-a dus la realizarea acestei monumentale lucrări. Știe cu cât spirit practic, cu câtă pricepere și cu câte greutate a pus la cale această operă. I. P. S. Sa a înființat mai întâi un Institut Biblic: apoi s'a străduit ca să aducă la Mitropolie o tipografie și în sfârșit s'a îngrijit de strângerea în jurul P. S. Sale a câtorva cola-boratori destoinici. Sunt 6 ani de când I. P. S. Sa ne-a prezentat tradu-cerea Psaltirei în cea mai curată și mai frumoasă limbă românească. Acum ne dă cu colaborarea prețioasă a părinților Pișculescu și Radu și a I. P. S. Sale Mitropolitului Nicodim al Moldovei traducerea completă a noului și vechiului Testament. D-l Lapedatu a exprimat I. P. S. Sale mulțumiri din toată inima că atât ca Patriarh cât și ca Membru de Onoare al

Academiei a ținut ca cel dintâi exemplar din cele ce vor fi împrăștiate în lumea credincioasă să fie adus acestei înalte instituțiuni.

* Noua biblie va sta la loc de cinste și în rând cu bătrânele cărți bisericești aflate în Biblioteca Academiei noastre; cărți în care stă închis sufletul neamului nostru. Vom păstra această sfântă carte — spune d-l Lapedatu — atât ca amintire a I. P. S. Voastre cât și ca semn de rugăciune pentru ca Bunul Dumnezeu să vă dea putere și vieceț să duceți la bun sfârșit și tipărirea Sfintei Tradiții. *

Înalt Prea Sfinția Sa, Dr. MIRON CRISTEA, Patriarhul României, mulțumind d-lui Președinte, a arătat că această carte este cuvântul lui Dumnezeu; graiul însă în care e tălmăcită este al lumii; de aceea nu poate fi desăvârșit. Și de aceea pune această primă ediție în atenția Academiei Române și a tuturor scriitorilor și poezilor noștri, cunoscători ai limbii românești și-i roagă să facă și să-i comunice observațiile Domniilor lor, spre a fi ținute în seamă la o ediție viitoare.

La ordinea de zi fiind repetarea votului pentru alegerile ca membri activi la Secțiunea Literară a d-lor G. Petrașcu și Lucian Blaga, d-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA, care ocupă scaunul prezidențial, pune la votul cu bile alegerea d-lui G. Petrașcu. Rezultatul votului este că d-l Gh. Petrașcu a întrunit 18 voturi din 26 voturi exprimate, 8 voturi fiind contra.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA constată că d-l Gh. Petrașcu a întrunit două treimi din voturile membrilor prezenți și îl proclamă ales Membru activ al Academiei Române la Secțiunea Literară.

Repetându-se și votul pentru alegerea d-lui Lucian Blaga, se constată ca rezultat al votului că d-l Lucian Blaga a întrunit 16 voturi pentru din 26 voturi exprimate, 10 voturi fiind contra.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA constată că d-l Lucian Blaga n'a întrunit două treimi din voturile membrilor prezenți spre a fi ales. Se va repeta votul mâine pentru a treia și ultima oară.

Ș E D I N Ț A G E N E R A L A

DELA 28 MAI 1936

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU zice:

* Alți doi noi Colegi se găsesc azi în mijlocul nostru — d-nii Traian Săvulescu și Gh. Ionescu-Sisești. Imi fac o deosebită plăcere a-i saluta și felicită, în numele d-voastră al tuturor, din toată inima.

* D-l Traian Săvulescu va fi, de sigur, în cadrul specialității sale, după cum ne-a fost prezentat, un demn și vrednic urmaș al marilor săi predecesori botaniști: Dr. Dimitrie Brândză, Florian Porcius și Dr. Dimitrie Grecescu.

* Iar d-l Gh. Ionescu-Sisești, cu pasiunea și distincțiunea cu care profesază una din științele cele mai importante din punct de vedere al aplicării practice în viața economică și socială a poporului român și cu acțiunea sa de îndrumare practică și-a câștigat o reputație pe care n'a mai avut-o nimeni altul dela neuitatul nostru înaintaș P. S. Aurelian.

* Amândorora le zic: Fiți bine veniți în mijlocul nostru, d-lor Colegi!

D-l TRAIAN SĂVULESCU răspunde:

*Domnule Președinte,
Domnilor Membri,*

* A fi membru al Academiei Române, înseamnă, pentru acei, cari și-au destinat rostul vieții lor cercetării științifice sau scrisului, nu numai o deosebită onoare, ci și un hotărît îndemn, de a produce în specialitatea hărăzită lor, cât mai bine și cât mai mult.

* Pentru botanică și botaniști, Academia Română a fost, încă dela înființare, instituția dela care au pornit îndrumări sănătoase, îndemnuri viguroase și de al cărui sprijin mărinimos s'au bucurat toți cei vrednici.

* În trecut, Florian Porcius din Năsăud, nestorul botaniștilor unguri și români, Doctorul D. Brândză, ziditorul din temelie al edificiului botaniceii științifice românești, Doctorul D. Grecescu, prelucrătorul critic și original al materialului floristic, cunoscut până la el și făuritorul primei sinteze fitogeografice a țării, au fost membrii acestei glorioase instituții. Astăzi, eminentul profesor Em. Teodorescu, creatorul școlii românești de fiziologie vegetală—școală ce nu ar trebui lăsată să se părăginească—este de asemenea membru al Academiei Române.

* Toți aceștia au activat aici discret, dar rodnic și din necunoscut au scos la lumină adevărurile ce lămuresc viața și răspândirea plantelor în țara noastră.

* E bine să se știe, că în timp ce în alte țări învecinate, în Bulgaria, Serbia, Grecia, alții decât băștinașii cercetau pământul, animalele și plantele, în țara noastră, un ardelean (Florian Porcius), un moldovean (Dr. D. Brândză), un oltean (Dr. D. Grecescu) și un bucovinean (Al. Procopian-Procopovici) ne-au dat lucrările de bază, care își păstrează și azi importanța lor intactă. Ei au statornicit dela început unitatea de preocupare, de gândire și de metodă în domeniul botaniceii, sporind unitatea spirituală, care a premers și a pregătit marea unire politică de mai târziu.

* Lucrările cele mai de seamă, privitoare la flora și vegetația României, au apărut în publicațiile Academiei Române sau au fost distinse de către aceasta, prin acordare de premii. Putem spune, așa dar, că în ceea ce privește știința plantelor, Academia Română și-a îndeplinit cu prisosință rolul său de îndrumare, de încurajare și de patronaj.

* Munca fără preget a înaintașilor noștri ne-a ușurat enorm sarcina nouă, celor de astăzi, pentru că ne-a deschis drumuri largi și drepte către țeluri bine definite.

« Conștient de obligațiunile mele și pătruns de un adânc sentiment de răspundere, gândul meu se îndreaptă în primul rând cu pietate către marii înaintași a căror operă și pasiune pentru știință, îmi vor servi ca un permanent imbold.

« Permiteți-mi, să vă mulțumesc, d-le Președinte, pentru întâmpinarea ce mi-ați făcut-o, în termeni atât de calzi, atât de încurajatori și îmbietori.

« Mulțumesc în special, ilustrului meu Profesor D. Voinov, a cărui largime de vederi, fermitate în convingeri și delicatețe în sentimente, mi-au fost întotdeauna o model viu a ceea ce trebuie să fie un adevărat om de știință. Sentimentele de afecțiune și de stimă, pe care d-l Profesor Voinov mi le-a manifestat și acum, prin recomandarea mea pentru a fi ales ca membru al Academiei Române, reprezintă pentru mine o comoară de nestimate sufletești.

« Mulțumesc călduros d-lor membri ai Secțiunii Științifice, precum și plenului Academiei Române, pentru deosebita cinste ce mi-au acordat-o, socotindu-mă demn de a continua strădania înaintașilor mei, pentru progresul botanicii românești. »

D-l G. IONESCU-ȘIȘEȘTI luând cuvântul, zice:

*Domnule Președinte,
Domnilor Membri,*

« Vă mulțumesc cu recunoștință pentru onoarea de a mă fi chemat în mijlocul d-voastră, în acest înalt for științific.

Știința, în epoca modernă, a revoluționat viața lumii, în toate domeniile. A transformat și agricultura, punând în locul deprinderilor patriarhale milenare, o tehnică rațională. Din nefericire, în țara noastră nu se înțelege îndeajuns spiritul vremii și aceasta e una din cauzele pentru care producția noastră agricolă nu este la înălțimea virtuților poporului românesc și rodniciei pământului său. Academia Română, cu prestigiul și autoritatea ei, trebuie să tragă un clopot de alarmă. Ea trebuie să înoade firul evoluției acolo unde a fost lăsat de marele precursor P. S. Aurelian, întemeietorul cooperăției românești, acea formă de organizare a micilor producători, fără care nu poate fi progres în agricultura țărănească.

« Exprim recunoștința mea d-lui Președinte pentru cuvintele de bună primire și d-lui Dr. Gr. Antipa, care a avut bunăvoința a mă recomanda d-voastră în 1925, când am fost ales Membru corespondent și care acum aduce din nou chezașie pentru mine în fața d-voastră. Vă exprim recunoștință d-voastră tuturor pentru votul ce ați binevoit a da.

« Chemându-mă în mijlocul d-voastră ați binevoit a aprecia modesta mea activitate științifică și străduința ce m'am socotit dator să depun pentru ca agricultura românească să iasă din rutină.

« Academia Română trebuie să fie și pentru agricultură instituția de îndrumare pe căile progresului. Voiu fi, în mijlocul d-voastră, slujitorul credincios al acestui țel și vă asigur că voiu munci cu puterile cele mai curate, pentru a fi vrednic de onoarea ce ați binevoit a-mi face. »

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreședinte, roagă plenul să autorize Delegația să aplice în cursul anului regulamentele nemodificate în spiritul Statutelor, supunând plenului următoarea propunere:

Delegațiunea este autorizată să aplice regulamentele, care n'au fost modificate, ținând seama de dispozițiile noilor Statute ale Academiei.

— Se aprobă în unanimitate.

D-l N. IORGA prezintă în dar din partea d-lui Dinu Rosetti o foarte interesantă scrisoare a lui Cezar Bolliac scrisă din Constantinopol la 1850, care se va publica în Memoriile Secțiunii Istorice.

D-l S. PUȘCARIU cetește următorul raport asupra *Dicționarului limbii române*:

Domnilor Colegi,

*Dificultățile de ordin tipografic de care vă vorbeam în raportul precedent n'au încetat decât la începutul anului acestuia, când Tipografia Universul a ajuns să-și procure toate caracterele tipografice care-i mai lipseau. Materialul cules în șpalturi și în pagini întrece trei fascicule, iar manuscrisul gata de tipar cuprinde material pentru a patra fascicolă.

*Din litera C s'a ajuns cu redacția definitivă până la cuvântul CRAONI, iar în redacția primă au lucrat: d-l C. Lăcea cuvintele CRESTĂ-CREER, CREMENE-CREZ, CU, CUȘAC-CUVĂNT; d-l T. Naum cuvintele CONTE-CONTRAGE, iar d-l St. Pașca CUFUNDA-CUNOAȘTERE (fără cuvântul CUM).

*Din volumul II, partea a II-a, redacția definitivă a ajuns până la cuvântul LACTOZĂ. În redacția primă nu s'au făcut progrese, d-l T. Capidan având concediu.

Ultima revizie a volumului I continuă să o facă d-l I. A. Rădulescu-Pogoneanu, iar la vol. II, d-l T. A. Naum. Traducerea franceză o revede d-l Yves Auger.

Sextil Pușcariu.

După propunerea d-lui Vicepreședinte Andrei Rădulescu, se decide ca Premiul J. Lecomte du Noüy să se dea în 1937, în valoare de 3.000 lei, la elevi ai Academiei de Arte Frumoase din Iași.

Se primește cu mulțumire dania de 2.000 lei făcută de d-l Mihail Pizanty — valoarea premiului N. Chrissoveloni acordat de Academie d-sale în sesiunea generală din 1935 pentru scrierea «Statistica» — și se aprobă propunerea d-lui Pizanty ca această sumă să se acorde ca premiu unei lucrări economice, tratând subiectul: «Problema exportului cerealelor românești în debușeurile naturale în raport cu concurența cerealelor străine». Premiul se va publica pentru anul 1937.

După propunerea d-lui ANDREI RĂDULESCU, Vicepreședinte, se aprobă ca din veniturile fondului Elena Simu, destinate prin testament pentru

• acoperirea cheltuelilor publicațiilor, operelor și scrierilor importante, alese și hotărâte de Academie, referitoare la Artă, Istorie și Științe, cu indicația publicațiilor: « Elena Anastase Simu », — să se dea pe rând fiecărei Secțiunii câte 100.000 lei anual pentru scopurile arătate în testament, începându-se prin a se da în acest an Secțiunii Literare 100.000 lei pentru artă din cei 189.000 lei disponibili, Secția având să hotărască chiar acum facerea de publicații de artă. Restul sumei va putea fi întrebuințat de Delegațiune în același scop.

Raportând asupra fondului C. G. Vernescu, d-l Andrei Rădulescu este de părere ca acestui fond să nu i se facă regulament, întru cât fondul are venituri oscilante, ci asupra întrebuințării veniturilor să se hotărască în fiecare an.

Pentru folosirea veniturilor din acest an, după o discuție la care iau parte d-nii Andrei Rădulescu, I. Nistor, G. Țițeica, S. Dragomir, General R. Rosetti și I. Simionescu, se decide:

1. Din venitul din acest an al fondului Vernescu să se acorde un premiu de 50.000 lei pentru publicațiuni juridice apărute dela 1 Ianuarie 1932 până la 31 Decembrie 1936; premiul va putea fi divizat după normele admise pentru premiile Statului de câte 50.000 lei. El va fi dat în sesiunea din 1937 prin Secțiunea Istorică.

2. O bursă de 3.000 lei lunar, dată prin concurs unui licențiat al unei Facultăți de Drept din țară, pentru a lua Doctoratul și a face studii de specializare.

3. O bursă de 3.000 lei lunar, dată prin concurs unui licențiat al Academiei de Comerț din țară pentru Doctorat și studii de specializare. Aceste burse vor fi pe termen de 2 ani, cu posibilitate de prelungire.

Concursul se va ține în București la Academia Română.

Data și normele concursului vor fi stabilite de către Delegația Academiei.

4. 50.000 lei Secțiunii Istorice și 50.000 lei Secțiunii Științifice pentru cercetări și publicații sub titlul: *Fondul C. G. Vernescu*.

5. Restul venitului va fi întrebuințat de Delegație pentru scopuri culturale sau va putea fi întrebuințat pentru cheltuelile generale ale Academiei.

La ordinea de zi fiind formarea bugetului, Preotul N. M. POPESCU arată că proiectul de buget întocmit de Delegațiune a fost examinat de Comisiunea financiară în ședința ei ținută astăzi, după depunerea proiectului. Comisiunea l-a găsit bine întocmit și propune să fie votat, după ce comunică câteva observațiuni ale sale.

D-l ANDREI RĂDULESCU propune ca Delegațiunea să fie autorizată ca, în caz de necesitate, să modifice sumele prevăzute în buget, întrebuințându-le cum va crede mai nimerit și la nevoie modificând organizarea Serviciilor Academiei.

— Punându-se la vot, bugetul se votează în unanimitate cu observațiile Comisiunii financiare și cu propunerea făcută de d-l Andrei Rădulescu. Iată textul bugetului:

Domnilor Colegi,

* Avem onoare a prezenta proiectul de buget pentru anul 1 Iulie 1936—30 Iunie 1937, care se prezintă la venituri cu Lei 25.279.242,77 deci față de anul trecut cu un plus de Lei 2.206.608,80 provenit din venitul capitalizărilor la fonduri și prin fonduri noi venite după votarea bugetului în curs.

* Bugetul cuprinde două părți:

* 1. *Bugetul propriu al Academiei*, care se prezintă la venituri cu
 Lei 6.097.393,50
 iar la cheltueli cu * 6.297.446,—

* S'au prevăzut cheltueli în plus cu Lei 200.052,50
 cari s'au luat din Fondul de Rezistență al cheltuelilor generale.

* Excedent nu mai avem din cauza schimbării bugetului la 1 Iulie 1935 când au rămas sume neincasate și cari s'au acoperit dela Excedent spre a nu mai fi reportate din an în an. Cu modul acesta aproape toate veniturile prevăzute la fondurile generale vor fi încasate chiar în timpul exercițiului bugetar.

* Am dat fiecărei Secțiunii câte Lei 600.000 pentru tipărituri.

* Pentru Dicționar am dat aceeași sumă ca și în bugetul în curs: Lei 50.000 dela Fondul Zappa; Lei 100.000 dela Fundația Ferdinand și Lei 30.000 din bugetul propriu al Academiei, cari cu celelalte venituri fac în total Lei 410.889,50.

* Pentru Bibliotecă s'a menținut aceeași sumă de Lei 4.725.000, cu un excedent de Lei 223.037, care va servi pentru amortizarea deficitului Bibliotecii împreună cu economiile ce vor rezulta la sfârșitul exercițiului bugetar.

* 2. *Fondurile speciale*, cu cheltueli anuale și cu cheltueli periodice, după deducerea prelevărilor, venitul s'a trecut întreg la cheltueli, conform obligațiilor regulamentare.

* Bugetul Școalelor se prezintă astfel:

* a) *Bugetul Fondului Agarici* se prezintă la venituri după scăderea prelevărilor cu suma de Lei 585.745,— și la cheltueli cu Lei 433.780,— deci cu un excedent de Lei 151.965,— care va servi pentru amortizarea deficitului din anii trecuți de Lei 1.184.996,02 dela Școala dela Moara Grecilor.

* Venitul net al moșiei pentru anul 1936/37 este de Lei 213.200,— iar al pădurii Mereni de Lei 102.200,—.

* Trebuie să arătăm că bugetul propriu al Școalei Agarici se prezintă dela început cu un deficit de Lei 33.420,—;

* b) *Bugetul Fondului Tache P. Anastassi* se prezintă la venituri, după scăderea prelevărilor, cu Lei 1.393.244,—, iar la cheltueli cu Lei 1.065.750,— deci cu un excedent de Lei 327.494, care de asemenea va servi pentru amortizarea deficitului de Lei 2.328.096,94 din anii trecuți.

* Venitul net al moșiei Țigănești este prevăzut în acest buget cu Lei 556.100,— iar venitul net al pădurii Balta cu Lei 148.900,—.

* Și bugetul propriu al Școlii dela Țigănești se prezintă cu un deficit de Lei 4.925,—.

* Bugetul general al Academiei pentru anul 1 Iulie 1936—30 Iunie 1937 se prezintă la venituri cu Lei 22.250.148,85

* Plus Fondul de Rezistență al Cheltuelilor generale * 3.029.093,92

Total Lei 25.279.242,77

iar la cheltueli:

1. Cheltuelile proprii ale Academiei Lei 6.117.446,—

2. Bugetul Dicționarului Lei 410.889,50

3. * Bibliotecii Lei 4.725.000,—

4. Fondul Agarici * 585.745,—

5. * T. P. Anastassiou * 1.393.244,—

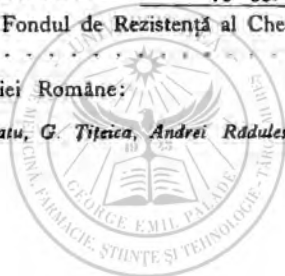
6. Fonduri speciale și cu cheltueli anuale * 9.042.243,85

7. Idem cu cheltueli periodice * 175.633,— * 22.450.201,35

Rămân disponibili la Fondul de Rezistență al Cheltuelilor Generale Lei 2.829.041,42

Delegațiunea Academiei Române:

Alex. Lapedatu, G. Țițeica, Andrei Rădulescu, Dr. Gr. Antipa.

BUGETUL GENERAL AL ACADEMIEI

Pe 1 IULIE 1936—30 IUNIE 1937

I. Venituri:

1. Fonduri cu destinație generală	Lei 6.097.393,50
2. » » » specială și cheltueli anuale »	» 15.977.122,35
3. » » » » » » » periodice »	» 175.633,—
Total	Lei 22.250.148,85

Se adaugă fondul de rezistență al cheltuelilor generale ale Academiei

» 3.029.093,92
Lei 25.279.242,77

II. Cheltueli:

1. Cheltueli proprii ale Academiei	Lei 4.017.446,—
Pentru Secții, tipărituri de fiecare secție, a lei 600.000	1.800.000,—
Fond pentru deschidere de credite și cheltueli extraordinare	» 300.000,—
Lei 6.117.446,—	
2. Bugetul Dicționarului	» 410.889,50
3. » Bibliotecii	» 4.725.000,—
4. » Fondului « Agarici »	» 585.745,—
5. » » » « Tache Anastasiu »	» 1.393.244,—
6. Fonduri speciale cu cheltueli anuale	» 9.042.243,85
7. Fonduri speciale cu cheltueli periodice	» 175.633,—
Lei 22.450.201,35	

Se adaugă Fondul de rezistență al cheltuelilor generale

» 2.829.041,42 Lei 25.279.242,77

BUGETUL PE 1936—1937 (1 IULIE—30 IUNIE)

Situția veniturilor generale ale Academiei

Fonduri cu destinație generală	In 1935/36	In 1936/37
Fondul Zappa	109.379,—	109.379,—
* Economiiilor	7.393,35	7.528,50
* I. Fătu	9.275,—	9.425,—
* Macinca	3.241,—	3.241,—
* Elena Dr. N. Turnescu	1.636,—	1.636,—
* Donici, scăzând chelt. Lei 26.300	78.382,50	38.715,50
* Gr. Buiucliu, idem Lei 9.500	11.312,75	12.446,—
* Obedenaru	114.427,50	117.134,—
* G. Lazăr	28.918,25	31.582,—
* El. Rădulescu	21.293,50	22.200,50
* Gh. Asachi	9.048,—	11.161,—
* Pr. St. Georgescu	2.226,—	2.348,—
* Pisoschi	32.327,—	33.356,—
* Th. Rosetti	21.369,—	21.369,—
* I. C. Negruzzi	4.802,—	4.802,—
* Vernescu	302.622,—	—
* Năsturel, scăzând premiul 9.500	106.210,—	109.898,50
* Carp, idem Lei 54.053 cheltueli	119.751,50	169.202,50
* Th. Stănescu, idem Lei 15.200	4.775,—	6.037,50
Din vânzarea publicațiilor	88.200,—	58.800,—
	1.076.589,35	770.262,—
Prelevări 18% sald din 1935	287.121,50	
Idem pe 1936/37	1.552.639,—	
* Fundația Elias	1.960.000,—	1.960.000,—
* Ferdinand	980.000,—	980.000,—
Chiria dela C.A.M. pt. Imob. cal. Victoriei	294.000,—	294.000,—
Subvențiuni dela Stat	191.250,—	*) 191.250,—
Excedent sald din 1934	260.000,—	—
Venit Extraordinar	150.000,—	—
Fondul Vernescu, sald disponibil	40.000,—	62.121,—
Credit Extraordinar, idem	300.000,—	—
		6.097.393,50
Dela Fondul de Rezistență al Cheltuelilor Generale	—	200.052,50
	6.454.913,35	6.297.446,—

*) Blocat 10%.

BUGETUL PE 1936—1937
(1 Iulie — 30 Iunie)
Cheltueli Generale ale Academiei

Specificarea Cheltuelilor	In 1935/36	In 1936/37
Diurnele Sesiunii Generale	300.000,—	400.000,—
* Ședințelor ordinare	200.000,—	250.000,—
* Membrilor Delegațiunii	180.000,—	100.000,—
* Secretarului General	60.000,—	60.000,—
Remunerarea funcționarilor și servitorilor	2.342.046,—	2.342.046,—
Ajutorul Epitropiei Sf. Vineri	400,—	400,—
Serviciul Băncii Naționale	25.000,—	25.000,—
Spese de Cancelarie, imprimate, combustibil, luminat, încălzit, telefon, etc. .	294.000,—	250.000,—
Intreținerea localelor, reparațiuni, apă, gunoiu, etc.	220.000,—	260.000,—
Fond special de rulment în procesele nouilor succesiuni	50.000,—	50.000,—
Spese de procese	10.000,—	50.000,—
Mobilier	10.000,—	50.000,—
Cheltueli neprevăzute	40.000,—	40.000,—
* de expediție	40.000,—	40.000,—
Anale-Desbateri (tipărituri)	70.000,—	100.000,—
Publicațiile Secțiilor a 600.000 fiecare	3.841.446,—	4.017.446,—
Burse și Premii Fond Vernescu	2.040.000,—	1.800.000,—
Fond pentru Cheltueli extraordinare și deschidere de credite	250.000,—	300.000,—
	6.231.446,—	6.117.446,—
Pentru Dicționar:		
Contribuție dela Fondul Zappa	50.000,—	50.000,—
* * * Ferdinand	100.000,—	100.000,—
* din bugetul propriu al Academiei	30.000,—	30.000,—
	6.411.446,—	6.297.446,—
Excedent	43.467,35	—
	6.454.913,35	6.297.446,—

BUGETUL PE 1936—1937
Fonduri cu destinație specială și cheltueli anuale

VENITURI	1935/36	1936/37	CHELTUELI	1935/36	1936/37
Subvenție dela Stat pt. Bibliotecă	67.500,—	67.500,—			
Inzestrarea Bibliotecii	675.000,—	675.000,—	Bibliotecă	4.725.000,—	4.725.000,—
Parte din subvenția de 1 milion	382.500,—	382.500,—			
Subvenția pt. Bibliotecă	3.600.000,—	3.600.000,—			
Idem pt. Premii	135.000,—	135.000,—	Pr. Lazăr, Eliade, Asachi	135.000,—	135.000,—
Idem Documente Hurmuzachi	9.000,—	9.000,—	Tipărit	9.000,—	9.000,—
Din vânzarea Dicționarului	10.000,—	10.000,—			
Fondul Carol I	29.341,50	29.639,50	Dicționar	230.591,50	230.889,50
Parte din subvenția de 1 milion	191.250,—	191.250,—			
Fondul Năsturel pt. premii, restul la veniturile generale	18.000,—	17.000,—	Premii	18.000,—	17.000,—
Fondul Daniel	475,—	479,—	Documente, Numism	475,—	479,—
* I. Fătu	37.098,—	37.699,—	Cărți de școală	37.098,—	37.699,—
* I. Lecomte du Nouÿ	296,50	347,—	Capitalizare	296,50	347,—
Fondul I. Scorțeanu	384,—	392,—	Cărți religioase	384,—	392,—
* I. Agarici	538.045,50	585.745,—	Chelt. fond și școală	538.045,50	585.745,—
De reportat	5.693.890,50	5.741.551,50	De reportat	5.693.890,50	5.741.551,50

(urmare)

VENITURI	În 1935	În 1935—36	CHELTUELI	În 1935	În 1935—36
Report . . .	5.693.890,50	5.741.551,50	Report . . .	5.693.890,50	5.741.551,50
Fondul Al. Știrbei . . .	10.517,50	11.350,50	Tipărituri	10.517,50	11.350,50
» Carp, restul la veniturile generale . .	56.700,—	54.033,—	Cheltuelile fondului . .	56.700,—	54.033,—
Fondul Constantinidi . .	3.351,75	3.379,—	Premiu, capitalizare . .	3.351,75	3.379,—
» D. A. Sturdza	12.980,75	14.648,—	Capitalizare	12.980,75	14.648,—
» Papadopol	7.061,50	7.110,50	Burse	7.061,50	7.110,50
» Urlăjeanu	6.557,50	7.476,—	Capitalizare	6.557,50	7.476,—
» de Pensiuini	840.066,75	925.941,—	Pensii și capitalizare . .	840.066,75	925.941,—
» Adamachi	309.509,35	396.283,50	Cheltueli fond. și burse	309.509,35	396.283,50
» Otteteleşanu	1.126.687,75	1.216.894,50	» » » » »	1.126.687,75	1.216.894,50
» T. Anastasiu	1.257.773,—	1.393.244,—	» » » » »	1.257.773,—	1.393.244,—
» P. Lucaci	369.453,—	390.470,—	Cheltueli, legate	369.453,—	390.470,—
» A. Stoilojan	8.709,25	10.571,50	Capitalizare	8.709,25	10.571,50
» Toncoviceanu	1.232,75	1.598,—	Premii și Capitalizare . .	1.232,75	1.598,—
» Sect. Științifice	5.444,—	6.729,—	Capitalizare	5.444,—	6.729,—
» N. Rătescu	1.989,—	2.002,—	Burse	1.989,—	2.002,—
» Păcuraru-Bianu	62.730,—	80.384,—	Cheltuelile fondului . .	62.730,—	80.384,—
» Dalles	58.946,50	68.753,—	Capitalizări	58.946,50	68.753,—
» Leon S. Arie I	6.630,50	6.677,50			
» » » II	4.615,—	4.647,—	Burse	30.771,50	29.933,50
» » » III	1.402,—	1.262,—			
» » » IV	15.338,—	14.959,—			
» » » V	86,—	—			
» » » VI	2.700,—	2.388,—			
De reportat	9.864.372,35	10.362.352,50	De reportat	9.864.372,35	10.362.352,50

(urmare)

VENITURI	In 1935/36	In 1936/37	CHELTUELI	In 1935/36	In 1936/37
Report . . .	9.864.372,35	10.362.352,50	Report . . .	9864.372,35	10.362.352,50
Fondul Ilie Ștefănescu	14.013,75	16.387,—	Bursă	14.013,75	16.387,—
» Gr. Angelescu . .	6.115,—	7.058,—	Premiu și Capitalizare .	6.115,—	7.058,—
» Th. Stănescu, rest la venit. gen. . .	15.200,—	15.200,—	Legate	15.200,—	15.200,—
» I. Ghica	705,50	970,—	Cumpărare Documente	705,50	970,—
» Dr. V. Babeș . . .	44.617,—	45.827,—	Premiu și capitalizare .	44.617,—	45.827,—
» I. Boroș	1.225,—	1.225,—	Rentă viageră	1.225,—	1.225,—
» V. Constanti- nescu	13.053,—	13.053,—	»	13.053,—	13.053,—
» Dr. Grozovici . .	2.548,—	2.548,—	»	2.548,—	2.548,—
» Donici, rest la veniturile gener. Aca- demiei	45.000,—	26.300,—	CheLTuelile fondului . .	45.000,—	26.300,—
Fondul Buiucliu, idem .	9.500,—	9.500,—	Rentă viageră	9.500,—	9.500,—
» V. Pârvan	90.123,—	92.927,—	Premii, rente viagere, capitalizare	90.123,—	92.927,—
» Oroveanu	89.843,—	92.308,—	Premiu, capitalizare . .	89.843,—	92.308,—
Fondul Funcț. C.F.R. . .	432,—	432,—	Capitalizare	432,—	432,—
» Jaques Elias . . .	27.141,—	27.695,—	Bursă	27.141,—	27.695,—
» I. N. Socolescu . .	2.579,—	3.363,—	Legat	2.579,—	3.363,—
» C. Hamangiu I . .	200.000,—	100.000,—	Premii	200.000,—	100.000,—
» » II	198.447,—	201.254,—	Rente	198.447,—	201.254,—
» » III	9.307,—	9.371,—	Liceul din Bârlad . . .	9.307,—	9.371,—
De reportat	10.634.221,60	11.027.770,50		10.634.221,60	11.027.770,50

(urmare)

VENITURI	În 1935/36	În 1936/37	CHELTUELI	1935/36	În 1936/37
Report . . .	10.634.221,60	11.027.770,50	Report . . .	10.634.221,60	11.027.770,50
Fondul I. Câmpineanu .	640.703,—	518.694,50	Cheltuelile fondului . .	640.703,—	518.694,50
* Dr. Nicoară . . .	12.101,—	12.000,—	Premiu	12.101,—	12.000,—
* C. Naum	34.885,—	79.650,50	Cheltuelile fondului . .	34.885,—	79.650,50
* I. E. Palladi	851.160,—	1.123.013,—	*	851.160,—	1.123.013,—
* N. Docan	481.538,—	478.125,—	*	481.538,—	478.125,—
* P. Anonescu	7.299,—	7.350,—	Premiu și capitalizare . .	7.299,—	7.350,—
* Gen. T. Georgescu .	2.950,—	2.970,—	Premii	2.950,—	2.970,—
Fondul St. D. Vergu . .	1.658,75	10.000,—	*	1.658,75	10.000,—
* Premiul Ferdinand I	10.000,—	10.000,—	*	10.000,—	10.000,—
Fondul Premiul Basarabia	3.841,85	4.004,35	*	3.841,85	4.004,35
Fondul Premiul Episcopia Argeș	10.000,—	10.000,—	*	10.000,—	10.000,—
Fondul Premiul General Rosetti	5.000,—	5.000,—	*	5.000,—	5.000,—
* C. R. Manolescu . . .	689.539,25	775.773,50	Rente viagere	689.539,25	775.773,50
* Adina Străjescu . . .	8.934,—	8.996,—	Premiu și capitalizare . .	8.934,—	8.996,—
* Premiul St. D. Vergu	10.000,—	—	Premiu	10.000,—	—
Fondul Premiul Minist. Culte	50.000,—	50.000,—	*	50.000,—	50.000,—
De reportat	13.453.831,45	14.123.347,35	De reportat	13.453.831,45	14.123.347,35

(urmare)

VENITURI	1935/36	1936/37	CHELTUELI	1935/36	1936/37
Report . . .	13.453.831,45	14.123.347,35	Report . . .	13.453.831,45	14.123.347,35
Taxa de depozit B.N.R.	117.799,—	130.647,—	Plata la B. N. R. . . .	117.799,—	130.647,—
Fondul General Berthelot • Elena Simu (fond nou)	155.600,—	145.900,—	Cheltuelile fondului . . .	155.600,—	145.900,—
Fondul Anastase Simu (fond nou)	—	667.577,—	• fondului	—	667.577,—
Fondul Sofia Popescu (fond nou)	—	18.375,—	•	—	18.375,—
Fondul C. Chiru (fond nou)	—	80.666,—	Premiu și capitalizare . . .	—	80.666,—
Fondul Subvențiilor neincasate din 1931 și 1933	—	7.350,—	Capitalizare	—	7.350,—
Fondul Maria Antachi • C. Vernescu	—	53.950,—	Acoperire de deficit	—	53.950,—
	—	446.688,—	Cheltueli, premiu, burse . . .	—	446.688,—
	—	302.622,—	Cheltueli după regula- ment	—	302.622,—
Total	<u>13.727.230,45</u>	<u>15.977.122,35</u>	Total	<u>13.727.230,45</u>	<u>15.977.122,35</u>

BUGETUL PE 1936—1937
Fonduri cu cheltueli periodice

Venituri	In 1935/36	In 1936/37
Fondul Cuza	20.000,—	20.000,—
» An. Fătu	3.000,—	3.339,50
» San Marin	1.372,25	1.662,50
» Neuschotz	4.767,50	5.335,50
» Bodescu	985,—	1.048,—
» Craiovean	2.116,25	2.191,50
» Chițu	1.621,50	3.000,—
» Hagi Vasile	2.039,25	5.000,—
» I. C. Istrati	806,50	812,50
» A. Angelescu	1.694,25	1.904,—
» S. Caneciu	1.692,75	2.094,—
» Dacia România	939,—	1.039,—
» N. Chrissovelloni	1.918,25	1.965,—
» A. F. Robescu	44.825,—	45.513,—
» General Manu	529,50	561,—
» Bârzeanu	336,50	339,50
» Th. Stănescu-bust.	3.209,75	—
» Fr. Socolescu	3.791,50	10.000,—
» G. Fintescu	2.500,—	1.594,—
» E. și I. Andrei	912,—	919,—
» Bolintineanu	2.537,—	2.867,—
» Dr. E. Riegler	6.539,—	6.897,—
» General Burgehele	1.989,—	2.241,—
» Premiul Stolojan	490,—	490,—
» de Asigurări	34.167,50	49.033,—
» Rădulescu Codin	3.000,—	1.094,—
» Camera de Comerț T.-Măgurele	3.842,—	3.920,—
» I. Teodoridi	768,—	773,—
	152.389,25	175.633,—

BUGETUL PE 1936—1937
Fonduri cu cheltueli periodice

Fondul	Cheltueli	In 1935/36	In 1936/37
Cuza	Premii	20.000,—	20.000,—
An. Fătu.	Capitalizare	3.000,—	3.339,50
San-Marin	»	1.372,25	1.662,50
Neuschotz	»	4.767,50	5.335,50
Bodescu	»	985,—	1.048,—
Craiovean	»	2.116,25	2.191,50
Chițu	Premiu	1.621,50	3.000,—
Hagi Vasile	»	2.039,25	5.000,—
I. C. Istrati	Capitalizări	806,50	812,50
A. Anghelescu	»	1.694,25	1.904,—
S. Caneciu	»	1.692,75	2.094,—
Dacia România	»	939,—	1.039,—
N. Chrissoveloni	»	1.918,25	1.965,—
A. F. Robescu	»	44.825,—	45.513,—
G-1 Manu	»	529,50	561,—
Bârzeanu	»	336,50	339,50
Th. Stănescu-bust	»	3.209,75	—
Fr. Socolescu	Premiu	3.791,50	10.000,—
G. Fiñescu	Capitalizare	2.500,—	1.594,—
E. și I. Andrei	»	912,—	919,—
Bolintineanu	Premiu și Capitalizare	2.537,—	2.867,—
Dr. E. Riegler	»	6.539,—	6.897,—
G-1 Burghela	Capitalizări	1.989,—	2.241,—
Premiul Stolojan	»	490,—	490,—
de Asigurări	»	34.167,50	49.033,—
Rădulescu Codin	»	3.000,—	1.094,—
Camera de Com.	»	3.842,—	3.920,—
T.-Măgurele	»	768,—	773,—
I. Teodoridi	»	768,—	773,—
		152.389,25	175.633,—

BUGETUL PE 1936—37
 Dicționarul Limbii Române

184

VENITURI	In 1935/36	In 1936/37	CHELTUELI	In 1935/36	In 1936/37
Venitul Fondului Regele Carol I.	29.341,50	29.639,50	Redactarea Dicționarului	410.591,50	410.889,50
Subvenția dela Stat din 1 milion	191.250,—	*) 191.250,—			
Din vânzarea Dicțion.	10.000,—	10.000,—			
Dela Fondul Zappa	50.000,—	50.000,—			
• Fundația Ferdinand	100.000,—	100.000,—			
• bugetul propriu al Academiei	30.000,—	30.000,—			
	<u>410.591,50</u>	<u>410.889,50</u>		<u>410.591,50</u>	<u>410.889,50</u>

*) Blocat 10%.

BUGETUL BIBLIOTECII PE 1936—1937

SUBVENȚII	In 1935/36	In 1936/37	CHELTUELI	In 1935/36	In 1936/37
Subvenții dela Stat prin buget	67.500,—	67.500,—	Salarii funcționarilor și servitorilor 2.811.963,—		
Idem prin buget . . .	675.000,—	675.000,—	minus încălzit, luminat, apa, pt. servit. 34.000,—	2.713.649,—	2.777.963,—
Parte din subvenția de un milion	382.500,—	382.500,—	Conservatorul Bibliotecii	120.000,—	120.000,—
Subvenția dela Stat . .	3.600.000,—	3.600.000,—	Material, tipărituri, publicații	30.000,—	264.000,—
			Cabinetul Numismatic .	30.000,—	30.000,—
			Cărți și legatul lor . .	1.000.000,—	1.000.000,—
			Primirea cărților . . .	10.000,—	10.000,—
			Încălzit, luminat	200.000,—	200.000,—
			Fond pentru deschidere de credit	—	100.000,—
			Suma Lei	4.103.649,—	4.501.963,—
			Amortisment din deficit	621.351,—	223.037,—
	<u>4.725.000,—</u>	<u>4.725.000,—</u>		<u>4.725.000,—</u>	<u>4.725.000,—</u>

FONDUL AGARICI — BUGETUL PE 1936—37

VENITURI	In 1935/36	In 1936/37	CHELTUELI	In 1935/36	In 1936/37
Cupoane	149.792,50	150.730,—	Administrația pădurii .	60.200,—	102.800,—
Pădurea Mereni	141.000,—	205.000,—	Cheltueile Școlii dela		
Din produsele Școlii			Moara Grecilor	346.980,—	330.980,—
dela Moara Grecilor . .	351.500,—	340.200,—		407.180,—	433.780,—
Burse dela Fondul Ada-			Disponibil pentru amor-		
machi	3.600,—	3.600,—	tizare din def. Școlii	130.865,50	151.965,—
	645.892,50	699.530,—			
Minus prelevări 20% . .	107.847,—	113.785,—			
	538.045,50	585.745,—		538.045,50	585.745,—

Deficiul Școlii din anii precedenți la 30 Iunie 1935 a fost de Lei 1.184.996,02.

Veniturile Școlii Agarici propuse Lei 340.200,—

Se scade pentru cheltueile în regie Lei 127.000,—

 Venit net Lei 213.200,—

Prelevări 2% Lei 4.264,—

 " 18% " 38.376,— * 42.640,—

 Rămâne venit net de Lei 170.560,—

Buget de cheltueli Lei 330.980,—

Se deduce suma socotită pentru cău-

tarea moșiei Lei 127.000,— * 203.980,—

 Deficit Lei 33.420,—

cu votarea bugetului.

Prelevări Lei 42.640,—

Se scade excedentul arătat la venituri * 9.220,—

Rezultă Lei 33.420,— def. arătat mai sus.

FONDUL TACHE P. ANASTASSIU BUGETUL PE 1936/37

VENITURI	In 1935/36	In 1936/37	CHELTUELI	In 1935/36	In 1936/37
Cupoane	415.691,—	417.749,—	Asigurări	11.000,—	11.000,—
Venit dela moșia Țigănești prin expropriere	52.550,—	52.550,—	Ad-ția Pădurii Balta	91.400,—	171.100,—
Pădurea Balta	190.000,—	320.000,—	Cheltueli neprevăzute	5.000,—	5.000,—
Venit dela moșia Călmățui	36.594,—	36.594,—	Biserica dela Călmățui	48.450,—	47.950,—
Venit din produsele Școlii dela Țigănești	863.700,—	912.100,—	Școala primară dela Călmățui	62.110,—	52.700,—
	1.558.535,—	1.738.993,—	Școala dela Țigănești	813.000,—	778.000,—
Se scad prelevări 25%	300.762,—	345.749,—	Excedent pentru amortizarea deficitului Școlii	1.030.960,—	1.065.750,—
	1.257.773,—	1.393.244,—		226.813,—	327.494,—
				1.257.773,—	1.393.244,—

Deficitul acestui Fond din anii precedenți la 30 Iunie 1935 a fost de Lei 2.328.096,94 dela Școala dela Țigănești și

* 98.684,06 deficitul fondului

Lei 2.426.781,—

Veniturile Școlii dela Țigănești propuse Lei 912.100,—

Se scad cheltuelile cu căutarea moșiei * 356.000,—

Rămâne venit Lei 556.100,—

Se scad prelevări 25% * 139.025,—

Rămâne venit net Lei 417.075,—

Din cheltuelile Școlii propuse de Lei 778.000,—

Se scad cheltuelile moșiei * 356.000,—

Rezultă deficit Lei 4.925,—

cu votarea bugetului.

Prelevări 25% Lei 139.025,—

Se scade exced. arătat în bug. Școlii * 134.100,—

Suma ca sus Lei 4.925,—

D-l General R. ROSETTI comunică următoarea întâmpinare a d-sale făcută ca executor testamentar al defunctului General H. M. Berthelot:

Domnilor Colegi,

« In calitate de executor testamentar al defunctului general Berthelot am, din nou, părerea de rău să constat că nu s'au putut da încă bursele prevăzute prin testamentul generalului Berthelot, — neputință provenind din faptul că nu s'a vândut moșia așa cum am propus-o în repetate rânduri.

« In adevăr:

« Prin memoriul ce l-am prezentat Academiei, după cererea Delegației — la 11 Aprilie 1931 —, am arătat că nu se pot îndeplini veniturile și am propus vinderea moșiei și a acareturilor.

« Prin scrisoarea din 27 Februarie 1934 și prin cele spuse în ședința din 30 Noemvrie 1934, am atras din nou luarea aminte a Academiei asupra neîndeplinirii hotărârilor testamentare și asupra primejduirii capitalului.

« La 27 Februarie 1935, cu prilejul cererii de cumpărare făcută de P. S. Episcop Frențiu, am arătat părerea de a se vinde moșia, părere ce am reînviat în vremea sesiunii generale din Mai 1935.

« Constat de asemenea că la 16 Mai 1936 există asupra acestui capital o datorie de 236.475 lei și că recolta de anul acesta va fi, probabil, deficitară. »

R. Rosetti.

— După o discuție la care mai iau parte d-nii Silviu Dragomir, Alex. Lapedatu, N. Iorga, Andrei Rădulescu, I. Nistor și Gh. Ionescu-Sisești, este rugat d-l Coleg G. Ionescu-Sisești să examineze ferma și să facă propuneri Delegațiunii.

La ordinea de zi fiind repetarea votului pentru alegerea d-lui Lucian Blaga ca Membru activ la Secțiunea Literară, se procedează la votul cu bile.

Rezultatul votului este că d-l Lucian Blaga a întrunit 15 voturi pentru din 22 voturi exprimate, 7 voturi fiind contra.

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU constată că d-l Lucian Blaga a întrunit majoritatea de voturi valabilă pentru a fi ales la a treia repetare a votului, conform art. 23, alin. 3 din Statute. În consecință d-sa proclamă ales Membru activ al Academiei Române pe d-l Lucian Blaga la Secțiunea Literară, cu majoritate de voturi.

D-l I. NISTOR cetește următorul raport al Comisiunii Financiare a Academiei asupra proiectului de buget al Fundațiunii Familiei Menachem H. Elias pentru exercițiul 1937:

« Comitetul Fundațiunii « Menachem H. Elias » depune, conform statutelor, bugetul Fundațiunii pe 1937 din care se vede că s'au prevăzut atât la venituri cât și la cheltuieli suma de Lei 15.764.000.

Procedându-se la alegerea a doi membri corespondenți la Secțiunea Literară, d-l TH. CAPIDAN cetește următorul raport:

Domnilor Colegi,

* Printre filologii actuali, d-l Gheorghe Giuglea, profesor de limbile romanice la Universitatea « Regele Ferdinand I » din Cluj, a desfășurat o rodnică activitate științifică în domeniul filologiei române.

* Înainte de numirea lui la Universitate, a publicat în colaborare cu regretatul nostru coleg G. Vălsan un volum de poezii populare dela Români din Serbia, care reprezintă o excelență culegere de versuri, atât prin autenticitatea materialului cât și prin alegerea lui după toate normele folclorice în vigoare.

* Judecata sa precisă și de cele mai multe ori sigură în acea parte a filologiei care interesează originea cuvintelor, s'a dovedit încă din primele sale încercări. Astfel, în studiul său « Notițe lexicografice » publicat imediat după isprăvirea studiilor sale universitare, a reușit să dea unor probleme de lexicografie românească cea mai fericită deslegare.

* Continuând investigațiile sale în această direcție, în studiul său intitulat « Crâmpee din vechea limbă românească » publicat în « Dacoromania », anuarul Muzeului Limbii Române din Cluj, a încercat să lămuirească originea unor cuvinte, în care, deși nu întotdeauna a putut ajunge la un rezultat definitiv, totuși, a reușit să se impună prin ingeniozitatea apropiierilor și judecata constructivă a faptelor de limbă. Tot în « Dacoromania », d-l Gheorghe Giuglea a publicat o serie de etimologii, dar mai ales, un studiu din domeniul păstoritului, în care a încercat să lămuirească o serie de forme din limbă, în legătură cu obiectul ce-l reprezintă.

* Peste tot, lucrările d-lui Gheorghe Giuglea, care este socotit de cercurile competente ca cel mai bun romanist la noi, se caracterizează prin originalitatea ideilor și rigurozitatea metodei. În prezent d-sa este preocupat de alte cercetări lingvistice din domeniul limbii române.

* Pentru toată această activitate, propun să fie ales ca Membru corespondent. *

Th. Capidan

— Procedându-se la votul cu bile d-l G. Giuglea întrunește 21 voturi, din 23 voturi exprimate, 2 voturi fiind contra.

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU proclamă ales Membru corespondent al Academiei Române pe d-l G. Giuglea, la Secțiunea Literară.

D-l M. SADOVEANU cetește următorul raport:

Domnilor Colegi,

* G. Topîrceanu de multă vreme a fost consacrat și de noi și de marele public. D-sa a fost onorat acum câțiva ani cu marele premiu național pentru poezie. Edițiile poeziilor sale « Balade vesele și triste » și « Migdale amare » se retipăresc neconținut. Pretutindeni arta lui ageră, legată de buna tradiție, a cucerit sufragiile iubitorilor de frumos. « Balada Morții »,

« Balada Munților » sunt realizări perfecte ce-l pun pe Topirceanu alături cu marii noștri poeți naționali. Poezia sa e izvorită din substanța acestui popor și din acest pământ al neamului românesc, ea opune prin realizarea ei înaltă cele mai puternice argumente curentelor de inovație și înstrăinare,

« E adevărat că acest poet e cunoscut poate mai mult prin latura umoristică a talentului său. Volumul său « Parodii originale » dovedește de sigur buna calitate a umorului său, dovedește însă mai cu seamă o inteligență deosebit de ascuțită. Ca la toți umoriștii de rasă, se adâncește prin contrast la d-sa și sentimentul tradiției în fața misterului insondabil al acestei vieți; de aceea am socotit că trebuie să pun accent deosebit pe cele două capodopere ale sale, pe care le-am pomenit mai sus: în ele se găsește valorificarea înaltă a celeilalte laturi, care dă operei sale o gravitate pe care eu o prețuiesc în deosebi.

« G. Topirceanu a scris și proză. Volumul său « Pirin-Planina », apărut de curând, cuprinde ambele aspecte ale talentului său într-o formă de desăvârșită, artă, realizată concis, simplu și puternic. Și aici scenele din captivitatea în Bulgaria dau prilej aceluși scriitor să dovedească pătrunderea adâncă a sensului vieții.

« Secția literară are onoarea a propune prin mine, pentru un loc de Membru corespondent, pe acest scriitor de mare valoare. »

Mihail Sadoveanu.

— Procedându-se la votul cu bile, d-l Gh. Topârceanu întrunește 20 voturi pentru, din 22 exprimate, 2 fiind contra.

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU proclamă ales Membru corespondent al Academiei Române pe d-l Gh. Topârceanu, la Secțiunea Literară.

ȘEDINȚA GENERALĂ SOLEMNĂ

DELA 29 MAI 1936

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l DIM. POMPEIU își rostește Discursul de recepție.

D-l Dr. G. MARINESCU cetește Răspunsul.

D-l TH. CAPIDAN cetește următorul raport al Comisiunii însărcinate cu examinarea lucrărilor făcute în 1935—36:

Domnilor Colegi,

« În darea de seamă despre lucrările Academiei, d-l Secretar general a relevat însemnătatea deosebită a ședințelor noastre generale din anul acesta, când se împlinesc 70 de ani dela fondarea acestui vechiu așezământ. Cu acest prilej, ni se dă o succintă privire retrospectivă asupra fazelor prin care a trecut întemeierea lui la organizarea căruia au luat

parte atâtea figuri proeminente din perioada eroică a redeșteptării noastre naționale.

• An de an rândul colegilor noștri se rărește. În anul acesta trebuie să pomenim cu un sentiment de pioasă recunoștință și profundă durere pierderea dintre noi a mult regretaților colegi activi Gh. Vâlsan și Generalul Gr. Crăiniceanu, a colegilor onorari, Prea Sfințitii Episcopi Nicolae Ivan și Roman Ciorogariu, a lui H. Tiktin și Viktor Roth; a colegului corespondent Ștefan Minovici și a colegilor streini Ch. Richet și Georges Lacour Gayet, Membri de onoare.

• Aducând omagiul nostru de venerațiune celor trecuți dincolo de pragul veșniciei, să subliniem activitatea colegilor rămași în viață, mai cu seamă, când această activitate a trecut dincolo de granițele Țării, cum a fost cazul cu colegii noștri, d-nii N. Iorga, L. Mrazek, Dr. Gr. Antipa, Dim. Gusti, I. Petrovici și George Eneacu, cari au fost obiectul de prețuire și admirație din partea cercurilor științifice din străinătate.

• N'au lipsit în anul acesta și unele comemorări făcute în ședințe solemne, cum a fost cea din 29 Octombrie trecut, cu prilejul aniversării de 60 de ani a *M. S. Regina Maria* și cea din 6 Martie, consacrată *Reginei poete Carmen Silva*. Tot în acest an, Academia a participat la ridicarea busturilor lui *S. Florian, Marian, Spiru Haret și Vasile Pârvan*.

• În ce privește ședințele Academiei, relevăm faptul îmbucurător că activitatea colegilor noștri a fost sporită prin participarea la comunicări în număr mai mare a membrilor corespondenței locale și a membrilor onorari streini. În două din aceste ședințe au fost salutați profesorii streini, d-nii Dr. *A. Lemierre*, Membru al Academiei Franceze și al Academiei din Paris, și *Viggo Brøndal*, eminentul romanist și profesor la Universitatea din Copenhaga.

• În relațiile noastre cu activitatea științifică din străinătate, schimbul publicațiilor Institutului nostru a ajuns foarte mare. Ceva mai mult, legăturile noastre cu așezămintele științifice din Rusia și-au reluat cursul normal de altădată. De asemenea, invitațiile la diferitele congrese științifice internaționale au fost destul de numeroase. Păcat numai că, din lipsă de mijloace, membrii Academiei lipsesc din aceste congrese, mai ales că, sub acest raport, nici Statul nu le poate veni în ajutor. În mod excepțional, în anul acesta d-l Coleg Dr. *Gr. Antipa* a putut participa la celebrarea tricentenarului Muzeului Național de Istorie Naturală din Paris și d-l Coleg L. Mrazek la jubileul științific al lui Louis Lumière, celebrat la Sorbonna. Tot din lipsă de mijloace nu s'au publicat toate memoriile și studiile colegilor noștri activi și corespondenți.

• De un interes deosebit sunt datele ce ni se dau cu privire la legate și fundațiuni. Din ele se desprind rezultatele îmbucurătoare la care s'a ajuns în două probleme capitale pentru Academie, anume: construcția noului pavilion al Bibliotecii și avansarea lucrărilor în ridicarea spitalului Fundațiunii «Menachem Elias», pe care l-am văzut cu toții mai zilele trecute, aproape gata spre a fi pus în funcțiune, dacă va fi cu putință, chiar în toamna anului în curs.

« Insușindu-ne fără rezerve darea de seamă a d-lui Secretar general, pentru care îi exprimăm viile noastre mulțumiri, constatăm cu bucurie că, și în anul acesta ca și în trecut, s'a depus aceeași vrednică activitate din partea membrilor acestui înalt așezământ și s'a arătat același interes și aceeași grije din partea acelora, cari și-au luat greaua sarcină să supravegheze buna funcționare a serviciilor lui. »

Th. Capidan, S. Dragomir, D. Pompeiu.

— Se ia spre cunoștință.

Se decide: 1) Cedarea în principiu a 1.500 m.p. în satul Fundu-Chiselet (Ilfov) pentru construcția casei parohiale; 2) Acordarea pensiei cuvenite văduvei și copiilor minori ai defunctului Mihail Oprescu, fost avocat al Academiei; 3) Delegațiunea este autorizată a hotări asupra unui schimb de bunuri între Academie și d-l N. Ștefu, fost brigadier silvic al Academiei, schimb cerut de acesta.

ȘEDINȚA GENERALĂ PUBLICĂ

DELA 30 MAI 1936

D-l Președinte *ALEX. LAPEDATU*, deschizând ședința, zice:

« In sesiunea generală a acestui an, Academia Română a avut de acordat 31 premii, din care 17 premii cu o valoare variind între 2.000 și 100.000 lei, pentru *opere publicate* și 14 premii cu o valoare variind între 1.000 și 100.000 lei pentru *premiu cu subiecte date de Academie*.

« Pentru conferirea acestor premii Instituțiunea noastră a înscris în bugetul anului în curs suma totală de *621.656 lei*, din care 389.800 lei pentru opere publicate și 231.856 lei pentru lucrările care aveau să se prezinte la concursurile premiilor cu subiecte date.

« Din suma rezervată premiilor pentru publicațiuni, s'au destinat 4.000 lei pentru scrieri cu conținut de orice natură, 100.000 lei pentru scrieri de critică literară, 60.000 lei pentru scrieri literare, de filologie, de educație sau folklor, 30.000 lei pentru lucrări și descoperiri arheologice, 31.500 lei pentru scrieri istorice, economice, sociale și juridice și în sfârșit 89.800 lei pentru scrieri cu caracter medical, 10.000 lei pentru lucrări de natură silvică și 62.000 lei pentru lucrări științifice, teoretice și practice.

« La concursul acestor premii s'au prezentat 98 scrieri, din care 37 au fost distinse cu premiul sau cu părți de premii, cum se va vedea mai jos. A rămas neacordat *Premiul de Entomologie al Profesorului Gh. N. Fințescu*, de 2.500 lei, din lipsă de concurenți. Nu s'a acordat de asemenea *Premiul Adina* și *Colonel Străjescu*, de 8.800 lei, deoarece singura lucrare prezentată la concurs este o teză de doctorat.

« In ce privește cele 14 premii cu subiecte fixate de Academie, constatăm cu părere de rău că numai la 5 din ele s'au prezentat lucrări și anume:

« La *Marele Premiu C. Hamangiu*, de 100.000 lei, pentru *traducerea în limba germană a operei poetice a lui Mihail Eminescu*, s'au prezentat 10 manuscrise. Publicarea acestui premiu s'a făcut în acest an pentru a treia oară. Stăruința noastră în repetarea publicării premiului n'a fost zadarnică; căci printre traduceri prezentate în acest an, Comisiunea însărcinată cu examinarea manuscriselor a descoperit o traducere foarte valoroasă, purtând motto «Pururi tânăr», operă a d-lui Prof. Conrad Richter. Comisiunea a admis premiarea acestei traduceri, cu condițiunea ca autorul să mai revizuiască textul și să îndrepte unele asperități.

« La celelalte premii s'au prezentat: Un manuscris la *Premiul Camerei de Comerț din Turnu-Măgurele*, de 20.000 lei, cu subiectul «Teleormanul Economic»; un manuscris la *Premiul Funcționarilor C.F.R. din București*, de 9.500 lei în efecte și 2.613 lei numerar, cu subiectul «Drepturile funcționarilor publici față de Stat»; două manuscrise la *Premiul V. Adamachi*, de 50.000 lei, cu subiectul «Cercetări istorice asupra unui oraș din România» și un manuscris la *Premiul Anastase Fătu*, de 3.000 lei, cu subiectul «Studiul geologic și petrografic al regiunii Văii Jiului».

« Dintre acestea, potrivit aprobărilor date asupra propunerilor Comisiunii de examinare, au fost acordate, pe lângă marea *Premiu Hamangiu*, de care s'a vorbit mai sus, premiile «*Funcționarilor C.F.R. din București*», «*V. Adamachi*», «*Premiul Camerei de Comerț*» din Turnu-Măgurele și *Premiul «Anastase Fătu»*.

Apoi d-l Președinte proclamă acordate următoarele premii:

1. *Premiul Năsturel*, de 4.000 lei, s'a acordat d-lui Inginer *Ion Păsărică* pentru scrierea «*Monografia Uzinelor de Fier și Domeniilor din Reșița și frumusețea naturală a împrejurimilor*» pe baza următorului raport al d-lui *Dim. Pompeiu*:

« Monografia alcătuită de d-l Inginer Păsărică (tipărită acum în a II-a ediție, revăzută) a întâmpinat, în lumea specială a inginerilor și economiștilor o excelentă primire.

« Alcătuită metodic și cu deosebită îngrijire, ea cuprinde date prețioase de tot felul: istorie, descriere a uzinelor în starea actuală, considerațiuni tehnice asupra minelor de fier și de cărbuni și a mijloacelor de circulație și exploatare, explicațiuni și documentare asupra contribuției însemnate a «*Reșiței*» la progresele industriei românești.

« In rezumat d-l Inginer Păsărică a făcut o lucrare folositoare, scrisă cu îngrijire și bine primită de cunoscătorii în materie.

« Ea merită deci să fie distinsă de Academie. »

2. *Marele Premiu C. Hamangiu*, de 100.000 lei (indivizibil), pentru *critică literară*, s'a acordat d-lui *G. Călinescu* pentru scrierile «*Viața lui Mihai*

Eminescu * și * Opera lui Mihai Eminescu *, volumele I, II și III, pe baza următorului raport al d-lui Ioan Petrovici:

* La marele Premiu C. Hamangiu, de 100.000 lei (indivizibil), s'au prezentat patru volume masive ale d-lui G. Călinescu. Autorul și-a făcut de multă vreme din « Viața și Opera lui Eminescu » o preocupare centrală, plănuiind o lucrare de 6 volume, din care n'au apărut decât patru. Lucrarea este deci necompletă, însă partea apărută e îndestulătoare pentru a se putea judeca atât meritele autorului cât și valoarea scrierii întreprinse. D-l G. Călinescu dă o netăgăduită dovadă și de pricepere, și de vastă erudiție și de talent scriitoricesc, chiar dacă ordinea materiei poate fi pe alocuri discutabilă, sau chiar dacă sunt posibile unele rezerve de amănunt. Intercalarea filosofiei lui Eminescu — care ocupă volumul al doilea — între povestirea vieții sale și izvoarele culturii lui, poate apărea de pildă curioasă și-ar putea aminti acea greșeală de zaț care aruncă uneori un pasagiu în mijlocul altuia, dislocându-l dela locul său firesc. Dar această problemă de așezare a capitolelor nu poate avea de sigur nicio înrăurire fundamentală asupra valorii cuprinsului și chiar asupra aprecierii cetitorului, care are atâtea lucruri de prețuit și de admirat în această lucrare, ce iese sensibil din comun.

* Volumul I, în care ni se povestește viața poetului, cu un mare belșug de detalii, cu o fină pricepere a nuanțelor, cu o excelentă deslușire a etapelor și a ambiantei, cu o căldură emotivă care se împrăștie și se comunică, în sfârșit cu un dar literar remarcabil în precizie și culoare, — volumul acesta viguros și organic care nu degenerază în biografie romanțată, oricare i-ar fi fost tentația, este un adevărat giuvaer care va rămânea în literatura română, în orice caz cinstește scrisul nostru contemporan.

* Al doilea volum, cum am spus înfățișează filosofia teoretică și practică a lui Eminescu, așa cum se conturează din opera sa literară și din cea ziaristică, studiindu-se totodată și izvoarele eventuale ale acestei atitudini filosofice. Pe ici pe colo, expunerea d-lui G. Călinescu are unele alunecări de diletant. Așa bunăoară atunci când d-sa laudă un rezumat pe care îl face Eminescu apriorismului Kantian (pag. 13 și 14), deși în rezumatul acesta, poetul, influențat de Schopenhauer, introduce unele noțiuni pe care le găsim la acesta din urmă, dar pe care Kant le-ar fi repudiat, cum este considerarea formelor apriorice, drept reacții ale *creierului nostru* și ale *sistemului nostru nervos*, termeni « biologici » utilizați de Schopenhauer, dar tocmai pentru care a și fost învinuit de a fi materializat și alterat teoria Kantiană; de asemenea când atribuie lui Schopenhauer ideea de a descoperi substanța absolută a existenței explorând propriul nostru *subiect* (pag. 95), ceea ce era poziția lui Fichte și a romanticilor propriu ziși, în timp ce Schopenhauer preconiza explorarea *obiectului*, și anume a aceluia în care putem nemijlocit pătrunde, *corpul* nostru, reprezentare privilegiată, dar care nu se poate confunda la Schopenhauer cu subiectul nostru, izvor de iluzii și miraje; în fine atunci

când ne spune — de altfel pe bună dreptate — că sistemul lui Schopenhauer nu se poate denumi *panteist*, argumentându-se însă că existența lui Dumnezeu * e o problemă strict metafizică, adică insolubilă * (pag. 98), se uită că pentru Schopenhauer, problemele metafizice nu erau insolubile, iar ateismul acestui filosof nu decurge dintr'o convingere metodologică, ci exclusiv din *calitatea* realității așa cum ne apare în intuiție.

* Ar fi însă o greșeală să exagerăm importanța unor atari simptome, — care trădează de sigur într'o măsură, lipsa unei familiarizări îndelungate cu problemele istorico-filosofice, — față de atâtea alte cunoștințe asimilate și mai ales față de judecata plină de bun simț a autorului, care evită mania erudiților de a căuta cu orice preț influențe străine, până la gradul de a desființa inițiativa personală a gânditorului înrăurit. În general comentarul influențelor suferite de Eminescu, raportul dintre filosofia sa teoretică și cea practică, dovedesc însușiri de perspicacitate deosebită și mari posibilități de realizare din partea autorului acestei lucrări.

* Volumele 3 și 4 cuprind o reconstituire a lecturilor lui Eminescu și a izvoarelor culturii sale variate, unde putem aprecia de asemeni spiritul de cercetare minuțioasă și concluziile cuminiți ale autorului. Urmează — partea cea mai întinsă — descrierea operei lui Eminescu, în care ni se dă o icoană de ansamblu asupra producției spirituale a marelui creator, insistându-se asupra numeroaselor proiecte de lucrări, nedesăvârșite în total sau în parte, care zac în manuscrisele sale. Acest capitol care ocupă singur mai bine de un volum și jumătate, echivalează cu o publicare inteligentă a operei postume a poetului, neasemănat mai întinsă decât cea cunoscută, și am zis publicare *inteligentă*, întru cât autorul de cele mai multe ori, citează ca exemplificare, numai fragmentele desăvârșite, din ansamblul de care Eminescu nu fusese mulțumit și pe care nu înțelesese să-l dea tale-quala la lumină.

* În cadrul unui studiu de caracterizare, această parte a operei eminesciene putea fi de sigur utilizată, și comunicată numai în fragmentele care ajung adesea aceeași perfecțiune ca poeziile din volumul cunoscut, înlocuindu-se în același timp părțile imperfecte prin rezumatul cuprinsului lor.

* Lucrarea d-lui Călinescu este cum am spus neterminată, ultimele două volume, în stare de proiect, urmând să cuprindă critica operei eminesciene și situarea ei în spațiu și timp. Fără a putea anticipa, firește, asupra valorii acestei părți nepublicate, se poate ușor prevedea pe temeiul celorlalte patru volume, că și partea care urmează, nu va constitui în niciun caz o desamăgire.

* În orice caz recomand cu toată convingerea această operă științifică și națională — atât cât e până acum realizată — pentru *Premiul C. Hamangiu*, de 100.000 lei *.

3. *Premiul Statului Eliade Rădulescu*, de 50.000 lei, s'a împărțit următoarelor 5 lucrări:

15.000 lei d-lui *Ion Diaconu* pentru scrierea * *Folklor din Râmnicul-Sărat* *, volumul II, pe baza raportului d-lui *Th. Capidan*:

* *Lucrarea* * *Folklor din Râmnicul-Sărat* * II cuprinde un număr de balade și colinde cu câteva texte, precedate de o întinsă introducere, în care autorul urmărește evoluția ideii conducătoare în cercetările folklorice la noi, începând din prima jumătate a secolului al XIX-lea până azi.

* Însemnătatea literaturii populare a fost recunoscută, în treacăt, de Eliade Rădulescu, dar mai cu seamă de M. Kogălniceanu și C. Negruzzi, cari au atras luarea aminte asupra comorilor ascunse în sufletul țaranului român. Cu toate acestea, interesul pentru studiul literaturii populare s'a trezit abia după publicarea baladelor lui Vasile Alecsandri. De aici înainte, însuflețirea pentru acest gen de preocupări devenea cu atât mai mare, cu cât însemnătatea literaturii populare pentru documentările istorice se exagera, iar pregătirea științifică pentru disciplina folklorică era necunoscută. Pe atunci ca și astăzi, în cele mai multe cazuri, elevii de școli primare sau secundare strângeau materialul folkloric, iar dascălii îl publicau.

* Intreaga expunere, făcută după o metodă riguros științifică și pe temeiul unui bogat material documentar, arată că autorul, care este cunoscut și prin alte lucrări de acest gen, stăpânește bine faptele în legătură cu problema metodologiei folklorice.

* În curent cu cele mai de seamă publicații străine de specialitate, autorul, după ce studiază problema sub toate aspectele, arată condițiunile în care trebuie să se culegă materialul folkloric, insistând asupra faptului că grija de formă trebuie să preocupe pe un bun culegător tot atât de mult ca și aceea de fond. Sub acest raport, dânsul relevă interdependența organică ce există între graiu și creația folklorică. Ea se arată și în muzicalitatea graiului, o particularitate strâns unită cu structura suflătoare a individului, în ceea ce limba are mai intim și mai subtil în desfășurarea ei dinamică. Această muzicalitate a scăpat cercetărilor de până acum. Ea nu se va putea realiza decât odată cu perfecționarea aparatelor fonografice, care vor putea înregistra melodia graiului în nuanțele ei cele mai subtile. În schimb, încercările de înregistrare a versului popular, sub aspectul muzical, a realizat, după cum observă autorul, progrese multumitoare.

* Ținând seama de mijloacele care ne stau, în prezent, la îndemână, noi trebuie, de aici înainte, să procedăm metodic la explorarea materialului folkloric. În felul acesta, vom reuși să scoatem la iveală toate variantele cu ajutorul cărora, mai târziu, vom putea reconstitui motivele-tip din creațiunile populare. Deocamdată, un început fericit în această direcție ne prezintă lucrarea de față, care merită să fie răsplătită de Academie cu premiul solicitat *.

15.000 lei d-lui D. Popovici pentru lucrările: * *Ideologia literară a lui I. Heliade Rădulescu* * și * *Santa Cetate — între utopie și poezie* *, pe baza următoarelor rapoarte ale d-lui *Sextil Pușcariu*:

* Cele două cărți prezentate de d-l D. Popovici merită să fie distinse cu o parte însemnată a marelui premiu Eliade Rădulescu. Avem a face

cu două studii temeinice de literatură comparată, în centrul cărora stă figura lui Eliade. Ideologia lui literară și ideile lui politice și sociale sunt urmărite cu o admirabilă stăruință până la cele mai îndepărtate și mai obscure izvoare. D-l Popovici adâncește cercetările înaintașilor săi, între care trebuie citat în întâiul rând d-l G. Oprescu cu al său *Eliade Rădulescu și Franța* (1924, în «Dacoromania» III). Într'adevăr, vedem acum că cel ce i-a transmis pe Condillac și pe Blair în tinerețe a fost Grecul Vardalah, că, mai târziu, planul Bibliotecii universale e luat din Aimé Martin, ș. a. m. d. Receptivitatea extraordinară a lui Eliade pentru ideile generoase care frământau Apusul în întâia jumătate a veacului trecut, a dat tânărului cercetător român prilejul să ne prezinte una din cele mai documentate studii asupra covârșitoarei influențe apusene, în special franceze, care domină toată epoca romantică la noi. Alături de interesanta și puternica personalitate a lui Eliade, el lasă să treacă pe dinaintea ochilor noștri și pe alți contemporani, arătând ceea ce dătoresc Apusului, fie că o face în excursuri lungi și documentate — ca cel asupra lui Diamant, falansterianul utopist — sau în câteva note desvoltate din subsol — precum e cea dela pag. 216—217, în care arată pe Lachambeaudie ca principal izvor al fabulelor lui G. Sion — sau într'un număr mare de profiluri schițate măiestrit în câteva linii. În afară de documentare temeinică, în afară de erudiție care merge totdeauna la sursă, lucrarea d-lui D. Popovici se distinge printr'o foarte aleasă limbă și printr'un stil limpede, sobru și în același timp plin de vibrație interioară și de imagini sugestive ».

10.000 lei d-lui *Mihail Lungianu* pentru scrierile: «Povești pentru tineri și bătrâni» (A treia tipăritură revizuită și adăugită); «Făpturi și naștimiri. Mituri și legende pentru copii» și «Comoara lui Prâslea» Povești pentru copii, pe baza raportului d-lui *I. Al. Brătescu-Voinești*:

«D-l Lungianu nu se prezintă pentru întâia oară înaintea Academiei Române. Alte lucrări ale d-sale, afară de cele ce prezintă anul acesta spre premieră, — au fost premiate pe baza unor rapoarte foarte elogioase ale regretatului I. Bianu.

«In cele trei volume de basme și de povestiri pentru copii, ce prezintă anul acesta, regăsim toate însușirile care i-au meritat premiarea în trecut.

«Scriitor cinstit și serios d-l Lungianu întrebuițează pentru scrierea frumoaselor sale basme și povestiri o limbă neaoș românească, ferindu-se de limba gazetărească, din nefericire cu atâta ușurință adoptată de atâți scriitori.

«Cercetătorii filologi vor găsi în volumele d-lui Lungianu un bogat material de cuvinte din graiul muntenesc (Argeș, Muscel) a căror accepțiune este precizată de d-l Lungianu într'un glosar, adaos la unul din volume.

«Fără îndoială d-l Lungianu merită măcar o parte din premiul la care a prezentat lucrările sale ».

7.000 lei d-lui *Al. T. Stamatiad* pentru « Peisagii Sentimentale — Poeme », pe baza următorului raport al d-lui *M. Sadoveanu*:

« Poetul *Al. T. Stamatiad* își adună, în această colecție de versuri, tot ce a avut mai bun și mai caracteristic în opera sa poetică. Cunoscut încă de acum trei decenii și format alături de *Cincinat Pavelescu* în cenaclul lui *Alexandru Macedonschi*, *Stamatiad* are în urma sa o îndelungată și neconținută activitate poetică. În tinerețe, părea că are maniera și alura unui frumos, irezistibil și grandilocvent mușchetar. În colecția de față, d-l *Stamatiad* dovedește că era poet și că a știut să rămâie poet, și mai ales că e un om de gust; prezintă amicilor săi, care-l iubesc și-l pretuesc, tot ce a avut mai bun. În poeme care cântă primăvara, toamna și moartea, *Stamatiad* găsește note nouă de o tristețe infinită, trecându-ne fiorul și înfricoșarea sfârșitului fatal și al întunericului celui de-a-pururi.

« Pentru aceste realizări de adevărată poezie, pentru persistența sa într'o artă de lux, pentru statornicia în buna tradiție, am onoare, a propune să se acorde « Peisagiilor Sentimentale » o parte din « premiul *Hamangiu* ».

3.000 lei d-lui *Sandu Teleajen* pentru volumul « Turnuri în apă », pe baza următorului raport al d-lui *M. Sadoveanu*:

« În conformitate cu art. 4 din Regulamentul de premii, subsemnatul propun pentru premiul Statului *Eliade Rădulescu* de 50.000 lei, divizibil, romanul acesta apărut în librărie în finele anului trecut.

« Romanul d-lui *Sandu Teleajen* înfățișează viața lașilor de după războiu, în special viața boemei, a artiștilor, în cadrul crepuscular al orașului în decadentă, a orașului mormintelor și amintirilor. Sentimentul d-lui *Sandu Teleajen* față de vechiul scaun domnesc al Moldovei e plin de pietate și de înțelegere. Deși i s'ar putea reproșa unele insistențe cu caracter material atunci când prezintă adunările de intelectuali și artiști, totuși, în ansamblu, cartea aceasta merită o distincție, dreptă încurajare pentru un scriitor care-și caută motivele în realitățile noastre naționale ».

4. *Premiul Adamachi*, de 5.000 lei (divizibil), s'a împărțit la 2 scrieri, după cum urmează:

3.000 lei d-lui *Ion Gherghel* pentru scrierea « Schiller în literatura română. Cu prilejul împlinirii a 175 de ani dela naștere. Aspectul istorico-cultural și bibliografia critică », pe baza următorului raport al d-lui *Th. Capidan*:

« Cu prilejul împlinirii a 175 de ani dela nașterea lui *Schiller*, d-l *Ion Gherghel*, în lucrarea sa « *Schiller în literatura română* » ne prezintă un studiu despre traducerile și imitațiile românești din opera poetului german, stăruind asupra înrăurilor ce aceste traduceri au exercitat asupra literaturii române. Lucrarea cuprinde două părți: prima, privind problema sub aspectul istorico-cultural, a doua, sub acela al bibliografiei critice. În partea întâi, autorul, un bun cunoscător al clasicilor germani, urmărește începuturile înrăuririi germane la noi, care se arată odată cu ivirea primelor manifestări literare dela începutul sec. al XIX-lea. Factorii care

au contribuit la introducerea și intensificarea acestei înrăuriri au fost teatrul și revistele. Primele piese, ca *Maria Stuart*, *Don Carlos*, *Hoții* s'au reprezentat în nemțește. După aceasta, au urmat câteva traduceri de versuri. Din cercetările autorului, rezultă că, la început, curentul pentru răspândirea operei lui Schiller a fost mai puternic decât acela pentru opera lui Goethe. Faptul acesta se explică, în parte, din cauza avântului cu care erau exprimate ideile pentru libertate, într'o epocă, în care manifestările literare la noi aveau și un substrat politic. O popularizare mai intensă a operei literare a lui Schiller a început abia cu apariția curentului «Junimea». Cele mai bune traduceri s'au publicat în «Convorbiri Literare». La sfârșitul sec. al XIX-lea, Schiller a reușit să se impună pe scena Teatrului Național în măsură mai mare decât toți ceilalți poeți germani.

«Un studiu mai mic asupra acestui subiect a publicat și Gh. Bogdan-Duică, de care autorul se folosește în largă măsură. Lucrarea de față se deosebește de acest studiu, atât prin amploarea ei cât și prin bogăția informației. Ea ajunge până la sfârșitul deceniului al treilea din secolul nostru. Sub acest raport, d-l Ion Gherghel a reușit să ne dea un studiu aproape complet, într'o expunere metodică, clară și bine documentată, care merită să fie răsplătit de Academia Română.»

2.000 lei Preotului C. Matasă pentru scrierea «Palatul Cnejilor» pe baza raportului următor al d-lui St. Ciobanu:

«Preotul C. Matasă prezintă la premiul Adamachi pentru sesiunea Academiei din 1936 o lucrare sub titlul «Palatul cnejilor».

«Opera Sfinției Sale vine să completeze până la oarecare măsură cu amănunte noi o călăuză a jud. Neamțu, pe care Sfinția Sa a scris-o ceva mai înainte.

«Autorul, un pasionat explorator al munților Neamțului, cu un sentiment de profundă dragoste față de natură, de munții noștri, de oameni și de trecut, ne face o descriere sugestivă a locurilor mai importante din punct de vedere istoric și pitoresc din aceste regiuni.

«Impletind legenda cu adevărul istoric, documentele autentice cu imaginația poporului, impresiile sale personale cu realitatea, autorul toarce o poveste mișcătoare a podoabei Moldovei, munții Neamțului. Iar stilul lui simplu, adesea plastic și colorat, care ne amintește ceva din marii povestitori ai Moldovei, în special din Calistrat Hogoș, știe să ne redea poezia munților noștri cu pitorescul lor sobru și cu melancolia, caracteristică lor.

«Aceste însușiri ale cărții părintelui C. Matasă mă fac să propun lucrarea Sfinției Sale pentru premiul Adamachi.»

5. Premiul Ecaterina I. C. Bolintineanu, de 2.000 lei s'a acordat d-lui Gheorghe Comicescu pentru scrierea «Realizări și tendințe în Școala americană contemporană», pe baza următorului raport al d-lui Const. Rădulescu-Motru:

• D-l Comicescu a făcut o lucrare bine documentată, profitând de șederea sa în Statele-Unite ale Americii de Nord, unde a vizitat foarte multe școli primare (elementare) și secundare.

• Lucrarea prezintă numeroase aprecieri critice, care pot fi utilizate și pentru judecarea organizării învățământului nostru românesc.

• În special d-l Comicescu pune bine în evidență originalitatea școlii americane în ceea ce privește posibilitățile pe care ea le dă pentru a pune în valoare însușirile sufletești ale elevului. Metodele de predare și analiza materialului didactic al școlii americane, formează principalele puncte din studiul său.

• Il recomandăm pentru premiu, care este de altminteri foarte modest (2.000 lei) sau jumătate din premiu în semn de distincție. •

6. *Premiul C. Rădulescu-Codin*, de 3.000 lei, d-lui *N. I. Dumitrașcu* pentru «*Carte de Stea și Colinde*», pe baza următorului raport al d-lui *Th. Capidan*:

• D-l N. I. Dumitrașcu, șef de gară în Ardeal, este cunoscut folkloriștilor noștri prin câteva culegeri din literatura populară. Volumașul «*Carte de stea și colinde*» este o urmare a acestor publicații. El cuprinde un număr de versuri ce se cântă la orice sărbătoare de peste an, dar, mai cu seamă, la anul nou și de Crăciun. Bucățile sunt bine alese, cu îngrijire transcrise în formele de limbă care interesează studiul graiului popular și dispuse în ordinea de succesiune a sărbătorilor.

• Publicațiile de acest gen sunt foarte numeroase; totuși cârticica d-lui N. I. Dumitrașcu merită să fie răsplătită de Academie atât pentru grija pusă în alegerea versurilor cât, mai ales, pentru îndemnul autorului. În calitate de șef de gară, d-l N. I. Dumitrașcu și-ar fi putut întrebuița vremea cu alte îndeletniciri, poate mai avantajoase pentru ușurarea traiului de slujbaș al Statului. Preferința sa pentru culegerea de versuri populare arată cât de adâncă este dragostea lui pentru tot ceea ce se leagă de obiceiurile bătrâne ale poporului nostru. •

7. *Marele Premiu C. Hamangiu*, de 100.000 lei (indivizibil) pentru *traducerea în limba germană a operei poetice a lui Mihail Eminescu* s'a acordat d-lui *Dr. Conrad Richter* pentru lucrarea în manuscris tratând subiectul dat, pe baza raportului Comisiunii compusă din d-nii *C. Rădulescu-Motru, Oct. Goga și Sextil. Pușcariu*:

• Traducerea cu motto «*Pururi tânăr*» întrece mult celelalte lucrări, fiind rezultatul unei munci mari, desăvârșită cu dragoste, gust și oarecare talent. Autorul nu se folosește de rime luate la întâmplare, ci, dându-și toată silința de a evita banalități, reușește să creeze imagini și comparații originale și personale care cu toate aceea sunt cât mai asemănătoare cu originalul. Fiind pe deplin stăpân pe limba germană, găsește câteodată idei originale așa că greșeli grosolane și ridicole, găsite în alte traduceri sunt aici excluse. Traducerea aceasta nu e numai o lucrare pentru câștig

material, ci munca cizelată a unui amator. Cu toate acestea — ca și la primul concurs — nu o pot declara decât ca o lucrare solidă și bună care întrece o traducere mediocră, nefiind însă desăvârșită și perfectă. Neajunsuri mici — dar incomparabil mai puține decât în celelalte traduceri — se găsesc și aici. Așa de exemplu în poezia « Luceafărul » rimele: « inniger-Herr, sank-drang, sank-lang » și mai multe rime identice. Din nevoie s'au întrebuințat ici colo prescurtări și inversiuni neplăcute: einz, ges, Heil, genkranz, dens, etc. Astfel de neajunsuri se găsesc însă și la traducători renumiți. Am nădărdit că un al doilea concurs va avea mai mare răsunet. Nerealizându-se această speranță, nu pot decât să fac următoarea propunere: dacă Onor. Academie vrea, de astădată, să deacearnă neapărat premiul de 100.000 lei, să-l deacearnă lucrării cu motto: « Pururi tânăr ». Chiar dacă lucrarea nu este de rangul întâiu, nu compromite reputațiunea Onor. Academiei. Eu însumi nu mai am nădejdea că, așteptând mai departe, se va ajunge la un rezultat mai favorabil ».

Adolf Meschendörfer,,

Directorul liceului « Honterus »

« Ne unim cu raportul d-lui Meschendörfer, însărcinat de noi cu studierea manuscriselor și propunem pentru premiere manuscrisul cu motto « Pururi tânăr », cu condiția ca traducătorul să-și revadă traducerea și să îndrepte unele asperități. »

8. *Premiul Vasile Pârvan*, de 30.000 lei, s'a acordat d-lui *D. Berciu* pentru « Săpăturile arheologice dela Tangăru (1934) — raport preliminar », pe baza următorului raport al d-lui *I. Andrieșescu*:

Cunosc lucrarea d-lui Berciu cu atât mai bine cu cât am văzut-o încă din manuscris și am vizitat săpăturile de care e vorba în timpul executării lor, iar Buletinul Muzeului din Giurgiu cu numele ce-l poartă, al arheologului pe nedrept uitat, Teohari Antonescu, este chiar inițiativa și propunerea mea, acceptată și ajutată — prin d-l Berciu — de autoritățile locale, cu deosebită înțelegere și bunăvoință.

« Lucrarea și săpăturile autorului, executate și descrise îngrijit și minuțios, au nu numai însemnătatea stabilirii a încă unei localități pe lângă altele ce se cunosc din Câmpia munteană. Cu mult mai mult decât atât, prin tratarea larg comparativă și bine informată a rezultatelor obținute, cercetarea sa este încă una dintre lucrările de seamă ce deschid vederi din ce în ce mai precise și mai concludente în trecutul preistoric al regiunilor noastre ca și a aceluia dela sudul Dunării. Nu se poate îndeajuns atrage atenția asupra folosului acestor cercetări, mai ales când, cum este cazul, bine făcute și prezentate, ele au o valoare nu trecătoare ci durabilă, oricât ar putea să difere mai târziu anumite interpretări ce s'ar da onora dintre materiale.

« Cum d-l Berciu are și alte lucrări în urmă și lucrarea de față e o dovadă în plus a activității și competenței sale, iată pentru ce sunt de părere că

lucrarea merită cu prisosință a fi răsplătită cu premiul la care e înscrisă și care va putea fi de mare ajutor autorului ei la studiile și călătoriile ce are de făcut în străinătate, unde acum se găsește, tocmai în asemenea scop. Cum nicio autoritate alta nu are în prezent grija de a ajuta asemenea merite și necesități științifice, Academia Română s'ar onora cred, suplinind această lipsă și dând cu acest prilej, încă un exemplu. *

9. *Premiul Statului Gheorghe Asachi*, de 25.000 lei s'a acordat d-lui Cpt. Comandor *Preda C. Fundățeanu* pentru «*Libertatea mărilor și prizele maritime*» pe baza următorului raport al d-lui *Andrei Rădulescu*:

«La premiul Asachi, de 25.000 lei, a fost prezentată și lucrarea d-lui Căpitan Comandor *Preda C. Fundățeanu*, intitulată: «*Libertatea mărilor și prizele maritime*».

«De la început se poate afirma că această lucrare este nu numai foarte interesantă, ci și de valoare.

«Autorul a atacat, cu mult curaj, o problemă de Drept internațional, din cele mai importante, în special în vremurile actuale.

«O scurtă expunere a cuprinsului acestui volum de 430 pagini este indetășătoare pentru a-i proba însemnătatea.

«Lucrarea cuprinde 7 capitole, care pot fi grupate în 4 părți.

«Capitolul I, care este *prima parte*, formează un fel de introducere necesară pentru restul volumului. Acest capitol are 3 subdiviziuni. In cea dintâi se vorbește despre dinamismul comunicațiilor maritime, cu explicații despre drumurile și transporturile maritime, rostul lor și cu felurite exemple. A doua subdiviziune conține expunerea influenței comunicațiilor maritime asupra politicii și economiei mondiale, rolul comerțului internațional, problema deșeurilor, a expansiunii Marilor Puteri și necesitatea politicii comerciale maritime. În a III-a subdiviziune se tratează despre conceptul referitor la mare, Drept, instituții maritime, piraterie, cursă, Drept maritim pozitiv.

«*A doua parte* a lucrării, compusă din cap. II și III a fost destinată *libertății mărilor*.

«Aci se studiază mai întâi ce este această libertate, care-i este origina, evoluția, extinderea la strămtori, urmările ei, scoțându-se în evidență influența economicului și politicului asupra conceptului juridic. Mai departe se cercetează aplicarea acestui principiu în timp de războiu, semnalandu-se conflictul anglo-american și dându-se lămuriri asupra încercărilor de a-l înlătura și asupra conferințelor respective.

«Cap. III cuprinde chestiuni de un covârșitor interes. Autorul s'a silit să explice *înfelesul desarmării și raportul ei cu libertatea mărilor*, fără de care nu se poate înfăptui, căutând și să precizeze ce este pacea și războiul. Despre acesta crede că suprimarea lui este o utopie și de aci nevoia de a-i cerceta cauzele, de a-l preveni și de a-l umaniza.

«O serie de pagini este consacrată *evoluției dezarmării*, înainte și în timpul războiului mondial, al armistițiului, al tratatelor de pace, precum și dezarmării navale, în urma tratatelor, până la începutul anului 1934.

«Partea a treia a volumului, formată din cap. IV, V și VI, cuprinde materia prizelor maritime.

«In primul capitol (IV) se explică înțelesul prizelor maritime, arătându-se justificarea lor, diferențele dintre războiul terestru și cel maritim, aspectul juridic al acestuia; se arată — apoi — ce este dreptul de captură și care este regimul proprietății publice în această formă de războiu.

«In urmă autorul studiază amănunțit regimul proprietății particulare inamice, expunând cum se determină caracterul inamic al proprietății particulare, ce este și cum se operează transferul de pavilion, care sunt cazurile de inviolabilitate a acestei proprietăți și când poate fi distrusă.

«In capitolul următor (V) se cercetează regimul proprietății neutre, dacă poate fi capturată și în ce condițiuni, contrabanda de războiu, asistența ostilă, blocusul și dacă și când poate fi distrusă astfel de proprietate.

«Capitolul din urmă (VI) al acestei părți conține: *Dreptul de poliție maritimă și vizita maritimă*. După explicații luminoase asupra acestui drept și asupra exercițiului lui urmează studiul Tribunalelor de prize, organizare, competență, procedură, consecințe, cu aplicări din codul nostru de prize maritime.

«Ultimul capitol (VII) care poate fi socotit ca a patra parte a lucrării a fost rezervat pentru o expunere a consecințelor juridice ale tratatelor de pace și pactelor de neagresiune, asupra libertății mărilor și prizelor maritime, un fel de sinteză a celor tratate în capitolele precedente. După examenul acelor tratate și pacte autorul caută să evidențieze influența libertății mărilor pentru organizarea păcii și politica navală, precum și valoarea și îndreptățirea legislației maritime. De aci deduce necesitatea colaborării odinei juridice și a spiritului internațional pentru unificarea legilor mării.

«Iată pe scurt cuprinsul bogat al acestui volum. Din el se poate vedea dezvoltarea întinsă ce s'a dat diverselor chestiuni și cercetarea lor sub toate aspectele; de aci se poate înțelege însemnătatea lor, dar totodată și greutatea. Subiectul nu-i din acelea, care se întâmpină în cărțile obișnuite și oricine va recunoaște că nu poate fi tratat în grabă spre a tipări un volum. El reclamă o îndelungată pregătire, o muncă stăruitoare, o pricepere a marilor probleme juridice, politice, economice, etc. Când autorul îl îmbrățișează și-l înfățișează cu atâta competență, dovedește — cum am spus — că a avut mult curaj.

«O simplă privire atrage atenția mai întâi asupra planului bine întocmit și bine înfăptuit.

«Cunoștințele autorului se vădesc atât în expunere cât și în utilizarea bibliografiei destul de întinsă și variată. Mai ales cunoștințele sale de marinar l-au ajutat mult pentru înțelegerea atâtor chestiuni, i-au dat puțința să înfrunte greutățile și i-au asigurat lucrării de față o superioritate, care nu poate fi tăgăduită.

«Metoda severă în studierea chestiunilor ca și în expuneri este încă una din însușirile acestei lucrări. Privire în trecut asupra chestiunilor tratate și expunere succintă a evoluției lor, examinarea diferitelor păreri,

atât din punct de vedere doctrinar cât și al aplicației, cercetarea stărilor și ideilor de astăzi, concretizate în conferințe sau în acte internaționale, dezvoltări nu inutile dar nici prea întinse, critici de cele mai multe ori întemeiate, măsură aproape în totul, arătarea consecințelor, străduințe continui de a sintetiza și de a înfățișa concluzii simple și convingătoare, acestea sunt caracteristicile principale ale modului de a lucra al d-lui Fundăteanu.

«Cadrul acestui raport nu îngăduie o analiză amănunțită dar însușirile lucrării pot fi descoperite de oricine chiar dintr'o examinare sumară.

«Trebuie să relevăm — apoi — unele păreri și observații interesante despre diverse aspecte ale subiectului, ca de pildă despre problema Pacificului, a Mării Mediterane, a interesului pe care Anglia îl are pentru Liga Națiunilor, prin care speră să fie susținută în rivalitatea dintre ea și Statele-Unite, problema însemnătății flotelor pentru pacea lumii, ceea ce înseamnă încă dreptul celui mai tare, etc.; uneori se întâlnesc observații care apar ca o prevedere a evenimentelor din ultimul timp.

«De asemenea trebuie menționat că a dat atenția cuvenită stărei de drept dela noi, cercetând codul de prize maritime, care este bine apreciat și de străini.

«D-l Fundăteanu — oricât ar cerceta teoriile — este însă un realist. Nu manifestă o încredere oarbă în tratate. Cunoscând bine situațiile și oamenii spune de pildă despre propunerea ca «flotele să fie întrebuintate numai ca instrument pentru exercitarea sancțiunilor internaționale adică pentru pace, că deși este logică și în strânsă legătură cu pactul Kelog, ea rămâne totuși un deziderat (pag. 424). În altă parte scrie: «Dreptul internațional nu dă încă siguranța libertății și a sancțiunilor. Forțele navale rămân singurele sancțiuni» sau «Marea, cale de comunicație comună tuturor, nu cunoaște altă sancțiune decât legea forței» (pag. 425), sau «In domeniul Dreptului internațional soluțiunile trebuiesc să fie viabile, adică să se inspire din fapte» (pag. 426).

«Altundeva găsim o afirmare și mai categorică *despre valoarea realităților*: «Absolutul este rezervat unei lumi cu o substanță spirituală, pe care n'o putem nici aprecia nici prevedea măcar».

«Nu este însă un descurajat față de ceea ce se vede în raporturile internaționale, ci *are toată încrederea în puterea Dreptului*. Libertatea marilor — după părerea autorului — se va realiza de sigur într'un univers organizat și pacificat. Pentru a se ajunge acolo nu trebuie să se pretindă totul numai dela știința juridică. Trebuie o colectivitate internațională armată contra agresorilor și contra celor ce violează legile războiului și în care n'ar mai exista neutri și spectatori binevoitori. Incetul cu incetul și cu ajutorul științei juridice se va rezolva problema războiului, a desarmării și implicit a libertății Mărilor și a prizelor maritime.

«Pentru aceasta — însă — se cere un alt spirit internațional decât cel contemporan și care să se întemeieze pe colaborarea și solidaritatea Statelor mari și mici. Astăzi spiritul internațional este încă nomad și caută lumina, care să-l ducă spre ramura de măslin și unitatea perfecțiunii sale (pag. 429—430).

«Cu asemenea concepții și cu această credință își termină lucrarea afirmând cu hotărâre: «Libertatea Mărilor și prizele maritime, mai mult decât un cuvânt magic și o dorință, constituiesc o problemă internațională, care depășește frontierele și ascunde germeii, care pun în pericol pacea lumii. Soluționarea definitivă depinde de starea de spirit a marilor Puteri maritime, funcțiune a inegalității geografice-sociale. Nu poate exista organizare solidă a păcii fără a se înlătura, sau ajunge cel puțin la o înțelegere principială asupra libertății Mărei și desarmării navale» (pag. 430). Aceste câteva fragmente pun în adevărata lumină preocupările și ideile autorului asupra valorii și misiunii Dreptului pentru relațiile popoarelor și triumful păcii.

«Intr-o lucrare, în care se tratează un subiect așa de întins și cu puncte de vedere așa de felurite este firesc să se găsească și părți care să nu fie pe placul tuturor. Se poate pretinde că unele chestiuni au fost dezvoltate prea mult, altele prea puțin, că s'au întrebuițat uneori cuvinte care puteau fi înlocuite prin altele mai ușor de înțeles sau mai potrivite ideilor exprimate, că ici sau colo s'ar observa mici lipsuri de doctrină sau de jurisprudență, etc. etc. Iar dacă trecem la fondul chestiunilor tratate, critica poate descoperi un câmp și mai larg. Câți dintre cetitori și mai cu seamă dintre cunoscători nu pot avea alte păreri decât d-l Fundățeanu?

Este stabilit însă că valoarea unei lucrări nu este apreciată după defectele-i mărunte, dacă sunt, ci după o cercetare asupra întregimei ei.

Judecată în acest chip, o lucrare ca aceasta, bogată în însușiri de formă și fond este, necontestat, o lucrare remarcabilă.

«Ea, de altminteri, afară de alte aprecieri favorabile, a fost cinstită de Colegul nostru d-l N. Titulescu, cu o prefață elogioasă de 24 pagini, care, întrecând limitele obișnuite, este o contribuție prețioasă pentru problemele cuprinse aci.

«Pentru meritele arătate în mod sumar, propun să se acorde d-lui Fundățeanu premiul Asachi.

«Este de dorit, ca autorul să continue cu aceeași râvnă studiile și cercetările în acest domeniu, în care este încă atâta de făcut, mai ales în literatura noastră juridică.»

10. *Premiul Neuschotz*, de 3.500 lei, s'a acordat Protopresviterului Dr. *Gheorghe Ciuhandu* pentru scrierea «*Episcopii Samuil Vulcan și Gherasim Raț — Pagini mai ales din Istoria Românilor Crișeni (1830—40)*», pe baza următorului raport al S. Sale Preotului *N. M. Popescu*:

«O lucrare de 730 pagini, text și documente 185 ca anexe. Iar această carte voluminoasă lămurește numai 10 ani din viața Românilor Crișeni (1830—1840), privind-o mai ales din punctul de vedere bisericesc.

«Păstoreau atunci, la Oradea Samuil Vulcan (1806— + 1839), iar la Arad Gherasim Rațiu (1835— + 1850). Amândoi Români, amândoi pătrunși de duhul înălțării neamului lor pe culmi mai înșorite, naționale și spirituale. Dar unul, Samuil Vulcan, stăpânind o eparhie întinsă, bogată, el personal cu legături puternice în administrația austriacă a țării, țintește să-și

servească neamul, căutând să-l vâre, fie și cu sila, în staulul bisericii greco-catolice. Celălalt, Gherasim Rațiu, păstorind o eparhie, unde el era al doilea episcop român, deci mai sărac, fără tradiții, fără legătură în cercurile înalte, se străduiește să-și păstreze turma în pășunea cea veche a ortodoxiei. Și nu-i fu ușoară strădania. Căci de o parte îl neliniștea amestecul, sprijinit de autoritatea bisericească și mireană catolică, a puternicului vecin Samuil; iar de alta i se împotriveau Sărbii la emanciparea Românilor de ierarhia lor.

• Cine ar pune la îndoială gândurile bune ale lui Samuil de a ajuta pe Români întru liberarea lor de ierarhie străină? Dar iarăși cine să nu recunoască că el pentru această liberare punea o condiție greu de purtat: aceea a părăsirii bisericii ortodoxe în care neam de neamul celor din eparhia Aradului se pomeniseră? Și astfel mai întreagă această carte este plină de frământările purtate de o parte pentru înduplecarea Crișenilor de a-și lepăda credința veche, și de alta împotrivirea și stăruirea în ce au pomenit.

• Propagandiști, sprijiniți de autorități civile, procese-verbale de trecere la uniație și de revenire la ortodoxie, luări și întoarceri de biserici, de pământuri bisericești, certuri pentru cimitire, necazuri și greutăți în căsătoriile mixte, la botezul copiilor născuți din aceste căsătorii, ponoase mai mult nedrepte, decât îndreptățite, aduse preoților se în lanț, amărăsc viețua românească, strică firile oamenilor și împiedică suișul spre culmea deșteptării neamului nostru în decada descrisă de această carte. Ci urmarea fu după cumințenia neamului nostru: afară de cazuri rare, Românii își păstrară credința lor și ajunseră și la liberarea de ierarhie străină.

• Acum despre autor. Este părintele protopop Gheorghe Ciuhandu din Arad, cunoscut prin multele lui tipărituri mai mari și mai mărunte. Este vajnic român. Lucrul său nu și-l lasă jos. După mine l-aș asemăna cu acei frați de dincolo, care pentru un gând al lor ce li se părea îndreptățit străbăteau pământul să caute pe împărat pentru dobândirea dreptății. Tot așa pentru această carte a bătut la porți multe pentru adunarea izvoarelor, a deschis uși pentru puțința tipăririi, a înghițit refuzuri și când s'a încredințat de vârtoșenia semenilor, pe seama lui a tipărit această lucrare, la care ani și ani a asudat. Autorul este de laudat, iar cartea vrednică de premiu. *

11. *Premiul Demostene Constantinide*, de 3.000 lei, s'a acordat d-lui C. Narly pentru scrierea «Istoria Pedagogiei», volumul I, pe baza următorului raport al d-lui *Dim. Gusti*.

• Lucrarea d-lui C. Narly, «Istoria Pedagogiei», vol. I, 1935, Cernăuți, 376 pagini, umple o simțită lacună în literatura pedagogiei moderne. Într'adevăr d-sa prezintă prima lucrare în limba română asupra gândirii pedagogice, puțin cunoscută, însă plină de actualitate a Creștinismului antic, a Evului mediu și a Renașterii.

• Dela început autorul precizează atitudinea față de problema educației și a istoriei pedagogiei și arată cum studiul istoriei pedagogiei are

meritul de a deștepta sentimentele de solidaritate și responsabilitate față de trecut și de viitor.

• In capitolul asupra pedagogiei creștinismului antic autorul scoate în evidență bucuriile spirituale pe care le găsim la marii educatori: Vasile cel Mare, Ion Hrisostomul, Ieronim sau Augustin.

• Trecând apoi la pedagogia Evului mediu autorul arată cum această epocă a dat impulsuri noi cugetării pedagogice, culminând în crearea universităților.

• Partea cea mai importantă a volumului este consacrată pedagogiei Renașterii. Autorul analizează aici autori și scrieri de cel mai viu interes, și astăzi.

• In Pedagogia Renașterii italiene, pe lângă doctrinele pedagogice ale lui Pier Paolo Vergerio, Matteo Palmieri, Leon Battista Alberti, ș. a., autorul insistă cu drept cuvânt asupra lui Giovanni Dominici, care prin teoria unei educații a muncii, bazată pe vocație și îndreptată către o profesiune, folositoare Statului, anticipează cu veacuri, teoriile cele mai noi pedagogice.

• In Pedagogia Renașterii franceze se studiază cei doi reprezentanți străluciți ai geniului francez, ca pedagogi, pe Rabelais și Montaigne.

• Și, în sfârșit, în ultimul capitol al lucrării autorul sub titlul: Pedagogia umanistă în restul Europei, după ce amintește de începuturile ei în Țările Românești, în Germania, Anglia și Spania, cercetează în special concepția lui Erasmus, între altele, ca promotor al învățământului public și a lui Vives, care, printre cei dintâi, cerea o legiferare a educației.

• Lucrarea d-lui C. Narly pe lângă o documentare științifică remarcabilă, prezintă și însușirea de a fi scrisă cu o claritate, și uneori cu o eleganță de stil, cuceritoare, astfel că lectura ei este în același timp instructivă și plăcută.

• Volumul de față, primul dintr'o serie de cercetări asupra ideilor pedagogice, elaborate de marii teoreticieni ai educației, ne îndrutește să așteptăm cu o deosebită curiozitate intelectuală apariția volumelor ce vor urma.

• Pentru valoarea deosebită a acestei lucrări, propun să i se acorde premiul Constantinide. •

12. *Premiul Camerei de Comerț și Industrie Circumscripția I-a din Turnu-Măgurele*, de 20.000 lei, cu subiectul «Teleormanul economic» s'a acordat d-lui *Christache Ch. Milian* pentru lucrarea în manuscris tratând subiectul dat de Academie, pe baza raportului d-lui *S. Mehedinți*:

• Pe temeiul câtorva lucrări geografice și istorice, dar mai ales consultând numeroase rapoarte ale prefectilor, medicilor, protoereilor, revizorilor școlari, etc. precum și articole din reviste de specialitate și materialul adunat la «Camera de comerț», autorul, după o scurtă introducere de geografie fizică, tratează următoarele teme: starea sanitară, starea economică a populației rurale, învățământul și cultul, apoi administrația și organizația județului, terminând cu cel mai însemnat capitol: *Economia Teleormanului*.

«Autorul, ca om de cifre, știe să pună în vedere adevărul, chiar când e crud și foarte crud. Observările asupra bolilor venerice, ca rezultat al unei legi sanitare nechibzuite; enorma întindere a viilor de teras, un mijloc de alcoolizare a populației rurale; scăderea vertiginosă a industriei casnice și alte semne de patologie socială și economică sunt descrise documentat și cu toată limpezimea cuvenită.

«Camera de comerț din Turnu-Măgurele a făcut o faptă bună, propunând acest premiu, iar subsemnatul crede că lucrarea merită să primească premiul destinat».

13. *Premiul Funcționarii C. F. R. din București*, de 9.500 lei în efecte și 2.613 lei în numerar, cu subiectul «Drepturile funcționarilor publici față de Stat» s'a acordat în întregime d-lui *Nicolae G. Dragomir*, pentru lucrarea în manuscris tratând subiectul dat de Academie, pe baza următorului raport al d-lui *I. Ionescu-Dolj*:

«Pentru premiul «*Funcționarii C. F. R. din București*» de 9.500 lei în efecte și 2.613 lei în numerar, cu subiectul: «*Drepturile funcționarilor publici față de Stat*» dat de Academie, s'a primit manuscrisul numit mai sus.

«Autorul manuscrisului împarte expunerea sa asupra subiectului în două părți distincte:

«*O primă parte*, în care discută următoarele chestiuni principale ale problemei:

• Definirea noțiunii de funcționar public;

• Natura juridică a raportului dintre Stat și funcționari;

• Dacă din numirea într-o funcțiune publică pot rezulta drepturi câștigate în favoarea funcționarului și în fine

«Mijloacele de documentare întrebuintate în expunerea subiectului.

«*Și a doua parte*, în care expune drepturile funcționarului public față de Stat, drepturi pe care autorul le fixează la 10 și anume:

• 1. Siguranța în funcțiune;

• 2. Dreptul la grad;

• 3. Dreptul la înaintare;

• 4. Condițiunile în care este posibilă mutarea;

• 5. Dreptul de a nu fi pedepsit decât în condițiuni determinate de lege;

• 6. Dreptul la salar și alte retribuțiuni;

• 7. Dreptul la pensiuine;

• 8. Dreptul la concediu;

• 9. Dreptul la asociațiune;

• 10. Dreptul la grevă.

«In tratarea tuturor acestor chestiuni autorul nu a privit problema numai din punct de vedere teoretic, ci mai ales din punct de vedere al dreptului pozitiv și în special al modului cum legile române au soluționat fiecare din aceste chestiuni.

* Este știut că începând dela 1923, de când legiuitorul român, în executarea textului constituțional (art. 8 alin. 4) a întocmit legea Statutului funcționarilor publici, prin care s'au recunoscut funcționarilor publici anume drepturi și garanții față de Stat, o serie de alte legi speciale ulterioare au modificat continutul Statutului, în scopul diminuării sau modificării acelor drepturi sau garanții, din care cauză foarte multe procese s'au produs în justiție din partea funcționarilor atinși în drepturile lor statutare.

* Această împrejurare a făcut ca problema de drept public a drepturilor funcționarilor de toate categoriile față de Stat să dea naștere unei întregi doctrine și unei importante jurisprudențe a instanțelor de Contencios și a Inaltei Curți de Casație și Justiție.

* Autorul manuscrisului, în curent cu toată această mișcare legislativă, doctrinară și jurisprudențială, pune la contribuție în lucrarea sa atât ce s'a scris de diferiți juriști români cât și directivele jurisprudențiale.

* Autorul se servește în plus și de scrieri străine, în susținerea ideilor tratate.

* Nu cred necesar a expune soluțiunile date fiecăreia din problemele expuse în manuscris.

* Sunt însă două observațiuni pe care le cred necesare:

* *Prima*, nefavorabilă, aceea că autorul enumără între drepturile funcționarilor și dreptul de grevă, deși într'o notă recunoaște că n'ar fi trebuit să intituleze astfel acest Capitol, pentrucă nu susține acel drept, notă care nu justifică faptul, deoarece în legislațiunea română nu există acest drept pentru funcționari, fiind mai multe texte de legi care îl interzic, și *secunda*, favorabilă autorului, în sensul că toate problemele sunt tratate într'un spirit de perfectă obiectivitate alegând și pronunțându-se întotdeauna pentru soluțiunile cele mai compatibile cu ordinea în Stat.

* În aceste condițiuni — mai ales dacă autorul o va mai revedea — credem că lucrarea poate fi încurajată de Academie, atât pentru munca de sistematizare a materiei cât și a spiritului în care e concepută *.

14. *Premiul V. Adamachi*, de 5.000 lei, cu subiectul « Cercetări istorice asupra unui oraș din România » s'a acordat d-lui *Artur Gorovei*, Membru corespondent al Academiei Române, pentru lucrarea în manuscris intitulată « Folticeni. Cercetări istorice asupra orașului », pe baza următorului raport al d-lui *I. Nistor* »:

* La concursul Premiului V. Adamachi, cu subiectul dat de Academia Română și anume: « Cercetări istorice asupra unui oraș din România » s'a prezentat manuscrisul cu titlul: « *Folticeni, cercetări istorice asupra orașului* » sub motto: « Cunoșcând trecutul și cercetând prezentul, am putea prezice viitorul ».

* Manuscrisul cuprinde 354 file, scrise cu multă îngrijire. Manuscrisul aduce trei planșe cu 29 ilustrațiuni privind cele mai importante monumente istorice din orașul Folticeni și împrejurimi.

* Autorul anonim al lucrării a adunat cu mare sărguință și adâncă pricepere tot ce a putut afla asupra orașului Folticeni, din timpurile cele

mai vechi până în zilele noastre. În scopul acesta el a utilizat o bogată literatură istorică pe care o și arată în prefața lucrării. Pe lângă materialul publicat, el a folosit și un prea bogat material istoric nou și inedit, pe care, cu o hărnicie de albină, l-a cules în diverse arhive, utilizând manuscrise necunoscute și un mare număr de documente din colecții particulare, necercetate încă până la d-sa.

• În planșa primă se arată satele din raza orașului Folticeni și anume: Opișani, Buciumeni, Broșteni, Cotești, Pădureni, Șoldănești, Antilești, Tâmpoști și Stâniceni; pentru ca apoi să insiste pe larg asupra hrisoavelor și cronicelor bătrâne, în care se face mențiune de aceste sate. Trebuie să subliniem faptul, că o bună parte din aceste izvoare istorice este inedită. Prima mențiune a Folticeniilor se face într'un uric dela Ștefan cel Mare din anul 1490. Numele orașului este pus în legătură cu boierul Stan Păntece adică Foale, a cărui genealogie este reconstituită de autor.

• Din unirea satului Păntece-Foale cu satele vecine, arătate mai sus, s'a încheiat în scurgerea veacurilor târgul Folticeni de astăzi care a ajuns la o oarecare însemnătate numai după răpirea Bucovinei, când Folticeni ajung reședința părții din vechiul ținut al Sucevei, rămas Moldovei dincoace de cordunul austriac.

• Privilegiul de târg, a fost acordat la 1780 satului Șoldănești care, contopindu-se cu Folticeni, a trecut asupra Folticeniilor acest privilegiu dela Voievodul Moruzzi.

• Ca oraș de reședință, Folticeni au devenit centru administrativ și economic al județului Folticeni, Baia de astăzi.

• Autorul desfășoară în voluminoasa și prețioasa sa lucrare acest proces de evoluție a târgului dela satul de odinioară la orașul de astăzi cu importante construcții profane și bisericesti, cu așezăminte administrative și de utilitate publică.

• Înaintea noastră apar mai mari și purtătorii de grije ai orașului în toate ramurile de administrație. De asemenea ni se arată și persoanele cari prin activitatea lor pe tărâmul edilitar și cultural, au contribuit la ridicarea orașului și la așezarea lui între cele mai frumoase și bine îngrijite orașe din Vechea Moldovă.

• Autorul dă cuvenita atențiune și vieții sociale și economice a orașelelor precum și asupra relațiilor lor cu satele și orașele vecine, înfățișându-ni-i ca oameni harnici și vrednici de toată recunoștința.

• Autorul manuscrisului ni se prezintă ca un bun și profund cunoscător al istoriei orașului Folticeni.

• Lucrarea prezentată, așa de documentată și valoroasă ca fond și formă, dovedește că autorul a înțeles pe deplin rostul subiectului dat de Academie, pentru cercetarea istorică asupra unui oraș din România, și că prin urmare lucrarea merită să fie publicată. Din ea cercetătorul va putea desprinde informațiuni prețioase la istoria Moldovei.

• De aceea, secțiunea istorică apreciind valoarea excepțională a lucrării, i-a conferit Premiul V. Adamachi, de 5.000 lei.

15. *Premiul I. Oroveanu*, de 70.000 lei, s'a împărțit următoarelor 4 scrieri, astfel:

20.000 lei d-lor *N. Gh. Lupu* și *Mircea Petrescu* pentru lucrarea « *Hematologie clinică. Morfologia, fiziologia și patologia sângelui și organelor hematopoetice* », pe baza următorului raport al d-lui *Dr. G. Marinescu*:

« *Lucrarea d-lor Prof. N. G. Lupu și Dr. Mircea Petrescu* conține 480 p. în 8° și este prevăzută cu 36 figuri în text și șase planșe în colorii și negre.

« *Scopul mărturisit al lucrării* este de a reuni într'un volum numeroase descoperiri noi făcute în toate domeniile și în toate stadiile boalelor sângelui și organelor hematopoietice. Autorii au căutat să prezinte hematologia în mod unitar, întrebuițând pretutindeni aceleași principii de unificare a nomenclaturii și clasificării. Pentru elaborarea lucrării autorii s'au servit de numeroase tratate românești, franceze, germane, elvețiene, engleze, italiene și americane precum și de cercetările clinice și biologice cuprinse în numeroase reviste europene și americane, netrecând cu vederea multe publicații românești.

« *În fine, cercetările clinice și biologice proprii ale autorilor* au dat un mare număr de fapte și de sugestii. Cartea este împărțită în 2 părți. În partea I-a se dau caracterele fizice și chimice ale sângelui cercetându-se apoi, pe rând, morfologia și fiziologia normală și patologică a eritrocitelor, megaloblastilor, normoblastilor, corpiilor Howell-Jolly, inelelor lui Cabot, granulațiilor azurofile, bazofilia și policromitofilia, granulațiile bazofile apoi corpii lui Ehrlich-Heinz, reticulocitele, aniso și poichilocitoza, ariscromia. În capitolul leucocitelor se dă morfologia și fiziologia acestor elemente, apoi se cercetează granulocitele, neutrofilele, acidofilele, bazofilele, limfocitele, monocitele, hemohistioblastii, hemocitoblastii, mieloblastii, premielocitele, mielocitele, meta-mielocitele, limfoblastii, celulele lui Rieder, plasmocitele, monoblastii, celulele endoteliale, megacariocitele, umbrele nucleare.

« *Morfologia și fiziologia trombocitelor* formează alt capitol. În trei capitole succesive se studiază leucograma, morfologia și fiziologia normală și patologică a organelor hematopoietice și hematopoieza. Partea doua este rezervată patologiei elementelor figurate ale sângelui și anume: eritrocitozele, eritremia, anemia primitivă și anemiile secundare (hemoragice, infecțioase și parazitare, toxice, prin corpi radioactivi, canceroase, clorotice) și se indică tratamentul. Trece apoi la leucocitoză, leucemia mieloidă și acută, la limfoidă acută, monocitoidă acută și cronică, mieloidă cronică, limfoidă cronică, panmieloza, pe care le prezintă din punct de vedere simptomatologic, anatomic, patologic, etiologic și tratament. Leucopenia este studiată în gripă, febră tifoidă, paratifoide, rușeolă, Basedow, Mixoedem.

« *În capitolul granuleniei* trece în revistă agranulocitoza și sindromele agranulocitare. Capitolele următoare sunt dedicate mielopeniei, anemie totale, trombocitemiei, trombopeniei primitive, acute, cronică și secundară

(toxice, infecțioase, carentiale și în cursul boalelor de sânge), hemofilia. Toate aceste afecțiuni sunt cercetate din punct de vedere simptomatologic, hematologic, anatomie-patologică, etiologie, patogenie și tratament. Ultimele 4 capitole, tot așa de complete ca și capitolele precedente, tratează respectiv despre limfogranulomul malign, limfosarcom, reticulosarcom, mielosarcom.

• În lucrarea de față d-nii N. G. Lupu și Mircea Petrescu au dat o atenție deosebită nomenclaturii privind atât elementele sângelui cât, mai ales boalele și sindromele patologiei sanguine și au avut drept țintă înlăturarea acestei piedice cât și întrebuițarea unui sistem unitar de nomenclură. În acest scop d-lor, au întrebuițat în mod continuu termenii de eritrocite, leucocite, trombocite, înlăturând complet denumirile de hematii, plachete sanguine sau hemotoblasti. Noțiunea de granulocite este constant utilizată în loc de leucocite polimorfonucleare. Granulocitele sunt neutrofile, acidofile și bazofile și nu eosinofile, sau Mastzellen sau mastocite. Sunt monocite și nu mononucleare, plasmocite și nu celule plasmactice, sau Plasmazellen, etc.

• Mult mai greu a fost pentru denumirile boalelor sângelui, splinei, măduvei și ganglionilor, de aceea autorii au păstrat, în general, denumirile obișnuite de anemii, leucemii și eritemii și, în mod corolar, denumirile care arată substratul histologic al acestor modificări: mieloză, limfadenoză sau reticulo-endoteliозă. În loc de agranulocitoză, noțiune hibridă formată din a și granulocitoză, autorii au utilizat cuvântul de granulopenie. În loc de panmieloftizie sau aleuchie hemoragică au pus noțiunea de mielopenie totală etc. În plus, simplificând, cloromul sau cancerul verde nu este decât o formă de leucemie acută, leucemia zisă cu polinucleare fiind o formă de leucemie cronică. Deși chiar autorii recunosc că această tendință de sistematizare a nomenclaturii poate să aibă neajunsuri, au ajuns la convingerea că foloasele sunt încă mult mai mari căci d-lor speră ca prin lucrarea de față hematologia va deveni astfel o știință la îndemâna tuturor medicilor, iar nu ca până acum, rezervată câtorva inițiați. Lucrarea este prevăzută cu un indice al autorilor, cu un indice al materiilor și cu o tablă de materii care ușurează consultarea de fiecare clipă.

• Din punct de vedere didactic cartea d-lor Prof. N. Gh. Lupu și Dr. Mircea Petrescu corespunde unei necesități neîndoioase. De aceea va fi consultată cu folos de medicii practicieni și de studenți. Ea are și meritul că reprezintă rezultatul unei experiențe personale încât, din acest punct de vedere, poate fi considerată ca o mărturie de activitatea facultății noastre la progresele hematologiei. Și, în consecință, propunem a i se da o bună parte din premiul Oroveanu.

20.000 lei d-lui Dr. G. Banu pentru scrierea « Sănătatea poporului român », pe baza următorului raport al d-lui Dr. G. Marinescu.

• Lucrarea d-lui Dr. G. Banu conține 530 p. în 8° cu numeroase grafice. Ea are drept scop să înfățișeze un studiu general asupra sănătății poporului

român, a cărui evoluție în timp și spațiu o urmărește dela începuturile sale. Lucrarea depășește cadrul propriu zis al stărei sanitare, pentru că se ocupă și cu factorii sociali, economici, politici și culturali care au influențat sănătatea poporului nostru.

• In parte monografia este o sinteză a numeroaselor comunicări, memorii și alte lucrări ale d-lui Dr. G. Banu, în care se găsesc izvoarele bibliografice care n'au mai fost menționate în lucrarea de față. In capitolul I, autorul se ocupă de condițiile de dezvoltare ale poporului român, pe care din punct de vedere biologic și antropometric îl consideră ca o rasă, la care însă s'au adăugat influențe continue din timpurile cele mai vechi până azi. După d-sa, închegarea unității noastre etnice s'a făcut astfel: pe elementul traco-iliric, cea mai puternică populație din S.-E. Europei în preajma creștinismului, s'a grefat o puternică populație romană. Ori care ar fi năvălitorii în cursul veacurilor, în alcătuirea biologică a populațiunii noastre sunt două elemente la bază: iliro-trac și roman, Dacii fiind o ramură a Tracilor. In întreaga regiune dintre Carpați și Dunăre și peste Dunăre, acest chiag dacoroman a continuat să persiste în tot evul mediu. D-l Banu arată că din toți năvălitorii, numai Slavii au avut o importanță în formarea tipului biologic românesc. După aceea trece la valoarea vitală a rasei, precizând caracterele antropologice ale rasei Românilor. D-sa distinge două categorii: Românii dela șes mezocefali, cu pielea de culoare mai deschisă, de statură mijlocie și mică, cu indice biologic scăzut, intermediar între acela al raselor centrale europene și a celor din Polonia și Rusia apuseană. Românii dela șes înfățișează, în mod parțial, perpetuarea etnică a neamului românesc. Românii dela munte sunt bruni, înalți, în majoritate brachicefali cu indice biologic central-european. Românii dela munte ar reprezenta baza neamului. Ei sunt păstrătorii limbii și ai tipului strămoșesc. Natalitatea mare e un caracter de vitalitate al neamului nostru. După ce arată influența în decursul secolelor a stărilor politico-sociale: invazii, organizare socială, exproprierea din 1918, stare higienică rea etc., asupra biologiei poporului, expune factorii de decimare: ciuma, holera și boalele sociale (sifilis, tuberculoza, malarie). D-sa conchide că la noi nu există ocrotirea rasei prin măsuri sociale. In capitolul II, autorul expune evoluția sanitară a României din timpurile cele mai vechi până la 1933. Situația de azi este că ne aflăm în fața unei legi teoretice neaplicată nici de medici, nici de organele administrative, din care cauză ordinea sanitară rămâne haotică cu toate măsurile de amănunt ce s'au luat. De aceea d-l Dr. G. Banu cere o legiuire raționalizată după posibilitățile naționale și adaptată situațiilor de fapt și dela noi, dela care să putem cere un progres în evoluția sănătății publice. Capitolul III, cercetează populația României din punct de vedere al evoluției, densității și mișcării ei (căsătorii, divorțuri, natalitatea, mortalitatea), arată care e raportul dintre mortalitate și natalitate precum și excedentul populației. Pentru 1930/31 suntem prima țară ca natalitate; în ce privește excedentul natural (cam 14 la mie) al populației suntem depășiți de Grecia și uneori de Bulgaria și Japonia. Din rezultatele

cunoscute până acum ale recensământului la o populație de 18.025.237 suflete, România dispune de 3.570.399 clădiri, ceea ce revine la aproximativ 5 suflete de locuință.

* In capitolul IV, găsim factorii care influențează asupra sănătății poporului român și anume: climatul, factorii sociali (alimentația, alcoolismul, locuința, starea culturală, morală și educația, condițiile specifice de viață la Români), boalele infecțioase și sociale, situația copiilor (natalitate, mortalitate, mortinatalitatea). Capitolul se ocupă și de situația infirmilor și defectivilor (bolnavi mintali, orbi, gușați și cretini și surdo-muți). In capitolul V, găsim expusă protecția sanitară a poporului român. Se arată care este organizarea și scopurile Ministerului Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale ca protector al sănătății publice. Trece apoi la organizarea sanitară urbană și rurală, asigurări sociale, serviciu sanitar al armatei, al C.F.R., P.T.T., educația fizică și sporturile. Arată rostul și importanța institutului superior de educație fizică, precum și rezultatele și perspectivele uniunii federației sportive din România, ale Oficiului de educație al tineretului român (O.E.T.R.). De asemeni menționează importanța pregătirii premilitare a tinerilor în vârstă de 18—20 ani, instituită prin legea din 8 Mai 1934 care urmărește dezvoltarea sentimentelor patriotice și morale, formarea spiritului de ordine și disciplină cetățenească, completarea aptitudinilor fizice și dobândirea de cunoștințe militare. In ceea ce privește participarea puterilor publice la protecția sănătății, d-l G. Banu arată că ocrotirea sanitară a funcționarilor din administrația centrală a ministerelor și dela câteva mari instituții sociale e rudimentară.

* In ceea ce privește inițiativa privată, autorul cercetează rând pe rând scopul și activitatea Eforiei Spitalelor Civile, Așezămintele Brâncovenști, Așezămintele Sf. Spiridon din Iași, Societatea de Cruce roșie a României, Societatea de salvare, Societatea Principele Mircea, Asociația cercului de gospodine, Societatea pentru profilaxia tuberculozei, Societatea pentru combaterea tuberculozei la copii (C.T.C.), Liga națională contra tuberculozei, Azilul de orbi Regina Elisabeta (Vatra Luminoasă), Societatea generală a funcționarilor publici, Societatea comunală a tramwaielor București. In opera de protecție a sănătății publice țara noastră se bucură și de sprijinul unei mari instituții internaționale, Fundația Rockefeller, care a patronat formarea de personal specializat prin acordarea de burse, organizarea de plăși sanitare model și de școli pentru surori de ocrotire, organizarea oficiului de statistică demografică și crearea institutului de igienă și a Centrului sanitar.

* D-l Dr. G. Banu trece apoi la cercetarea importantei colaborări cu biroul internațional al muncii în domeniul protecției sanitare a populației (protecția muncii copiilor, munca femeilor). Câteva din recomandările Biroului Internațional al muncii au fost adoptate la noi prin jurnale ale Consiliului de miniștri. Repaosul săptămânal în stabilimentele comerciale, protecția femeilor și fetelor emigrate pe bordul vaselor și principiile generale ale asigurării de boală.

* Capitolul VI, cuprinde concluziile care, în general, sunt optimiste. Sub regimul sănătății poporului, cu toate că evoluția noastră, privită comparativ cu a altor state, apare lentă, putem afirma, cu autorul, că există un progres incontestabil. Totuși, starea actuală a organizațiilor sanitare ale Statului, județelor și comunelor, se prezintă insuficientă și cu scăderi provenite din cauza concepțiilor birocratice, a caracterului lor autoritar și a lipsei de supraveghere și îndrumare tehnică. Personalul e insuficient. În mediul rural avem 1 medic la 13.603 locuitori, în mediul urban avem aproximativ 2.250 locuitori de fiecare medic. Unor medici primari de județ le revine o populație de 100.000 locuitori (cu 15—20 medici de circumscripție), alora le revin 300.000 și mai mulți, cu 40—50 circumscripții, fiind puși astfel în imposibilitate de a face un control eficace.

* Cota sanitară din bugetul Statului, județelor și comunelor este insuficientă. Revine pe cap de locuitor 83 lei. În Italia se cheltuiește în scop sanitar 26 lei pe cap de locuitor. E nevoie deci de o protecție efectivă a Sănătății populației românești.

* Concluzia lucrării d-lui G. Banu este că vitalitatea și puterea de expansiune a poporului nostru nu se desminte până azi. Scăderile se datoresc numai lipsei de organizare și de mijloace, valoarea biologică a națiunii nu a fost nicidecum știrbită. *Totuși trebuie subliniat cu regret că s'a lăsat loc liber factorilor patologici cu caracter cronic sau acut din cauza atențiunii insuficiente a conducătorilor pentru protecția sănătății publice.* De aceea autorul cere, cerere pe care o iscălim și noi, ca conducerea Statului să păsească la ameliorarea organizării sanitare, la îndrumarea reformelor sociale și la înfăptuirea unui vast program de educație și propagandă pentru cultivarea igienică a maselor.

* Ținând seama de valoarea lucrării d-lui Dr. G. Banu și de serviciile pe care le poate aduce problemelor sanitare și economice ale neamului nostru, propunem să i se dea o parte însemnată din premiul Oroveanu.

20.000 lei d-lui Dr. *Petre Râmneanșu* pentru « Cercetări asupra originii etnice a populației din Sud-Estul Transilvaniei pe baza compoziției serologice a sângelui », pe baza următorului raport al d-lui Dr. *G. Marinescu*:

* Lucrarea de față conține 32 pagini, o planșe în culori afară din text și 2 pagini cu rezultatul analizelor de isohemoaglutinare din Sud-Estul Transilvaniei și din jud. Cluj.

* D-l Dr. P. Râmneanșu este medic și conducător al serviciului demografic al Institutului de igienă și sănătate publică din Cluj. Cercetările d-sale se bazează pe reacțiunea de isohemoaglutinare pentru determinarea grupelor sanguine. Analizând peste 20.000 probe de sânge provenite dela Români, Maghiari, Români secuizați și în deosebi dela Secui, ca și dela alte neamuri locuitoare a regiunii secuiești, autorul stabilește identitatea indicelui sângelui al Românilor secuizați și al secuilor, net deosebit de acela al Maghiarilor și ajunge la concluzia că majoritatea Secuilor sunt de origine românească.

* Lucrarea d-lui Dr. P. Râmneanțu este mică ca număr de pagini dar foarte bogată în fapte. Pentru d-sa, Secuții sunt rezultatul colonizărilor făcute de Unguri în colțul S-E al Transilvaniei; lor li s'au acordat privilegii excepționale iar în cursul dominației ungurești de 1.000 ani s'au năzuit să transforme ținutul zis săcuiesc într'unul specific unguresc. Mulți, foarte mulți Români autohtoni și moldoveni veniți de peste Carpați au fost secuizați. Acesta e adevărul istoric pe care d-l Dr. P. Râmneanțu a căutat să-l verifice pe cale biologică. Și în adevăr, a putut preciza că proporțiile grupelor sanguine ale Românilor din S-E Transilvaniei sunt intermediare între acele ale Românilor Transilvăneni și ale Românilor moldoveni.

* Secuții din județul Ciuc, Odorhei și Trei Scaune, în general, au aceeași origine etno-antropologică ca și Românii. În partea centrală a județului Odorhei, datorită așezării Ungurilor secuți într'un grup mai compact, influența mongoloidă este evidentă; în unele comune compoziția sanguină se apropie de aceea a Ungurilor din alte regiuni.

* În regiunea despre Țara Bârsei proprietatea europeană, datorită influenței Sașilor este mai urcată. Nu există asemănare între proporțiile grupelor sanguine la cei cari vorbesc limba maghiară și între ale Ungurilor, Bulgarilor și Finilor.

* Ungurii din județul Mureș au aceeași compoziție sanguină ca și Ungurii dela Debretin sau din Sudul Ungariei. Au însă proprietatea europeană mai urcată, iar pe cea asiatică mai scăzută decât aceștia, demonstrându-se astfel urma puternică a Românilor maghiarizați.

* Sașii au indicele sanguin de rasa și gena egal cu acela al fraților lor de acasă. Țiganii din S-E Transilvaniei sunt mai europenizați decât țiganii cari trăiesc în sate în care ei formează majoritatea. Chestia grupelor sanguine este considerată din punct de vedere rasial ca având o valoare indiscutabilă și din acest punct de vedere fiind dată competența tehnică și statistică a d-lui Dr. P. Râmneanțu, concluziile d-sale par justificate. Totuși, suntem datori să adăugăm că sunt alți autori cari nu acordă o valoare decisivă grupelor sanguine, din punct de vedere antropologic și rasial. Cu aceste rezerve credem totuși că se poate acorda d-lui Dr. P. Râmneanțu o parte din premiul Oroveanu.*

Dr. *Pierre Ramneantu*: * Origine ethnique des Szeklers de Transylvanie *. Extrait de la « Revue de Transylvanie » No. 1, 1935, Bucarest 1935.

* Lucrarea conține 17 pagini și o planșă în culori afară de text. Este aproape o reeditare a lucrării precedente de care nu diferă principal. Fiind scrisă în limba franceză, are o importanță deosebită căci servește la difuzarea unor adevăruri biologice care ne interesează pe noi Românii într'un mod deosebit. De aceea credem că și acestei redactări i se poate acorda o mică parte din premiul Oroveanu.*

10.000 lei d-lui Dr. *Pompei Gh. Samaritan* pentru scrierea « Medicina și Farmacia în trecutul românesc, 1382—1775 » pe baza raportului d-lui Dr. *C. I. Parhon*.*

* Cu privire la lucrările cu al căror examen am fost însărcinat în vederea distribuției premiilor din actuala sesiunea, am onoare a raporta următoarele:

* Pentru premiul I. Oroveanu de 70.000 lei, se prezintă lucrarea d-lui Dr. *Pompei Gh. Samarian* «Medicina și Farmacia în trecutul românesc 1382—1775».

* E o lucrare de 442 pagini în care autorul studiază rând pe rând: Indrumarea ideilor medicale, Practica medicală, Spîțerii și medicamentele, Cunoștințele de anatomie și fiziologie, cele de igienă sau cari s'ar putea încadra în cadrul patologiei generale, apoi boalele contagioase, boalele interne și externe, nervoase, boalele animalelor.

* Autorul mai studiază un manuscris de medicină din 1760, apoi moravurile și atentatele la moravuri, chestiuni de medicină legală.

* Mai dă un tablou de bărbierii, vracii, chirurgii, doctorii și spîțerii trăitori printre Români între 1400 și 1775.*

* De asemeni găsim o bogată bibliografie.

* Lucrarea aceasta arată o muncă conștiințioasă și îndelungată și o adevărată pasiune pentru studiile din Istoria medicinei.

* O recomand pentru «Premiul Oroveanu» cu atât mai mult cu cât ilustrul istoric român, Profesorul N. Iorga în prefața ce a scris-o pentru această monografie, o consideră ca pe una din cele mai bune lucrări de istorie pe care le-a avut înainte, în ultimii ani.*

16. *Premiul Ștefan Demetrescu-Vergu*, de 10.000 lei, s'a acordat d-lui Dr. *Vasile Sabău* pentru lucrarea «Die Grundlagen der rumänischen Forstwirtschaft und Ihre Bedeutung für den internationalen Holzverkehr», pe baza următorului raport al d-lui *I. Simionescu*:

* Este o lucrare metodică, muncită, săvârșită în spirit riguros științific.

* Problema pădurilor noastre atât de importantă economic, este tratată complet. Pădurea este socotită în cadrul ei natural, descriindu-se condițiunile solului și a climatei care o condiționează. Se insistă în deosebi asupra întinderii ei în țară ca și asupra esențelor ce o formează. Sunt date cifre care deșteaptă fior. Din 70% cât era întinderea pădurilor față de suprafața țării, am ajuns o țară subimpădurită cu 21,9% păduri. Există ținuturi întregi în Basarabia, Dobrogea și partea răsăriteană a Munteniei, care prin lipsa pădurilor, se pot numi pustiuri.

* Urmează apoi capitolul asupra administrației pădurilor, cât și a repartizării lor între Stat, comune și particulari.

* Interesantă este partea ce se ocupă cu industriile legate de lemn, arătându-se dezvoltarea mare care au luat-o ferestrele, la noi mai sistematic organizate decât în orice parte a Europei, dar aceasta spre nenorocirea noastră, căci ducea la o decimare a pădurilor în special de conifere. Și doar nu avem cine știe ce întindere de brădet. Am ajuns în rândul celor mai sărace țări din Europa, în ce privește coniferele, numai cu 9 ha. la suta de locuitori, mai puțin decât Cehoslovacia, decât Jugoslavia. Dacă s'ar fi continuat tăierea în măsura cu care se începuse după războiu, am

fi ajuns în scurt timp să importăm noi scânduri. Noroc de criză, care a micșorat exportul și a făcut să se domolească tăiatul pădurilor. Tot răul e și spre bine.

* Cartea este astfel nu numai un tratat complet al chestiunii pădurilor dela noi, dar în același timp are și o mare valoare națională.

* Nu am insistat asupra capitolelor celorlalte; ca să se vadă variațiunea cuprinsului și seriozitatea deplină a lucrării, voi cita câteva din ele.

* După ce arată valoarea pădurilor în economia generală românească și condițiunile naturale în care se prezintă la noi, partea mai întinsă se referă la sistemul de cultură, tehnica tăierii, replantările, problema muncitorilor, industriile legate de lemn, chestiunea transporturilor, a comerțului extern, spre a termina cu a treia parte: studiul și însemnătatea pădurilor noastre în raporturile internaționale. E o adevărată geografie economică a țării prin varietatea problemelor tratate având ca punct de plecare pădurea.

* Este o lucrare care atrage; începută, se cere cetită în întregime, atât de interesante sugestii răscolește, asupra gospodăriei noastre naționale. Merită cu prisosință premiul întreg căci nu prea des ni se prezintă spre premiere un asemănător studiu.*

17. *Premiul Dr. Em. Riegler*, de 11.000 lei, s'a împărțit la 2 scrieri astfel: 6.000 lei d-lui Prof. Dr. E. Țeposu pentru lucrarea « Derivația urinelor în chirurgie. Derivația înaltă », pe baza raportului d-lui Dr. D. Gerota:

* Această monografie în 62 pagini cu 4 planșe și 8 pagini bibliografie, formează o lucrare completă asupra acestei chestiuni și a fost prezentată sub formă de raport, la al V-lea congres național de chirurgie, din Nov. 1934 din București.

* Dși în lucrarea d-sale d-l prof. Țeposu nu aduce decât 4 observațiuni originale dela clinicile din țară, totuși prin expunerea sistematică a statisticilor cauzelor operate în alte clinici streine, precum și din analiza critică a diferitelor procedee operatorii, ce s'au produs pentru derivația urinelor, d-sa reușește a pune la punct, în mod complet și convingător, care trebuie să fie atitudinea chirurgului față de bolnavul, cu fistule ureterale.

* Faptul că d-l profesor Țeposu, a dotat literatura medicală română, cu o lucrare foarte utilă și bine pusă la punct, ne conduce la concluzia că această lucrare merită să fie premiată.*

5.000 lei d-lor G. Buzoianu și G. Cotul pentru lucrarea « Vocea și igiena vocală », pe baza următorului raport al d-lui Dr. G. Marinescu:

* Lucrarea conține 526 p., în 8° și numeroase figuri în text. În primul capitol autorii fac câteva considerații generale și schițează problema psihologică a limbajului, privită mai ales din punct de vedere social, ca mijloc de comunicare între oameni. În capitolele următoare d-lor cercetează pe rând limbajul la animale, la oamenii primitivi, limbajul civilizat, sub quadruplul său aspect: biologic, psihic, social și artistic. După ce examinează limbajul articulat, dedică câteva pagini răsului. În capitolul următor

se expun câteva noțiuni de anatomie a laringelui, insistându-se asupra fiziologiei aparatului fonator, apoi se vorbește, foarte pe scurt, despre fiziologia artistică. Într'un capitol aparte se dau noțiuni de acustică, fonologie, calitățile și felurile vocii și se arată care sunt cele mai importante teorii ale vocii.

« În partea a II-a cartea tratează alterațiile vocii vorbite mai ales la copil, cari au părut autorilor mai importante din punct de vedere practic, insistându-se asupra educației și reeducației fonetice. Tratatamentul ortofonic aparține, după autor, medicinei și prin urmare ortofonia trebuie considerată ca o ramură a medicinei și de aceea autorii cer crearea la noi a unei catedre de logopedie, cum sunt acele din străinătate ale profesorilor Gutzmann, Fröschels, Nadoleczny, Castex, Jouet, etc.

« În capitolele rezervate alterațiilor vocii la adult, autorii cercetează cauzele intrinseci cum sunt cele fiziologice și patologice, afecțiunile cavităților supra-laringiene și ale sufleriei pulmonare, arată care sunt boalele altor aparate care produc turburări vocale apoi trec la cauzele extrinseci cum sunt temperatura și climatul, praful, gazele, alcoolul, tutunul, alimentele dăunătoare, microbismul normal și toxinele vocii (acidul carbonic, alcoolul, morfina, hașișul, eterul, cocaina, arsenicul) fără a uita cauzele profesionale (defecte de tehnică vocală, surmenaj vocal, abuzul vocii vorbite, etc.).

« Într'un capitol se dă patogenia turburărilor vocale de origine respiratorie laringee și supraglotică. În mai multe capitole succesive se dau simptomatologia boalelor vocale, boalele vocale propriu zise (tremurătura vocii, vocea care sfârșie, discordanța, disonanța, turburări de timbru și de înălțime, etc.) și boale vocale cum sunt: congestia simplă, catarul laringian, polipii laringelui etc. În urmă d-l Prof. Buzoianu și Dr. Cotul încearcă să dea câteva directive de care să se poată servi educatorul, elevul și artistul de carieră. Totdeauna d-lor arată deosebită importanță pe care o are colaborarea laringologului dela începutul studiului până la sfârșitul carierei profesioniștilor în special. Bine înțeles că înlăturarea leziunilor locale, regionale și generale, igiena mintală, exercițiile generale și speciale, precum și repaosul sistematic, pe care le indică autorul, contribuie la profilaxia turburărilor vocale și la înlăturarea acestora când s'a instalat.

« La urmă se dă o întinsă bibliografie din care nu lipsesc nici lucrările autorilor români.

« Monografia d-lor Buzoianu și Cotul reprezintă un compendiu folositor specialiștilor cari se ocupă cu problema igienei vocale iar, pe de altă parte, aduce o contribuție românească la chestiunile în legătură cu problema vocii și credem că merită a i se acorda premiul Rigler. »

18. *Premiul Statului Lazăr*, de 50.000 lei, s'a împărțit următoarelor 5 scrieri, astfel:

15.000 lei d-lui Gh. Filipescu pentru scrierea « Statica și Rezistența », pe baza următorului raport al d-lui N. Vasilescu-Karpen:

* Am onoare a propune pentru premiul Lazăr al Statului, lucrarea d-lui Prof. Ing. Gh. Em. Filipescu, intitulată *Statica și Rezistența*.

* Statica și rezistența materialelor constituiesc disciplina de bază a tehnicii inginerilor, ea face legătura între științele pure, care găsesc aci cea mai largă și interesantă aplicație: analiza matematică, mecanica rațională, fizica, și între practica construcțiilor celor mai variate: clădiri, poduri, mașini de forță, mașini de ridicat, mașini, unelte, motoare, avioane, automobile, guri de foc, construcții navale, etc. Părțile sau organele acestor diverse construcțiuni, se dimensionează pentru a rezista la eforturile la care sunt supuse, cu ajutorul științei rezistenței materialelor.

* Tratatul de rezistența materialelor sunt rare, materia fiind vastă și cerând autorilor, pe lângă o deosebită pregătire și practică, și o muncă considerabilă.

* Cartea d-lui Filipescu este o operă *originală* de mare anvergură și de mare valoare.

* Este originală prin modul în care este, în general, înfățișată vasta materie tratată; prin întrebuițarea sistematică a calculului vectorial, care a simplificat și clasificat expunerea chestiunilor celor mai grele cum sunt:

* Descompunerea forțelor în spațiu tot așa de ușor ca în plan (p. 56—58).

* Condiția de nedeformabilitate a unei grinzi cu zăbrele (p. 145, 148).

* Liniile de influență la grinzi cu zăbrele (p. 165—171) și la arce static determinate.

* Studiul complet al rezistenței și deformațiunilor, etc.

* În fine în lucrarea d-lui Filipescu găsim numeroase contribuții originale la rezolvirea unor chestiuni dificile, precum și stabilirea de noi relațiuni, cum sunt:

* Exprimarea lucrului mecanic în funcțiune de invariante (p. 302—304).

* Ipoteză relativă la ruperea materialelor (p. 312—315).

* Stabilirea ecuației axei deformatate, printr'o nouă metodă (p. 352—354).

* Găsirea axei neutre la masivele de zidării (p. 426 și 431).

* Determinarea rezistențelor când depășesc limita de proporționalitate (p. 445—452).

* Ecuația axei deformatate a arcelor (p. 489).

* Generalizarea formulelor lui Clapeyron (p. 632).

* Metoda secțiunilor incomplete la liniile de influență a sistemelor static nedeterminate (p. 678—682).

* Calculul plăcilor circulare; etc.

* Cartea cuprinde 796 pagini, cu numeroase figuri, de o perfectă execuție tipografică.

* Foarte folositoare inginerilor și de sigur că, dacă ar fi tradusă, ar fi tot atât de bine apreciată în străinătate.*

10.000 lei d-lor Prof. Dr. *Corneliu Șumuleanu* și Dr. *George Ghimicescu* pentru scrierea **Quelques nouvelles micromethodes pour l'analyse de vins*.

appliquées à l'analyse de vins provenant de vignes du domaine de la Couronne du district Dolj (Segarcea et Sadova)», pe baza următorului raport al d-lui G. G. Longinescu:

« Valoarea unei lucrări științifice se măsoară prin însemnătatea problemelor studiate în ea, prin originalitatea metodelor de cercetare, prin răsunetul pe care ea îl are în lumea specialiștilor și prin drumul nou pe care-l deschide în specialitatea ei.

« Fiind scrisă în limba franceză și prezentată la Congresul ținut la Béziers și Montpellier dela 25—28 Octombrie 1934, lucrarea de față a fost prețuită foarte bine de specialiști și laureată cu premiul de 250 de franci. Numai lucrarea d-lui C. Casale din Asti, Italia a fost premiată cu 500 franci. Ea a mai fost distinsă cu o medalie de bronz de către *Oficiul Internațional al Vinului din Paris*.

« Numeroase stațiuni oenologice din *Bourgogne, Casablanca, Geisenheim-Rhein, Florența, Brno, Barcelona, Melbourne-Australia, Stellenbosch-Africa de Sud, Bratislava, Oran*; numeroase reviste din *Paris, Zürich, Amsterdam, Melun*; laboratoare din *Paris, Toulouse, Novotcherkassk-Don* au comandat autorilor această lucrare, cu plată. S'au scris dări de seamă pline de laudă asupra cărții și metodelor originale ale autorilor.

« Reproduc următoarele din darea de seamă publicată în *Bulletin de la Société Chimique de France, Paris 1936*.

« L'ouvrage est écrit en français, dans un style clair et précis et les méthodes décrites avec un grande abondance de détails, la plus part accompagnées de schémas d'appareils rendant leur compréhension plus aisée et facilitant leur application... Parmi tous les ouvrages récents consacrés à l'analyse de vins, celui de M. Șumuleanu et Ghimicescu apparaît un des meilleurs. Il sera consulté avec profit par les analystes, en particulier par les experts-chimistes, pour lesquels il constituera un excellent guide de laboratoire, fort pratique et bien documenté ».

« Problema studiată de autori, prin metode microchimice originale, create de Domniile lor privește compoziția a 34 de vinuri din recoltele 1929—1933, din vinurile Domeniului Coroanei dela Segarcea și Sadova (Dolj). Determinările făcute cu mare precizie prin metodele originale ale autorilor privesc: aciditatea liberă, aciditatea totală, acizii tartric, malic, lactic, potasiul, nitriții, tartrații, glicerina, calciul, acidul boric, acidul sulfuros total și liber, cenușile și alcalinitatea lor. Lucrarea mai cuprinde determinarea acidului boric din vinurile naturale luate dela 114 podgoreni din 15 județe.

* * *

« Cine cunoaște precizia, îndemânarea și răbdarea pe care o cer aceste determinări, precum și însemnătatea rezultatelor acestor analize, acela singur poate prețui cum se cuvine și munca autorilor și meritul lor și însemnătatea metodelor originale create de ei.

« Cunosc bine activitatea întinsă a d-lui profesor Șumuleanu, care a analizat timp de patruzeci de ani vinurile, băuturile alcoolice și apele

minerale dela noi. Cunosc bine precizia și conștiinciozitatea cu care d-l profesor Șumuleanu a făcut aceste determinări, cunosc lupta pe care a dus-o pentru pedepsirea falșificărilor și perfecționarea metodelor analitice. Această întinsă activitate face ca d-l Șumuleanu să fie considerat azi cu drept cuvânt ca analistul cu cea mai mare autoritate științifică și morală din țara noastră.

• Insemnătatea problemei studiată de autori din punct de vedere științific și aplicat, metodele microchimice originale create de ei, drumul nou pe care ele îl desfundă, răsunetul pe care cercetările lor le-au avut în lumea specialiștilor, premiarea cărții în Franța cu 250 de franci și medalia de bronz, aprecierile pline de laudă ale revistelor și stațiunilor oenologice din lumea întreagă, activitatea de peste 40 de ani a d-lui Prof. Șumuleanu în această specialitate mai presus de orice laudă, toate aceste fapte trag greu în cumpăna dreptății pe care o înclină spre încheierea că lucrarea prezentată merită și fie răsplătită cu premiul Lazăr de 50.000 lei ».

• *Lucrarea « Quelques nouvelles micromethodes pour l'analyse de vins », prezentată de d-nii Dr. Corneliu Șumuleanu și Dr. G. Ghimicescu pentru premiul Statului Lazăr are toate meritele pentru a fi distinsă cu premiul întreg de 50.000 lei ».*

10.000 lei d-lui Dr. C. Poenaru-Căplescu pentru « Acccidente muncii, boala profesionale și asigurări sociale », pe baza raportului următor al d-lui Dr. G. Marinescu.

• *Lucrarea de față conține 624 p. în 8° și 218 figuri. Ea constituie o îndrumare a corpului medical al asigurărilor sociale care, bazat pe cunoștințele căpătate din ea, va putea păși, cu siguranță, la rezolvirea practică a multiplelor probleme din domeniul muncii și asigurărilor sociale, cu atât mai mult cu cât biroul internațional al muncii dela Geneva cere tuturor statelor, care au aderat la convențiune, să contribuie la o ameliorare cât mai urgentă a asistenței c'asei muncitoare, pentru care de altfel guvernele noastre au arătat o grijă ce crește pe fiecare zi.*

• *Pe de altă parte, mașinismul industrial modern, industriile petrolifere, forestiere, locomotiunea mecanică și electrică; navigația aeriană, fluvială și maritimă, sunt cauza atâtor accidente care trebuiesc cunoscute în patologia muncii. În urmă meseriile insalubre, riscul profesional de asemenea trebuie să fie bine cunoscute de medicul care se ocupă de boalele profesionale. El se va folosi în primă linie de îndrumările d-lui agregat Poenaru-Căplescu. Tot dela d-sa vom învăța cum trebuiesc apreciate urmările accidentului, printră care e de mare interes practic stabilirea capacității de muncă rămasă după accident. Din acest punct de vedere, autorul recomandă să se dea o deosebită atenție certificatelor medicale care uneori sunt sumare sau aproximative, precum și reviziunei legale la șase luni sau la 1 an, pentru a nu fi indus în eroare de rentier. Pentru a-și îndeplini satisfăcător misiunea, medicul muncii are nevoie de concursul specialiștilor:*

oculist, oto-rino-laringolog, radiolog, neurolog și psihiatru. Laboratorul va completa și preciza diagnosticul unor afecțiuni organice, preexistente accidentului sau consecutive. Tuberculoza, sifilisul latent, diabetul, albuminuria etc., sunt atâtea probleme mari, zice d-l Poenaru-Căplescu, care se pot ivi când vom avea de rezolvat un dosar de accident.

« Medicul trebuie să cunoască bine modul de evaluare a incapacităților și să aibă la îndemână totalele comparative pentru acordarea rentelor (Thoinot, Brouardel, Lacassagne, Vibert, Balthazard, Liniger etc.). El mai trebuie să știe care e durata medie a fiecărei imobilități, să fie convins că ameliorarea vine progresiv, în mod fiziologic. Pe lângă aceste cunoștințe medicul muncii trebuie să fie bine orientat în patologia generală din câmpul muncii și să cunoască bine boalele profesionale și intoxicațiile cronice.

« A fi medic salariat de Stat sau de patron, înseamnă îndeplinirea conștiințioasă a datoriei. Azi, zice autorul, nu avem organizată în întreaga țară asistența muncii. Trebuie deci să creiem o pepinieră permanentă de medici ai muncii, instruiți și devotați instituției asigurărilor precum și informați în chestiunile de ordin social, moral și intelectual. Să luminăm poporul, clasa muncitoare prin șezători, conferințe, publicații, radio. Numai astfel vom avea conștiința că ne-am făcut datoria.

« Aceste fiind ideile călăuzitoare ale importantei monografii a d-lui Poenaru-Căplescu să ne oprim asupra chestiunilor de amănunt pe care le indică, le discută sau le luminează. În primele pagini face istoricul asistenței sociale aiurea și la noi, arată că riscul profesional atrage după sine responsabilitatea patronului sau a lucrătorului, precizează noțiunea de accident și de responsabilitate precum și incapacitatea de muncă, fără a uita intervenția alcoolismului acut și cronic și a sifilisului în accidente. Alte capitole sunt dedicate rolului erisipelului, diabetului, tetanosului, cancerului și tuberculozei în câmpul muncii, apoi autorul trece la cercetarea pricepută a accidentelor electrice, oculare, arsurile consecutive accidentelor și terapeutilor lor actuală, discută dacă cărbunile și paludismul sunt boale profesionale sau accidente de muncă, se ocupă apoi de problema morții precum și de afecțiunile nervoase în urma accidentelor de muncă. Rând pe rând sunt cercetate intoxicațiile, fracturile, luxațiile, artritele consecutive accidentelor, amputațiile membrului superior, protezele și aparatele pentru mutilații, bontul normal și patologic, protezele membrului superior și inferior, accidente de automobil și de tramvai, laboratorul în patologia muncii, Roentgenoterapia și Radio-terapia, Fizioterapia, pe care le expune cu competență.

« O parte importantă a monografiei e dedicată chestiei evaluării incapacității de muncă, invaliditate și rentă. D-l Poenaru-Căplescu bazat pe o practică îndelungată este cel mai în măsură să ne dea principiile cele mai judicioase de evaluare și certificatele medicale în asigurări. Alte capitole se ocupă cu medicina legală în câmpul muncii, cu profilaxia, deparazitarea, cazierul sanitar individual, igiena industrială și profesională, alimentarea etc. etc. La urmă se dau titlurile a 76 de teze de doctorat făcute din îndemnul d-lui C. Poenaru-Căplescu. Lucrarea d-lui Dr.

Poenaru-Căplescu nu constituie numai o sinteză desăvârșită a cunoștințelor noastre despre accidentele muncei, dar este fructul unei îndelungate experiențe personale, a observațiunii proprii, care-i dau o autoritate incontestabilă și incontestată în această materie. Ea va interesa deopotrivă pe medici, pe juriști și pe legiuitori. De aceea propunem a i se atribui o parte însemnată din premiul Lazăr. *

10.000 lei d-lui *Ion Conea* pentru scrierea «Țara Loviștei — Geografie istorică», pe baza următorului raport al d-lui *I. Simionescu*:

* Relieful țării noastre, între altele, se caracterizează prin o serie de depresiuni, cum nu se întâlnesc în atât de mare număr, nici într'o altă țară din Europa. Mai cu seamă depresiunile care se găsesc în cuprinsul munților prezintă un interes cu totul deosebit din punct de vedere al istoriei neamului nostru. Multe din așa numitele «Țări», Țara Hațegului, a Făgărașului, a Oașului, Țara Bârsei, unele din ele locul vechilor voievodate, coincid cu depresiunile carpatice. În asemenea depresiuni s'au păstrat până azi sămburii cei mai arhaici din poporul nostru, icoane reale, actuale, a stărilor ce dominau odată în tot întinsul țării.

* Dacă depresiunile sunt studiate din punctul de vedere al geografiei fizice, din cel antropogeografic sunt încă puțin cercetate.

* Meritul d-lui *I. Conea* este de a se fi ocupat cu una din ele, mai puțin știută, confundată cu alta, vecină, depresiunea dela Brezoi sau a Lotrului.

* Numele Lovișteea se întâlnește într'un document din veacul al XIII-lea. E citat adesea de către istorici, fără a i se specifica așezarea. Unii o pun la apus de Olt, alții la miazăzi de Lotru, în pasul Turnu-Roș.

* D-l *Conea* folosind documentele vechi și noi, dar mai ales cercetând regiunea amănunțit, la fața locului, ajunge să arate definitiv și sigur situația geografică a vechii «Țara Loviștei», de-a stânga Oltului, formând o largă depresiune circulară, în amfiteatru, un spațiu deschis, înconjurat însă de munți înalți. Ii arată întinderea și hotarele. Ii urmărește interpretarea și continuitatea istorică; studiază drumurile ce se încrucișează în ea, drumuri vechi, bătute și de Romani. Se ocupă și de locuitorii ei cu urme de arhaism în obiceiuri, după toponimie și onomastice originari de pe ambele versante ale Carpaților.

* În prefața lucrării elevului său distins, stimatul coleg *S. Mehedinți* spune: «Autorul a dovedit că știe să imbine în chip fericit cercetarea documentelor istorice cu analiza hărților». Nu am de adăugat la aceste meritate aprecieri decât faptul că autorul știe bine să interpreteze și formele de teren pe care le-a cercetat.

* În totul e o lucrare de deosebit merit, sistematică, documentată și mai ales scrisă bine, ca logică și limbă.

* O propun să i se deie premiul la care a fost prezentată. *

5.000 lei d-lui *Dr. Valeriu Dinu* pentru lucrarea «Die Landwirtschaft Rumäniens unter dem Druck der Krisen», pe baza următorului raport al d-lui *Gh. Ionescu-Șișești*:

« Lucrarea d-lui Valeriu Dinu este o istorie economică critică a României de după războiu. Analiza situației agriculturii sub presiunea crizelor, cum intitulează autorul lucrarea sa, reprezintă numai o parte din cuprinsul ei.

« Autorul începe cu descrierea agriculturii înainte de războiu. Acest capitol, cu multe date statistice, are mai mult un caracter informativ, fără o deosebită originalitate. Urmează (în cap. II) descrierea stărei ce a urmat imediat după războiu, analiza cauzelor crizei economice ce își are obârșia în războiu însuși.

« Iată cum caracterizează autorul urmările războiului:

« a) Lipsă de brațe de lucru.

« b) Micșorarea considerabilă a inventarului de producție.

« c) Micșorarea considerabilă și distrugerea totală a mijloacelor de transport.

« d) Lipsă de provizii, capital și credit.

« e) Dezordinea generală în finanțe: inflația.

« f) Situația piețelor schimbată și mereu schimbătoare.

« g) Frământare neîntreruptă în raporturile sociale și politice, ca urmare a reformelor radicale, cu influența lor necontestat vătămătoare asupra economiei naționale.

« Ca urmare a tuturor acestor factori s'a născut o criză generală, ale cărei consecințe nici până azi nu sunt înlăturate. Boala, care a cuprins economia românească după războiu, a fost atribuită adesea exclusiv reformei agrare. În acest fel se căutau dovezi împotriva reformei agrare; procesul era însă dinainte pierdut ».

« Și tot acolo: « În această epocă de neîntrerupte dibuei, economia națională a fost pierdută din vedere, toate puterile și toată atențiunea conducătorilor a fost îndreptată spre politică ».

« Am făcut aceste două citate, fiindcă ele caracterizează înălțuirea ideilor întregii cărți.

« În capitolul III autorul expune reforma agrară. E o analiză judicioasă a faptelor și o recapitulare obiectivă a ideilor diferiților autori, cari s'au ocupat cu această problemă. Concluzia este că reforma a fost necesară și binefăcătoare.

« Capitolul IV tratează politica economică de după războiu. E o caracterizare generală a vieții economice ce a urmat după marele cataclism, care a fost războiul mondial. Rezumă ideile lui Eulenburg despre protecționism și încercările de a crea o solidaritate internațională.

« Trece apoi la evoluția economică a României, care din țară agricolă devine tot mai mult țară cu economie mixtă: agricolă-industrială. Demonstrează că această evoluție nu poate vătâma interesele marilor țări industriale din Apus și citează în sprijinul acestei păreri, diferiți autori străini.

« În legătură cu evoluția industrială a României, rezumă teoria d-lui M. Manoilescu, despre protecționism și despre inferioritatea intrinsecă a agriculturii, față de industrie.

* Descriind industrializarea României după războiu, semnaleză primordiază ce derivă din această transformare, prin influența tot mai puternică a capitalului străin în țară: 80% din capitalul principalelor industrii, a lemnului și a petrolului, este capital străin.

* Autorul socotește totuși greșită atitudinea dușmănoasă, față de capitalul străin din anii de după războiu, atitudine, care a făcut rău, după d-sa, consolidării economice a țării. Această atitudine a început să se schimbe dela 1926, și mai ales dela 1928. Această schimbare și greutățile tot mai mari de import au determinat o puternică desvoltare a industriei.

* Infățișează apoi politica vamală de după războiu și greșelile ce s'au făcut în acest sector al vieții de Stat, apoi politica financiară și valutară și lipsa unui plan sistematic și de continuitate în acest domeniu. Cât privește agricultura, ea a fost în această perioadă de timp uitată cu totul, ceea ce a agravat criza ce trebuia să izbucnească.

* În capitolul V se face o scurtă recapitulare a crizelor agricole din secolul din urmă, pentru a ajunge la criza agricolă actuală. Cauzele acestei crize sunt: sărăcirea lumii după războiu, povara datoriilor, scăderea puterii de cumpărare. La aceste cauze se adaugă alte două fenomene: sporirea producției în urma îmbunătățirii metodelor tehnice de exploatare agricolă și dezechilibrul tot mai accentuat între prețurile agricole și prețurile industriale.

* Analizează apoi starea agriculturii românești după războiu și nevoia unei politici agricole active din partea Statului. Dacă agricultura românească a avut o desvoltare așa de înfloritoare, înainte de războiu, fără sprijinul Statului, aceasta se datorește numai extrem de favorabilei conjuncturi economice internaționale din acea epocă (pag. 125).

* Izbucnirea crizei în agricultura României se manifestă prin scăderea prețurilor produselor agricole. Consecința acestui fenomen a fost o pagubă enormă suferită de agricultori și de întreaga economie națională. S'a născut o problemă a datoriilor agricole: sărăcirea treptată a agricultorilor i-a pus pe aceștia în imposibilitate de a-și onora la scadență semnăturile și chiar de a-și achita impozitele.

* România a fost una din țările cele mai puternic lovite de acest fenomen. Consecințele s'au resimțit asupra bugetului țării și economiei generale: falimente, concordate, prăbușiri de bănci mari, etc.

* Se trec apoi în revistă mijloacele aplicate de diferitele guverne, în ultimii ani, pentru combaterea crizei agricole: sprijinirea agriculturii din fondurile împrumuturilor de stabilizare și desvoltare; desființarea taxelor, care îngreuiau exportul și comprimau prețurile în interior; încurajarea exportului prin prime; crearea creditului agricol ipotecar; conversiunea datoriilor agricole.

* În partea finală autorul se ocupă de ceea ce ar trebui să se facă pentru lecuirea radicală a crizei agricole, care bântue în toate țările. Măsura principală ar fi reducerea suprafețelor cultivate, acolo unde ele au fost întinse, fără o reală justificare economică, și cu deosebire în America. În vremea când autorul a scris cartea, Statele Unite ale Americii nu erau încă dispuse

să porceadă la această reducere. În anii din urmă s'au făcut însă în America încercări serioase de a determina pe agricultori să-și restrângă suprafețele cultivate, în schimbul unor despăgubiri. Prin restrângerea voluntară sau forțată de împrejurări vor rămâne necultivate terenurile mai slabe, la care costul de producție e prea mare.

* România este, din acest punct de vedere, în condiții prielnice, care-i îngăduie să reziste mai mult decât alte țări.

* Încercările de a combate criza prin măsuri de colaborare internațională au dat greș. Se enumără diferitele conferințe internaționale și diferitele planuri politice de colaborare prin care se preconizează uniuni vamale, federalizări, blocuri etc. Se citează planurile lui Hantos, lui Tardieu, Delaisi etc., care toate au rămas în domeniul teoretic. Astfel singurul leac practic ce se poate întrevădea este cel arătat mai sus: restrângerea producției agricole în țările industriale, în care se produce scump și neeconomic și cu deosebire restrângerea producției agricole în America.

* Cât privește calea pe care trebuie să meargă România spre a birui criza agricolă, autorul recomandă cu dreptate: sporirea cantității la ha., spre a se micșora costul de producție, îmbunătățirea calității, finanțarea și ușurarea desfacerii.

* Expunând succint rezumatul lucrării, am trecut în revistă ideile autorului, care se dovedesc juste, pline de bun simț, obiective, inspirate din realitatea lucrurilor. Informația autorului este bogată. El a studiat nu numai faptele, pe bază de observațiuni și date statistice, ci și ideile foarte multor economiști cu autoritate, pentru a găsi o cale luminoasă în sbuciumul și frământările adesea întunecate ale economiei moderne. Ispitiți de prestigiul unora din autorii studiați, a fost câteodată determinat să se documenteze, nu dela izvoare, ci din a doua mână: pentru reforma agrară românească folosește date din autorul englez Evans; pentru a se documenta asupra primei legi de protecția industriei la noi citează pe Romenholler.

* Dar observând aceasta, nu vreau să micșorez meritul autorului. El prezintă o lucrare serioasă, cinstită, documentată și gândită.

* Nu e, precum se vede din cele de mai sus, o lucrare științifică, în înțelesul științelor exacte, dar este, necontestat, o lucrare de știință, în înțelesul științelor morale, sociale și economice, meritoasă prin metoda de cercetare, prin bogăția de informație, prin ideile clare și juste.

* Socotesc că poate fi distinsă cu o parte din premiul la care a fost înscrisă.*

19. *Premiul Dr. Cornel Nicoară*, de 12.000 lei (divizibil), s'a împărțit următoarelor 5 scrieri:

4.000 ei d-lui Lt.-colonel *Victor Roată* pentru scrierea « Pericolul aerian și mijloacele de apărare. Apărarea activă, apărarea pasivă, urbanismul », pe baza următorului raport al d-lui *L. Mrazec*:

* Cartea în prima sa ediție a fost prezentată anul trecut la premiul Adamachi. Raportul a fost făcut de regretatul nostru coleg Minovici, care a opinat favorabil.

* Acum se prezintă o a doua ediție, în aparență puțin modificată, a primei ediții din 1934 care a fost repede epuizată.

* Cartea are aprobarea a șapte Ministere și Autorități superioare ale țării din care cea mai importantă și elogioasă este aceea a Ministerului Apărării Naționale și a Ministerului Sănătății Publice.

* Scrisă la înțelesul tuturor, are ca scop unic de a informa și populariza progresele realizate în acest domeniu al războiului până în ultimii ani.

* Noțiuni sumare cu privire la aviația de războiu, mijloace de apărare activă și pasivă, și urbanismul sunt tratate în patru părți în care se desfășoară tot ce ar putea interesa publicul mare. În raportul regretatului coleg Minovici din anul trecut, este schițat conținutul celor patru părți, încât nu mă voi opri decât la unele puncte ce trebuiesc puse în evidență.

* Autorul desvoltă în special problema apărării care este cea mai interesantă pentru noi. Admițând că apărarea activă cu contraatacuri în sensul doctrinei Generalului Douhet este singura indicată dând rezultate imediate, pentru statele occidentale cu o densitate mai mare de locuitori și cu multe mari centre de populație și industriale, el susține pentru România țară cu densitate poporală mai mică, de a utiliza mai ales apărarea pasivă și în special ca mijlocul cel mai eficace pentru populație, dând importanța cuvenită protecției colective. Adăpostul formează deci mijlocul de protecție cel mai bun pentru noi. Apărarea aceasta a fost de altfel admisă și adoptată acum câțiva ani de unele state care se găsesc în condițiunile României.

* O parte a lucrării este consacrată urbanismului sub aspectul apărării în contra atacurilor aeriene. Chestiunea aceasta ridicată de autor este în deosebi interesantă pentru București care se găsește în o perioadă de transformare radicală.

* Din cetitul acestei cărți foarte instructivă pentru publicul mare și atrăgătoare atât prin o înșirare limpede a problemelor așa de diferite ce apar succesiv în examinarea acestei laturi a războiului modern, cât și prin citarea de numeroase exemple interesante, se desprinde impresia că autorul este un cunoscător serios al ansamblului problemei, dar că n'a spus și n'a putut spune tot ce știe.

* O bibliografie bogată, pe 4 pagini, permite acelor cari doresc să adâncească problema, să găsească o literatură foarte variată de ansamblu sau cu totul specială.

* Colonelul Roată a înaintat cu prezentarea lucrării și un facsimil al unei scrisori a lui Gaston Doumergue, fost Președinte al Republicii Franceze și Președintele Uniunii de Apărare națională, care, mulțumind autorului, se pronunță că mijlocul cel mai bun de apărare a populației civile sunt contraatacurile imediate și severe, tactică preconizată de Generalul Douhet, susținută și de Colonel Roată dar pe care, acesta, după cum am văzut, o socotește ca ineficace, probabil actualmente irealizabilă în cazul României. Acest punct de vedere pare că a fost adoptat și de Polonia.

« Colegul Minovici concludă în raportul său: « autorul îndeplinește cu competență și pricepere o lacună în domeniul acestei literaturi și cartea merită să fie luată în considerațiune pentru premiul « Adamache ».

« Mă asociez cu totul la această concluziune a regretatului nostru coleg. Cartea este instructivă pentru populația civilă și prin aceasta foarte utilă mai ales că nu există, după cât știu eu, o publicațiune analoagă în limba română.

« Conduc de aceste considerațiuni propun ca lucrarea să fie distinsă prin acordarea premiului « Nicoară ».

3.000 lei d-lor Colonel Dr. Veterinar *I. Bucică* și Maior Dr. Veterinar *I. Eftimescu* pentru scrierea « *Tratat practic de Podologie* », pe baza următorului raport al d-lui *I. Ciurea*:

« Lucrarea are 355 de pagini cu 273 figuri și, în afară de prefață și introducere, cuprinde șase părți.

« În prima parte, după câteva generalități și istoric, autorii se ocupă cu anatomia, istologia și fiziologia copitei calului; copita în raport cu membrele, greutatea și mersul animalului.

« În partea a II-a este descrisă zestrea unei potcovării, atelierul cu diferite dependențe, aparate, instrumente și materiale care servesc la confecționarea unei potcoave; apoi urmează descrierea potcoavei, lucrarea ei după măsură sau la fabrică; potcoava cu colți fixi și mobili, potcoavele cu întrebuințări speciale și potcoava pentru caii armatei.

« În partea a III-a se vorbește despre potcovitul copitelor regulate și neregulate, potcovitul cailor cu defecte în mers și pentru anumite servicii; îngrijirile copitei.

« În partea a IV-a găsim descrise boalele copitei cu menționarea celor mai indicate potcoave pentru fiecare boală.

« Partea a V-a tratează despre potcovitul cătărului și măgarului.

« Partea a VI-a cuprinde anatomia, fiziologia și potcovitul ongloanelor bouului, îngrijirile unghiei și boalele ongloanelor. Tot în această parte se vorbește de responsabilitatea potcovarului și comptabilitatea unui atelier de potcovărie; bibliografia.

« Autorii au condensat în aceste șase părți ale lucrării un material foarte bogat, cules din cele mai valoroase tratate străine de specialitate, așa că putem spune, că acest tratat de Podologie este la curent cu cercetările cele mai nouă în acest domeniu, încât el va putea fi cercetat cu mult folos de medicii veterinari și studenții în medicină veterinară, într'o oarecare măsură de ofițerii dela trupele călări și crescătorii de animale cu o cultură de specialitate.

« Nu sunt de acord cu autorii atunci când ei cred, că tratatul lor de Podologie poate servi pentru instruirea maiștrilor potcovari, deoarece nu pot admite, că aceștia au pregătirea necesară pentru a înțelege spiritul științific în care este scrisă lucrarea. Eu cred că acestora ar trebui să li se dea cunoștințe mult mai rezumative, mai cu seamă în ceea ce privește anatomia, fiziologia și boalele copitei, într'o broșură numai pentru ei.

« În concluzie, având în vedere competența și munca ce au depus autorii pentru a scrie în limba română un tratat de Podologie, credem, că Academia Română ar putea să le acorde o parte din premiul Nicoară ».

2.000 lei d-lui *I. Bazgan* pentru scrierea « Politica petrolului în funcție de situația explorărilor și problema combustibilului », pe baza următorului raport al d-lui *L. Mrazec*:

« E o broșură de 51 pagini publicată în buletinul lui I.R.E., Institutul Național Român pentru Studiul Amenajerii și Folosirii Izvoarelor de Energie, anul III, Nr. 4 sub numărul de lucrare 97.

« Lucrarea e de fapt o dezvoltare a unei conferințe ținută în 19 Aprilie 1935 în acel ciclu organizat de I.R.E. sub direcțiunea Inginerului Bușilă, în care se manifestă mai ales tineretul tehnic.

« În ansamblul ei, este o schiță a situațiunei în țară, punându-se în evidență mai ales latura problemei din punct de vedere național.

« Autorul făcând parte din Institutul de Conjunctură, fiind aici chiar referent pentru petrol, a putut dispune de date numeroase și certe.

« Totul este împărțit în mai multe capitole scurte în care se ating în genere ușor, diferitele chestiuni privind diferitele aspecte ale problemei petrolului, atât din punct de vedere mondial cât și național. În deosebi însă se pun în lumină justă principiile legii minelor din 1924 care îndreptase politica de petrol pe calea unei naționalizări raționale și a unei imbogațiri naționale, părăsită în 1929.

« Autorul înșiră în concluziunile sale lipsurile principale ale politicei de zăcământ în materie de petrol la noi, insistând și asupra concurenței între petrol și cărbune în țară, una din multele anomalii economice ale regimului nostru economic sub toate guvernele.

« Expunerea este clară. Lucrarea are bine înțeles unele lacune inerente caracterului ei. Ea prezintă o documentare sumară, dar suficientă pentru cetitorul străin de chestiune.

« Tabele statistice și câteva diagrame originale ușurează înțelegerea textului.

« În conferință se reflectă un ce, ce găsim în corpul nostru ingineresc mai mult dezvoltat decât la politicieni și la economiști din țară. E acel simțământ național și acel patriotism sincer din care izvorăște și o suflare de revoltă în contra indiferenței generale față de problema politicei noastre de petrol. Acest aspect susținut de un optimism poate exagerat, dă conferinței un caracter particular.

« Pentru acest motiv în special, pentru curajul care îl are un inginer în serviciul unei întreprinderi particulare de a spune adevărul și de a nu pierde încrederea în puțința de a recupera măcar o parte din ceea ce o politică de 7 ani a dărâmat, cred că, merită să fie încurajată mișcarea aceasta și să fie distinsă lucrarea prin o parte, fie cât de mică, din premiul Nicoară. »

2.000 lei d-lor Dr. I. Stănescu și O. Gorescu pentru scrierea « Furtul profesional și furtul sportiv », pe baza raportului d-lui Dr. C. I. Parhon:

« Această lucrare are meritul de a fi o monografie de « Clinică penitenciară ».

« Autorii analizează în ea psihologia foarte diferită a 2 tipuri de furt, unul prin dorința de a-și însuși avutul străin, altul mai degrabă prin curiozitate psihologică.

« Lăsând la o parte amănunțele analizei făcută de autori psihologiei celor 2 cazuri sau unele opinii ce pot fi discutate, lucrarea reprezintă un bun început arătând modul cum trebuie studiatele criminalii și cum prin însușirile lor prealabile și prin mediul social în care se dezvoltă ajung la săvârșirea crimei (sau delictului) în genere. »

1.000 lei d-lui Dr. Aurel Metzulescu pentru scrierea « Tratatul carbunelui prin doze masive de ser anticarbonos pe cale intravenoasă, intramusculară și subcutanată », pe baza următorului raport al d-lui Dr. G. Marinescu:

« Lucrarea d-lui Dr. Aurel Metzulescu conține 21 pagini din care jumătate este ocupată cu tablourile de numele și pronumele bolnavilor de carbune tratați de d-sa în spitalul de boale contagioase din Craiova dela 1 Ianuarie 1922 până la 1 Mai 1929. Importanța socială a boalei de care ne ocupăm reiese din faptul că în țara noastră numai după statisticele publicate de Ministerul de resort mor anual din cauza carbunelui 500 oameni. Cauza acestei mari mortalități este în legătură cu insuficiența profilaxiei. Chiar în prefață d-l St. Bosie arată cum la țară se taie vitele bolnave de dalac, dacă carnea nu se consumă întotdeauna, însă pielea nu rămâne niciodată neîntrebuințată, fie că se vinde la tăbăcar, fie că se transformă direct în opinci, după o sumară sărătură și expunere la soare. Chiar din statistica prezentată de d-l Metzulescu se constată în genere că sursa infecțiunii pentru om o dau în primul rând pieile și manipularea vitelor moarte de dalac, iar în al doilea rând, consumarea cărnurilor bolnave.

« Tratatul carbunelui prin doze masive de ser anticarbonos pe cale intravenoasă, intramusculară și subcutanată a fost inaugurat încă din 1922, iar în ședința din 7 Octombrie 1924 a Academiei de Medicină din Paris, d-l Prof. Dr. Lignières recomandă această metodă ca una din cele mai eficace. În urmă, cu metoda sa, d-l Metzulescu la 247 bolnavi a obținut 235 vindecări și 12 morți, deci o vindecare de 96,8%. Mortalitatea s'ar reduce la 0 dacă bolnavii n'ar veni muribunzi la spital, sau în a 3—4-a zi de boală, deci cu fenomene grave.

« Metoda utilizată de d-l Dr. A. Metzulescu este, la origine, modificarea metodei profesorului Penna din Buenos Aires, care a preconizat doze masive de ser anticarbonos numai pe cale intravenoasă. De 13 ani însă d-l Metzulescu nu mai dă serul intravenos decât în cazurile grave și chiar atunci îl asociază cu injecția intramusculară sau sub piele, așa că s'a depărtat mult de metoda prof. Penna.

* Cantitatea de ser pe care o dă este în medie 100—200 cc. zilnic, iar până la vindecarea boalei a fost nevoie de 1020 cc. ser. Tonicardiacele în timpul boalei și convalescenței și tratamentul local cu sol. iodo-iodurată au dat autorului rezultatele de care are dreptul să se mândrească.

* Având în vedere rezultatele frumoase obținute prin tratamentul său suntem de părere să se acorde d-lui Dr. Aurel Metzulescu o mică parte din premiul Dr. Cornel Nicoară.*

20. *Premiul Anastase Fătu*, de 3.000 lei, cu subiectul « Studiul geologic și petrografic al regiunii Văii Jiului » s'a acordat d-lui *Gheorghe Manolescu*, pentru lucrarea în manuscris tratând subiectul dat de Academie, pe baza următorului raport al d-lui *L. Mrazec*:

* Nu s'a prezentat decât un singur manuscris cu motto: « un strop căzut în mare ».

* Un manuscris de 33 pagini mari, scrise la mașină.

* Este o descriere succintă, dar serios documentată a structurii geologice a cheilor Jiului între Petroșani și Bumbesti. Petrografia fiecărei unități tectonice pe care le deosebește autorul pe acest profil: Cristalinul Lotrului, Cristalinul Parângului și Complexul infragetic, este tratată cu o perfectă competență. Eruptivul este înfățișat sub toate aspectele lui faciale, chimismul lui, vârsta și transformările autometamorfice și dinamice.

* În descrierea cristalofilianului se dă o deosebită atenție unui metamorfism exogen intensiv de injecție și de contact eruptiv pe care l-a suferit atât complexul de roce eruptive bazice vechi deja metamorfozate, cât și un sedimentar greu de descifrat în ceea ce privește caracterul său primordial fiind deja mult metamorfozat prin o acțiune anterioară orogenezică.

* Autorul presupune că acest metamorfism precum și vârsta eruptivului vechi sunt prehercinienne, poate chiar în legătură cu orogeneza caledoniană. Intrusiunea granitului de Sușița pare că este din faza herciniană cum a fost de altfel presupus de mult, de alții.

* Autorul dă denumirea de *complex infragetic* unei mase de roce sedimentare, cunoscute și deja descrise anterior, însă încă insuficient lămurite în ceea ce privește scara lor stratigrafică. Seria aceasta cuprinde sedimente calcaroase, gresii și șisturi al cărui termen inferior e Permianul, iar cel superior Cretacicul.

* Prin o discuție susținută, autorul poate deosebi: Verucano, un Triasic probabil, Lias (facies de Gresten și Lias superior), Dogger probabil, Jurassic superior și Cretacic inferior și poate cel superior.

* Chiar autorul insistă asupra imposibilității de a da astăzi deslușiri mai bune. Mișcărilor tectonice au metamorfozat în mare parte complexul infragetic și i-au impus o structură care în amănuntele sale n'a putut fi încă deslușită. Soluția probabilă e în studii regionale.

* Câteva pagini sunt consacrate tectonice regiunii. Dacă trăsăturile mari n'au fost schimbate, « rămâne însă să fie descurcată tectonica complicată a subunităților », zice autorul.

« Se confirmă că cristalinelul Parângului constituie autohtonul regiunii și că cristalinelul Lotrului e în pânză probabil digitată în unele puncte sau în solzi.

« Dificultatea cea mare este în limpezirea structurii intime a Infracreticului. Unele formațiuni sunt laminate și metamorfozate prin alunecarea sdrobitoare a pânzei getice, altele sunt îngrămadite și oarecum telescopate și la această imagine indescifrabilă se mai adaugă posibilitatea că în Infracretic sunt cuprinse și înfășurate solzișori din pânză getică și părți din autohton. Autorul singur mărturisește că rămân încă serii de probleme de soluționat în masa strzelor infracretice.

« *Lucrarea este foarte bună.* Autorul e stăpân pe partea cea mai grea a petrografiei, pe petrografia cristalinelului și analiza structurii este serioasă, interpretările tectonice judicioase. Descrierea și concluziunile sunt clare, ușor de urmărit și de înțeles. O schiță cât de schematică a regiunii ar fi înlesnit cetirea.

« Propun să se acorde premiul acesta. *E de regretat că autorul nu s'a prezentat la un premiu mai mare.* »

Incheind d-l Președinte felicită pe acei ce au obținut premiile și își arată credința că aceste premii, de o valoare totală bănească destul de însemnată, acordate pentru încurajarea literelor, artelor și științei românești, vor fi în măsură să stărească interesul și dragostea de muncă a autorilor, spre progresul culturii noastre sub toate raporturile.

D-l N. IORGA semnaleză cu plăcere ieșirea de sub tipar a lucrării d-lui Aurel Sacerdoțeanu intitulată « Considerațiuni asupra Istoriei Românilor în Evul mediu — Dovezile continuității și drepturile Românilor asupra teritoriilor lor actuale ». D-sa arată că nu se poate găsi ceva mai bine informat, de o formă mai clară și de o argumentație mai doveditoare ca această carte. De mulți ani nu s'a tipărit ceva mai bun. D-sa face apel atât la Academie, cât mai ales la Colegiul nostru Miniștri să găsească fondurile trebuitoare pentru traducerea neîntârziată a acestei cărți în limba franceză, spre a fi la îndemâna oricui. Arată că o va propune la premiile viitoare ale Academiei.

D-l G. ȚIȚEICA, Secretar general, propune a se atrage atenția Ministerului Afacerilor Străine pentru răspândirea acestei cărți în străinătate în limba franceză.

D-l ALEX. LAPEDATU, Președintele Academiei, mulțumește d-lui N. Iorga și roagă pe d-l Coleg S. Dragomir, care are direcția unei mari publicațiuni pentru străinătate, să se ocupe de lucrarea d-lui Sacerdoțeanu.

În altă ordine de idei d-l Președinte ALEX. LAPEDATU, semnalând prezența d-lor Prof. Dim. Caracostea și Ilie Torouțiu, aleși Membri Corespondenți ai Instituțiunii noastre în această sesiune, arată că în această sesiune Academia Română a avut de ales 9 membri activi și 15 membri corespondenți. Aceste alegeri nu sunt o inflație voită, ci ele sunt o consecință a revizurii votate anul trecut a Statutelor noastre, revizuire care s'a desbătut în sânul Academiei aproape un deceniu. Această revizuire a lărgit Secțiunile și le-a

modificat structura. Au fost chemați astfel printre membri activi bărbați cu mare prestigiu intelectual. Asemenea printre membri corespondenți au fost aleși oameni cari s'au impus de multă vreme prin activitatea publicistică a Domniilor lor.

Cu aceeași caldă și amicală salutare, întâmpin și pe noii noștri membri corespondenți, pe d-nii Dim. Caracostea și Ilie Torouțiu, cari s'au impus din primul moment atențiunii noastre, când a fost vorba să chemăm în sânul Academiei un număr mai însemnat de reprezentanți recunoscuți ai acestor științe.

Colaboratori viitori ai noștri, intru cât noile Statute le conferă drepturi și datorii mult mai largi ca mai înainte, dâșii, ca bărbați mai tineri, vor fi în chip firesc urmașii noștri de mâine, ca să ducă mai departe, în același spirit și în aceeași tradiție, opera de șaptezeci de ani a Academiei Române. Pentru aceasta îi privim nu numai cu deosebită simpatie, dar și cu deplină nădejde că activitatea lor științifică îi va impune ca astfel de urmași.

D-nii Dim. Caracostea și Ilie Torouțiu au mulțumit emoționați d-lui Președinte și Academiei pentru alegerea Domniilor lor.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA comunică scrisoarea d-nei Constanța Dr. L. Russ, născută Berlescu, din Capitală, prin care donează Academiei 10.000 lei numerar, pentru instituirea unui premiu purtând numele defunctului său soț Dr. L. L. Russ, spre a se acorda în 1937 celei mai bune lucrări care va trata subiectul: « Afecțiunile cordului în urma tuberculozei scleroase a pulmonului ».

D-l G. ȚIȚEICA propune să se primească dania în condițiile propuse. — Propunerea se aprobă în unanimitate.

Se procede la alegeri de membri de onoare și corespondenți.

D-l SEXTIL PUȘCARIU cetește următoarea propunere:

« D-l Viggo Bröndal, profesor de filologia romanică la Universitatea din Copenhaga este, între romanistii actuali, unul din cei mai cunoscuți. Elev al marilor linguiști ai țării sale și ai Universității din Paris, el cuprinde în cercetările sale totalitatea limbilor romanice. Interesul ce-l poartă limbii române l-a îndemnat să vină în țara noastră, pentru ca să ne cunoască mai bine, dându-ne prilejul să-i admirăm marile calități de conferențiar. Între lucrările sale se remarcă studiul său asupra urmelor de limbă sarmată la popoarele romanice apusene și la cele scandinave, precum și studiile sale recente asupra sistemului structural al limbilor. »

C. Rădulescu-Motru, Sadoveanu, Brătescu-Voinești, Em. Racoviță, G. Murnu, Sextil Pușcariu, Th. Capidan, L. Mrazec, St. Ciobanu, I. Petrovici.

— Procedându-se la votul cu bile, d-l Viggo Bröndal intrunește unanimitatea de 26 voturi.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU, Vicepreședinte, proclamă ales pe d-l Viggo Bröndal, cu unanimitate de voturi, Membru corespondent al Academiei Române, la Secțiunea Literară.

D-I SEXTIL PUȘCARIU cetește următoarea propunere:

* Ștefan Popescu ocupă în generația sa un loc de frunte și este unul din cele câteva nume care au trecut de mult granița. După studii acasă și în străinătate (München și Paris), s'a întors în țară, unde prezintă în fiecare an, în expoziții personale sau colective, lucrările sale, care se impun prin desenul sigur, noblețea și armonia compoziției. Cariera sa a urmat un progres continuu, operele cele mai bune fiind cele din urmă.

* Înțelegător al poeziei pământului nostru, al apelor și pădurilor românești, ne-a dat câteva din aspectele cele mai caracteristice ale țării întregite.

* Pentru această operă numeroasă, solidă, variată și românească, propunem alegerea d-lui Ștefan Popescu ca Membru Onorar al Academiei Române. »

Th. Capidan, C. Rădulescu-Motru, Brătescu-Voinești, S. Mehedinți, Andrei Rădulescu, I. Simionescu, L. Mrazec, Sextil Pușcariu, I. Petrovici, Sadoveanu, S. Dragomir, Preotul Nicolae M. Popescu, St. Ciobanu, I. Nistor, Em. Racoviță, G. Țișica.

— Procedându-se la votul cu bile, se constată că d-l Șt. Popescu a întrunit 24 voturi din 26 exprimate, 2 voturi fiind contra.

D-I C. RĂDULESCU-MOTRU, Vicepreședinte, proclamă ales Membru de Onoare al Academiei Române pe d-l Șt. Popescu.

D-I ANDREI RĂDULESCU cetește următoarea propunere:

Domnilor Colegi,

* Potrivit art. 30 din Statute, Academia Română alege în sânul ei și Membri de Onoare dintre bărbații de litere și de științe cari s'au distins printru operele și activitatea lor în favoarea națiunii române.

* Acest text a fost și trebuie să fie folosit pentru a onora persoanele de seamă, cari au muncit pentru înălțarea neamului nostru pe teren cultural dar care n'au putut fi alese Membri activi ori corespondenți pentru că aceste locuri sunt în număr determinat. Grație arătării text Academia dă puțină și unor asemenea persoane să lucreze în cadrul activității ei.

* Acesta fiind sensul citatului articol vă propunem să alegeți ca Membru Onorar pe d-l Paul Negulescu, Profesor de Drept public la Facultatea din București.

* D-sa are o activitate culturală în domeniul Dreptului de aproape 40 de ani, la început ca magistrat și apoi ca profesor. A predat Istoria Dreptului român, Dreptul administrativ și Constituțional.

* A publicat diverse lucrări remarcabile, dintre care menționăm: Histoire du Droit et des Institutions de la Roumanie (1898), Manual de procedura dreptului civil roman (1899), Studii de Istoria Dreptului român (1900), Tratat de Drept administrativ român, în mai multe ediții, Curs de Drept constituțional român (1927), Pregătirea funcționarilor în

Statul modern (1931), Codul învățământului (1929) și Codul administrativ adnotat (1930) ambele în colaborare, La Constitution et le régime politique în vol. Roumanie (1933), Principes du droit international administratif, curs ținut la *Académie de Droit international* și publicat de această instituție.

♦ D-l P. Negulescu este și Membru al Institutului internațional de Drept public, Secretar general al Institutului de Științe administrative din România și Director al Revistei de Drept public.

♦ Ca un semn de înaltă apreciere a activității sale i s'a închinat un volum « *Mélanges Paul Negulescu* » de către un însemnat număr de juriști, între care mulți dintre marii juriști streini.

♦ Pentru această întinsă muncă, deosebit de meritorie și pentru stăruința cu care lucrează, îndrumază tineretul, și-l îndeamnă la cercetări serioase pe câmpul Dreptului nostru public, credem că se cuvine ca Academia să-i acorde titlul de Membru de Onoare. ♦

Andrei Rădulescu, S. Dragomir, Preotul Nicolae M. Popescu, I. Nistor, Brătescu-Voinesți, C. Rădulescu-Motru, I. Lupăș, G. Murnu, St. Ciobanu, G. Marinescu.

— Procedându-se la votul cu bile se constată că d-l Paul Negulescu a întrunit 21 voturi din 26 exprimate, 5 voturi fiind contra.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU, Vicepreședinte, proclamă ales Membru de Onoare al Academiei Române pe d-l Paul Negulescu.

D-l SEXTIL PUȘCARIU cetește următoarea propunere:

♦ Subsemnații propunem alegerea de Membru de Onoare al Academiei Române a d-lui Petre Antonescu, rector al Școlii superioare de arhitectură din București și autor al unui număr însemnat de clădiri monumentale. Izbutind să reinvie tradiția arhitecturii naționale, el este un animator al așa numitului stil românesc, pe care a știut să-l adapteze cerințelor moderne. Când însă menirea și ambianța o cer, el este păstrătorul liniei clasice ca în grandioasa clădire a noii Facultăți de Drept și în Școala română dela Roma, care face cinste arhitecturii române în străinătate. ♦

Emil Racoviță, Th. Capidan, Sextil Pușcariu, C. Rădulescu-Motru, I. Petroviți, G. Țișeica, Brătescu-Voinesți, Andrei Rădulescu, S. Mehedinți, I. Simionescu, S. Dragomir.

— Procedându-se la votul cu bile, se constată că d-l Petre Antonescu a întrunit 25 voturi din 26 exprimate, 1 vot fiind contra.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU, Vicepreședinte, proclamă ales pe d-l Petre Antonescu, Membru de Onoare al Academiei Române.

D-l I. SIMIONESCU, cetește următoarea propunere:

♦ Nu trebuiesc prea multe cuvinte spre a justifica propunerea de a alege ca Membru Onorar pe actualul Membru Corespondent, d-l G. G. Longinescu, profesor la Universitatea din București.

« D-sa nu este numai un savant, ale cărui lucrări sunt apreciate și de străini. Este un adevărat erou între savanți, căci cu toată lovitura soartei, nu se odihnește. Scoate lucrări însemnate neconținut, după cum îndrumă spre cercetări temeinice pe elevii săi, cari cată spre el cu venerație și admirație. E un animator în domeniul științei, după cum e un entusiast însuflețit când e vorba de țara și neamul său.

« Dacă împrejurările vieții ne împiedică, cu adânc regret de a-l putea avea printre noi ca membru activ, distincțiunea ce o propunem este semnul că Academia știe să prețuiască munca dusă cu folos și cu eroism ».

I. Simionescu, G. Țițeica, P. Boșdan, D. Murnu, Sadoveanu, N. Vasilescu Karpen, Dr. G. Marinescu, Ion Inculeț, Andrei Rădulescu.

— Procedându-se la votul cu bile, se constată că d-l G. G. Longinescu a întrunit 25 voturi din 26 exprimate, 1 vot fiind contra.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU, Vicepreședinte, proclamă ales Membru de Onoare al Academiei Române pe d-l G. G. Longinescu.

D-l I. SIMIONESCU cetește următoarea propunere:

« Activitatea științifică a d-lui Prof. N. Costăchescu este îndeajuns cunoscută de toți acei cari nu sunt străini de desfășurarea muncii în laboratoarele noastre.

« A început lucrările sale de chimie sub îndrumarea lui P. Poni, al cărui urmaș la catedră a ajuns, după ce a colaborat cu el la unele lucrări făcute asupra petrolului. La rândul-i a îndrumat pe elevii săi, printre cari se numără noul Membru Activ d-l G. Spacu.

« Ca Ministru al Instrucției n'a uitat că-și datorește parte din situația sa actuală, ajutorului acordat de Academia Română prin bursa în străinătate din Fondul V. Adamachi. Cu o hotărâre ce-i face cinste, dovedind legătura sufletească cu Instituția noastră, în vremurile de grea cumpănă pentru aceasta din urmă, i-a venit în ajutor înscriind în buget o sumă importantă menținută până azi.

« Ca dovadă că și Academia Română poate prețui pe cei cari își îndeplinesc cu sârg datoria către țară și instituțiile ei, prin munca ce o depun în progresul științei, dovedind însă și deplină omenie când însușirile personale îi urcă pe trepte înalte sociale, propunem să fie ales d-l Prof. N. Costăchescu ca Membru Onorific al Academiei Române. »

I. Simionescu, G. Țițeica, L. Mrazec, P. Boșdan, G. Marinescu, N. Vasilescu Karpen, Ion Inculeț, Andrei Rădulescu, R. Rosetti.

— Procedându-se la votul cu bile, se constată că d-l N. Costăchescu a întrunit 24 voturi din 26 exprimate, 2 voturi fiind contra.

D-l Vicepreședinte C. RĂDULESCU-MOTRU proclamă ales Membru de Onoare al Academiei Române pe d-l N. Costăchescu.

D-l G. ȚIȚEICA, Secretar General, cetește următoarea propunere:

* Profesorul Louis Lopicque, profesor de fiziologie la Sorbona, membru al Academiei de medicină din Paris, Doctor Honoris causa al Universității din Oxford, a făcut una din cele mai însemnate descoperiri, a exutabilității neuro-musculare, *Cronaxia*, la al cărei studiu teoretic a consacrat mai mult de un sfert de secol. Cronaxia a luminat o mare parte din fenomenele care caracterizează activitatea neuro-musculară. Metoda cronaximetrică are și o mare importanță în diagnosticul și tratamentul boalelor sistemului nervos. El a făcut de asemenea descoperiri remarcabile în domeniul Antropologiei. Profesorul Lopicque a primit cu multă bunăvoință pe cercetătorii Români în laboratorul său *.

*L. Mrazec P. Bogdan, D. Pompeiu, G. Țițeica,
Dr. Gr. Antipa, E. Racoviță, D. Voinov.*

— Procedându-se la votul cu bile, d-l Louis Lopicque întrunește unanimitatea de 22 voturi.

D-l Vicepreședinte C. RĂDULESCU-MOTRU proclamă ales Membru de Onoare al Academiei Române pe d-l Louis Lopicque, cu unanimitate de voturi.

La ordinea de zi fiind alegerea biroului Academiei Române pentru anul academic 1936—37, se procede la alegerea prin vot secret a Președintelui Academiei, în conformitate cu art. 15 din Statute.

Rezultatul votului: votați 26. D-l Alex. Lapedatu întrunește 23 voturi, d-l Oct. Goga 1 vot, fiind și 2 abțineri.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU, Vicepreședinte, proclamă ales Președinte al Academiei Române pe d-l Alexandru Lapedatu pentru anul academic 1936—1937.

Procedându-se la alegerea de Vicepreședinți, se realeg d-nii C. RĂDULESCU-MOTRU pentru Secțiunea Literară cu 25 voturi, ANDREI RĂDULESCU pentru Secțiunea Istorică cu 25 voturi și Dr. GR. ANTIPA pentru Secțiunea Științifică, cu 23 voturi.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA citește următorul raport despre lucrările încheiate în această sesiune:

Domnilor Colegi,

* Sesiunea generală pe care o încheiem astăzi a avut un program bogat și o deosebită însemnătate. În afară de preocupările academice obișnuite, de data aceasta pe întâiul plan a fost alegerea personalităților celor mai potrivite pentru locurile noi create în fiecare secțiune după noile Statute și mai ales împlinirea dorinței formulate anul trecut de a avea în fiecare secțiune toate specialitățile arătate în acele Statute.

* Chestia nu a fost deloc ușoară și fiecare secțiune a căutat, în măsura putinții, să răspundă la înalta chemare de a propune membrii cei mai vrednici.

* Ați ales, așa dar, ca membri activi, la Secțiunea Literară, pe marele pictor d-l Gheorghe Petrașcu și pe d-l Lucian Blaga, mult apreciatul poet, dramaturg și filosof al generației de după războiu. La Secțiunea Istorică ați chemat în locul regretatului coleg G. Vălsan pe d-l N. Bănescu, distinsul istoric și profesor la Universitatea din Cluj, pe care Academia îl număra de altfel printre membrii săi corespondenți; apoi pe distinsul filosof și sociolog P. P. Negulescu, Membru de Onoare al Instituției noastre și pe d-l A. C. Cuza, cel mai vechiu Membru Corespondent al Academiei și unul din eminenții economiști, mai ales în ce privește problemele de economie politică legate de viața socială și națională a neamului nostru. Secțiunea Științifică a chemat printre Membrii săi specialiști în domenii nereprezentate sau prea puțin reprezentate în Academia prin vechii noștri colegi. S'a ales astfel pentru Chimie d-l Gh. Spacu, Profesor la Universitatea din Cluj, — pentru Botanică d-l Traian Săvulescu, Profesor la Academia de Inalte Studii agronomice — și pentru Științele agricole d-l Gh. Ionescu-Sisești, directorul Institutului de Cercetări Agricole întemeiat de d-sa în Capitală.

* Potrivit cu sporirea numărului membrilor activi la 15 de fiecare Secțiune, ați sporit și numărul celor corespondenți la 25 de fiecare Secțiune, prin modificare de Regulament votată în această sesiune. Și, completând locurile de Membri corespondenți, ați ales la Secțiunea Literară pe literații Ion Pillat, Gh. Topăreanu și Ilie Torouțiu și pe Profesorii universitari d-nii Dim. Caracostea, O. Tafrali și G. Giuglea, — iar la Secțiunea Istorică pe Decanul Facultății de Drept din Capitală d-l Const. C. Stoicescu, pe d-l Mircea Djuvara, Profesor la aceeași Facultate, pe d-nii Victor Slăvescu și I. Răducanu, Profesori la Academia de Inalte Studii Comerciale și pe d-l Vasile Grecu, Profesor la Universitatea din Cernăuți. În sfârșit, la Secțiunea Științifică ați chemat prin voturile Domniilor Voastre pe d-l Ing. Gh. Filipescu, Profesor la Școala Politehnică din Capitală, pe d-l V. Vălcovici, fostul Rector al Școlii Politehnice din Timișoara, în prezent Profesor la Facultatea de Științe din București, pe d-l Dr. Mihail Ciucă, Profesor la Facultatea de Medicină din Capitală, pe d-l Dr. Gr. Popa, Profesor la Facultatea de Medicină din Iași, pe d-l S. Stoilov, Profesor la Universitatea din Cernăuți și pe d-l N. Dănăilă, Profesor la Facultatea de Științe din București.

* În rândurile Membrilor Corespondenți străini ați ales, după propunerea d-lui Coleg, N. Iorga, la Secțiunea Istorică pe distinsul istoric bulgar d-l G. Catzarow, din Sofia.

* În sfârșit, printre Membrii de Onoare români ați chemat din ședințele precedente pe d-nii David Emmanuel, veneratul matematician acum profesor universitar onorar; pe d-l Ioan Lapedatu, Profesor la Academia de Inalte Studii Comerciale din Cluj și pe d-l D. N. Ciotori, Consilier la Legațiunea noastră din Londra.

* Ca Membri de Onoare străini ați ales pe d-nii Charles Perez, unul din cei mai străluciți naturaliști ai Franței și mare prieten al Românilor; Louis Roule, celebrul biolog francez; Lucien Cayeux, celebrul mineralog

și Membru al Institutului Franței; Enrico Bompiani, distinsul matematician, Profesor la Universitatea din Roma. Iar în ședința de astăzi ați ales ca Membri de onoare români pe d-nii Ștefan Popescu, cunoscutul artist-pictor, Petre Antonescu, Rectorul Școlii de Arhitectură din Capitală, G. G. Longinescu, Profesor la Universitatea din Capitală, N. Costăchescu, Profesor la Universitatea din Iași și Paul Negulescu, Profesor la Universitatea din București. Printre onorarii străini pe d-l Louis Lapicque, celebru fiziolog francez, iar printre corespondenții străini la Secțiunea Literară ați ales pe d-l Viggo Bröndal, Profesor la Universitatea din Copenhaga.

* Aceste alegeri le-ați întregit cu realegerea Secretarului General al Domniilor Voastre pentru o nouă perioadă de 7 ani și cu realegerea în ședința de astăzi ca Președinte al Academiei pentru 1936—37 pe d-l Coleg Alexandru Lapedatu și ca Vicepreședinți pentru aceeași perioadă de timp pe d-nii Colegi Const. Rădulescu-Motru, Andrei Rădulescu și Dr. Gr. Antipa.

* Pentru împlinirea acestor lucrări și a celorlalte ce se vor vedea mai jos, ați consacrat 14 ședințe. Din acest total o ședință a fost destinată comunicării publice a d-lui Coleg I. Lupăș; alte două au fost consacrate recepțiunii solemne în Academie a Colegilor noștri Th. Capidan și Dimitrie Pompeiu; una — cea de astăzi — decernării premiilor și o ședință publică solemnă pe care Maiestatea Sa Regele a binevoit a o prezida a fost rezervată comunicării d-lui Coleg Sextil Pușcariu despre *Atlasul lingvistic român*.

* În restul ședințelor întime, s'a luat cunoștință de diferitele dări de seamă, despre activitatea Bibliotecii, a Cabinetului Numismatic, despre bursele acordate, fixând bursele totdeauna pentru viitor și hotărînd noi burse din fondul Vernescu; despre împărțirea ajutoarelor școlare din fondul Fătu, hotărînd ca în acest an ajutoarele să se acorde în Basarabia; despre Școlile Academiei, despre *Dicționarul limbii române* și despre mersul *Fundațiunii Ioan I. Dalles*.

* În câteva ședințe ați procedat la întocmirea și votarea de noi Regulamente pentru Biblioteca Instituțiunii noastre și pentru serviciile Academiei, adaptând vechile texte nevoilor actuale.

* În ordinea financiară, ați dat descărcare gestiunilor, aprobând și proiectele de bugete ale Academiei și *Fundațiunii Elias* și ați desemnat totdeauna Delegații Instituțiunii noastre în Consiliul de Conducere al acesteia *Fundațiunii*, realegând pe vechii membri.

* Și astfel Domnii Colegi, printr'o muncă stăruitoare și bine chibzuită, ați așezat temelia trainică nu numai pentru activitatea noastră din anul ce vine, ci prin valoarea înaltă pe care o reprezintă fiecare dintre d-voastră pentru viitorul însuși al Instituțiunii noastre. *

CONCURSURI PENTRU PREMIILE ACADEMIEI ROMÂNE

PUBLICATE ÎN 1936

PREMII PENTRU CĂRȚI PUBLICATE

I. PREMII GENERALE

1. *MARELE PREMIU NĂSTUREL*, de 12.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937 unei cărți scrise în limba română, *cu conținut de orice natură*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1933 până la 31 Decembrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru acest premiu, este până la 31 DECEMBRIE 1936.

NOTĂ. — În privința *Premiilor Năsturel* se pun în cunoștința publicului următoarele dispozițiuni din codicilul răposatului C. Năsturel-Herescu:

* În tot anul Societatea Academică Română va avea a premia din veniturile Fondului *Năsturel* o carte tipărită originală, în limba română, care se va socoti de către Societate ca cea mai bună publicațiune apărută în cursul anului; însă aceste premii vor fi de două specii:

* 1. În trei ani consecutivi, de-a-rândul, se va decerne câte un premiu de patru mii lei noi, No. 4.000 L. n., *minimum*, la cea mai bună carte apărută în cursul anului expirat.

* 2. Iară în al patrulea an, se va decerne un premiu *fix* de douăsprezece mii Lei noi, No. 12.000 L. n., carele se va numi * *Marele Premiu Năsturel* », operei care va fi judecată ca publicațiunea de căpetenie ce va fi apărut în cursul celor patru ani precedenți. Acest premiu nu se va putea decerna unei lucrări, care va fi obținut deja unul din premiile anuale, decât defalcând dintr'insul valoarea premiului precedent.

* Operele ce se vor recompensa cu această a doua serie de premii vor trata cu preferință despre materiile următoare:

* a) Scrieri serioase de istorie și de științele accesorii ale istoriei, preferindu-se cele atingătoare de istoria țărilor române;

* b) Scrieri de religie ortodoxă, de morală practică și de filosofie;

* c) Scrieri de științe politice și de economie socială;

* d) Tratamente originale despre științele exacte;

* e) Scrieri enciclopedice, precum și dicționare de istorie și de geografie, în care să intre și istoria și geografia României; dicționare generale sau parțiale de științe exacte, de arte și de meserii, de administrațiune și jurisprudență și alte asemenea lucrări utile și bine întocmite;

* f) Cărți didactice de o valoare însemnată ca metodă și ca cuprins;

* g) Dicționare lingvistice în limba românească, mai ales pentru limbile antice și orientale, adică limba latină, elenă, sanscrită, ebraică, arabă, turcă, slavonă veche și altele;

* h) Publicațiuni și lucrări artistice de o valoare serioasă, adică relative la artele plastice, arhitectura, sculptura, gravura, pictura și chiar opere muzicale serioase, pe care aceste toate Societatea Academică Română le va putea aprecia, atunci când își va întinde activitatea ei și asupra tuturor materiilor de bele-arte;

* i) Scrieri de pură literatură română, în proză și în versuri, precum poeme, drame și comedii serioase — mai ales subiecte naționale — și orice alte opere de înaltă literatură. Acestea mai cu seamă aș dori să se acorde ** Marele Premiu Nașturel **, când vor fi judecate ca având un merit cu totul superior, spre a se da astfel o încurajare mai puternică desvoltării literaturii naționale.

2. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000¹⁾ Lei, se va da în sesiunea generală din 1937 celei mai de seamă opere de compoziție: *Pictură* sau *Sculptură*, ce se va fi produs în cursul anilor 1931—1936.

Termenul înscrierii la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1936.

3. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei (*indivizibil*), se va da în sesiunea generală din 1938 celei mai de seamă *lucrări muzicale*, operă și simfonie, compusă și executată în cursul anilor 1932—1937.

Termenul înscrierii la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1937.

4. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei (*indivizibil*), se va da în sesiunea generală din 1939 celei mai de seamă *lucrări*

¹⁾ Premiile Hamangiu, trecute în actul de donație în sumă de 200.000 lei fiecare, au trebuit să fie micșorate la 100.000 lei din cauza reducerii veniturilor fondului Hamangiu.

juridice, de filosofie sau de doctrină a Dreptului român, — de preferință cu subiect din istoria vechiului Drept românesc public și privat.

Pot lua parte la concurs lucrări publicate în cursul anilor 1933—1938.

Se permite să se depună la concurs și lucrări în manuscris. În acest caz, din valoarea premiului se va tipări lucrarea premiată, autorul acesteia rămânând cu drepturile de autor și cu restul sumei neîntrebuintate pentru tipărire.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs și într'un exemplar a manuscriselor, este până la 31 DECEMVRIE 1938.

NOTĂ. — În privința Premiilor C. Hamangiu pentru *pictură* sau *sculptură* și pentru *lucrări muzicale* se pun în vedere concurenților următoarele recomandări, în conformitate cu dorința întemeietorului premiilor:

1. Lucrarea de pictură sau sculptură să fie expusă într'un salon oficial sau într'un local destul de accesibil publicului pentru a putea fi judecată de oricine.

2. Lucrarea muzicală să fie o lucrare superioară ca idee și concepție, de preferință inspirată de specificul sufletului românesc și să fi fost executată într'un concert public.

5. **PREMIUL ASOCIAȚIUNII CRAIOVENE** pentru dezvoltarea învățământului public, de 4.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, pentru o carte didactică, în limba română, apărută în anii 1935—1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1937.

6. **PREMIUL GENERAL GEORGESCU TEODOR**, de 10.000 Lei (*indivizibil*), se va da în sesiunea generală din 1938 celei mai bune lucrări *cu conținut de Drept sau științe*, apărută dela 1 Ianuarie 1934 până la 31 Decembrie 1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1937.

7. **PREMIUL N. CHRISOVELONI**, de 2.000 Lei (*divizibil*), se va da în sesiunea generală din 1938, prin comisiune specială de 7 membri, celor mai bune lucrări asupra comerțului, publicate în limba română, în anii 1935—1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1937.

8. **PREMIUL «EUFIMIA și IOAN ANDREI PROFESORI»**, de 3.500 Lei (*divizibil*), se va da în sesiunea generală din 1939 celei

mai bune scrieri conținând *Predici bisericești duminicale și ale sărbătorilor sfinților prăznuite de Sfânta Biserică creștină ortodoxă*, printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1935 până la 31 Decembrie 1938.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1938.

9. **PREMIUL DIMITRIE (MITIȚĂ) BÂRZEANU**, de 1.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1939, unei publicațiuni didactice de curs primar, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1933—1938.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1938.

10. **PREMIUL ANASTASIE STOLOJANU**, de 3.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1940 pentru cea mai bună lucrare cu cuprins de orice natură apărută dela 1 Ianuarie 1934 până la 31 Decembrie 1939, sau pentru o descoperire sau invențiune efectuată sau în curs de efectuare, de un vădit interes general, făcută dela 1 Ianuarie 1934 până la 31 Decembrie 1939.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucrărilor propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1939.

II. PREMIILE SECȚIUNII LITERARE

11. **MARELE PREMIU C. HAMANGIU**, de 100.000 Lei (*indivizibil*), se va da în sesiunea generală din 1940 celui mai de seamă roman, printre cele publicate în cursul anilor 1933—1939.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la 31 DECEMBRIE 1939.

12. **MARELE PREMIU C. HAMANGIU**, de 100.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1941, celei mai de seamă lucrări dramatice (dramă sau comedie) sau celui mai bun volum de poezii, printre cele publicate în cursul anilor 1935—1940.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1940.

13. **MARELE PREMIU C. HAMANGIU**, de 100.000 Lei (*indivizibil*), se va da în sesiunea generală din 1942, celei mai de seamă lucrări de critică literară, printre cele publicate în cursul anilor 1936—1941.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1941.

NOTĂ. — Cu privire la *Premiile C. Hamangiu* pentru roman, lucrări dramatice sau volum de poezii și lucrări de critică literară, se pun în vedere concurenților următoarele recomandățiuni, în conformitate cu dorința întemeietorului premiilor:

1. Lucrările de roman să aibă de preferință subiectul lor luat din viața românească; să fie de o superioară înălțime morală și să fie scris în cea mai curată și frumoasă limbă românească.

2. Lucrările dramatice, în afară de recomandățiunile de mai sus, să fie și de o deosebită valoare literară pe lângă valoarea lor scenică.

3. Lucrările de critică literară să ajute la îndrumarea și însănătoșirea creațiunilor literare românești.

14. **PREMIUL STATULUI ELIADE RĂDULESCU**, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, pentru o scriere literară sau de filologie, care se va judeca cea mai meritorie printre cele publicate în anii 1936—1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la 31 DECEMVRIE 1937.

15. **PREMIUL ECATERINA I. C. BOLINTINEANU**, de 2.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, celei mai bune publicațiuni asupra *Educației*, printre cele apărute în cursul anilor 1936—1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1937.

16. **PREMIUL NEUSCHOTZ**, de 3.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, pentru o scriere literară sau de filologie, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1934—1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1937.

17. **PREMIUL DEMOSTENE CONSTANTINIDE**, de 3.000 Lei (*divizibil*), se va da în sesiunea generală din 1938, pentru scrieri de literatură, filologie sau de artă, care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1935 până la 31 Decembrie 1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1937.

18. **PREMIUL ADAMACHI**, de 5.000 Lei (*divizibil*), se va da în sesiunea generală din 1939, pentru scrieri de literatură sau de filologie cu cuprinsul moral (în înțelesul că sunt excluse numai scrierile contrare moralei), care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate în anii 1936—1938.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1938.

19. **PREMIUL C. RĂDULESCU-CODIN**, de 3.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1939 unei lucrări de folklor cuprinzând fie material nou folkloristic adunat de autor, fie mai ales un studiu asupra materialului existent, lucrare care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în cursul anilor 1936—1938.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1938.

III. PREMIILE SECȚIUNII ISTORICE

20. **PREMIUL LEON GH. PALLADE**, de 80.000 Lei (*indivizibil*), se va da în sesiunea generală din 1937 celei mai bune lucrări *cu caracter economic* apărută dela 1 Ianuarie 1932 până la 31 Decembrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucrărilor propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1936.

21. **PREMIUL VASILE PĂRVAN**, de 30.000 de Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru lucrări tipărite sau descoperiri *arheologice*, cele mai însemnate făcute în țară, printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decembrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1936.

22. **PREMIUL STATULUI GHEORGHE ASACHI**, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru o scriere *istorică, economică, juridică, filosofică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1935 și 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1936.

23. **PREMIUL C. G. VERNEȘCU**, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937 pentru *publicațiuni juridice* apărute dela 1 Ianuarie 1932 până la 31 Decembrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1936.

24. **PREMIUL INGINER CONSTANTIN și ELENA FUNDĂȚEANU**, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937 pentru *publicațiuni juridice*, care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decembrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1936.

25. **PREMIUL GRIGORIE C. ANGELESCU**, de 4.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937 pentru o scriere de *istorie*, de *filosofie* sau *juridică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1933 până la 31 Decembrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la 31 DECEMBRIE 1936.

26. **PREMIUL V. ADAMACHI**, de 5.000 Lei (*divizibil*), se va da în sesiunea generală din 1937 pentru scrieri *istorice*, *economice*, *juridice*, *filosofice*, cu cuprins moral (în înțelesul că sunt excluse numai scrierile contrare moralei), care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1934 până la 31 Decembrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1936.

27. **PREMIUL HAGI VASILE**, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru scrieri privitoare la *comerțul român în trecut și în prezent*, publicate în timpul dela 1 Ianuarie 1932 până la 31 Decembrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1936.

28. **PREMIUL ECATERINA I. C. BOLINTINEANU**, de 2.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937 celei mai bune lucrări asupra *științei Dreptului*, dintre cele apărute în cursul anilor 1935—1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1936.

29. **PREMIUL Dr. CORNEL NICOARĂ**, de 12.000 Lei (*divizibil*), se va da în sesiunea generală din 1938 pentru o scriere *istorică*, *economică*, *juridică*, *filosofică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1935—1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1937.

30. **PREMIUL INGINER CONSTANTIN și ELENA FUNDĂȚEANU**, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938 pentru *publicațiuni juridice*, care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decembrie 1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1937.

31. **PREMIUL DEMOSTENE CONSTANTINIDE**, de 3.000 Lei (*divizibil*), se va da în sesiunea generală din 1939, pentru scrieri

sociale sau *istorice*, care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1936 până la 31 Decemvrie 1938.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1938.

IV. PREMIILE SECȚIUNII ȘTIINȚIFICE

32. **PREMIUL I. OROVEANU**, de 70.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, celei mai meritoare lucrări sau descoperiri în știința medicală, publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1936.

33. **PREMIUL ȘTEFAN DEMETRESCU-VERGU**, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru o scriere de *natură silvică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1936.

34. **PREMIUL ADINA și COLONEL PAUL STRĂJESCU**, de 8.800 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, celei mai bune lucrări, scrisă în limba română, tratând o temă, prin care, datorită cercetărilor personale experimentale de ordin bacteriologic, fiziologic sau farmacodinamic, făcute la om sau animale, să se fi adus o contribuțiune etiologiei, patogeniei, fizio-patogeniei sau terapeutice unei afecțiuni din domeniul medicinei interne. Pot concura lucrări apărute dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1936.

Termenii depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1936.

35. **PREMIUL PROFESORULUI PETRE ANTONESCU dela POLITEHNICĂ**, de 7.000 Lei, pentru promovarea economiei forestiere române, se va da în sesiunea generală din 1937 pentru cea mai bună lucrare de amenajament aplicată pe teren, cu rezultate satisfăcătoare, timp de cel puțin cinci ani.

Termenul depunerii lucrărilor la cancelaria Academiei este până la 31 DECEMVRIE 1936.

NOTĂ. — Concurenților la acest premiu se pun în vedere următoarele dispozițiuni din regulamentul fondului:

• Tratamentul aplicat pădurii respective va fi codrul, cu tăieri progresive sau în formă de ochiuri sau grupe, iar masivele de rășinoase pure

în amestec de foioase și chiar numai de foioase din regiunea muntoasă mai cu seamă dotată cu rețea complicată de drumuri sau care se vor crea; se va întrebuița metoda de amenajament zisă de control a lui Gurnaud-Biolley, iar în pădurile de stejar pedunculat din regiunea de câmpie a țării și anume acolo unde anii de sămânță bogăți sunt foarte rari, fie din cauza înghețurilor târzii de primăvară, fie a atacului insectelor etc., solul fiind în același timp foarte expus inerbării, în scopul de a se utiliza și anii parțiali de sămânță, se va aplica metoda codrului etajat, cum o numește Puton, care a întrebuițat-o într'o pădure de fagi din Vosgi sau « futaie claire », cum o definește Huffel, care o preconizează pentru pădurile de stejar din Nord-Estul Franței aflătoare în condițiile de mai sus, din care cauză îi poartă și numele ».

36. **PREMIUL Dr. EM. RIEGLER**, de 5.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, celei mai meritoare lucrări din *clinica terapeutică* sau din *terapeutica generală*, publicată dela 1 Ianuarie până la 31 Decembrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucrărilor propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1936.

37. **PREMIUL DEMOSTENE CONSTANTINIDE**, de 3.000 Lei, (*divizibil*), se va da în sesiunea generală din 1937, pentru scrieri cu *conținut științific*, care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1933 până la 31 Decembrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1936.

38. **PREMIUL GH. CHIȚU**, de 3.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru o scriere cu *conținut științific*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1929 până la 31 Decembrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1936.

39. **PREMIUL STATULUI LAZĂR**, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, pentru o scriere cu *conținut științific*, în înțelesul științelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie și științele aplicate în genere), care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1936 până la 31 Decembrie 1937, sau pentru cea mai importantă *inventiune științifică* făcută dela 1 Ianuarie 1936 până la 31 Decembrie 1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1937.

40. *PREMIUL ADAMACHI*, de 5.000 Lei (*divizibil*), se va da în sesiunea generală din 1938, pentru scrieri cu *conținut științific*, în înțelesul științelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie și științe aplicate în genere), care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate în anii 1935—1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 *DECEMVRIE* 1937.

41. *PREMIUL DE ENTOMOLOGIE AL PROFESORULUI GH. N. FINȚESCU*, de 2.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1939, celei mai bune lucrări care va trata despre una din insectele care vatămă pomii roditori și fructele lor. Lucrarea va fi făcută sub formă de monografie și va fi tratată numai din punct de vedere biologic și cu aplicațiuni practice relative la stârpirea acestor insecte. Observațiile biologice vor trebui să fie făcute în țara noastră și relative la pomii cultivați de noi.

Se pot prezenta pentru concurs lucrări apărute dela 1 Ianuarie 1936 până la 31 Decemvrie 1938.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 *DECEMVRIE* 1938.

NOTĂ. — Se pun în vedere concurenților următoarele articole din *Regulamentul pentru premiile literare, istorice și științifice*, votat de Academie la 8 Martie 1906 cu modificările aduse la 27 Mai 1919, la 26 Mai 1924, la 27 Mai 1930 și 16 Mai 1933:

* *Art. 4. Operele publicate* vor fi prezentate la concurs în câte 5 exemplare, depuse cu o cerere scrisă și semnată de autor sau de un Membru activ ori corespondent al Academiei, cerere în care se va arăta totdeauna anume premiul la care concurează.

* Orice membru activ al Academiei poate propune spre premiare o lucrare apărută până la finele anului precedent, pe care o socotește că merită să fie luată în considerare. Propunerea făcută cu adeziunea autorului, însoțită de un raport motivat scris și de 5 exemplare ale lucrării, va fi adusă la cunoștința tuturor membrilor Comisiunii respective sau Secțiunilor cel mai târziu în primele trei zile ale sesiunii ordinare a Academiei, arătându-se premiul pentru care se face propunerea.

* Un autor nu poate prezenta în același an aceeași scriere la mai multe premii, nici mai multe scrieri la diferite premii.

* O scriere prezentată la un premiu nu mai poate fi mutată la altul după trecerea termenului de prezentare (31 Decemvrie), fixat în art. 3. Această mutare se poate face însă prin deciziunea Secțiunii sau Comisiunii care decide asupra acordării premiilor.

* *Art. 5.* O scriere prezentată într'un an la un premiu și nepremiată poate fi prezentată în anii următori la concursul aceluiași sau al altui premiu, numai dacă este preînviată în părți esențiale în nouă edițiune, publicată de autor în viață.

* *Art. 6.* Operele publicate de Academie, făcute din inițiativa sau cu ajutorul ei, nu pot fi admise la concursul premiilor. De asemenea nu pot fi admise la concurs opere postume.

* *Art. 7.* La concursul premiilor poate fi admisă nu numai o operă întreagă, ci și parte dintr'o operă, cu condițiune ca această parte să fie completă.

* *Art. 9.* La premiile Năsturel — conform testamentului — pot fi admise numai scrieri în limba română; *la premiile Eliade-Rădulescu, Lazăr, Adamachi, sunt admise și opere scrise de autori români sau străini într'una din limbile latină, italiană, franceză, germană sau engleză, dacă întreg cuprinsul operei va trata despre pământul sau neamul românesc, despre istoria, limba sau literatura românească.*

* *Art. 10.* Traducerile din limbi străine în limba română pot fi premiate numai dacă sunt făcute de pe operele clasice și, prin dificultățile învinse ale unei perfecte traduceri în versuri românești, vor constitui adevărate opere literare ale limbii române, ori — prin anexarea de explicații și note științifice cu totul proprii traducătorului — își vor fi însușit meritele unei lucrări originale în limba română.

* *Art. 11.* Toate lucrările, fie tipărite, fie manuscrise, prezentate la vreunul din premiile Academiei, trebuie să fie scrise cu ortografia Academiei.

* *Art. 12.* Operele publicate anonime sau pseudonime vor putea fi admise la concurs, iar autorii, spre a primi premiile acordate, vor trebui să probeze proprietatea lor ».

PREMII PENTRU LUCRĂRI PUSE LA CONCURS CU SUBIECTE DATE

I. PREMIILE SECȚIUNII LITERARE

1. **PREMIUL STATULUI ELIADE RĂDULESCU**, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, celei mai bune lucrări prezentate în manuscris cu subiectul:

Pictura română în sec. al XIX-lea. — (Deciz. 25 Mai 1935).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1936.

2. **PREMIUL Dr. CORNEL NICOARĂ**, de 12.000 Lei (*divizibil*), se va da în sesiunea generală din 1937 pentru cea mai bună lucrare în manuscris despre:

Influențele culturale străine și românești asupra culturii din Ardeal în 1800—1850. — (Deciz. 26 Mai 1934).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1936.

3. **PREMIUL AT. TONCOVICEANU**, de 1.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, celei mai bune lucrări prezentate în manuscris cu subiectul:

Contribuția filosofică a lui I. Tanoviceanu la studiul Dreptului penal. — (Deciz. 29 Mai 1936).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1936.

4. **PREMIUL V. ADAMACHI**, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938 celei mai bune lucrări prezentate în manuscris cu subiectul:

Elementul sârbesc în limba română. — (Deciz. 19 Mai 1933).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1937.

5. *PREMIUL G-RAL CONSTANTIN și MARIA BURGHELE*, de 4.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, celui mai bun manuscris de compunere *literară, istorică sau didactică*, având drept principal scop răspândirea și cultivarea în sufletul poporului nostru a frumoaselor principii de morală creștină. — (Deciz. 24 Mai 1929).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 *DECEMBRIE* 1937.

6. *PREMIUL NASTUREL*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1939 celei mai bune lucrări prezentate în manuscris cu subiectul:

Tipărituri românești în Basarabia dela 1812 până la 1913. — (Deciz. 29 Mai 1936).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 *DECEMBRIE* 1938.

II. PREMIILE SECȚIUNII ISTORICE

7. *PREMIUL ALEXANDRU IOAN CUZA*, de 20.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, sau în oricare sesiune următoare, celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor.

Punctele de căpetenie ale programului sunt cele următoare:

1. Teritoriul colonizațiunii romane în țările din dreapta și din stânga Dunării de jos.
2. Teoriile vechi și noi despre originea și locuințele Românilor în cursul evului mediu.
3. Migrațiunea popoarelor în țările dunărene și înrăuirile reciproce dintre barbari și elementul roman, dela părăsirea Daciei Traiane până la înființarea Imperiului bulgar.
4. Românii și Bulgarii în timpul Imperiului bulgar și al celui româno-bulgar și relațiunile lor cu popoarele din stânga Dunării.
5. Originea Principatelor Române.

Lucrarea va fi întemeiată pe un studiu cât mai amănunțit și conștiincios al izvoarelor antice și medievale: autori, inscripțiuni, documente și orice resturi ale vechimii, utilizându-se și toponimia, limba, și în genere orice fântână ce ar putea contribui la lămurirea chestiunii.

— (Deciz. 5 Aprilie 1900 și 25 Martie 1904).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 *DECEMBRIE* 1936.

8. **MARELE PREMIU REGELE FERDINAND**, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru cea mai bună lucrare despre:

Vieața și faptele lui Tudor Vladimirescu și starea socială și culturală din timpul său. — (Deciz. 7 Iunie 1921).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1936.

9. **PREMIUL BASARABIEI ÎN MEMORIA LUI I. C. BRĂȚIANU**, în efecte, de nominal Lei 6.500 și 2.243 Lei în numerar, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru cea mai bună lucrare despre:

Istoria apărării drepturilor României asupra Basarabiei și rolul oamenilor de Stat ai României în această luptă. — (Deciz. 6 Iunie 1923).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1936.

10. **PREMIUL GENERAL R. ROSETTI**, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Figuri mai caracteristice din Războiul Independenței din 1877—78. (Deciz. 31 Mai 1928).

Termenul depunerii manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1936.

11. **PREMIUL NĂSTUREL**, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Boierii din Țara Făgărașului. — (Deciz. 25 Mai 1934).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1936.

12. Un premiu de 2.000 Lei, oferit de d-l Mihail Pizanty, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru cea mai bună lucrare, care va trata subiectul:

Problema exportului cerealelor românești în debușeurile naturale în raport cu concurența cerealelor străine. — (Deciz. 28 Mai 1936).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1936.

13. **PREMIUL EPISCOPIEI ARGEȘULUI**, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Istoria Episcopiei Argeşului. — (Deciz. 30 Mai 1935).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1936.

14. **PREMIUL MINISTERULUI CULTELOR ŞI ARTELOR**, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937 pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Biografiu de ierarhi din sec. XVII. — (Deciz. 30 Mai 1935).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1936.

15. **PREMIUL SAN MARIN**, de 2.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Cultura inului şi a cânepei. — (Deciz. 18 Mai 1935).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1937.

16. **PREMIUL PRINCIPESA ALINA ŞTIRBEI**, de 8.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Istoria mănăstirii Snagov. — (Deciz. 18 Mai 1935).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1937.

17. **PREMIUL STATULUI GH. ASACHI**, de 100.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1940 pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Aşezările româneşti în Ungaria şi Transilvania în sec. XIV şi XV — studiu istorico-geografic. — (Deciz. 26 Mai 1936).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1939.

III. PREMIILE SECŢIUNII ŞTIINŢIFICE

18. **PREMIUL Dr. L. L. RUSS**, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937 celei mai bune lucrări tratând subiectul:

Afecţiunile cordului în urma tuberculozei scleroase a pulmonului. — (Deciz. 30 Mai 1936).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1935.

19. **PREMIUL V. ADAMACHI**, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Date și cercetări despre constituțiune în legătură cu ereditatea. — (Deciz. 30 Mai 1933).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1936.

20. **PREMIUL STATULUI GH. LAZĂR**, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, celei mai bune lucrări tratând subiectul:

Studiul microscopic al unui grup de roci sedimentare din România. — (Deciz. 25 Mai 1935).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1936.

21. **PREMIUL Dr. VICTOR BABEȘ**, de 20.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Problema cancerului din România (Cercetări originale nepublicate). — (Deciz. 21 Mai 1935).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1935.

22. **PREMIUL NĂSTUREL**, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, celei mai bune lucrări tratând subiectul:

O problemă fundamentală de reprezentare conformă. — (Deciz. 25 Mai 1935).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1937.

23. **PREMIUL Dr. VICTOR BABEȘ**, de 20.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1939 pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Cercetări experimentale și anatomo-clinice asupra ultravirusurilor neurotrope. — (Deciz. 21 Mai 1936).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1938.

24. **PREMIUL Dr. CORNEL NICOARĂ**, de 12.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1939 celei mai bune lucrări despre:

Sinteza flișului carpatic în România. — (Deciz. 21 Mai 1936).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1938.

IV. PREMII SPECIALE

25. **PREMIUL TOMA și IOAN N. SOCOLESCU**, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, celei mai bune lucrări despre:

Origina pridvorului deschis al bisericilor muntene. — (Deciz. 21 Mai 1934).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1936.

26. **PREMIUL MILITAR GENERAL IOAN CARP și MARIA CARP**, de 7.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1939, celei mai bune lucrări prezentate în manuscris cu subiectul:

Problemele de ordin geo-politic, social, economic și tehnic ce trebuiesc avute în vedere pentru organizarea apărării naționale. — (Deciz. 29 Mai 1934 a Comisiunii speciale numite de Ministerul Apărării Naționale).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1938.

Concurenților la premiile cu subiecte date se pun în vedere următoarele articole din *Regulamentul Premiilor Academiei*:

* *Art. 19.* Manuscrisele se vor prezenta la concurs în termenul fixat în art. 3 (până la 31 Decembrie), fără nume de autor, purtând o deviză sau motto; ele vor fi însoțite de un plic sigilat, pe care va fi reprodusă deviza sau motto din fruntea manuscrisului și în care se va afla închis numele autorului. Acest plic se va deschide numai dacă lucrarea va fi premiată.

* Manuscrisele, care nu vor fi scrise curat și lizibil, nu vor fi luate în cercetare.

* *Art. 21.* Valoarea premiului acordat unei lucrări în manuscris se va număra autorului, numai după ce lucrarea va fi tipărită.

* *Art. 22.* Manuscrisele nepremiate vor fi restituite autorilor, cari le vor cere și își vor dovedi proprietatea la cancelaria Academiei prin deschiderea plicului cu numele lor; manuscrisele nereclamate în timp de un an dela pronunțarea rezultatului, vor rămânea proprietatea Academiei și vor fi încorporate în Bibliotecă, în colecțiunea manuscriselor. *

* * *

NOTĂ. — Se atrage atențiunea că, în conformitate cu deciziunea luată în ședința dela 22 Mai 1932 și cu deciziunea Delegațiunii Academiei dela 23 Iunie 1933, Academia Română nu va plăti premiile publicate în broșura de față decât după încasarea veniturilor dela fondurile respective.

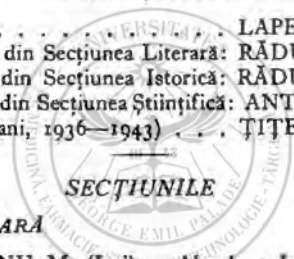
PERSONALUL
ACADEMIEI ROMÂNE

LA 30 MAI 1936

MEMBRII ACTIVI ȘI OFICIILE ACADEMIEI

DELEGAȚIUNEA

Președinte LAPEDATU AL.
Vice-președinți . . . din Secțiunea Literară: RĂDULESCU-MOTRU C.
din Secțiunea Istorică: RĂDULESCU Andrei.
din Secțiunea Științifică: ANTIPA Gr.
Secretar general (pe 7 ani, 1936—1943) ȚIȚEICA G.

I. SECȚIUNEA LITERARĂ

Președinte: SADOVEANU M. (Iași). — Ales la 1 Iunie 1921.
Vice-președinte: PETROVICI Ioan (Iași). — Ales la 24 Mai 1934.
Secretar: MURNU Gh. (București). — Ales la 4 Iunie 1923.
BLAGA Lucian (Viena) — Ales la 28 Mai 1936.
BRĂTESCU-VOINEȘTI Ioan Al. (București). — Ales la 10 Oct. 1918. 5
CAPIDAN Theodor (Cluj). — Ales la 23 Mai 1935.
CIOBANU Ștefan (Chișinău). — Ales la 10 Octomvrie 1918.
DENSUSIANU Ovidiu (București). — Ales la 15 Octomvrie 1918.
ENESCU George (București). — Ales la 27 Mai 1932.
GOGA Octavian (București). — Ales la 4 Iunie 1919. 10
PETRAȘCU Gheorghe (București) — Ales la 27 Mai 1936.
PUȘCARIU Sextil (Cluj). — Ales la 19 Mai 1914.
RĂDULESCU-MOTRU C. (București). — Ales la 4 Iunie 1923.

II. SECȚIUNEA ISTORICĂ

Președinte: GUSTI Dimitrie (București). — Ales la 4 Iunie 1919.
Vice-președ.: RĂDULESCU Andrei (București). — Ales la 2 Iunie 1920.
Secretar (pe 7 ani 1936—1943): POPESCU Preot Nicolae (București). — Ales
la 5 Iunie 1923.
BĂNESCU Nicolae (Cluj). — Ales la 23 Mai 1936.

CUZA A. C. (Iași).— Ales la 25 Mai 1936.	5
DRAGOMIR Silviu (Cluj).— Ales la 25 Mai 1928.	
IORGA Nicolae (București).— Ales la 26 Mai 1910.	
LAPEDATU Alexandru (Cluj).— Ales la 10 Octomvrie 1918.	
LUPAȘ Ioan (Cluj).— Ales la 17 Mai 1916.	
MEHEDINȚI Simion (București).— Ales la 19 Mai 1915.	10
NEGULESCU P. P. (București).— Ales la 23 Mai 1936.	
NISTOR Ioan (Cernăuți).— Ales la 19 Mai 1915.	
ROSETTI G-ral Radu (București).— Ales la 24 Mai 1934.	
TITULESCU Nicolae (București).— Ales la 28 Mai 1935.	14

III. SECȚIUNEA ȘTIINȚIFICĂ

Președinte: VOINOV Dimitrie (București).— Ales la 1 Iunie 1927.	
Vice-președinte: VASILESCU KARPEN N. (București).— Ales la 6 Iunie 1923.	
Secretar (pe 7 ani: 1933—1940): ANTIPA Grigorie (București).— Ales la 14 Mai 1910.	
BOGDAN Petre (Iași).— Ales la 4 Iunie 1926.	
INCULEȚ Ion (Iași).— Ales la 10 Octomvrie 1918.	5
IONESCU-SISEȘTI Gh. (București).— Ales la 25 Mai 1936.	
MARINESCU Dr. G. (București).— Ales la 9 Aprilie 1905.	
MRAZEC L. (București).— Ales la 11 Aprilie 1905.	
POMPEIU Dimitrie (București).— Ales la 24 Mai 1934.	
RACOVITĂ Emil (Cluj).— Ales la 2 Iunie 1920.	10
SĂVULESCU Tr. (București).— Ales la 25 Mai 1936.	
SIMIONESCU Ioan (București).— Ales la 18 Mai 1911.	
SPACU Gh. (Cluj).— Ales la 25 Mai 1936.	
ȚIȚEICA Gheorghe (București).— Ales la 15 Mai 1913.	14

MEMBRII ACADEMIEI DECEDAȚI

- ALECSANDRI Vasile.— Numit la 2 Iunie 1867.— † la 22 August 1890.
AURELIAN Petre S.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 24 Ianuarie 1909.
BABEȘ Vicențiu.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 21 Ianuarie 1907.
BABEȘ Dr. Victor.— Ales la 11 Martie 1893.— † 19 Octomvrie 1927.
BACALOGLU Emanoil.— Ales la 29 Iunie 1879.— † 30 August 1891. 5
BALȘ GH.— Ales la 4 Iunie 1923.— † 22 Septemvrie 1934.
BARÎȚIU Gheorghe.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 21 Martie 1893.
BĂRSEANU Andrei.— Ales la 1 Aprilie 1908.— † 19 August 1922.
BENGESCU Gheorghe.— Ales la 4 Iunie 1921.— † 23 August 1922.
BIANU ION.— Ales la 3 Aprilie 1902.— † 13 Fevruarie 1935. 10
BOGDAN-DUICĂ GH.— Ales la 4 Iunie 1919.— † 21 Sept. 1934.
BOGDAN Ioan.— Ales la 29 Martie 1903.— † 1 Iunie 1919.
BRÂNDZĂ Dr. Dimitrie.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 3 August 1895.
BUNEA Augustin.— Ales la 28 Mai 1909.— † 18 Noemvrie 1909.
CANTACUZINO Dr. Ioan.— Ales la 30 Mai 1925.— † 14 Ianuarie 1934. 15
CARAGIANI Ioan.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 13 Ianuarie 1921.
CHIȚU Gheorghe.— Ales la 27 Iunie 1879.— † 28 Octomvrie 1879.
CIPARIU Timoteiu.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 22 August 1887.
COBĂLCESCU Grigorie.— Ales la 29 Martie 1886.— † 21 Mai 1892.
COȘBUC Gheorghe.— Ales la 20 Mai 1916.— † 26 Aprilie 1918. 20
COZACOVICI Dimitrie.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 21 August 1868.
CRAINICIANU Grigorie.— Ales la 18 Mai 1911.— † 1 Oct. 1935.
DELAVRANCEA B. Șt.— Ales la 19 Mai 1912.— † 30 Aprilie 1918.
DIMITROVICI Ambrozie.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 3 Iulie 1866.
ELIADE RĂDULESCU Ioan.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 27 Apr. 1872. 25
ERBICEANU Constantin.— Ales la 8 Aprilie 1899.— † 7 Martie 1913.
FĂLCOIANU Ștefan.— Ales la 13 Septemvrie 1876.— † 22 Ianuarie 1905.
FĂTU Dr. Anastasiu.— Ales la 11 Septemvrie 1871.— † 3 Martie 1886.
FELIX Dr. Jacob.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 20 Ianuarie 1905.
FONTANINU Gheorghe M.— Ales la 10 Sept. 1870.— † 24 Aprilie 1886. 30
GANE Nicolae.— Ales la 1 Aprilie 1908.— † 16 Aprilie 1916.
GHICA Ion.— Ales la 13 August 1874.— † 22 Aprilie 1897.
GIURESCU Constantin.— Ales la 14 Mai 1914.— † 28 Octomvrie 1918.
GRECESCU Dr. D.— Ales la 17 Aprilie 1907.— † 2 Octomvrie 1910.

- HARET Spiru C.—Ales la 31 Martie 1892.—† 17 Decemvrie 1912. 35
- HASDEU Bogdan P.—Ales la 13 Septemvrie 1877.—† 25 August 1907.
- HEPITES Ștefan.—Ales la 3 Aprilie 1902.—† 16 Septemvrie 1922.
- HODOSIU Iosif.—Numit la 22 Aprilie 1866.—† 28 Noemvrie 1880.
- HURMUZAKI Alex.—Numit la 22 Aprilie 1866.—† 8 Martie 1871.
- HURMUZAKI Eudoxie.—Ales la 2 August 1872.—† 29 Ianuarie 1874. 40
- IONESCU Nicolae.—Numit la 20 Iulie 1867.—† 24 Ianuarie 1905.
- ISTRATI Constantin.—Ales la 7 Aprilie 1899.—† 17 Ianuarie 1919.
- KALINDERU Ioan.—Ales la 13 Martie 1893.—† 11 Decemvrie 1913.
- KOGĂLNICEANU Mihail.—Ales la 16 Sept. 1868.—† 20 Iunie 1891.
- KRETZULESCU Nicolae.—Ales la 9 Sept. 1871.—† 26 Iunie 1900. 45
- LAURIAN August Treb.—Numit la 2 Iunie 1867.—† 25 Febr. 1881.
- MAIORESCU Titu.—Numit la 20 Iulie 1867.—† 1 Iulie 1917.
- MANIU Vasile.—Ales la 12 Septemvrie 1876.—† 10 Martie 1901.
- MARIAN Simeon Fl.—Ales la 26 Martie 1881.—† 11 Aprilie 1907.
- MARIENESCU At. M.—Ales la 26 Martie 1881.—† 7 Ianuarie 1914. 50
- MASSIMU Ioan C.—Numit la 2 Iunie 1867.—† 2 Iunie 1877.
- MELCHISEDEC Episcop.—Ales la 10 Sept. 1870.—† 16 Mai 1892.
- MOLDOVEANU Ioan M.—Ales la 11 Aprilie 1894.—† 7 Sept. 1915.
- MUNTEANU Gavril.—Numit la 22 Aprilie 1866.—† 17 Dec. 1869.
- NAUM Anton.—Ales la 11 Martie 1893.—† 28 August 1917. 55
- NEGRUZZI Constantin.—Numit la 2 Iunie 1867.—† 25 August 1868.
- NEGRUZZI C. Iacob.—Ales la 26 Martie 1881.—† 6 Ianuarie 1932.
- NICOLAE Popea Episcop.—Ales la 8 Aprilie 1899.—† 26 Iunie 1908.
- ODOBESCU Alexandru.—Ales la 10 Sept. 1870.—† 10 Noemvrie 1895.
- OLLĂNESCU Dimitrie C.—Ales la 11 Martie 1893.—† 20 Ian. 1908. 60
- ONCIUL Dimitrie.—Ales la 11 Aprilie 1905.—† 20 Martie 1923.
- PAPADOPOL-CALIMACH Alexandru.—Ales la 12 Septemvrie 1876.—
† 18 Iunie 1898.
- PAPIU-ILARIANU Alex.—Ales la 16 Sept. 1868.—† 11 Octomvrie 1878.
- PĂRVAN Vasile.—Ales la 15 Mai 1913.—† 26 Iunie 1927.
- PHILIPPIDE Alexandru.—Ales la 1 Aprilie 1900.—† 11 August 1933. 65
- POENARU Petre.—Ales la 10 Sept. 1870.—† 2 Octomvrie 1875.
- PONI Petre.—Ales la 30 Iunie 1879.—† 2 Aprilie 1925.
- PORCIUS Florian.—Ales la 10 Martie 1882.—† 17 Mai 1906.
- PUȘCARIU Ioan.—Ales la 4 Aprilie 1900.—† 24 Decemvrie 1911.
- QUINTESCU Nicolae Gh.—Ales la 14 Sept. 1877.—† 12 August 1913. 70
- ROMAN Alexandru.—Numit la 22 Aprilie 1866.—† 15 Sept. 1897.
- ROSETTI Constantin A.—Numit la 2 Iunie 1867.—† 8 Aprilie 1885.
- SALIGNY Anghel.—Ales la 7 Aprilie 1897.—† 17 Iunie 1925.
- SBIERA Ioan.—Numit la 11 Iunie 1866.—† Octomvrie 1916.
- SION Gheorghe.—Ales la 16 Septemvrie 1868.—† 1 Octomvrie 1892. 75
- STAMATI Constantin.—Numit la 22 Aprilie 1866.—† 26 Mai 1876.
- STEFANELLI Teodor V.—Ales la 26 Mai 1910.—† 23 Iulie 1921.

- ȘTEFĂNESCU Grigorie. — Ales la 12 Sept. 1876. — † 20
Februarie 1911.
- STURDZA Dimitrie A. — Ales la 15 Sept. 1871. — † 8 Octomvrie 1914.
- SUTZU C. Mihail. — Ales la 1 Aprilie 1908. — † 3 Iulie 1933. 80
- TECLU Nicolae. — Ales la 2 Iulie 1879. — † Iulie 1916.
- TOCILESCU Gr. G. — Ales la 22 Martie 1890. — † 28 Septemvrie 1909.
- URECHIA Vasile A. — Numit la 2 Iunie 1867. — † 23 Noemvrie 1901.
- VÂLSAN Gheorghe (București). — Ales la 2 Iunie 1920. — † 6 August
1935.
- VASÎCIU Dr. Paul. — Ales la 2 Iulie 1879. — † 20 Iunie 1881. 85
- VASILE Mangra, Mitropolit. — Ales la 27 Mai 1909. — † 1 Oct. 1918.
- VULCAN Iosif. — Ales la 30 Martie 1891. — † 26 August 1907.
- XENOPOL A. D. — Ales la 11 Martie 1893. — † 27 Februarie 1920.
- ZAMFIRESCU Duiliu. — Ales la 1 Aprilie 1908. — † 3 Iunie 1922. 89

MEMBRII ONORARI

M. S. CAROL II, *Regele României*,
Membru onorar 17 Mai 1921
Președinte onorar și Protector al Academiei Române
8 Iunie 1930.

M. S. MARIA, *Regina României*,
1 Mai 1915.

M. S. VICTOR EMANUEL III, *Regele Italiei*,
6 Martie 1890.

A. S. R. NICOLAE, *Principe al României*,
28 Mai 1929.

- ACHARD Charles (Paris).— Ales la 27 Mai 1932. 5
AVERESCU Al. Mareșal (București).— Ales la 7 Iunie 1923.
ANGHELESCU Dr. Const. (București).— Ales la 24 Mai 1934.
ANTONESCU Petre (București).— Ales la 30 Mai 1936.
BALDACCI Antonio (Bologna).— Ales la 29 Mai 1913.
BALTHAZARD Dr. V. (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919. 10
BÉDIER Joseph (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
BÉMONT Charles (Paris).— Ales la 8 Iunie 1926.
BENEȘ Edouard (Praga).— Ales la 30 Mai 1934.
BERTHELOT Daniel (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
BRUNSCHVICG Léon (Paris).— Ales la 31 Mai 1935. 15
BOREL Emile (Paris).— Ales la 24 Mai 1934.
BIDLO Iaroslav (Praga).— Ales la 31 Mai 1935.
BOMPIANI Enrico (Roma).— Ales la 26 Mai 1936.
CAGNAT René (Paris).— Ales la 10 Iunie 1926.
CAPITANT H. (Paris).— Ales la 27 Mai 1933. 20
CARADJA Aristide (Grumăzești).— Ales la 28 Mai 1930.
CARCOPINO Jérôme (Paris).— Ales la 8 Iunie 1926.
CARTAN Élie (Paris).— Ales la 27 Mai 1931.
CAULLERY Maurice (Paris).— Ales la 28 Mai 1928.
CAYEUX Lucien (Paris).— Ales 26 Mai 1936. 25
CHARLÉTY Sebastian (Paris).— Ales la 31 Mai 1935.
CIOTORI D. N. (Londra).— Ales 26 Mai 1936.

- CLARK Dr. Charles Upson (New Haven, U. S. A.).—Ales la 26 Mai 1923.
- COLLINET Paul (Paris).—Ales la 26 Mai 1933.
- COSTĂCHESCU N. (Iași).—Ales la 30 Mai 1936. 30
- COSTESCU Theodor. (Turnu-Severin).—Ales la 30 Mai 1934.
- CROCE Benedetto (Neapol).—Ales la 12 Iunie 1921.
- CUMONT Franz (Bruxelles).—Ales la 10 Iunie 1926.
- DE LA RONCIÈRE Charles (Paris).—Ales la 7 Iunie 1919.
- DELEHAYE Pr. Hippolyte (Bruxelles).—Ales la 12 Iunie 1924. 35
- DEL VECCHIO Giorgio (Roma).—Ales la 29 Mai 1933.
- DE MARTONNE Emmanuel (Paris).—Ales Corespondent la 26 Mai 1912, Onorar la 7 Iunie 1919.
- DE SANCTIS Gaetano (Roma).—Ales la 12 Iunie 1924.
- DIEHL Charles (Paris).—Ales la 11 Iunie 1919.
- DONICI Nicolae (Dubosarii-Vechi).—Ales la 23 Mai 1922. 40
- DRĂGHICEANU Matei (Câmpulung).—Ales la 23 Mai 1933.
- DUMAS Georges (Paris).—Ales la 25 Mai 1933.
- DAVID Emanuel (București).—Ales la 25 Mai 1936.
- FOCILLON Henri (Lyon).—Ales Corespondent la 1 Iunie 1922, Onorar la 8 Iunie 1926.
- GASTER Moise (Londra).—Ales la 30 Mai 1929. 45
- GÉNY Fr. (Nancy).—Ales la 31 Mai 1935.
- GRIGNARD Victor (Lyon).—Ales la 11 Iunie 1925.
- GRIGORIE Comșa Episcop (Arad).—Ales la 28 Mai 1934.
- GUILLET Léon (Paris).—Ales la 27 Mai 1931.
- HARTLEY Sir Charles (Londra).—Ales la 16 Aprilie 1907. 50
- HURMUZAKI Constantin (Cernăuți).—Ales la 7 Iunie 1919.
- JANET Paul (Paris).—Ales la 11 Iunie 1919.
- KENYON Sir Frederic (Londra).—Ales la 12 Iunie 1924.
- KISCH Gustav (Cluj).—Ales la 25 Mai 1933.
- LACROIX Albert (Paris).—Ales la 28 Mai 1931. 55
- LANCIANI Rudolfo (Roma).—Ales la 10 Iunie 1920.
- LAPEDATU Ioan (Cluj).—Ales la 25 Mai 1936.
- LAPICQUE Louis (Paris).—Ales la 30 Mai 1936.
- LAVERAN Ch. L. A. (Paris).—Ales la 29 Mai 1914.
- LEBESGUE Henry (Paris).—Ales la 6 Iunie 1923. 60
- LEVADITI Dr. C. (Paris).—Ales Corespondent la 24 Mai 1910, Onorar la 10 Iunie 1916.
- LONGINESCU G. G. (București).—Ales la 30 Mai 1936.
- LUGEON Maurice (Lausanne).—Ales la 24 Mai 1934.
- MANIU Iuliu (Bădăcin).—Ales la 7 Iunie 1919.
- MARIE Pierre (Paris).—Ales la 28 Mai 1912. 65
- MARȚIAN Iuliu (Năsăud).—Ales la 27 Mai 1933.
- MASARYK Th. Garigue (Praga).—Ales la 28 Mai 1934.

- MAZURKIEWICZ Ștefan (Varșovia).— Ales la 24 Mai 1934.
- MEILLET A. (Paris).— Ales la 6 Iunie 1923.
- MEISNER C. (Iași).— Ales la 31 Mai 1934. 70
- MEYER-LUEBKE W. (Bonn).— Ales la 28 Martie 1906.
- MEYNIAL Dr. E. (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
- MILLET Gabriel (Paris).— Ales la 12 Iunie 1921.
- MIRON Dr. Cristea, Patriarhul României (București).— Ales la 7 Iunie 1919.
- MONTEL Paul (Paris).— Ales Corespondent la 22 Mai 1929, Onorar 75
la 27 Mai 1932.
- MOROZEWICZ Iosef (Varșovia).— Ales la 28 Mai 1928.
- NEGULESCU Paul (București).— Ales la 30 Mai 1936.
- NICODIM Mitropolit (Iași).— Ales la 15 Oct. 1918.
- NICOLAE Bălan, Mitropolit (Sibiu).— Ales la 10 Iunie 1920.
- ORTIZ Ramiro (Padova).— Ales Corespondent la 10 Iunie 1920, Onorar 80
la 24 Mai 1934.
- PAIS Hector (Roma).— Ales la 12 Iunie 1924.
- PANTAZI Emanuel (București).— Ales la 28 Mai 1929.
- PARIBENI Roberto (Roma).— Ales la 8 Iunie 1926.
- PATERNO Em. (Roma).— Ales la 11 Iunie 1925.
- PATSCH Karl (Viena).— Ales la 25 Mai 1933. 85
- PENDE Nicola (Genova).— Ales la 31 Mai 1935.
- PÉREZ Charles (Paris).— Ales la 26 Mai 1936.
- PERRIN Jean (Paris).— Ales la 28 Mai 1930.
- PERRONCITO Eduard (Torino).— Ales la 5 Iunie 1922.
- PICARD Emil (Paris).— Ales la 19 Mai 1911.
- PICK Behrendt (Gotha).— Ales la 29 Mai 1914. 90
- PICTET Amé (Geneva).— Ales la 26 Mai 1933.
- PIRENNE Henri (Bruxelles).— Ales la 12 Iunie 1924.
- PLOPU George (Oradea).— Ales la 28 Mai 1934.
- POPE William Jackson (Cambridge).— Ales la 11 Iunie 1925.
- POPESCU Ștefan (București).— Ales la 30 Mai 1936. 95
- PRESAN Const. Mareșal (București).— Ales la 7 Iunie 1923.
- PUAUX Gabriel (Viena).— Ales la 26 Mai 1933.
- PURKINE Dr. Cyril (Praga).— Ales la 1 Iunie 1928.
- RAMSAY Sir William (Edinburgh).— Ales la 12 Iunie 1924.
- RAYLEIGH Lord John William Strutt (Londra).— Ales la 22 Mai 1924. 100
- RIST Charles (Paris).— Ales la 28 Mai 1931.
- ROULE Louis (Paris).— Ales la 26 Mai 1936.
- ROUSSY Dr. G. (Paris).— Ales la 24 Mai 1934.
- SABATIER Paul (Toulouse).— Ales la 11 Iunie 1925.
- SAINT-AULAIRE Comte (Paris).— Ales la 28 Mai 1929. 105
- SERGEANT EMILE (Paris).— Ales la 28 Mai 1930.
- SETON-WATSON R. W. (Londra).— Ales la 26 Mai 1923.

- SIERPINSKI W. (Varșovia).— Ales Corespondent la 27 Mai 1932,
Onorar la 28 Mai 1934.
- SOMBART Werner (Berlin).— Ales la 28 Mai 1931.
- ȘTIRBEY Barbu (București).— Ales la 28 Mai 1929. 110
- VĂCĂRESCU Elena (Paris).— Aleasă la 11 Iunie 1925.
- VOLTERRA Vitto (Roma).— Ales la 29 Mai 1913.
- ZAVORAL Metodiu (Praga).— Ales la 7 Iunie 1919. 113
-

MEMBRII ONORARI DECEDAȚI

M. S. CAROL I, *Regele României*,
Protector al Academiei Române,
Președinte onorar.

Proclamat la 15 Septembrie 1867,
Decedat la 27 Septembrie 1914.

M. S. FERDINAND I, *Regele României*,
Protector al Academiei Române,
Președinte onorar.

Proclamat la 15 Martie 1890,
Decedat la 20 Iulie 1927.

M. S. ELISABETA, *Regina României (Carmen Sylva)*
Proclamată la 31 Martie 1891,
Decedată la 18 Februarie 1916.

- ADRIAN General Gheorghe.— Ales la 13 Septembrie 1875.— † 15
Octombrie 1889.
- ANDREIU Șaguna, Mitropolit.— Ales la 7 Septembrie 1871.— † 16
Iunie 1873.
- APPEL Paul.— Ales la 22 Mai 1914.— † 24 Octombrie 1930.
- ARION C. C.— Ales la 12 Mai 1912.— † 27 Iunie 1923.
- ARRHENIUS Svante S.— Ales la 27 Mai 1913.— † Octombrie 1927.
- ASCOLI Graz. Isaia.— Ales la 13 Septembrie 1877.— † 21 Ianuarie 1907.
- ATANASIE Mironescu, Mitropolit Primat.— Ales la 25 Mai 1909.—
† 9 Octombrie 1931.
- d'AVRIL Baron Adolphe.— Ales la 7 Sept. 1871.— † 14 Octombrie 1904.
- BABELON Ernst.— Ales la 29 Mai 1914.— † 3 Ianuarie 1924.
- BACCELI Guido.— Ales la 22 Martie 1906.— † 10 Ianuarie 1916.
- BAILLON H.— Ales la 28 Martie 1887.— † 7 Iulie 1895.
- BAROZZI General C.— Ales la 9 Aprilie 1905.— † 15 Aprilie 1921.
- BARTHOU Louis.— Ales la 22 Iunie 1934.— † 9 Oct. 1934.
- BATAILLARD Paul.— Ales la 30 August 1872.— † 1 Martie 1894.
- BECHAMP A.— Ales la 28 Martie 1906.— † 18 Aprilie 1905.
- BEERNAERT August M. F.— Ales la 25 Martie 1906.— † 6 Oct. 1912.
- BENNDORF Otto.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 20 Ianuarie 1908.

5

10

15

20

- BERNAT-LENDWAY Dr. A. N.—Ales la 4 Aprilie 1908.—† 12 Fe-
vruarie 1924.
- BERTHELOT G-ral Henri Mathias.—Ales la 5 Iunie 1926.—† 28 Ia-
nuarie 1931.
- BERTHELOT M.—Ales la 28 Martie 1906.—† 5 Martie 1907.
- BIONDELLI Bernardino.—Ales la 7 Sept. 1871.—† 29 Iunie 1886.
- BJOERKMAN Goran.—Ales la 25 Mai 1922.—† 22 Decemvrie 1923. 25
- BLANCHARD Dr. Raphael.—Ales la 22 Mai 1914.—† 7 Fevruarie
1919.
- BLASERNA Pietro.—Ales la 27 Mai 1913.—† 27 Fevruarie 1918.
- BOCK Dr. Francisc.—Ales la 9 Sept. 1871.—† 19 Aprilie 1899.
- BONAPARTE Principele Roland.—Ales la 10 Iunie 1920.—† 15
Aprilie 1924.
- BORMANN Eugen.—Ales la 9 Aprilie 1897.—† 4 Martie 1917. 30
- BOSIANU Constantin.—Ales la 30 Iunie 1879.—† 21 Martie 1882.
- BOUCHARD Dr. Charles.—Ales la 18 Mai 1911.—† 2 Martie 1915.
- BRANISCE Dr. Valeriu.—Ales la 7 Iunie 1919.—† 1 Ianuarie 1928.
- BRĂTIANU Ioan C.—Ales la 19 Martie 1885.—† 4 Mai 1891.
- BRĂTIANU I. I. C.—Ales la 7 Iunie 1923.—† 24 Noemvrie 1927. 35
- BRĂTIANU I. Vintilă.—Ales la 28 Mai 1929.—† 22 Decemvrie 1930.
- BURY I. B.—Ales la 25 Mai 1913.—† 1 Iunie 1928.
- BUZDUGAN George.—Ales la 28 Mai 1929.—† 7 Octomvrie 1929.
- CĂMPEANU Petre.—Ales la 10 Septemvrie 1871.—† 15 Aprilie 1893.
- CAPELLINI Cav. Ioan.—Ales la 7 Sept. 1871.—† 29 Mai 1922. 40
- CECCHETTI Bartolomeo.—Ales la 22 Martie 1890.—† 16 Martie 1890.
- CHASLES Philarète.—Ales la 9 Septemvrie 1871.—† 18 Iunie 1873.
- CICHORIUS Conrad.—Ales la 24 Mai 1914.—† 1932.
- CIHAC Alex.—Ales la 30 August 1872.—† 29 Iulie 1887.
- CIHAC Dr. Iacob.—Ales la 30 August 1872.—† 17 Noemvrie 1888. 45
- COMȘA Dimitrie.—Ales la 13 Iunie 1926.—† 15 Fevruarie 1931.
- CREȚIANU Gheorghe.—Ales la 22 Martie 1882.—† 6 August 1887.
- CROOKES William.—Ales la 27 Mai 1913.—† 4 Aprilie 1919.
- CUCIUREANU Dr. Gheorghe.—Ales la 10 Septemvrie 1871.—† 10
Ianuarie 1886.
- DAHN Felix.—Ales la 22 Aprilie 1894.—† 3 Ianuarie 1912. 50
- DARBOUX Jean Gaston.—Ales la 27 Mai 1913.—† 23 Fevr. 1917.
- DE FLERS Robert.—Ales la 11 Iunie 1919.—† 30 Iulie 1927.
- DESJARDINS Ernest.—Ales la 9 Sept. 1871.—† 9 Octomvrie 1886.
- DIEFENBACH Lorenz.—Ales la 15 Aprilie 1880.—† 16 Martie 1883.
- DIEZ Frederic.—Ales la 30 August 1872.—† 17 Mai 1876. 55
- DIMA Gheorghe.—Ales la 7 Iunie 1919.—† 5 Iunie 1925.
- DOMASZEWSKI Alfred von.—Ales la 9 Aprilie 1897.—† 2 Iulie
1927
- DUPARC Louis.—Ales la 29 Mai 1913.—† 21 Octomvrie 1932.
- EGGER Emil.—Ales la 7 Septemvrie 1871.—† 18 August 1885.
- EHRlich Dr. Paul.—Ales la 18 Mai 1911.—† 20 August 1915. 60

- FISCHER Emil.—Ales la 27 Mai 1913.—† 14 Iulie 1919.
- FOERSTER Wilhelm.—Ales la 27 Mai 1913.—† 18 Ianuarie 1921.
- FOUGÈRES Gustav.—Ales la 11 Iunie 1919.—† 7 Decembrie 1927.
- FROEHNER Wilhelm.—Ales la 9 Septembrie 1871.—† 22 Mai 1925.
- GAUDRY Albert.—Ales la 23 Martie 1904.—† 27 Noembrie 1908. 65
- GILLIÉRON J.—Ales la 6 Iunie 1923.—† 26 Aprilie 1926.
- GRIGORIE COMȘA Episcop.—Ales la 28 Mai 1934.—† 25 Mai 1935.
- GOLDIȘ VASILE.—Ales la 7 Iunie 1919.—† 10 Februarie 1934.
- GONATA Ștefan.—Numit membru activ la 2 Iunie 1867.—Ales membru onorar la 22 Septembrie 1870.—† 18 Septembrie 1896.
- GORE Paul.—Ales la 7 Iunie 1919.—† 8 Decembrie 1927. 70
- GRĂDIȘTEANU Grigorie.—Ales la 30 Iunie 1879.—† 28 Febr. 1892.
- GRĂDIȘTEANU Petre.—Ales la 2 Aprilie 1883.—† 27 Sept. 1921.
- GRANT DUFF Sir M.—Ales la 12 Sept. 1875.—† 12 Ianuarie 1906.
- GRECIANU Ștefan D.—Ales la 9 Aprilie 1905.—† 1 August 1908.
- GRIGORESCU Nicolae.—Ales la 8 Aprilie 1899.—† 21 Iulie 1907. 75
- GUBERNATIS Angelo de.—Ales la 28 Martie 1895.—† 14 Febr. 1913.
- GUILLAUME Baron.—Ales la 16 Aprilie 1907.—† 22 Aprilie 1918.
- GUYE Philippe.—Ales la 29 Mai 1913.—† 27 Martie 1922.
- HALLER Albin.—Ales la 28 Mai 1909.—† 29 Aprilie 1925.
- HAMANGIU Const.—Ales la 29 Mai 1930.—† 7 Ianuarie 1932. 80
- HANN Iulius de.—Ales la 22 Mai 1914.—† 1 Octombrie 1921.
- HASDEU Alexandru.—Numit membru activ la 22 Aprilie 1866.—Ales membru onorar la 12 Septembrie 1870.—† 2 Noembrie 1872.
- HAYNALD Cardinal Ludovic.—Ales la 2 Aprilie 1883.—† 4 Iulie 1891.
- HEAD Barclay.—Ales la 29 Mai 1914.—† 12 Iunie 1924.
- HENRY Louis.—Ales la 28 Mai 1909.—† 23 Februarie 1913. 85
- HIRSCHFELD Otto.—Ales la 13 Aprilie 1894.—† 27 Martie 1922.
- HOMOLLE Théophile.—Ales la 12 Iunie 1924.—† 14 Iunie 1925.
- HURMUZAKI Nicolae.—Ales la 2 Aprilie 1883.—† 19 Sept. 1909.
- IACOV Antonovici Episcop.—Ales la 7 Iunie 1919.—† 31 Dec. 1931.
- ILARION Pușcariu, Arhiepiscop.—Ales la 24 Mai 1916.—† 8 Septembrie 1922. 90
- IOANID Gheorghe.—Ales la 10 Sept. 1871.—† 27 Noembrie 1888.
- IONESCU Ioan.—Ales la 1 Aprilie 1884.—† 17 Decembrie 1891.
- IONESCU Dr. Toma.—Ales la 5 Iunie 1925.—† 28 Martie 1926.
- IOSIF Gheorghian, Mitropolit Primat.—Ales la 24 Martie 1901.—† 24 Ianuarie 1909.
- IOSIF Naniescu, Mitropolitul Moldovei.—Ales la 16 Aprilie 1888.—† 26 Ianuarie 1902. 95
- JAGIC Vatroslav.—Ales la 23 Martie 1904.—† 5 August 1923.
- JARNIK Dr. Ioan Urban.—Ales corespondent la 28 Mai 1879, Onorar la 7 Iunie 1919.—† 12 Ianuarie 1923.
- JIRECEK Constantin.—Ales la 29 Mai 1914.—† 28 Decembrie 1917.
- JOUBIN Louis.—Ales la 28 Mai 1934.—†... (Mai?) 1935.
- KLEIN Felix.—Ales la 29 Mai 1913.—† 22 Iunie 1925. 100

- KLEINWAECHTER Friedrich.—Ales la 12 Iunie 1921.—† 12 Decemvrie 1927.
- KONDAKOV Nicodem.—Ales la 12 Iunie 1924.—† 17 Fevr. 1925.
- KOTZEBUE Wilhelm de.—Ales la 1 Aprilie 1884.—† 24 Oct. 1887.
- KRETZULESCU Constantin.—Ales la 10 Septemvrie 1871.—† 20 Martie 1884.
- KRUMBACHER Karl.—Ales la 28 Martie 1906.—† 12 Dec. 1909. 105
- LACOUR-GAYET Georges.—Ales la 11 Iunie 1919.—† 8 Decemvrie 1935.
- LAHOVARI Gheorghe.—Ales la 25 Martie 1901.—† 13 Iunie 1909.
- LAMPRECHT Karl.—Ales la 23 Mai 1913.—† 10 Mai 1915.
- LASTEYRIE Comte Ferdinand de.—Ales la 9 Septemvrie 1871.—† 14 Mai 1879.
- LEGER Louis.—Ales la 12 Aprilie 1894.—† 30 Aprilie 1923. 110
- LEPSIUS Richard.—Ales la 30 August 1875.—† 10 Iulie 1884.
- LINAS Charles de.—Ales la 9 Septemvrie 1871.—† 14 Aprilie 1887.
- LIPPMANN Gabriel.—Ales la 28 Mai 1909.—† 31 Iulie 1921.
- LONGPERRIER Adrien de.—Ales la 7 Septemvrie 1871.—† 14 Ianuarie 1882.
- LORENZ Antoon Hendrich.—Ales la 29 Mai 1913.—† 4 Fevr. 1928. 115
- LUDWIG Dr. Ernest.—Ales la 4 Aprilie 1908.—† 14 Octomvrie 1915.
- MANGIUCA Simeon.—Ales la 22 Martie 1890.—† 22 Noemvrie 1890.
- MARSY Comte de.—Ales la 12 Aprilie 1894.—† 16 Mai 1900.
- METCHNIKOFF I.—Ales la 24 Mai 1911.—† 18 Iulie 1916.
- MIKLOSICH Dr. Franz.—Ales la 15 Apr. 1880.—† 7 Martie 1891. 120
- MISSIR Petre.—Ales la 10 Iunie 1926.—† 10 Iunie 1929.
- MOCIONI Andrei.—Numit membru activ la 22 Aprilie 1866.—Ales membru onorar la 12 Septemvrie 1870.—† 23 Aprilie 1880.
- MONMSEN Teodor.—Ales la 3 Iulie 1879.—† 19 Octomvrie 1903.
- MONLAU Filip.—Ales la 12 Septemvrie 1870.—† 16 Fevruarie 1871.
- MOUREU Charles.—Ales la 11 Iunie 1925.—† 13 Iunie 1929. 125
- MUELLER Max.—Ales la 12 Septemvrie 1875.—† 15 Octomvrie 1900.
- MUREȘIANU Iacob.—Ales la 17 Septemvrie 1877.—† 17 Sept. 1887.
- NICOLAE Ivan Episcop.—Ales la 28 Mai 1934.—† 3 Fevr. 1936.
- NOAILLES Ana, Contesa de.—Alesă la 11 Iunie 1925.—† 30 Aprilie 1933. 130
- NYROP Kristoffer.—Ales la 8 Iunie 1926.—† 13 Aprilie 1931.
- PETRUSZEWICZ A. S.—Ales la 22 Martie 1890.—† 11 Sept. 1913.
- PICOT Emil.—Ales la 31 Mai 1879.—† 13 Septemvrie 1918.
- PIMEN Georgescu, Mitropolit.—Ales la 15 Octomvrie 1918.—† 12 Noemvrie 1934.
- POINCARÉ Jules-Henri.—Ales la 28 Mai 1909.—† 4 Iulie 1912.
- POINCARÉ Lucien.—Ales la 11 Iunie 1919.—† 9 Martie 1920. 135
- POINCARÉ Raymond.—Ales la 27 Mai 1932.—† 15 Octomvrie 1934.
- POLIZU Dr. Gheorghe A.—Ales la 10 Sept. 1871.—† 18 Oct. 1886.

- POPOVICIU Eusebie.— Ales la 4 Aprilie 1908.—† 28 Septemvrie 1922.
 POTTIER Edmond.— Ales la 10 Iunie 1926.—† . . Septemvrie 1934.
 QUINET Edgar.— Ales la 15 Septemvrie 1869.—† 27 Martie 1875. 140
 RADU Elie.— Ales la 5 Iunie 1926.—† 2 August 1931.
 RAMBAUD Alfred.— Ales la 28 Martie 1895.—† 10 Noemvrie 1905.
 RAMON Y CAJAL Santiago.— Ales la 4 Iunie 1923.—† 17 Oct. 1934.
 RAMSAY Sir William.— Ales la 29 Mai 1913.—† 1 August 1916.
 RICHEL Ch.— Ales la 12 Iunie 1926.—† 3 Decemvrie 1935. 145
 ROMAN Ciorogariu Episcop.— Ales la 12 Iunie 1921.— 25 Ianuarie
 1936.
 ROMNICEANU Victor.— Ales la 6 Iunie 1923.—† 29 Noemvrie 1933.
 ROTH Victor.— Ales la 10 Iunie 1926.—† 7 Aprilie 1936.
 ROSETTI Teodor.— Ales la 26 Martie 1891.—† 27 Iulie 1923.
 ROUX Dr. Emile.— Ales la 24 Mai 1911.—† 3 Noemvrie 1933. 150
 SCHLUMBERGER G. L. (Paris).— Ales la 28 Martie 1906.—†
Mai 1929.
 SCIALOJA Vittorio.— Ales la 23 Mai 1933.—† 19 Noemvrie 1933.
 SCHUCHARDT Hugo.— Ales la 13 Sept. 1877.—† 21 Aprilie 1927.
 SELLA Quintino.— Ales la 2 Aprilie 1883.—† 15 Martie 1884.
 SILAȘI Dr. Gr.— Ales la 13 Septemvrie 1877.—† 5 Ianuarie 1897. 155
 SIMU Anastase.— Ales la 29 Mai 1933.—† 28 Fevruarie 1935.
 STANLEY OF ALDERLEY Lord Henry.— Ales la 7 Sept. 1871.—
 † 10 Decemvrie 1903.
 STEENSTRUP J. Jap. Smith.— Ales la 12 Sept. 1870.—† 8 Iunie 1897.
 STRĂJESCU Ioan.— Numit membru activ la 22 Aprilie 1866.— Ales
 membru onorar la 12 Septemvrie 1870.—† 4 Octomvrie 1873. 160
 STROESCU Vasile.— Ales la 24 Mai 1910.—† 13 Aprilie 1926.
 STURDZA-SCHEIANU Dimitrie.— Ales la 16 Aprilie 1907.—† 6 Fe-
 vruarie 1920.
 SURUCEANU Ioan C.— Ales la 11 Aprilie 1888.—† 18 Noemvrie 1897.
 SZABO Dr. Iosif.— Ales la 30 August 1872.—† 15 Decemvrie 1874.
 TERMIER Pierre.— Ales la 28 Mai 1928.—† ... Octomvrie 1930. 165
 TEUTSCH Dr. Friederich.— Ales la 7 Iunie 1919.—† 11 Fevruarie
 1933.
 TIKTIN H.— Ales la 7 Iunie 1919.—† 13 Martie 1936.
 TOBLER Adolf.— Ales la 30 August 1875.—† 5 Martie 1910.
 TORMA Carol.— Ales la 22 Martie 1882.—† 17 Fevruarie 1897.
 UBICINI A.— Ales la 9 Septemvrie 1871.—† 15 Octomvrie 1884. 170
 UVAROFF Alexis S.— Ales la 9 Septemvrie 1871.—† Fevruarie 1885.
 VASILE Suci, Mitropolit.— Ales la 11 Iunie 1919.—† 25 Ianuarie
 1935.
 VEZZI-RUSCALA G.— Ales la 15 Sept. 1869.—† 17 Decemvrie
 1885.
 VICTOR Mihályi, Mitropolit.— Ales la 12 Aprilie 1894.—† 17 Ia-
 nuarie 1918.
 VIRCHOW Rudolf.— Ales la 6 Aprilie 1902.—† 23 August 1902. 175

VLADIMIR de Repta, Mitropolit.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 24
 Aprilie 1926.

WALDEYER Wilhelm von.— Ales la 28 Mai 1912.— † 23 Ianuarie 1921.

WHITE Sir William A.— Ales la 17 Martie 1885.— † 16 Dec. 1891

WILAMOWITZ-MOELLENDORFF Ulrich.— Ales la 29 Mai 1914.—

† 25 Septemvrie 1930.

179

MEMBRII CORESPONDENȚI

I. LA SECȚIUNEA LITERARĂ

Români:

- ADAMESCU Gheorghe (București).— Ales la 12 Iunie 1921.
AGÂRBICEANU Ioan (Cluj).— Ales la 5 Iunie 1919.
BĂRBULESCU Ilie (Iași).— Ales la 4 Aprilie 1908.
BASSARABESCU I. A. (Plocești).— Ales la 25 Mai 1909.
BEZA Marcu (Ierusalim).— Ales la 4 Iunie 1923. 5
CARACOSTEA Dim. (București).— Ales la 26 Mai 1936.
CARTOJAN Nicolae (București).— Ales la 1 Iunie 1929.
DRĂGANU Nicolae (Cluj).— Ales la 4 Iunie 1923.
GHIBU Onisifor (Cluj).— Ales la 5 Iunie 1919.
GIUGLEA Gh. (Cluj).— Ales la 28 Mai 1936. 10
GOROVEI Artur (Fălticeni).— Ales la 28 Mai 1915.
HALIPA Pantelimon (Chișinău).— Ales la 15 Octombrie 1918.
HODOȘ Enea (Cluj).— Ales la 23 Martie 1904.
IORDAN Iorgu (Iași).— Ales la 30 Mai 1934.
MANIU Adrian (București).— Ales la 31 Mai 1933. 15
PAPACOSTEA Cezar (Iași).— Ales la 29 Mai 1935.
PAPAHAGI Pericle (Siliștra).— Ales la 26 Mai 1916.
PILLAT Ion (București).— Ales la 26 Mai 1936.
PROCOPOVICI Alexe (Cernăuți).— Ales la 5 Iunie 1919.
RĂDULESCU-POGONEANU Ioan (București).— Ales la 4 Iunie 1919. 20
SIMIONESCU-RIMNICEANU Marin (București).— Ales la 5 Iunie
1919.
TAFRALI O. (Iași).— Ales la 26 Mai 1936.
TOPÎRCEANU Gh. (Iași).— Ales la 28 Mai 1936.
TOROUȚIU Ilie (București).— Ales la 26 Mai 1936.
VIANU Tudor (București).— Ales la 28 Mai 1935. 25

Străini:

- BARTOLI Mateiu (Turin).— Ales la 29 Mai 1914.
BRÖNDAL Viggo (Copenhaga).— Ales la 30 Mai 1936.

- FRIEDWAGNER M. H. (Frankfurt pe Main).— Ales la 18 Mai 1911.
 GAMILLSCHEG Ernst (Berlin).— Ales la 30 Mai 1929.
 GASELEE Stephan (Cambridge).— Ales la 25 Mai 1933. 5
 JOKL Norbert (Wien).— Ales la 30 Mai 1929.
 ROQUES Mario (Paris).— Ales la 29 Mai 1914.
 SANDFELD-JENSEN Kr. (Copenhaga).— Ales la 18 Mai 1911.
 SKOK Petar (Zagreb).— Ales la 30 Mai 1929.
 TAGLIAVINI Carol (Bologna).— Ales la 1 Iunie 1928. 10
 WEDKIEWICZ Stanislaw (Cracovia).— Ales la 30 Mai 1929.
 ZAUNER Ad. (Graz).— Ales la 29 Mai 1914. 12

II. LA SECȚIUNEA ISTORICĂ

Români:

- ANDRIEȘESCU I. (București).— Ales la 26 Mai 1928.
 BRĂTESCU Constantin (Cernăuți).— Ales la 5 Iunie 1919.
 BRĂTIANU Gh. I. (Iași).— Ales la 2 Iunie 1928.
 CÂNDEA Romul. (Cernăuți).— Ales la 30 Mai 1929.
 DJUVARA Mircea (București).— Ales la 23 Mai 1936. 5
 DRĂGHICEANU Virgil (București).— Ales la 4 Iunie 1926.
 ERBICEANU Vespasian (București).— Ales la 30 Mai 1932.
 FILITTI I. C. (București).— Ales la 19 Mai 1915.
 GHIBĂNESCU Gh. (Iași).— Ales la 11 Aprilie 1905.
 GRECU Vasile (Cernăuți).— Ales la 23 Mai 1936. 10
 IONESCU-DOLJ I. (București).— Ales la 26 Mai 1928.
 LAMBRINO Scarlat (București).— Ales la 28 Mai 1934.
 MARINESCU Const. (Cluj).— Ales la 2 Iunie 1928.
 METEȘ Preotul Ștefan (Cluj).— Ales la 7 Iunie 1919.
 MOISIL Constantin (București).— Ales la 7 Iunie 1919. 15
 PĂCLIȘANU Zenovie (București).— Ales la 5 Iunie 1919.
 PANAITESCU P. P. (București).— Ales la 28 Mai 1934.
 POPA-LISSEANU Gheorghe (București).— Ales la 7 Iunie 1919.
 RĂDUCANU Ion (București).— Ales la 23 Mai 1936.
 RUSSO Demostene (București).— Ales la 5 Iunie 1919. 20
 SLĂVESCU VICTOR (București).— Ales la 23 Mai 1936.
 STOICESCU Const. (București).— Ales la 23 Mai 1936.
 TAȘCĂ Gheorghe (București).— Ales la 4 Iunie 1926.
 ZOTTA Sever (Iași).— Ales la 7 Iunie 1919. 24

Străini:

- ANCEL Jacques (Paris).— Ales la 27 Mai 1932.
 BONNECASE I. (Bordeaux).— Ales la 30 Mai 1934.
 CHAPAROW G. (Sofia).— Ales la 26 Mai 1936.
 CHAPUISAT Edouard (Genève).— Ales la 4 Iunie 1925.

GHEDEON Emanuel (Atena).— Ales la 2 Aprilie 1891.	5
GÓRKA Olgierd (Lwów).— Ales la 27 Mai 1932.	
GUETZEVITCH B. M. (Paris).— Ales la 27 Mai 1933.	
GUICHEN Vicomte de (Paris).— Ales la 28 Mai 1929.	
LASCARIS M. (Salonic).— Ales la 25 Mai 1933.	
LUGLI Giuseppe (Roma).— Ales la 8 Iunie 1926.	10
ORSI Pietro (Veneția).— Ales la 31 Mai 1930.	
PERNICE Angelo (Florența).— Ales la 5 Iunie 1926.	
PROTIĆ Andrei (Sofia).— Ales la 31 Mai 1930.	
PUIG Y CADAFALCH Ioseph (Barcelona).— Ales la 27 Mai 1931.	
RADONIĆ Iovan (Belgrad).— Ales la 29 Mai 1914.	15
RIKER T. W. (Texas U.S.A.).— Ales la 31 Mai 1933.	
SISIĆ Ferdo v. (Zagreb).— Ales la 31 Mai 1930.	
SOTIRIU C. A. (Atena).— Ales la 31 Mai 1930.	
STANOJEVIĆ Stanoje (Belgrad).— Ales la 25 Mai 1933.	
STRZYGOWSKI Iosif (Viena).— Ales la 29 Mai 1914.	20
TAMM Traugott (Ratzeburg).— Ales la 2 Aprilie 1891.	
TANNER Vöinö (Helsingfors).— Ales la 31 Mai 1935.	
TEMPERLEY Harold (Cambridge).— Ales la 25 Mai 1933.	
VULIĆ N. (Belgrad).— Ales la 31 Mai 1930.	24

III. LA SECȚIUNEA ȘTIINȚIFICĂ

Români:

ATHANASIU Sava (București).— Ales la 10 Iunie 1920.	
BORCEA Ioan (Iași).— Ales la 5 Iunie 1919.	
BOTEZAT Eugeniu (Cernăuți).— Ales la 25 Mai 1913.	
CĂLUGĂREANU Dr. D. (București).— Ales la 10 Iunie 1910.	
CIUCĂ Mihail (București).— Ales la 25 Mai 1936.	5
CIUREA I. (București).— Ales la 6 Iunie 1927.	
CONSTANTINESCU Gogu (Londra).— Ales la 10 Iunie 1920.	
DĂNĂILĂ N. (București).— Ales la 25 Mai 1936.	
FILIPESCU Gh. (București).— Ales la 25 Mai 1936.	
GEROTA Dr. D. (București).— Ales la 21 Mai 1916.	
HURMUZESCU Dr. Dragomir (București).— Ales la 21 Mai 1916.	10
IONESCU Ioan (București).— Ales la 5 Iunie 1919.	
MACOVEI Gheorghe (București).— Ales la 28 Mai 1931.	
MIHAIL David (Iași).— Ales la 31 Mai 1935.	
MOLDOVEANU Dr. I. (Cluj).— Ales la 10 Iunie 1920.	15
PANAITESCU Scarlat General (Chișinău).— Ales la 7 Iunie 1919.	
PARHON Dr. C. (București).— Ales la 26 Mai 1928.	
POPA Grigore (Iași).— Ales la 25 Mai 1936.	
STOILOV S. (Cernăuți).— Ales la 25 Mai 1936.	
TEODORESCU Em. C. (București).— Ales la 25 Mai 1909.	20
VĂLCOVICI V. (București).— Ales la 25 Mai 1936.	

Străini:

- DUBOIS Dr. Léon (Baltimore, Maryland).— Ales la 12 Iunie 1921.
 FOURMARIER Paul (Liège).— Ales la 8 Iunie 1925.
 GUIART Jules (Cluj și Lyon).— Ales la 12 Iunie 1924.
 JEANNEL René (Cluj).— Ales la 26 Mai 1928.
 KELLY Dr. Howard A. (Baltimore, Maryland).— Ales la 12 Iunie 1921.
 KETTNER Dr. Radomir (Praga).— Ales la 1 Iulie 1928. 5
 NICHOLAS Francisc C. (Baltimore, Maryland).— Ales la 12 Iunie 1921.
 PETCOVIĆ Vladimir (Belgrad).— Ales la 1 Iunie 1928.
 PITTARD Eugène (Geneva).— Ales la 7 Iunie 1919. 9

MEMBRII CORESPONDENȚII DECEDAȚI

- ANDREADES A. M.—Ales la 28 Mai 1929.—† 17 Aprilie 1935.
ASSAKY Dr. G.—Ales la 20 Martie 1890.—† 22 Aprilie 1899.
ASSER T. M. C.—Ales la 1 Aprilie 1903.—† 6 Iunie 1914.
ATHANASIU I.—Ales la 24 Mai 1911.—† 20 Iulie 1926.
BAMBERG Dr. Felix.—Ales la 2 Aprilie 1891.—† 31 Ianuarie 1893. 5
BARCIANU Sava Popovici.—Ales la 15 Sept. 1869.—† 17 Martie 1879.
BASTERRA Y ZABALA Ramon de.—Ales la 12 Iunie 1921.—† 17
Iunie 1928.
BOGREA Vasile.—Ales la 10 Iunie 1920.—† 8 Septembrie 1926.
BOIU Zaharia.—Ales la 13 Sept. 1877.—† 24 Octombrie 1903.
BOTEZ Eugen.—Ales la 8 Iunie 1922.—† 12 Mai 1933. 10
BRĂȚIANU General C. I.—Ales la 10 Aprilie 1889.—† 6 Ian. 1910.
BROȘTEANU Petre.—Ales la 1 Aprilie 1889.—† Ianuarie 1920.
BURADA Teodor.—Ales la 25 Martie 1887.—† 18 Februarie 1923.
CLIMESCU C.—Ales la 31 Martie 1892.—† 6 August 1926.
CODRESCU Teodor.—Ales la 2 Aprilie 1886.—† 22 Martie 1894. 15
COSMOVICI Leon.—Ales la 11 Martie 1893.—† 21 Iulie 1921.
CULIANU N.—Ales la 1 Aprilie 1889.—† 28 Noembrie 1915.
DAN Dimitrie.—Ales la 23 Martie 1904.—† 25 Mai 1927.
DEMETRIESCU Anghel.—Ales la 6 Aprilie 1902.—† 22 Iulie 1903.
DENSUȘIANU Aron.—Ales la 13 Sept. 1877.—† 4 Sept. 1900. 20
DENSUȘIANU Nicolae.—Ales la 6 Aprilie 1880.—† 25 Martie 1911.
DOBRESCU N.—Ales la 11 Mai 1911.—† 10 Iulie 1914.
DOCAN Nicolae.—Ales la 26 Mai 1915.—† 25 Aprilie 1933.
ELIAD Pompiliu.—Ales la 21 Mai 1912.—† 24 Mai 1914.
ESARCU Constantin.—Ales la 1 Aprilie 1884.—† 8 Iunie 1898. 25
FRĂȚIMAN Justin.—Ales la 7 Iunie 1919.—† 23 Septembrie 1927.
GOGU Constantin.—Ales la 3 Aprilie 1889.—† 30 Ianuarie 1897.
GLOTZ Gustave.—Ales la 28 Mai 1929.—† 17 Aprilie 1935.
GUILLOUARD Louis Vincent.—Ales la 1 Aprilie 1903.—† 26 Ia-
nuarie 1925.
HĂRJEU General C. N.—Ales la 27 Mai 1909.—† 24 Mai 1928. 30
HERZOG Eugen.—Ales la 29 Mai 1914.—† 17 Decembrie 1928.
IONESCU-GION G. I.—Ales la 1 Aprilie 1889.—† 29 Iunie 1904.
IOSIF Goldiș, Episcop.—Ales la 22 Martie 1882.—† 23 Martie 1902.

- JANCA Victor.—Ales la 22 Martie 1882.—† 9 August 1890.
- JUNG Dr. Julius.—Ales la 13 Septemvrie 1877.—† 1910. 35
- KADLEC Karel.—Ales la 7 Iunie 1919.—† 3 Decemvrie 1928.
- KALINDERU Dr. N.—Ales la 20 Martie 1890.—† 16 Aprilie 1902.
- KALUZNIACKI Dr. E.—Ales la 20 Martie 1890.—† 21 Iunie 1914.
- KANITZ August.—Ales la 22 Martie 1882.—† 30 Iunie 1896.
- LAMBRIOR Alexandru.—Ales la 2 Martie 1882.—† 20 Septemvrie 1883. 40
- LAURIAN D. Aug.—Ales la 13 Septemvrie 1877.—† 25 Octomvrie 1906.
- LECOMTE DU NOUY A.—Ales la 25 Martie 1887.—† 11 Noemvrie 1914.
- LEGRAND Emil.—Ales la 13 Sept. 1877.—† 15 Noemvrie 1902.
- LONGINESCU Ștefan.—Ales la 24 Mai 1910.—† 2 August 1931.
- MĂRGĂRIȚ Apostol.—Ales la 3 Aprilie 1889.—† 22 Iulie 1903. 45
- MEȘIOTA Ioan.—Ales la 13 Sept. 1877.—† 19 Ianuarie 1878.
- MIHALYI Ioan.—Ales la 25 Martie 1901.—† 14 Octomvrie 1914.
- MINOVICI Ștefan.—Ales la 8 Iunie 1925.—† 30 Decemvrie 1935.
- MONTANDON A. L.—Ales la 11 Aprilie 1905.—† 3 Martie 1922.
- MONTESSUS DE BALLORE Conte Fernando.—Ales la 27 Mai 1913.—† ... Martie 1923. 50
- MURGOCI G.—Ales la 6 Iunie 1923.—† 5 Martie 1925.
- NEGREANU Dimitrie.—Ales la 11 Martie 1893.—† 30 Aprilie 1908.
- NENIȚESCU Ioan.—Ales la 18 Martie 1896.—† 23 Februarie 1901.
- NYS Ernest.—Ales la 1 Aprilie 1903.—† 4 Septemvrie 1920.
- OBEDENARU Dr. Mihail G.—Ales la 10 Sept. 1871.—† 9 Iulie 1885. 55
- ODHNER C. T.—Ales la 20 Martie 1890.—† 11 Iunie 1904.
- ONIȚ Virgil.—Ales la 3 Aprilie 1902.—† 21 Octomvrie 1915.
- PETRESCU Dr. Z.—Ales la 18 Martie 1885.—† 16 Decemvrie 1901.
- PETRINO Dimitrie.—Ales la 17 Sept. 1877.—† 29 Aprilie 1878.
- POP Gavril.—Ales la 7 Septemvrie 1871.—† 27 Mai 1883. 60
- POPESCU Ioan.—Ales la 13 Septemvrie 1877.—† 3 Martie 1892.
- POPOVICI Gh.—Ales la 11 Aprilie 1905.—† 12 Iulie 1905.
- POPOVICI Gh.—Ales la 29 Mai 1909.—† 27 Decemvrie 1927.
- RIEGLER Dr. Em.—Ales la 23 Martie 1904.—† 31 August 1929.
- ROBESCU C. F.—Ales la 10 Septemvrie 1871.—† 1920. 65
- ROMAN Visarion.—Ales la 13 Septemvrie 1877.—† 29 Aprilie 1885.
- ROMNICEANU Dr. Gr.—Ales la 20 Martie 1890.—† 1 Mai 1915.
- ROMNICEANU M.—Ales la 23 Martie 1904.—† 4 Octomvrie 1915.
- ROMSTORFER Karl.—Ales la 29 Mai 1914.—† 22 Noemvrie 1917.
- ROSNY Leon de.—Ales la 13 Septemvrie 1877.—† 28 August 1914. 70
- SALIGNY Alfons.—Ales la 3 Aprilie 1902.—† 4 Mai 1903.
- SANDU-ALDEA Const.—Ales la 5 Iunie 1919.—† 21 Martie 1927.
- SCHRADER Otto.—Ales la 30 Martie 1891.—† 21 Martie 1919.
- SCHUYLER Eugen.—Ales la 12 Martie 1885.—† 16 Iulie 1890.
- ȘERBĂNESCU Colonel T.—Ales la 12 Aprilie 1894.—† 2 Iulie 1901. 75

- SLAVICI Ioan.— Ales la 22 Martie 1882.— † 10 August 1925.
 SPERANȚIA TEODOR D.— Ales la 30 Martie 1891.— † 9 Martie 1929.
 ȘTEFĂNESCU Sabba.— Ales la 11 Martie 1893.— † 16 August 1931.
 SUȚU Dr. Alexandru.— Ales la 11 Aprilie 1881.— † 1920.
 TANOVICIANU Ioan.— Ales la 9 Aprilie 1897.— † 8 Aprilie 1917. 80
 URSU Ioan.— Ales la 25 Mai 1910.— † 17 Octomvrie 1925.
 VĂRGOLICI Ștefan.— Ales la 25 Martie 1887.— † 29 Iulie 1897.
 VITZU Dr. Alexandru N.— Ales la 7 Aprilie 1897.— † 25 Decemvrie
 1902.
 WEIGAND Gustav.— Ales la 31 Martie 1892.— † 9 Iulie 1930. 84

COMISIUNILE ACADEMIEI ROMÂNE
IN ANUL 1936—1937

- I. Comisiunea permanentă a Bibliotecii: MURNU G., Preot POPESCU N. M., ANTIPA GR., Secretarii Secțiunilor.
- II. Comisiunea pentru *Marele Premiu Năsturel*, de 12.000 lei din 1937:
din Secțiunea Literară: CIOBANU Șt., MURNU G., PETROVICI I., RĂDULESCU-MOTRU C.
din Secțiunea Istorică: GUSTI Dim.; IORGA N., LAPEDATU Alex., NISTOR I.
din Secțiunea Științifică: ANTIPA Gr., MARINESCU G., RACOVITĂ Em., ȚIȚEICA G.
- III. Comisiunile pentru lucrările intrate la concurs pentru premiile cu subiecte date din 1937:
- a) Premiul *Alexandru Ioan Cuza*, de 20.000 lei, despre *Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor*:
IORGA N., LAPEDATU Al., NISTOR I.
 - b) *Marele Premiu Regele Ferdinand*, de 10.000 lei, despre *Viața și faptele lui Tudor Vladimirescu și starea socială și culturală din timpul său*:
IORGA N., LUPAȘ I., RĂDULESCU Andrei.
 - c) Premiul *General R. Rosetti*, de 5.000 lei, despre *Figurile mai caracteristice din Războiul Independenței din 1877-78*:
IORGA N., NISTOR I., LAPEDATU Al.
 - d) Premiul *Basarabiei în memoria lui I. C. Brătianu*, în efecte, de nominal lei 6.500 și 2.243 lei în numerar, despre *Istoria apărării drepturilor României asupra Basarabiei și rolul oamenilor de Stat ai României în această luptă*:
CIOBANU Șt., INCULEȚ I., NISTOR I.
 - e) Premiul *Statului Eliade Rădulescu*, de 50.000 lei, despre *Pictura română în secolul al XIX-lea*:
GOGA Oct., MURNU G., PETRAȘCU G.
 - f) premiul *Dr. Cornel Nicoară*, de 12.000 lei, despre *Influențele culturale străine și românești asupra culturii din Ardeal, 1800—1850*:
CAPIDAN Th., GOGA Oct., PUȘCARIU S.
 - g) Premiul *Năsturel*, de 5.000 lei, despre *Boierii din Țara Făgărașului*:
DRAGOMIR S., IORGA N., LAPEDATU Alex.
 - h) Premiul *Episcopia Argeșului*, de 10.000 lei, despre *Istoria Episcopiei Argeșului*:
DRAGOMIR S., LUPAȘ I., POPESCU Pr. N. M.

- i) Premiul *Ministerului Cultelor și Artelor*, de 50.000 lei, cu subiectul *Biografii de ierarhi din secolul XVII:*
LAPEDATU Alex., LUPAȘ I., POPESCU Pr. N. M.
- j) Premiul *V. Adamachi*, de 5.000 lei, cu subiectul *Date și cercetări despre Constituțiune în legătură cu ereditatea:*
MARINESCU Dr. G., RACOVITĂ Dr. Em., VOINOV Dim.
- l) Premiul *Toma și Ioan N. Socolescu*, de 10.000 lei, despre *Origina pridvorului deschis al bisericilor muntene:*
IORGA N., LAPEDATU Alex., LUPAȘ I.
- m) Premiul *Statului Lazăr*, de 50.000 lei, cu subiectul *Studiul microscopic al unui grup de roci sedimentare din România:*
MACOVEI Gh., MRAZEC L., SIMIONESCU I.
- n) Premiul *Dr. Victor Babeș*, de 20.000 lei, cu subiectul *Problema cancerului în România (Cercetări originale nepublicate):*
GEROTA Dr. D., MARINESCU Dr. G., PARHON Dr. I. C.
- IV. Comisiunea financiară: POMPEIU Dim., POPESCU Preot N. M., NISTOR I., VASILESCU KARPEN N.
- V. Comisiunea Fundației *Adamachi*: BOGDAN P., SIMIONESCU I., ȚIȚICA G.
- VI. Comisiunea Școlară: POMPEIU Dim., ROSETTI Gen. R., VASILESCU KARPEN N.
- VII. Comisiunea Fondului *I. Fătu*: GOGA O., CIOBANU Șt., GUSTI D., LAPEDATU Alex., POPESCU Preot N. M.
- VIII. Comisiunea Dictionarului: ANTIPA Dr. Gr., GUSTI D., LAPEDATU Alex., RĂDULESCU Andrei, RĂDULESCU-MOTRU C., SADOVEANU M., SIMIONESCU I.
- IX. Comisiunea pentru localul Academiei: ANTIPA Gr., GUSTI D., LAPEDATU Alex., MURNU G., RACOVITĂ Em., VASILESCU KARPEN N.
- X. Comisiunea pentru concentrarea burselor acordate de Academie: BRĂTESCU-VOINEȘTI I., POMPEIU Dim., SIMIONESCU I.
- XI. Comisiunea pentru modificarea regulamentelor fondurilor cu venituri mici: ANTIPA Gr., RĂDULESCU Andrei, ȚIȚICA G.
- XII. Comisiunea pentru unificarea limbii cărților bisericești: GOGA O., MURNU G., SADOVEANU M.
- XIII. Delegați în Consiliul de conducere și administrație al *Fundațiunii Familiei Menachem H. Elias*:
Titulari: ANTIPA Gr., MARINESCU Dr. G., SIMIONESCU I., VOINOV D.
Supleanți: MURNU G., MEHEDINȚI S., VASILESCU KARPEN N., PUȘCARIU S.
- XIV. Comisiunea pentru premiul de *Virtute Mauroyeni în București*:
Președinte: LAPEDATU Alex., Președintele Academiei Române.
Membri din Secțiunea Literară: GOGA Oct., RĂDULESCU-MOTRU C.
* * * Istorice: LUPAȘ I., POPESCU Preot N. M.
* * * Științifică ANTIPA Gr., INCULEȚ I.

CUPRINSUL

PARTEA I

ȘEDINȚELE ORDINARE

7 Iunie 1935—8 Mai 1936

	<u>Pag.</u>
1. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 7 Iunie 1935.	
D-l Președinte Al. LAPEDATU comemorează împlinirea a cinci ani de domnie a M. Sale Regelui Carol II	3
D-l N. IORGA despre: <i>Trei generații în viața publică românească, după judecata lui J. A. Vaillant</i>	4
D-l N. IORGA anunță scrierea unei <i>Istorie a Românilor</i> în zece volume cerând sprijinul Academiei	"
D-l Președinte Al. LAPEDATU mulțumește d-lui N. Iorga	"
Dela M. Sa Regele Italiei în dar vol. XV din <i>Corpus Nummorum Italicorum</i>	"
2. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 14 Iunie 1935.	
D-l G-ral R. ROSETTI despre: <i>Din corespondența inedită a Prințului Milan cu colonelul G. Catargi în timpul războiului din 1877-78</i>	"
D-l C. Moisil despre: <i>Monetele Dacilor din Oltenia</i>	"
Mulțumiri pentru alegerea Prof. N. Pende ca membru de onoare	5
D-l Secretar general G. ȚIȚEICA depune cuvântarea rostită la desvelirea monumentului lui Sp. Haret și operele lui Sp. Haret	"
D-l Gh. Adamescu despre monumentul lui Sp. Haret	6
3. ȘEDINȚA DELA 21 Iunie 1935.	
Dela d-l S. Charléty, ales membru de onoare, și dela d-l T. Vianu, ales membru coresp., scrisori de mulțumire	"
D-l Președinte Al. LAPEDATU despre înapoierea valorilor evacuate în Rusia în timpul războiului	"
4. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 28 Iunie 1935.	
D-l N. IORGA despre: <i>Trei vari scrisori fanariote</i>	"
Dela d-nii L. Brunschwig, Fr. Gény și J. Bidlo mulțumiri pentru alegerea ca membri de onoare	"
Dela d-l N. Lupu-Kostaky în dar documente și scrisori	7

	<u>Pag.</u>
5. <i>ȘEDINȚA DELA 5 IULIE 1935.</i>	
Se primesc opt cutii cu documente istorice dela Moscova	7
Dela d-na Maria Bogdan în dar un tablou al Reginei Carmen Sylva ..	"
Dela d-l T. Voină scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa ca membru corespondent	"
6. <i>ȘEDINȚA DELA 12 IULIE 1935.</i>	
Dela d-na Maria Oprescu scrierea: <i>Din clipele gândului</i>	"
7. <i>ȘEDINȚA DELA 20 SEPTEMBRIE 1935.</i>	
D-l Vice-președinte Gr. ANTIPA, deschizând ședința, anunță moartea membrului G. Vâlsan	"
Cuvântarea pentru comemorarea lui G. Vâlsan	8
D-l Dr. Gr. ANTIPA depune cuvântările rostite de d-sa la tricentenarul dela înființarea Muzeului de Ist. Națională din Paris	9
D-l General R. ROSETTI prezintă lista lipsurilor din colecțiile Academiei trimise în Rusia în timpul războiului	12
8. <i>ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 27 SEPTEMBRIE 1935.</i>	
D-l N. IORGA despre: <i>Formularul sanariot și prezintă Istoria lui Mihai Viteazul I, II</i>	13
9. <i>ȘEDINȚA DELA 4 OCTOMBRIE 1935.</i>	
D-l Președinte Al. LAPEDATU despre moartea membrului G-ral Crăiniceanu	"
Cuvântarea rostită de d-l G. Țițeica la înmormântarea generalului Crăiniceanu	14
10. <i>ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 11 OCTOMBRIE 1935.</i>	
D-l Mareu Beza despre: <i>Bibliotecă mândstirești din Epir, Rodos și Paros</i>	"
D-l N. IORGA: <i>Considerațiuni istorice asupra documentelor prezentate de d-l M. Beza</i>	15
D-l I. Nistor va reprezenta Academia la desvelirea bustului lui S. Fl. Marian	"
Contribuția Academiei la ajutorarea regiunilor înfometate din Basarabia	"
11. <i>ȘEDINȚA DELA 18 OCTOMBRIE 1935.</i>	
D-l Dr. C. Angelescu pune la dispoziția Academiei 10.000.000 lei din partea Statului pentru clădirea Bibliotecii	"
D-l Președinte Al. LAPEDATU mulțumește	"
D-l L. Mrazec va reprezenta Academia la jubileul L. Lumière . . .	"

	<u>Pag.</u>
D-I G-ral R. ROSETTI prezintă documente donate de G-ral G. Filitti	15
D-I S. Dragomir delegat să cumpere documente din 1848/49	"
12. ȘEDINȚA DELA 25 OCTOMVRIE 1935.	
D-I G-ral R. ROSETTI prezintă un stater dela Mitridat	16
Telegramă de participare la comemorarea poetului Vlahuță	"
13. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 1 NOEMVRIE 1935.	
D-I N. IORGA despre: <i>Marele Logofăt al Bisericii constantinopolitane Hierax</i>	"
Felicitarea M. S. Reginei Maria la împlinirea a 60 de ani	"
14. ȘEDINȚA DELA 8 NOEMVRIE 1935.	
Urări pentru onomastica Măriei Sale Marele Voevod Mihai	17
15. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 15 NOEMVRIE 1935.	
Salutarea d-lui A. Lemiere, prezent la ședință	"
D-I Dr. G. MARINESCU despre: <i>Razele mitogenetice</i>	"
Salutarea d-lui T. Vianu, prezent la ședință	"
16. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 22 NOEMVRIE 1935.	
D-I O. Gorka despre: <i>Sur les calculs des forces militaires dans l'histoire de Sud-Est Européen</i>	"
D-I N. IORGA despre: <i>Antimisul Mitropolitului Luca</i>	"
Dela d-I A. Grunau copia Convențiunii dela Paris din 1858	18
17. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 29 NOEMVRIE 1935.	
D-I N. VASILESCU-KARPEN despre: <i>Radioactivitatea artificială și lucrări românești în acest domeniu</i>	"
D-I Președinte Al. LAPEDATU felicită pe d-ra Mărăcineanu	"
18. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 6 DECEMVRIE 1935.	
D-I Dr. G. MARINESCU comemorează pe Ch. Richet	"
D-I N. Donici despre participarea României la al V-lea Congres al Uniunii astronomice Internaționale	19
D-I Președinte Al. LAPEDATU despre moartea membrului de onoare G. Lacour-Gayet și comemorarea lui Lope de Vega	20
D-I N. IORGA despre: <i>Lope de Vega</i>	21
Cuvântarea d-lui J. Serrat la comemorarea lui Lope de Vega	"

	<u>Pag.</u>
19. <i>ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 20 DECEMBRIE 1935.</i>	
D-l Prof. Fr. Babinger despre: <i>Robert Barge, un voyageur anglais dans les pays roumains du temps de Basile Lupu</i>	22
D-l N. IORGA despre: <i>Explicația monumentului dela Adamclisi</i>	„
20. <i>ȘEDINȚA DELA 10 IANUARIE 1936.</i>	
D-l Președinte Al. LAPEDATU despre moartea membrului coresp. Șt. Minovici și alegerea d-lui Beneș ca Președinte al Cehoslovaciei	„
Lista concurenților la premiile Academiei	23
21. <i>ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 17 IANUARIE 1936.</i>	
D-l S. MEHEDINȚI despre: <i>Cercetători, erudiți, savanți</i>	30
Cuvântarea d-lui S. Mehedinți la înmormântarea lui G. Vâlsan	„
Participarea Academiei la desvelirea bustului lui V. Pârvan la Cluj	31
22. <i>ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 24 IANUARIE 1936.</i>	
D-l Vice-președinte Dr. Gr. ANTIPA comemorează Unirea și anunță moartea membrului de onoare Episcopul Roman Ciorgariu	32
D-l ANDREI RĂDULESCU despre: <i>24 Ianuarie 1862</i>	33
Dela d-l Ed. Beneș telegramă de mulțumire	„
D-l G-ral R. ROSETTI prezintă scrierea: Iosef V. Poppov, <i>La Dobroudja et les relations bulgaro-roumaines</i>	„
23. <i>ȘEDINȚA DELA 31 IANUARIE 1936.</i>	
Prezentări de cărți și expedieri de lucrări curente	„
24. <i>ȘEDINȚA DELA 7 FEVRUARIE 1936.</i>	
D-l Vice-președinte Dr. Gr. ANTIPA anunță moartea membrului onorar Episcopul Nicolae Ivan	35
D-l Gr. ANTIPA prezintă «Die Internationale Erforschung der Donau als Produktionsgebiet»	36
D-l G. ȚIȚEICA despre «Academia de Științe din România»	„
25. <i>SESIUNEA GENERALĂ EXTRAORDINARĂ DELA 14 FEVRUARIE 1936.</i>	
Discuție despre situația creată de înființarea «Academiei de Științe din România»	37
26. <i>ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 21 FEVRUARIE 1936.</i>	
D-l Dr. C. I. Parhon despre: <i>Organe actino-receptoare și actino-selectoare</i>	„
Discuție despre memoriul în privința «Academiei de Științe din România»	„

27. **ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 29 FEVRUARIE 1936.** Pag.
- D-l N. IORGA despre: *Dovezi despre conștiința originii Românilor* 37
 Delegarea d-lui C. Moșil la Congresul de Numismatică din Londra .. " ..
 D-l Președinte Al. LAPEDATU despre comemorarea Reginei Carmen Sylva 38
28. **ȘEDINȚA PUBLICĂ SOLEMNĂ DELA 6 MARTIE 1936.**
- D-l Președinte Al. LAPEDATU salută pe M. Sa Regele și comemo-
 rează pe Regele Carol I "
- Răspunsul M. Sale Regelui 41
 D-l O. GOGA despre: *Regina poetă Carmen Sylva* 42
29. **ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 13 MARTIE 1936.**
- D-l Marcu Beza despre: *Urme românești în Patmos* 49
 D-l P. P. Panaitescu despre: *O istorie a Ardealului tradusă de Miron Costin* "
 D-l L. Mrazec delegat la Expoziția porumbului "
 D-l G. Țițeica delegat în Consiliul de perfecționare al Școlii Politehnice "
 Felicitări membrului G. Enescu pentru succesul operei « Oedip » "
30. **ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 20 MARTIE 1936.**
- D-l ANDREI RĂDULESCU despre: *Constituția cehoslovacă* "
 D-l C. RĂDULESCU-MOTRU salută pe d-l Jean Șeba "
 D-nii G. Țițeica și D. Pompeiu delegați la Congresul Internațional de Matematici "
31. **ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 27 MARTIE 1936.**
- D-l C. RĂDULESCU-MOTRU despre moartea lui H. Tiktin "
 D-l N. IORGA despre: *Cercetări în Arhivele regale din Haga* 51
 D-l C. RĂDULESCU-MOTRU mulțumește d-lui N. Iorga "
32. **ȘEDINȚA DELA 3 APRILIE 1936.**
- Dela d-l G-ral R. Rosetti se primesc documente "
 D-l Dr. G. MARINESCU va participa la al VIII-lea Congres Internațional de înaltă cultură medicală "
 D-l I. SIMIONESCU anunță alegerea d-lui L. Mrazec ca membru coresp. al Acad. de Științe din Paris "
 D-l Președinte Al. LAPEDATU felicită pe d-l L. Mrazec și dăruiește din partea Ministerului Cultelor scrisori de ale lui Cuza-Vodă "

	<u>Pag.</u>
33. ȘEDINȚA DELA 24 APRILIE 1936.	
D-l C. RĂDULESCU-MOTRU anunță moartea Membrului onorar V. Roth și salută pe d-l Viggo Bröndal	52
D-l Viggo Bröndal mulțumește	53
D-l I. Simionescu delegat la comemorarea lui Gh. Asachi	„
D-l G-ral R. ROSETTI dăruște documente	„
34. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 1 MAI 1936.	
D-l C. Marinescu despre: <i>Două publicații militare inedite, scrise de Despot-Vodă</i>	„
D-l A. Maniu citește poezii de Carmen Sylva	„
D-l Dr. Gr. ANTIPA despre conferințele dela Sorbonna ale d-lui I. Petrovici	„
Dela d-l G-ral R. Rosetti scrisori autografe dela Grigore Ghika- Vv., etc.	„
Preotul N. M. Popescu delegat cu supravegherea îngrijirii mormintelor lăsate în grija Academiei	„
35. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 8 MAI 1936.	
D-l N. IORGA despre: <i>In jurul lui Mihai Viteazul</i>	„
D-l S. DRAGOMIR despre: <i>Din istoria raporturilor româno-ungare. Memoriile fruntașului ardelean Dr. Ioan Mihu</i>	„
D-l N. VASILESCU-KARPEN depune cuvântarea dela comemo- rarea lui Watt și Ampère	„

PARTEA II
S E S I U N E A G E N E R A L Ă

15 MAI—31 MAI 1936

	<u>Paġ.</u>
1. ȘEDINȚA GENERALĂ DELA 15 MAI 1936.	
D-1 Vice-președinte Dr. Gr. ANTIPA deschide Sesiunea generală	56
D-1 Secretar general G. ȚIȚEICA: <i>Dare de seamă despre lucrările Academiei Române din anul 1935—1936</i>	"
Programa lucrărilor Sesiunii generale	74
D-1 Secretar general propune modificarea art. 68 din Regulament	78
Comisiunea pentru cercetarea lucrărilor Academiei în 1935-36	"
D-1 G-ral R. ROSETTI: <i>Raport al Comisiunii Bibliotecii</i>	"
Telegramă omagială M. Sale Regelui Carol II	96
Telegramă d-lui Președinte Al. Lapedatu	"
D-1 N. VASILESCU-KARPEN: <i>Raportul Comisiunii financiare</i>	"
Alegerea Comisiunii financiare pe 1936-37	99
D-1 D. POMPEIU: <i>Raportul Comisiunii școlare</i>	"
D-1 N. VASILESCU-KARPEN: <i>Raportul asupra gestiunii Fundațiunii M. H. Elias</i>	101
D-1 C. Moisil. <i>Raportul asupra activității Cabinetului Numismatic</i>	102
2. ȘEDINȚA GENERALĂ DELA 16 MAI 1936.	
D-1 Secretar general G. ȚIȚEICA: <i>Raport asupra Fundațiunii Dalles</i>	104
3. ȘEDINȚA GENERALĂ DELA 18 MAI 1936.	
Telegramă de mulțumire dela M. Sa Regele Carol II	105
D-1 I. SIMIONESCU: <i>Raport al Comisiunii pentru acordarea burselor</i>	"
Comisiunea burselor pe 1937	107
Modificarea Regulamentului pentru Biblioteca Academiei Române	"
4. ȘEDINȚA GENERALĂ DELA 19 MAI 1936.	
D-1 Vice-președinte Dr. Gr. ANTIPA comunică telegrama dela d-l Președinte Al. Lapedatu	114
Secțiunea Literară propune membru activ pe d-1 Gh. Pătrașcu	"
D-1 Șt. CIOBANU: <i>Raportul Comisiunii Fondului I. Fătu</i>	"

	<u>Pag.</u>
Comisiunea Fondului I. Fătu pe 1936-37	114
Autorizarea Fundațiunii Elias să vândă un imobil din Viena	115
Autorizarea de a se vinde un teren rămas din moșia Căpuțeasca	"
5. ȘEDINȚA GENERALĂ DELA 20 MAI 1936.	
D-l I. LUPAȘ despre: <i>Voevodatul Transilvaniei în sec. XII și XIII</i>	"
Secțiunea Literară propune membri activi și corespondenți	"
Telegramă de felicitare M. Sale Regelui și răspunsul M. Sale	"
Secțiunea Istorică propune membri activi și corespondenți	"
6. ȘEDINȚA GENERALĂ DELA 21 MAI 1936.	
D-l Președinte Al. LAPEDATU despre boala membrului Oct. Goga	116
Secțiunea Literară va repeta recomandările de membri	"
Secțiunea Științifică propune membri activi și corespondenți	"
7. ȘEDINȚA GENERALĂ DELA 22 MAI 1936.	
D-l Președinte Al. LAPEDATU supune plenului proiectul de regu- lamente pentru Serviciile Academiei	"
D-l General R. ROSETTI cetește proiectul pentru Serv. Acad.	"
Discuție și votarea articolelor 1-4 și 6-15 din proiectul pentru Ser- viciile Academiei	"
Secțiunea Literară propune membri activi și corespondenți	122
8. ȘEDINȚA GENERALĂ DELA 23 MAI 1936.	
Votarea art. 5, 16-24 din Regulamentul Serviciilor	"
Votarea în total a Regulamentului Serviciilor Academiei	124
Alegerea d-lui N. Bănescu ca membru activ	"
D-l A. C. Cuza propus pentru a fi ales membru activ	"
D-l P. P. Negulescu este ales membru activ	125
D-l Victor Slăvescu este ales membru corespondent	126
D-l Mircea Djuvara este ales membru corespondent	"
D-l Ion Răducanu este ales membru corespondent	128
D-l C. Stoicescu este ales membru corespondent	129
D-l Vasile Grecu este ales membru corespondent	130
9. ȘEDINȚA PUBLICĂ SOLEMNĂ DELA 25 MAI 1936.	
D-l Th. CAPIDAN rostește <i>Discursul de recepție</i>	132
D-l S. PUȘCARIU cetește <i>Răspunsul</i>	"
D-l A. C. Cuza este ales membru activ	"
D-l Gh. Spacu este ales membru activ	133
D-l Tr. Săvulescu este ales membru activ	134
D-l Dr. G. Ionescu-Sisești este ales membru activ	138
D-l Gh. Em. Filipescu este ales membru corespondent	141

	<u>Pag.</u>
D-1 V. Vâlcovici este ales membru corespondent	142
D-1 M. Ciucă, este ales membru corespondent	" "
D-1 Gr. Popa, este ales membru corespondent	143
D-1 S. Stoilov, este ales membru corespondent	146
D-1 N. Dănăilă, este ales membru corespondent	147
D-1 David Emmanuel este ales membru de onoare	148

10. ȘEDINȚA GENERALĂ DELA 26 MAI 1936.

D-1 G. Țițeica este ales Secretar general	149
D-1 G. ȚIȚEICA mulțumește	" "
Secțiunea Literară propune membri corespondenți pe d-nii Gh. Giuglea și Gh. Topârceanu	" "
D-1 Ch. Pérez este ales membru de onoare	150
D-1 L. Roule este ales membru de onoare	" "
D-1 L. Cayeux este ales membru de onoare	151
D-1 G. Petrașcu este propus membru activ	152
D-1 L. Blaga este propus membru activ	153
D-1 Eug. Lovinescu este propus membru activ	154
D-1 Ion Pillat este ales membru corespondent	156
D-1 I. E. Torouțiu este ales membru corespondent	157
D-1 D. Caracostea este ales membru corespondent	" "
D-1 O. Tafrali este ales membru corespondent	159
D-1 E. Bompiani este ales membru de onoare	160
D-1 D. N. Ciotori este ales membru de onoare	" "
D-1 G. Catzarow este ales membru corespondent	161

11. ȘEDINȚA PUBLICĂ SOLEMNĂ DELA 27 MAI 1936.

D-1 Președinte Al. LAPEDATU salută pe M. Sa Regele Carol II	162
<i>Răspun ul M. SALE REGELUI</i>	163
D-1 SEXTIL PUȘCARIU despre: <i>Atlasul lingvistic român</i>	" "
M. SA REGELE se întreține cu Membrii Academiei	" "
D-1 Președinte Al. LAPEDATU salută pe d-l E. Perrot	" "
D-1 E. Perot mulțumește	164
D-1 Președinte Al. LAPEDATU salută pe d-l N. Bănescu	" "
D-1 N. BĂNESCU mulțumește	165
I. P. S. Sa Patriarhul Dr. MIRON CRISTEA prezintă noua tra- ducere a Bibliei	" "
D-1 Președinte Al. LAPEDATU mulțumește I. P. S. Sale Patriar- hului	166
I. P. S. Sa Patriarhul Dr. MIRON CRISTEA își exprimă dorința ca să i se comunice observațiile referitoare la traducerea Bibliei	167
D-1 G. Petrașcu este ales membru activ	" "
D-1 L. Blaga nu întrunește 2/3 din voturi pentru a fi proclamat membru activ	" "

12. ȘEDINȚA GENERALĂ DELA 28 MAI 1936.

	<u>Pag.</u>
D-1 Președinte Al. LAPEDATU salută pe d-nii Gh. Ionescu-Sisești și Traian Săvulescu	"
Răspunsul d-lui Tr. SĂVULESCU	168
Răspunsul d-lui G. IONESCU-SISEȘTI	169
D-1 ANDREI RĂDULESCU propune să se aprobe aplicarea Regulamentelor nemodificate în spiritul nouilor Statute	170
D-1 N. IORGA prezintă o scrisoare a lui Cezar Bolliac	"
D-1 S. PUȘCARIU: Raport despre <i>Dicționarul Limbii Române</i>	"
Acordarea Premiului J. Lecomte du Nouÿ în 1937	"
D-1 M. Pizanty donează valoarea Premiului Chrissoveloni	"
Decizia referitoare la veniturile fondurilor Elena A. Simu și Vernescu	
Preotul N. M. POPESCU prezintă Proiectul de buget pe 1936/37	171
D-1 ANDREI RĂDULESCU propune să fie autorizată Delegațiunea să modifice sumele prevăzute în buget	"
Textul bugetului pe 1936/37	172
D-1 G-ral R. ROSETTI despre legatul General Berthelot	188
D-1 G. Ionescu-Sisești va face propuneri în privința fermei Berthelot	"
D-1 Lucian Blaga este ales membru activ	"
Raportul Comisiunii financiare asupra proiectului de buget al Fundațiunii Elias	"
Comisiunea Fundațiunii Elias	"
D-1 Gh. Giuglea este ales membru corespondent	190
D-1 G. Topârceanu este ales membru corespondent	"

13. ȘEDINȚA GENERALĂ SOLEMNĂ DELA 29 MAI 1936.

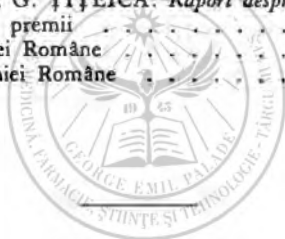
D-1 Dim. POMPEIU își rostește Discursul de recepție	191
D-1 Dr. G. MARINESCU cetește Răspunsul	"
D-1 Th. CAPIDAN: Raportul Comisiunii însărcinate cu examinarea lucrărilor	"
Decizie referitoare la schimbări și cedări de terenuri și pensia pentru familia defunctului avocat al Academiei Mih. Oprescu	193

14. ȘEDINȚA GENERALĂ PUBLICĂ DELA 30 MAI 1936.

D-1 Președinte Al. LAPEDATU despre premiile acordate	"
Premierea lucrării <i>Monografia Uzinelor de Fier și domeniilor din Reșița</i> de Ion Păsărică	194
Premierea lucrărilor: <i>Viața lui M. Eminescu și Opera lui M. Eminescu</i> de G. Călinescu	"
Premierea lucrării: <i>Folklor din Râmnicul-Sărat</i> de Ion Diaconu	196
Premierea lucrărilor: <i>Ideologia literară a lui I. H. Rădulescu și Santa Cetate</i> de D. Popovici	197
Premierea lucrărilor: <i>Povești pentru tineri și bătrâni, Făpturi și năstiri</i> și <i>Comoara lui Prâslea</i> de M. Lungianu	198
Premierea lucrării: <i>Peisagii sentimentale</i> de Al. T. Stamatiad	199

	<u>Pag.</u>
Premierea lucrării: <i>Turnuri în apă</i> de Sandu Teleajen	199
Premierea lucrării: <i>Schiller în literatura română</i> de Ion Gherghel	„
Premierea lucrării: <i>Palatul cnejilor</i> de Preot C. Mătasă	200
Premierea lucrării: <i>Realizări... în școala americană</i> de G. Comicescu	„
Premierea lucrării: <i>Carte de stea și Colinde</i> de N. Dumitrașcu	201
Premierea traducerii în limba germană a operii lui M. Eminescu de C. Richter	„
Premierea lucrării: <i>Săpăturile arheologice dela Tangâru</i> de D. Berciu	202
Premierea lucrării: <i>Libertatea mărilor...</i> de Cpt.-Comandor Pr. C. Fundățeanu	203
Premierea lucrării: <i>Episcopul Samuil Vulcan și Gherasim Raș</i> de Protopresviterul Dr. Gh. Ciuhandu	206
Premierea lucrării: <i>Istoria Pedagogiei</i> de C. Narly	207
Premierea lucrării: <i>Teleormanul economic</i> de Chr. Milian	208
Premierea lucrării: <i>Drepturile funcționarilor publici față de Stat</i> de Nicolae G. Dragomir	209
Premierea lucrării: <i>Folticeni</i> de Artur Gorovei	210
Premierea lucrării: <i>Hematologie clinică</i> de N. Gh. Lupu și M. Petrescu	212
Premierea lucrării: <i>Sănătatea poporului român</i> de Dr. G. Banu	213
Premierea lucrării: <i>Cercetări asupra originii etnice a populației din Sud-Estul Transilvaniei</i> de Dr. P. Râmneanțu	216
Premierea lucrării: <i>Medicina și Farmacia în trecutul românesc</i> de Pompei Gh. Samarian	217
Premierea lucrării: <i>Die Grundlagen der rumänischen Forstwirtschaft</i> de Dr. Vasile Sabău	218
Premierea lucrării: <i>Derivația urinelor în chirurgie</i> de Dr. E. Țeposu	219
Premierea lucrării: <i>Vocea și igiena vocală</i> de G. Buzoianu și G. Cotul	„
Premierea lucrării: <i>Statica și rezistența</i> de Gh. Em. Filipescu	220
Premierea lucrării: <i>Quelques nouvelles microméthodes pour l'analyse des vins</i> de Dr. C. Șumuleanu și G. Ghimicescu	221
Premierea lucrării: <i>Accidentele muncii</i> de Dr. C. Poenaru-Căplescu	223
Premierea lucrării: <i>Țara Loviștei</i> de Ion Conea	225
Premierea lucrării: <i>Die Landwirtschaft Rumäniens unter dem Druck der Krisen</i> , de Dr. V. Dinu	„
Premierea lucrării: <i>Pericolul aerian și mijloacele apărare</i> de Lt.-Colonel Victor Roată	228
Premierea lucrării: <i>Tratat practic de Podologie</i> de Dr. I. Bucică și Dr. I. Eftimescu	230
Premierea lucrării: <i>Politica petrolului...</i> de I. Basgan	231
Premierea lucrării: <i>Furtul profesional și furtul sportiv</i> de Dr. I. Stănescu și O. Gorescu	232
Premierea lucrării: <i>Tratamentul cărbunelui</i> de Dr. A. Metzulescu	„

	<u>Pag.</u>
Premierea lucrării: <i>Studiul geologic și petrografic al regiunii Văii Jiului</i> de Gh. Manolescu	233
D-l N. IORGA prezintă lucrarea: <i>Considerațiuni asupra Istoriei</i> <i>Românilor în Evul Mediu</i> de A. Sacerdoțeanu	234
D-l G. ȚIȚEICA despre răspândirea acestei cărți în străinătate	"
D-l Președinte Al. LAPEDATU o recomandă d-lui S. Dragomir	"
D-l Președinte salută pe d-nii D. Caracostea și I. E. Torouțiu	"
Instituirea premiului Dr. L. Russ	235
D-l Viggo Bröndal este ales membru de onoare	"
D-l Ștefan Popescu este ales membru de onoare	236
D-l Paul Negulescu este ales membru de onoare	"
D-l Petre Antonescu este ales membru de onoare	237
D-l G. G. Longinescu este ales membru de onoare	"
D-l N. Costăchescu este ales membru de onoare	238
D-l Louis Lopicque este ales membru de onoare	239
Alegerea Biuroului Academiei pe 1936/37	"
D-l Secretar general G. ȚIȚEICA: <i>Raport despre lucrările Sesiunii</i>	"
Concursurile pentru premii	242
Personalul Academiei Române	259
Comisiunile Academiei Române	281

PUBLICAȚIUNILE ACADEMIEI ROMÂNE

- Seria I: ANALELE SOCIETĂȚII ACADEMICE ROMÂNE. Tom. I—XI (1867-1878). Secț. I: *Sesiuni*; Secț. II: *Memorii și notițe*.
- Seria II: ANALELE ACADEMIEI ROMÂNE, *Dezbateri*: Tom. I—XLI (1879-1920/21).
Memoriile Secțiunii Literare: Tom. XII—XL (1889/90—1919/20).
Memoriile Secțiunii Istorice: Tom. IX—XL (1886/87—1916/19).
Memoriile Secțiunii Științifice: Tom. IX—XL (1886/87—1919/20).
- Seria III: *Anale* (Sedințe): Tom. XLII—LVI (1921/22—1935/36).
Memoriile Secțiunii Literare: Tom. I—VII (1922/23—1935/36).
Memoriile Secțiunii Istorice: Tom. I—XVIII (1922/23—1936).
Memoriile Secțiunii Științifice: Tom. I—XII (1922/23—1936).

PUBLICAȚIUNI DIVERSE

- I. BULETINE:
Bulletin de la Section Historique, I—XIX (1912/13—1935).
Bulletin de la Section Scientifique, I—XVIII (1913—1936).
- II. DISCURSURI DE RECEPȚIUNE: I—LXVIII (1869—1936).
- III. AUTORI CLASICI TRADUȘI: (1871—1915).
- IV. PUBLICAȚIUNI BIBLIOGRAFICE:
Biblioteca Academiei Române, *Creșterea colecțiilor*, anii 1903—1919.
Bianu I., *Catalogul manuscrisurilor românești din Biblioteca Academiei Române*, Tom. I; Tom. II (în colaborare cu R. Caracag); Tom. III (în colaborare cu G. Nicolăiș).
- Bianu I. și Nerva Hodoș, *Bibliografia românească veche*; Tom. I (cărțile tipărite între 1508 și 1716); Tom. II (cărțile tipărite între anii 1716 și 1808); Tom. III (cărțile tipărite între anii 1809 și 1830).
Hodoș Nerva și Al. Sadi-Ionescu, *Publicațiuni periodice românești*; Tom. I (1820—1906).
Litzica C., *Catalogul manuscrisurilor grecești din Biblioteca Academiei Române*.
- V. PUBLICAȚIUNI ECONOMICE: (1905—1912).
- VI. PUBLICAȚIUNI ETNOGRAFICE. În această serie și colecția:
Din viața poporului român, Culegeri și studii. Tom. I—XL (1908—1931).
Anuarul Arhivei de Folklor, I., 1932, —II., 1933.
- VII. PUBLICAȚIUNI FILOLOGICE. În această serie:
Dicționarul Limbii Române. Tom. I. Partea I (A—B), 1913; Tom. I. Partea II, fasc. 1—9 (Cojoc-Confluent) 1914—1936; Tom. II, (F-Izvrăți) 1910—1936.
Texte de limbă din secolul XVI: I. Întrebare Creștinească, tipărită de Diaconul Coresi, Brașov, 1560; II. Pravila Sfinților Apostoli, tip. Diaconul Coresi, Brașov 1570—80; III. Manuscrisul dela Ieud. Maramureș; IV. Lucrul Apostolesc, tip. Diaconul Coresi, Brașov, 1563. (1925—1930).
- VIII. PUBLICAȚIUNI ISTORICE. În această serie și colecția:
Hurmuzaki, *Documente privitoare la istoria Românilor*. Vol. I—XIX (1887—1936).
- IX. PUBLICAȚIUNILE FONDULUI «ALINA ȘTIRBELI». No. I—XI (1896—1916).
- X. PUBLICAȚIUNI ȘTIINȚIFICE. În această serie:
Publicațiunile Fondului «V. Adamachi». Tom. I—IX (1898—1930).
- XI. STUDII ȘI CERCETĂRI: Tom. I—XXVII (1919—1936).
- XII. ÉTUDES ET RECHERCHES: Tom. I—VII (1923—1936).
- XIII. VARIA. În această serie și:
Iorga N., *Războiul pentru Independența României*.